

9700 II

11

Wald

VUM

XIE

V

Becka

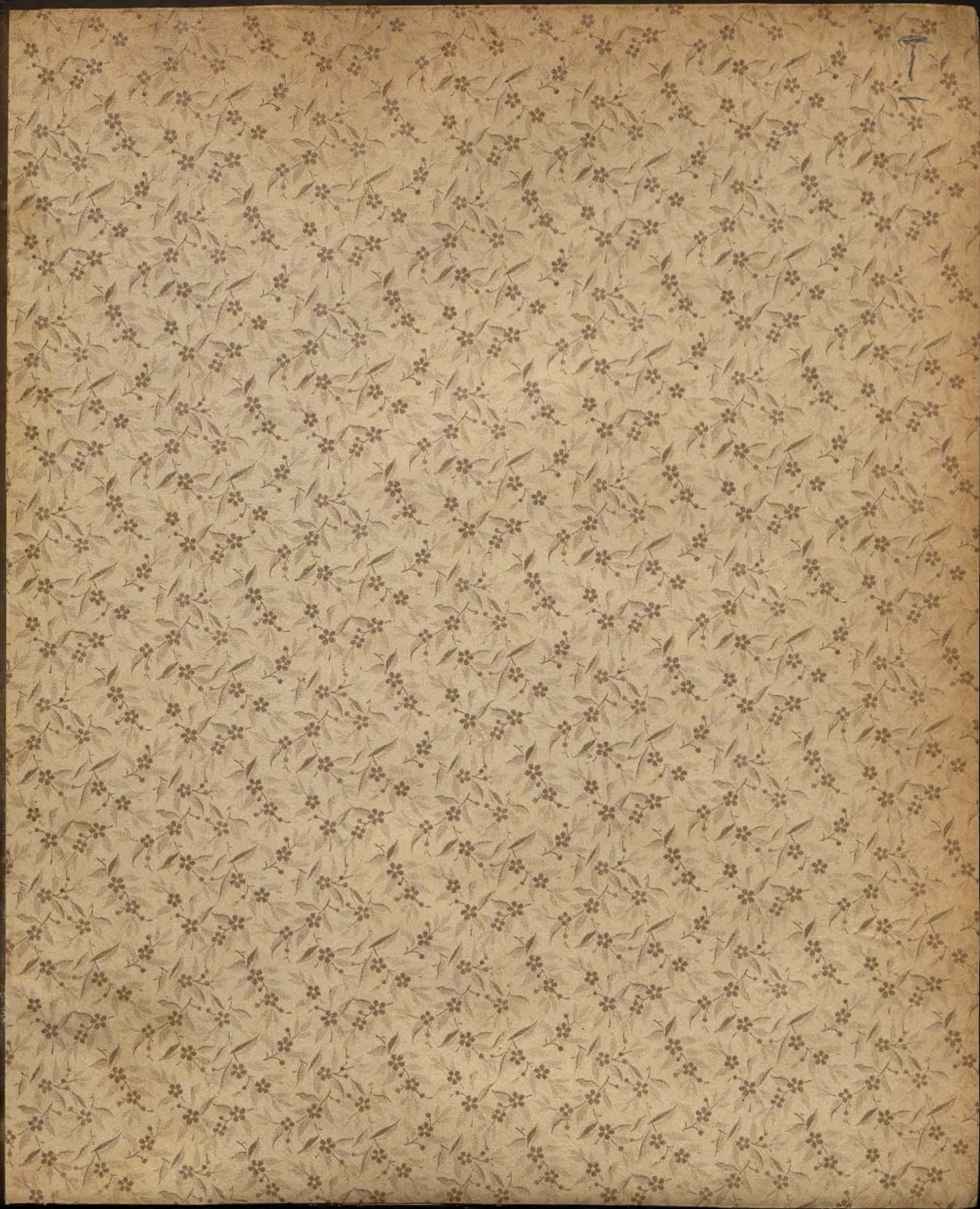
11

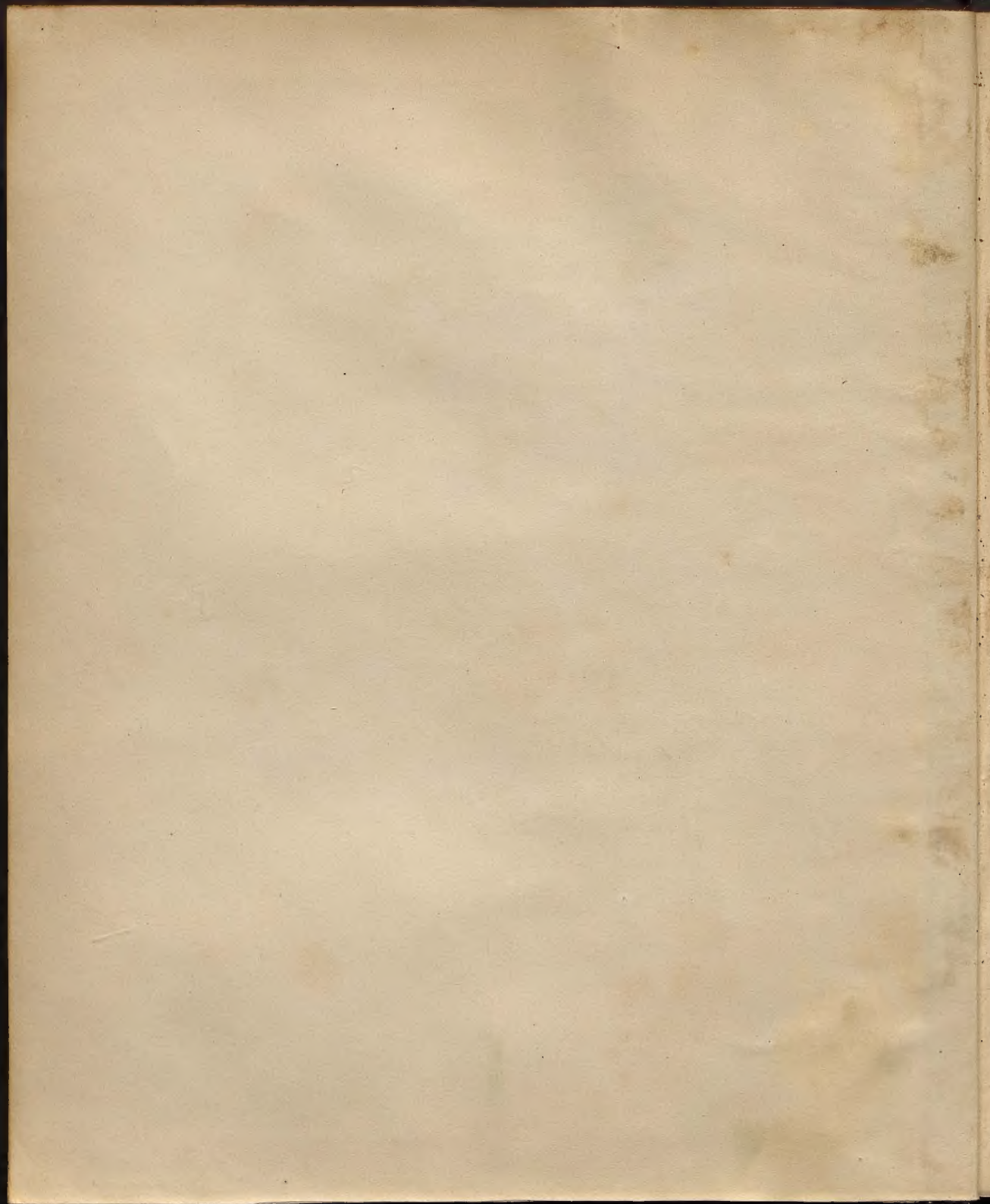
9700

11

1000
H. Wilson

BJ

Pauet V

J

Prezpozalito Wenecka
n Satach

1605 - 1607

według Archiwum dei Traci
uapisat

Wojewódzki Hr. Miroszowski

II.
2

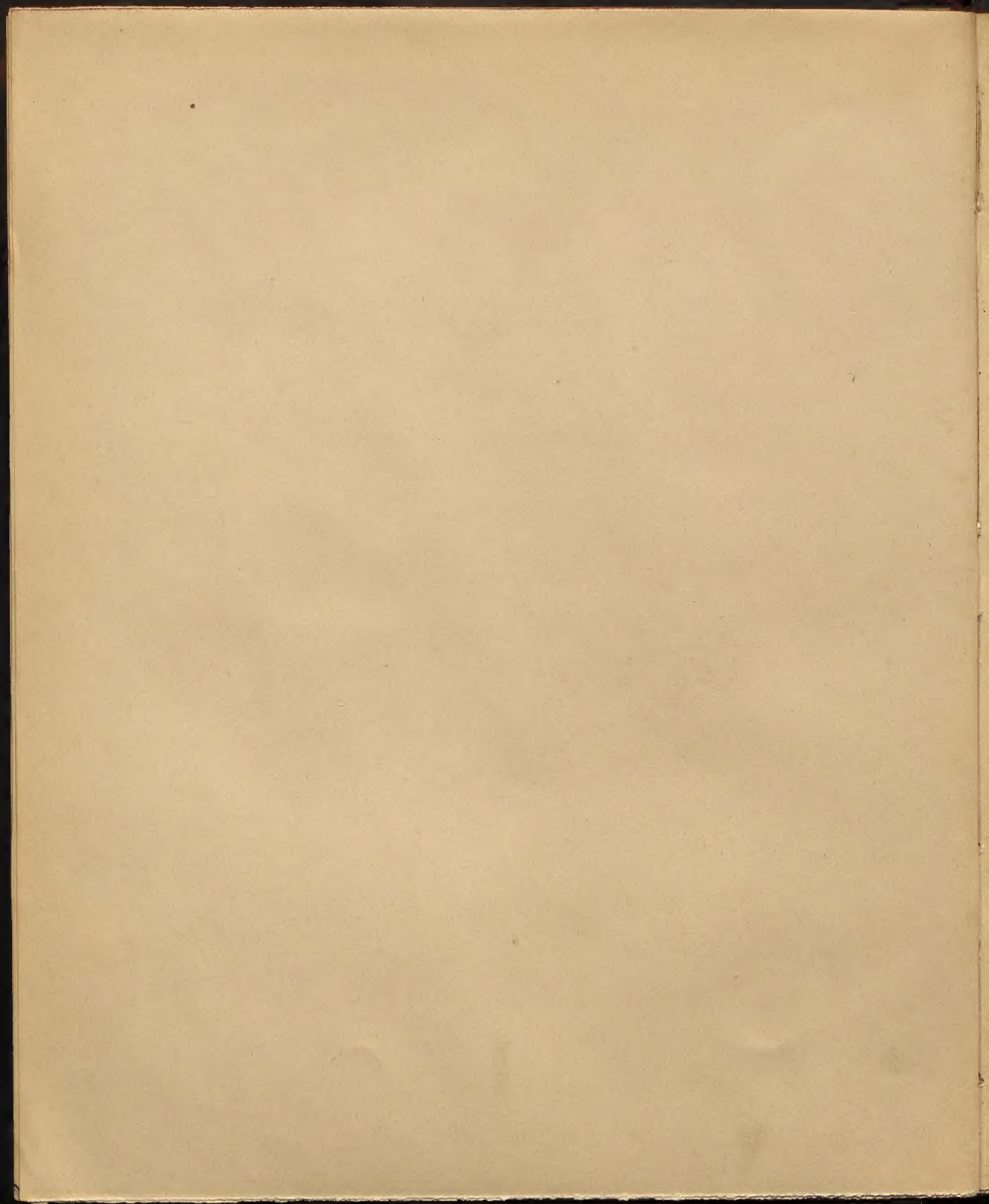

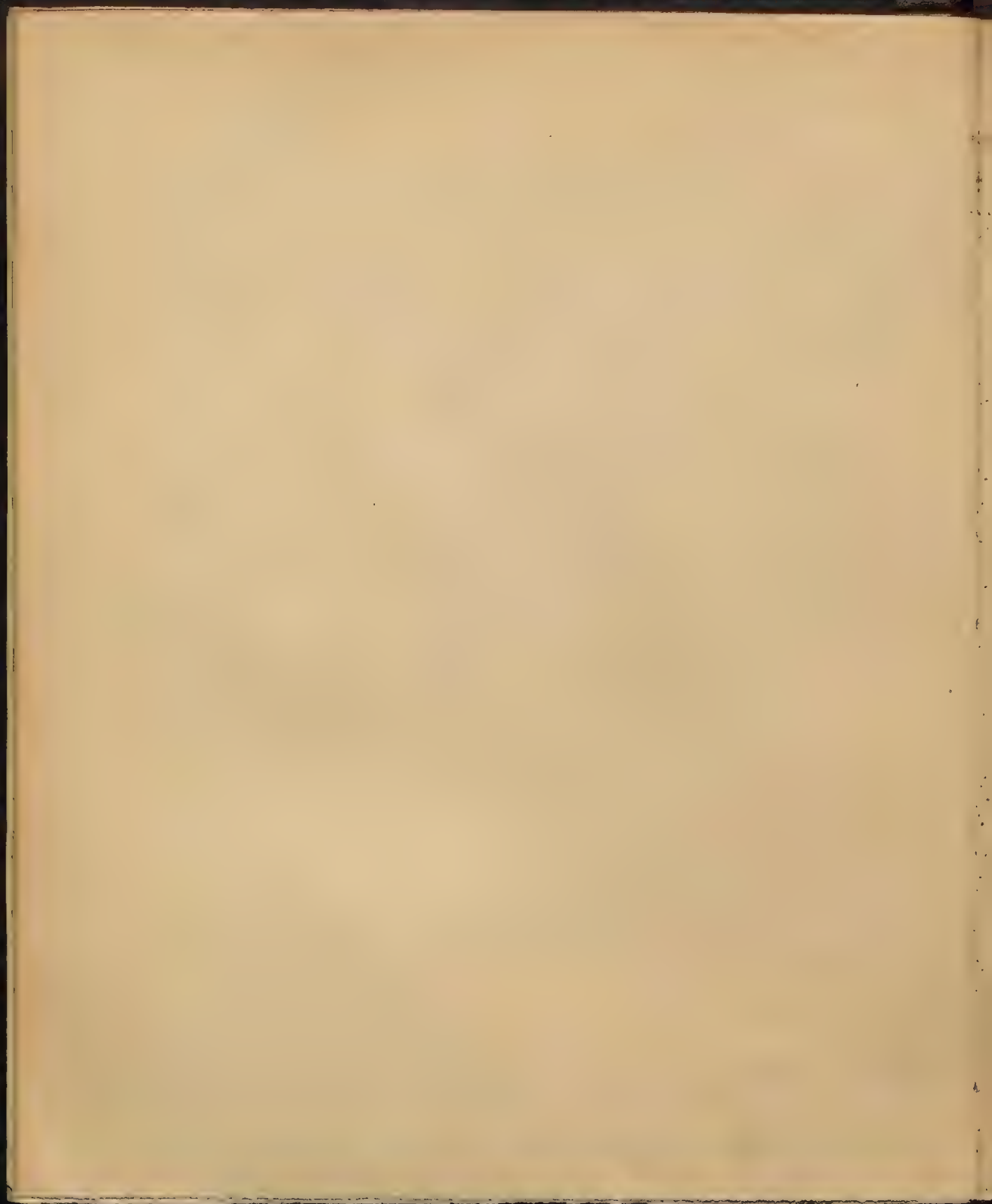

↑ czy to uważając
F cierpiąca
E Rury skierowane
7 podniesienia rurek
7 dla my swym żywym Temperamencie
7 może dla
x w potęgi
L ryka

Rozdział V

Portret Łacy i Lbrojenie.

Wtorek 22 sierpnia 1606 r. -

Czy Paweł V ¹ zawarł, że prawą jego, na tytuł Ingołwajskiego spone
bractwa - ² gdy wyszłak do pięta rozmian, czy sa, czy precis, nie
mogły przy czy nić się do zawarowania praw Stolicy Apostol-
skiej, czy, nie sadowolony, Hispanii, Na jego przedniego leu
peramentu - sa walno i ostrowie, postępujacej - sa czy nie
sa oblicze, do nowa je czy jęcej a wyszłak tylko na papiere
- czy w chepi sadowienia Hispanii, se wonnie uwartę z gody
kie ji przy czy nić się do tytu, sa nie na tytu in lewie nie
waraki - czy w wiecie, z powodu prawdziwego, nie stwiercz cz

1 spore

ci sako i creucia sporu, sta mi toci podaje - Taci, ktori angi, daju wa-
poludni, papier sam ad uelke poruczyt kwety, poruczenia.

Stato uiz to w sporob uatle papieru.

Py wolacum uuzilem na audyency, ambassadorow fran-
cuzkieu D'Uincourt, osiwiadczyt papier: ze ualewa mocno -
nad prauizacyu nie ponadkicac, nad mywoda, tak Duchoux, jak male
yalus, jakie ludy Italii, spowadu nie poruczenia i lincizyego po-
miedzy nim a Senatem Weneckim, pascow, ze uiliri dobre, nie-
ber pierzei elus gromie, w oacie i kuszego stomia tego natargu, Na
tego osiwiadcza mi ambassador. i i prauizacy, prauizacy
erene, by to nie poruczenia uatle, la moica wawnei uatle,
prauizacyu serwauie stomia.

Dapowizacy jednak papier ambassador, o uuzylu dobrych chesiac
Dadai uiliri uiz o mustracyu, ze pomimo gorzego prauizacya
pruizacya prauizacyu stanu neery, prauizacy jego nie po-
uata mi ueryuui braku pierwzego. Na tego prauizacy ambassado.

7ja
Pporetke
Fjatke

Xake

I tina miz arthw alone, by

by spruce & wisht in saw, & etc.

ambasador na sprawie, od samego jej przedstawic.

Papier przyjmuje wszelkie propozycje, które ambasador u niego za-
stosowane mu przedstawi, ko papier wie, że d'Alincourt przy-
jmuje ²⁷⁷ co mu moim za propozycje przedstawi, i wie zapomni
co się Księżę egzaltacji ualery od innych państw ludzich.

Alc narasem żywy solis, by I'llincourt nie wspominał temu, ie
papier go uderwał. pisał o tem, o tym pisał mi o nim, o po-
cz. T.

Przewidzieć ambasadora nieprzewidziałem, jako by od niego ambasadora inicjałowe uzyskał, od papieża zaś tylko uzyskał pozwolenie prowadzenie sprawy. —

[illegible]

7 puez

7 brownie

7 wroch

8 by 14

7 Lees

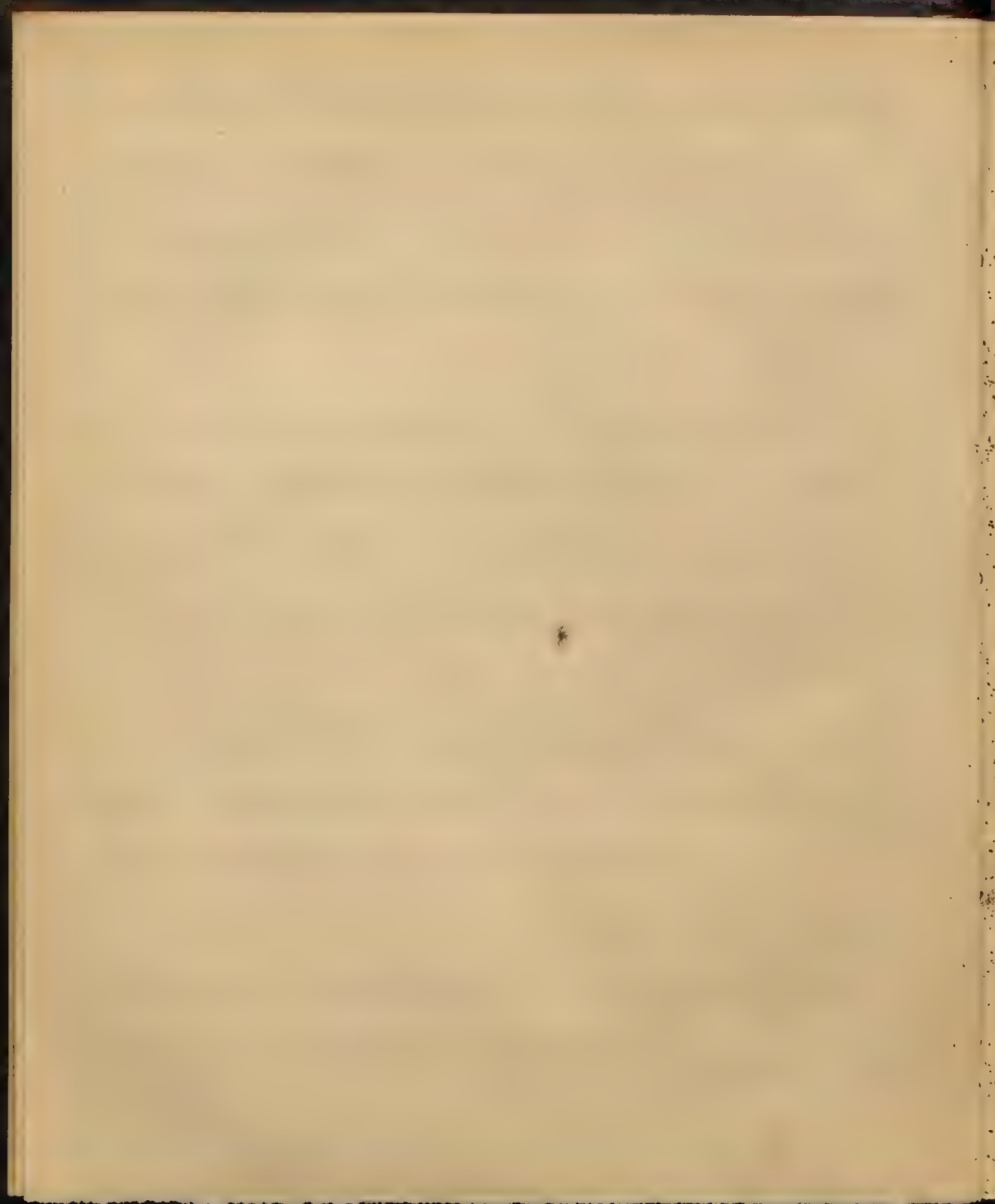

Trzeci wymaczy się najprzód w historii Republiki wypełniać wyrost
do, co było unieważnionem, a papież nawiesił i decretum, a to w ten spo-
sób, by się to stało równocześnie, by nie mogli się przyjać, pójść
honorat i Lucio, do publi Reucia, że to lub zważono, pięć-
cie udejęłowo ucywito.

- Du Fresno wypełniać poleceń, narzucają swą mowę, iż wie że
Republika nie potrafiła nawiesić zgady, zabawę o swą wolność
lub catoń, lub że kiedyś mogło by i tak i mianem, do nawiesić u-
władę z papieżem - to ona dobre siły, nasady i spymienienie -
Republiki.

Alle ponieważ wielu ze spymienionych o klęskę mowa, nie uważy,
nosioło Kryształowego, a więc temu chętniej chcieli napisać wyprawy,
Lecz temu bardziej powinni rozważyć, że nim stworzono ich po-
mocy nawiesić.

- Tak było we wyrażu, tak i teraz postępiło - Lecz myślnie
ary Du Fresno, i dotychczas na masach, po adlyciu klęsk, także awch.

saborowi Państwa odpowiedź:

Ambasador francuski, w imieniu Republiki, będzie prosił Opa-
Swiętego o zniszczenie inkerdyktu.

Wnieśliśmy kłopot, żeby wydawni królowi francuskiemu, bez przeszkod-
nie kwitki w Pałacu cięgu. —

Co do protestu Polij, spowada inkerdyktu, to omyślenie że będzie co-
fuis tyu, jeżeli inkerdykt, z niestwierdzeniem.

Co do innych pism, postępi Senat państwa, jak papiesi wzmian-
postępi o pismach, mówiący na honory papiesi o przeciw Re-
publice Weneckiej.

Lawierunek inkerdyktu, i na dwie godziny, jest nie do państwa
gdzi Pawłaty siwradectwo, że inkerdykt jest warunem i staniem
a sprzeciwiało by się prawdzie, bo cywilizacji Republiki, nie
były myślenie o przeciwko królowi, aczi Kurji Rzymskiej.

Co do kłopotu i rachunku hon- o ty kwitki będzie moim trakt-
wai do piero wprost o papiesi, a nie abecnie przy ogólnym

1 my

1 copu'stym

var. sach. roste pinnicjako, do ukladov.

Co do myślan ambasadora szwajcarskiego, ^F ~~ambasadora~~ pruskiego
go szwajcarskiego, oświadczam, że gdy iślerdyt lepiej się zajęty
w tej chwili nad myślą ambasadora szwajcarskiego ~~ambasadora~~ pruskiego
szwajcarskiego - ale w rzeczywistości w takim razie tylko jeżeli mi
niektórzy francuzi oświadczają, że mają, zapamiętanie
w rzeczywistości z strony tego, że przyjmują propozycje, że
szwajcarski nie chce uchylić i tych ustępstw, bez powonosi, że papier
nie gada - i pod temi warunkami, pragnie zgodzić.

Na to odpowiedział Du Fresnois, że nie czytał tej propozycji, gdyż nie był pierwszym swoim papiere.

De Fresno parolant Terro-brutic; papier d'atune d'atune.

Dodať dalej: ~~u~~ prouvdie identy uš vypracši; ie papiero - a
 dace slomo, leu m - k prekazacie, ie lyu sarsu tat uš lody.

Archivum dei Fratri. Posthily. Postovine.

1 prazek na diebie

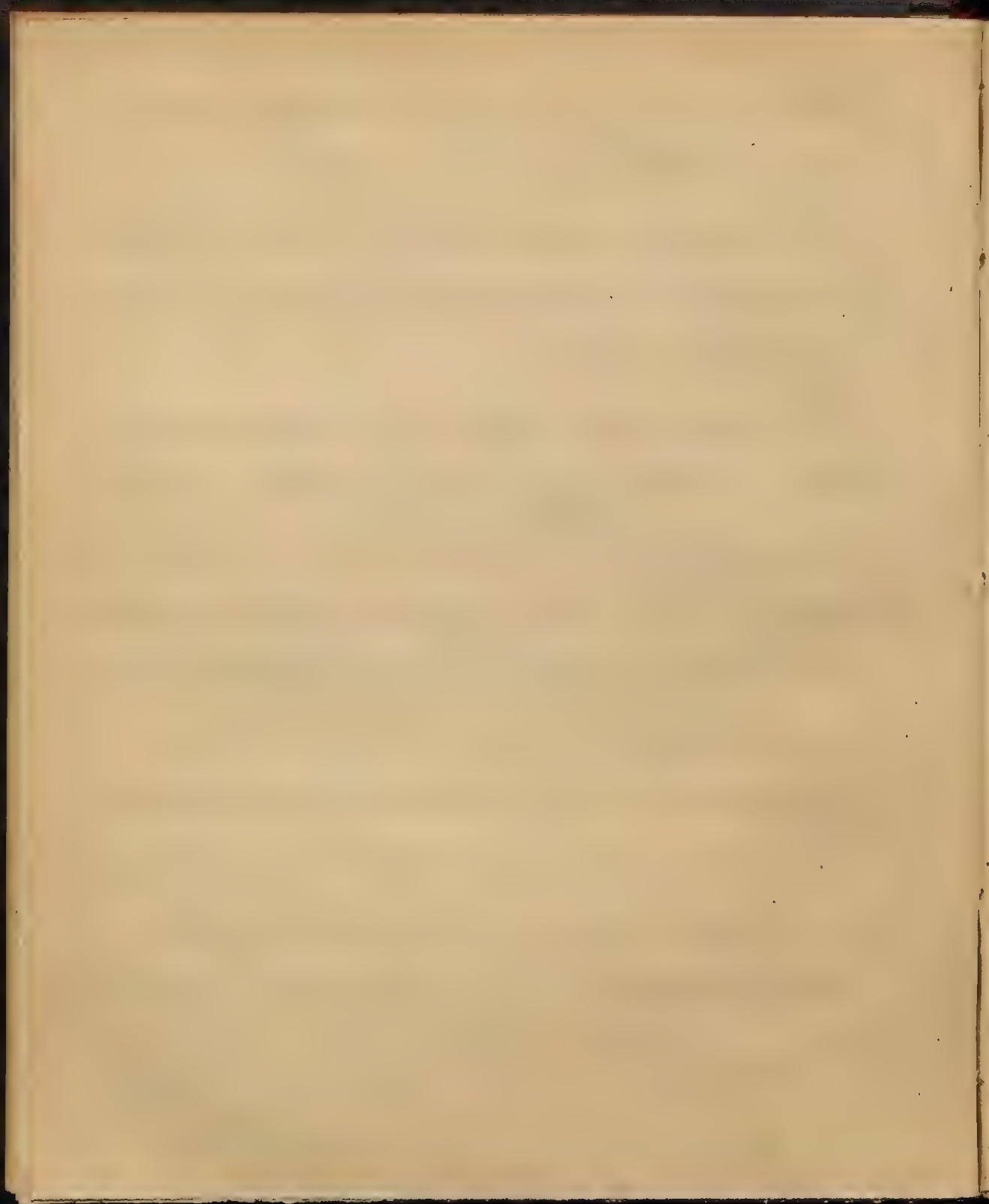
Na tego więc, przy mają propozycję, i będzie prosił o miłosier-
dność i Republiki, by papier nie był anulowany.

Różnicę daną, że zostanie wystawiony ambasador, który -
będzie przyjeżdżać z nakazami honorarnymi, jak siwi i deryt sam pa-
piez i 'Milecour'owi.

Odcinek Kierij w miłosierdziu brata, ten przeżył lata wrogłego -
sewatu, w prawdzie padł tym wrogłym, wstąpił, mówi Du Fro-
ne, by papier chętnie, jakie obawiając się, ale uko wracając,
nawet nie jest potrzebne, gdyż chętnie traktuje w tej sro-
wie i miłosierdziu, a ta kwestja jest jasna i delikatna, i tak trudna
omówić.

O to sakramentów i kierij, powiebran ambasador, nie-
będzie, dążyć ich obrońcy - gdyż uważam że również wrog-
liwym Boga saurili, nie stonując się do rozkazu Dąży - a o-
proszę tego apokryficzny kraj, który ich przygarnął, iżwił i do-
bre się z nimi obchodził.

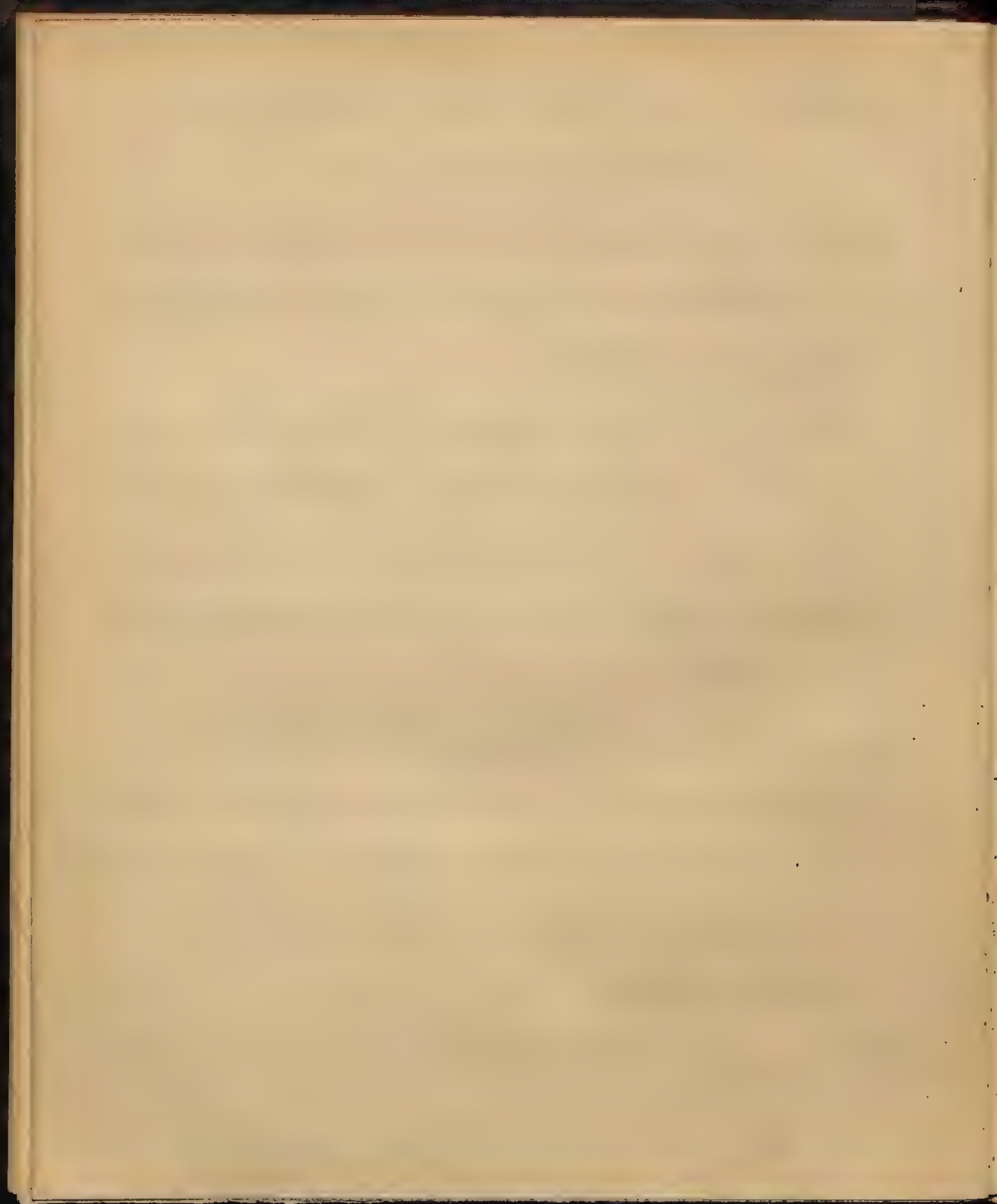
„Gdyby odzwieć do salerato, Wasatku i do ministrowai, by
„dai przytost inyciu, jak maji postępowai -

Wwarau więc na wielką łachę iuuyiwiaderoue, i do Serenissimi
ma Republika, powoli by jej ambasador, co do ich przytostai
- Ojcu Świętemu, statował. -

- Takowiczy do Fresne, Michaję, Sencatowi i Drij, na wyspę.
No co szpaci, Michaję w imieniu Nioko, który ma jeden dawad
wiecej, że Sencat pragnie zgady i pokoju - i że uczynił co-
tylko mógł, by dopraw curii do tak dawoco jmes wiego upro-
quionego celu. -

— Gdy tak sprawa odzwato się by na dobrej drodze, co-
stał Niok Henryk IV radziadawionymu, że papieci odaje ci-
mici jessere iuue samuicy, o których nie tyłko P'ali-
court ówi, nie nie wspomniat, ale nawet je starawia
jmes iuue abrywat. -

Również dawies iouo iu W. Nioko Tackaicki, w eschawu.

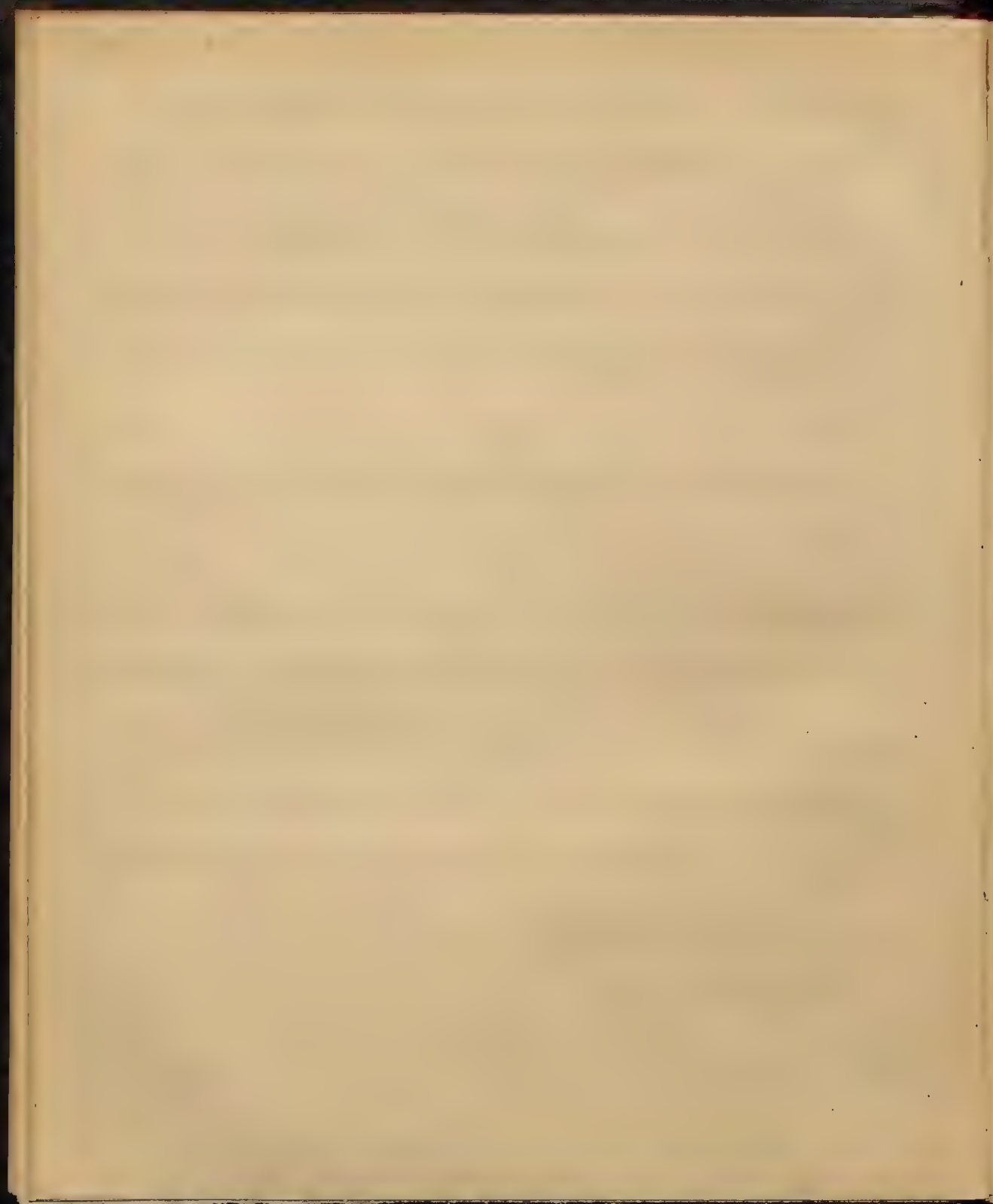

sporobawim ^ustara sie, w niczajac do pertablaży i inycyjni nie
 sledzyc, jako sie, ie papies chętni jeuu postucha wycia.
 - Wial francurki w atychmiasz paleit, by d'Alencourt oiwia
 czył papiesowi, swaje nie sadawo lewie, ie swois Es radacis
 Na ^uoaly hris - nie ^ufluosis - ie papies i kicquieu roionies, ^uhol
 luge. -

Tot sunt pauridat Nis'asolice Nodguataw' nunguaw.
wi Barberico.

Przebieg życia Tatarskiego, zai, moim leftshamoyu.
Du Fresne miał polecone, myrarii Suatawi, padzi, kawa
nie Wołwackie, ie Suat & decyduwatcie, tyłko sa pojednie
tatem Wiało francuskiego, przeprowadzi perstrakcyjne. I ze
Decyduat, w obec s mienowici papieie, moie tyłko dadatcio
na probieg sprawy, i ptyuej. -

Fra Paolo.-

D'Allu court, z pokrewnia króla, uzyskał wymogi papieżowi, oświadczył, że król postanowił wysłać się do prowincji i przekazać, wobec tego iż papież daje innemu osobliwemu postulatowi, czemu zawodzi braku zaufania u królewskiej rady królewskiej i w skutecznosc jego interwencji.

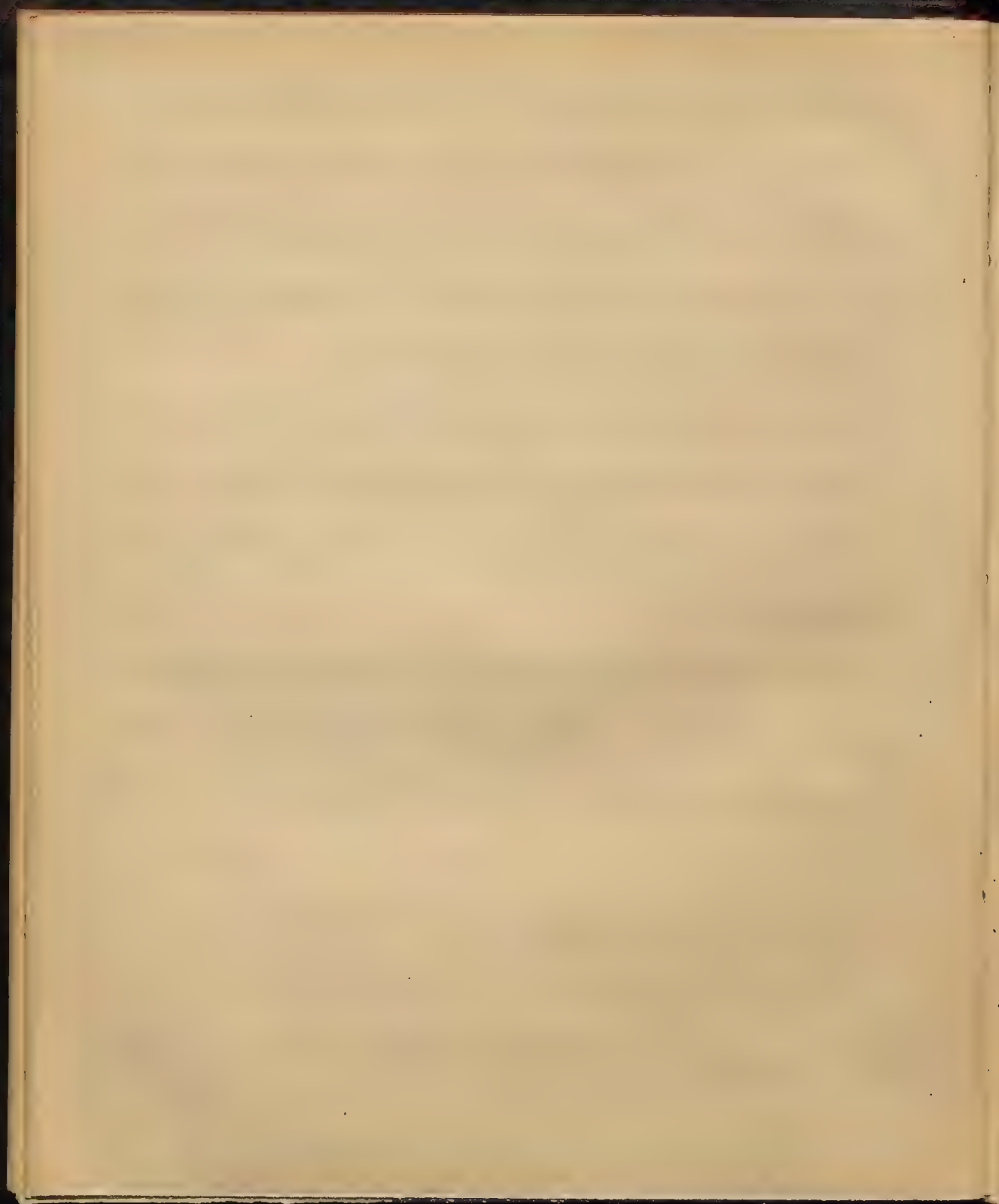
Papież, miał odpowiedź głową, będąc przez kardynała Tiber. „bruniego, zawiadomionym, o nasileniach jakie miały być „do Rzymu przystaw;“ niekiedy, że nie sturaz jest wywołane król Henryk II.

Papież nie może oczekiwać z ich strony, by mu uwzględnieli poglądy nie udzielał - a temu samemu nie objaśniał o polowaniu niecy i o apatyzowaniu się skrytych monarchów na całą sprawę.

Papież postawił zaufanie w indywidualności królewskiej, i tylko za jego pośrednictwem, pragnie zakończyć sprawę.

Postawienie papież oświadczył, iż pragnie ustanowić Kongre-

guz, i wreszcie Hardguat i wreszcie audytorów.

Miejszy i inni, proponując następujących Hardguatów:

Delfino - Maucica - Serafino - a audytorów Cuccina i -
Marquemon².

D'Allicourt odpart, nad wyrażeniem sadownictwa, że o -
kreślenie podatków nową nie było.

Wtedy papier stwierdził precyzyjnie, przewidział Dalej że jest -
najprawdopodobniej, że Szwajcarzy na swatynie Kongregacji nigdy
nie się zgodzi.

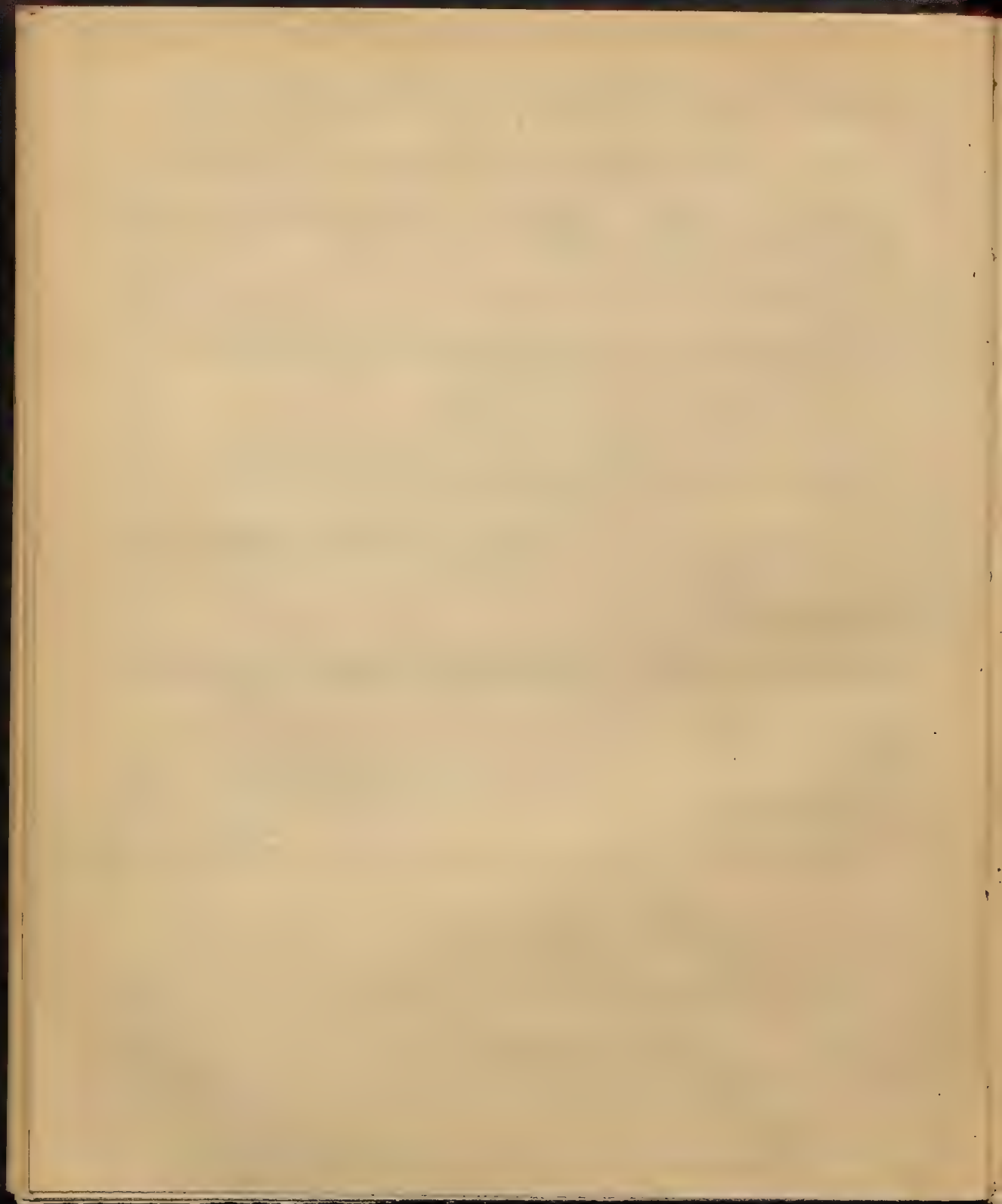
Wtedy Szwajcarzy nadto kwestję rozmowa, papier składowy za -
Allicourt dowodził precyzyjnie.

Wreszcie papier ustąpił, i pojechał nad Salomonów wamula -
mi Szahutówai - w pieru jedynakie wymagają Główny Sąd.

---

¹.
Dobaczeży pny pny. Hardguat Maucica.

².
Dobaczeży pny pny. Marquemon.

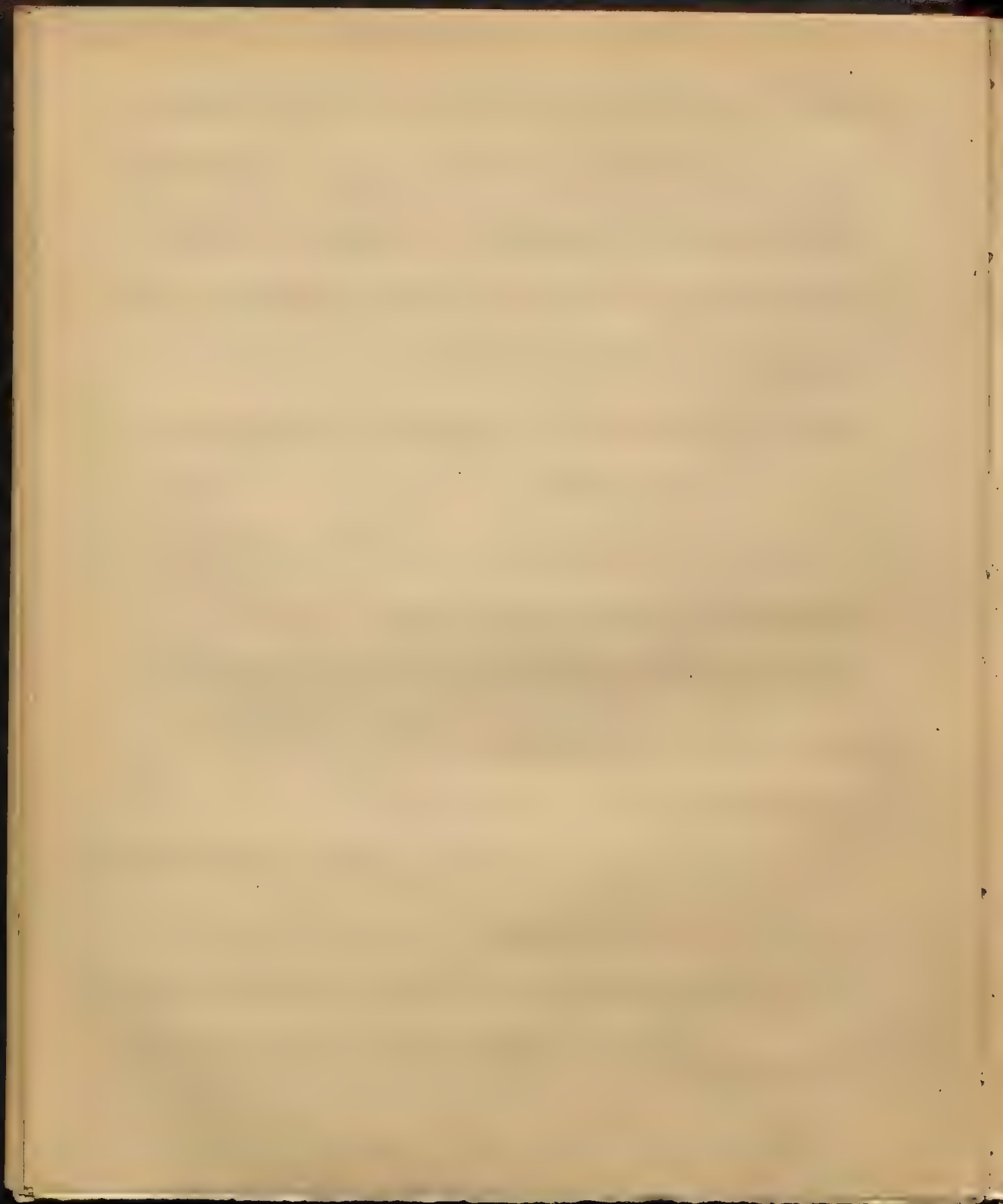
zachowawszy tajemnicę romany - mówiąc iż Hiszpanie -
 Karły Wrań, Naide stoma jego ślede i stasaj, sie pmerhodii
 wrelkicani sporobacni by do poronucicicnie nie dosto. -

Papier siwi adcryt i s nicie in ledy. t. t., jeżeli stryque sapew-
 nicie, ie Senat Wlucchi dopelni nasy puzajgi warunkon:
 Niegis wydanyeni wstanc do r. p. pratalow, jme papiera do re-
 kion ich, ~~wy~~ ⁱⁿ ~~macromum~~ -

Ze wydanyeni wstancie ambasador ze strony Senatu, Wlcy
 bedie prosi, by papier inledy. t. t. s nicie.

I'llucourt bedie mógł ambasador na audyencie, w pro-
 wadzi, papier sasi sapewni, ie Ambasador bedie przyz-
 tym, w sposob gncery i „przywoity.”

Ze wlicni wy macromy, adwokatany bedie protest Senatu
 w raz z jego house kwencyanci - oraz wole sam dnie bedie
 wydanyeni werwanie do powrotu nigij i sakamichon, Wlcy
 ny spowadu tego protestu Wraj opucicni bylo s macromy.

Le Kral francuski da zapewnienie, iż padras tomatis per.
 krakowi i ambassadorem weneckim, uktany przez sekret my.
 Tancz spawada iu ludy hto, nie beda, abawierzwały - musi.
 papies tego wymagai, pmer wzgled na ualanie Na Stolicy
 Apostolskiej udracowanie. -

- Warunki le uwarai papies sa konieczne, i niwiadry
 ie nie wie, czy koncy ston ciaprych jussie nie postawi, i -
 czy tani sie sadawolui, gdy uwy thiel hardywalon o -
 ich i dancie, safty tai lepric i murawym. -

- D'Alincourt odpowiedział:

Co do uytania ambassadora, to ta kwestya pierwsztwie ad-
 micumie byto omowiauz. . . . . papies mu pierwat, mowiaze
 de dawadu waruioii ex komumiki, nie moie postępii iua -
 crej.

D'Alincourt powracajaz do stome, ciagual dalej:

Wtem sprzob postępyaz, dawadi sie racyj pniectionie, ni -

nie samiena, bo przyjmiesz ambasadora i honoracii i tu-
prejmoie, naleraz, dowodzi cie ie in ledy tŁ, na ten paci-
stwie, szed on, ambasador, wystay - nie ciay - bo by go tŁ
nie przyjmowauo.

Co do iuny k punktŁ, oiwiaacy i i pauciewi se, prawie-
supelnie ad mieuue ad tŁ, o tŁy k pierwatnie lŁto mon,
pnie je tŁto amb asadorowi francuskiemu Du Fresne,
do pnetorinie Sualowi. —

— Du Fresne tŁ in wiiej nie usypit.

Pnetawit punktay, agranicajŁ ciŁ se swej strony tŁ-
bo do salowia proby, by Sual zechiaŁ dai mu adpawied.

— Doia, szad aury pnetoriau propoy cŁ - oiwiaacy i i paŁ hŁy
mowie - swe ukoewanie, ie samiat by pertraktaay oŁŁ
sŁŁ strony pnetione, sporne, Ł wiidzuie swe chwile zgo-
dy uŁŁajŁ, rozejnajaŁ tŁto myayŁ.

ŁŁŁ i mieuajŁ, rŁŁ stauo wro, postawione uŁŁuue, a

Podwodzi się

Władę ułomiał innu, wręczył precione, macry tyle, ie -
 pragnie się tylko i wół crecia czasu, lub nai-grawanie se-
 strony, chętnie do zgady padającego, refkę.

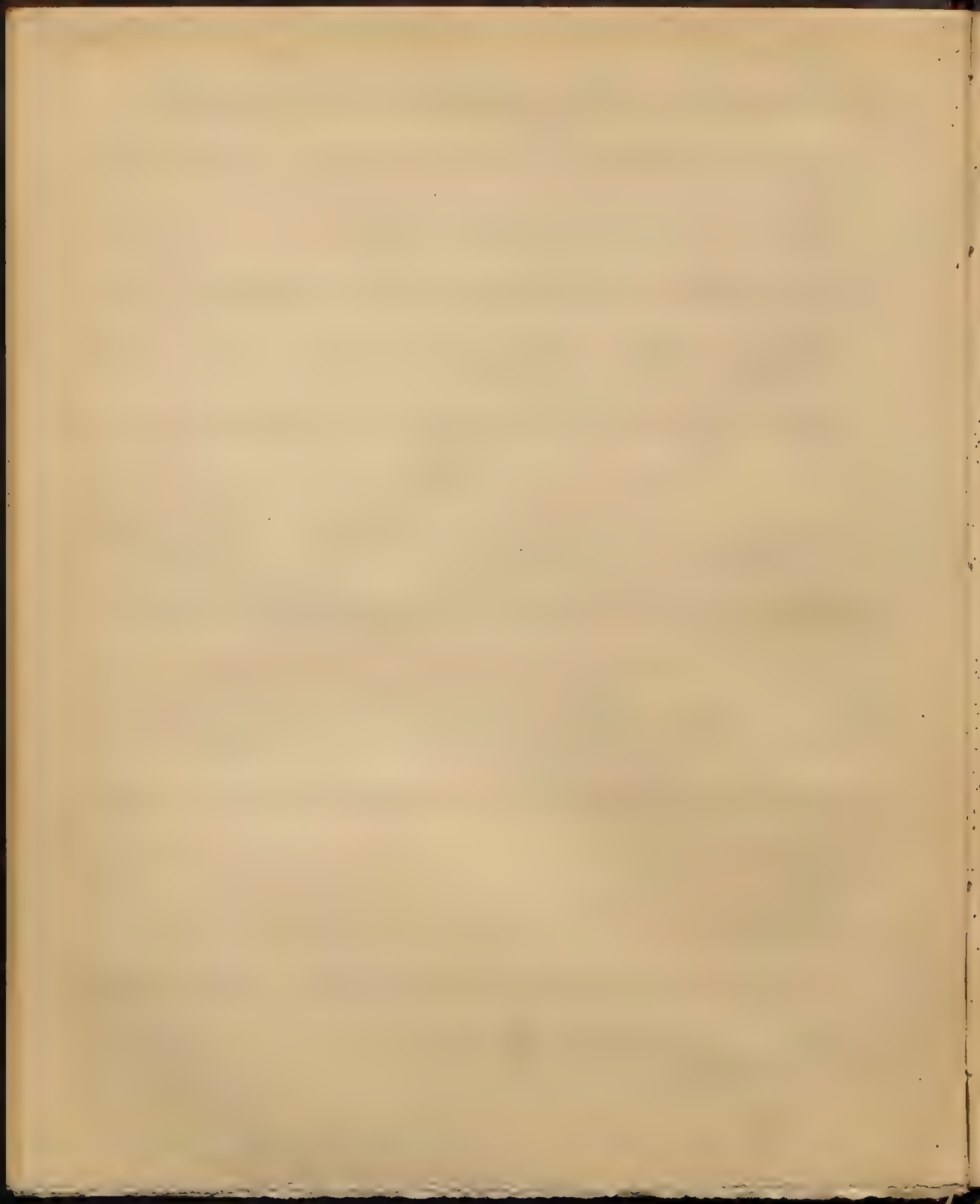
Dzie w imieniu Seuata uwarai mui, ie zapies obra-
 niała francuskiego, zmieni ją i a kaidę somowu, seu ny
magania, choi i a kaidę - rasowo siuwi adera, ie se, nice nie
ne...

Dzie jest więc odanie, ie wypadła razmota dal seu per brok
ta gaw, gdy schoda " czasu Seuata by stuch pad al ny pro
pozycji "

Przyjęcie bowiem, tych co ob re nia ^{ych} uwarai nale ij sa o u at
nie, równo ie wiel kiej in eg ra nej hi st nie z ij da u el aw
cy am i.

Chyba sa nam ia st o ij aw, gad u ie u st aj st om Pr ym u st ie
go, mógł Seu at be u er y ci o ak w re ś ni ej bez u er wa nia
po o ie du ist aw u le go mo u ar chy -

Ten wgląd jednakże na naszą ambasadę francuską
 Doś raczy odpowiedzieć specjalnie, do tych punktów i ad-
 adresów:

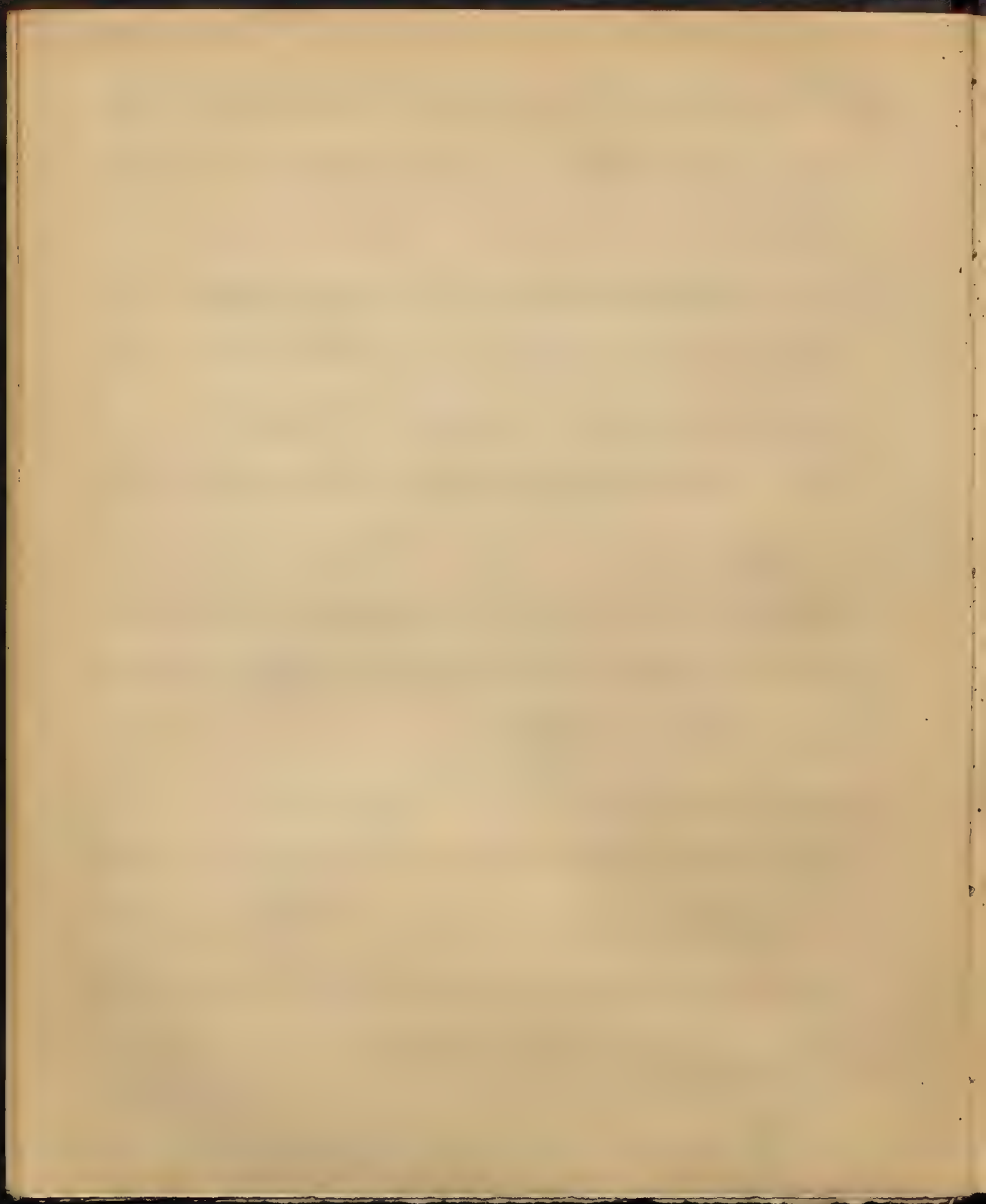
Papier dał obecnie dowiedzieć, że czego innego pragnie w naszym
 imieniu, a więc i ambasadorowi i M. de Mincourt oświadczył.

Papier pragnie wojny, a nie pokoju - tego dowiedzieć, waszemu
 Należy, przedtemnie samo, równo iś abracom daleko Sca-
 lowi wynagrodzenia.

Tylko sprawa uwiecznionych kręgi, jest jaskły satelitonem, be-
 dz, a więc, królów francuskiego, wydania - tak było mniemanie
 na to przyśłał król i Senat.

Wszystkie inne warunki są nie do przyjęcia.

Wysłanie ambasadora ze strony Senatu, równo iś oświad-
 czenie przed królem, że Senat zawieść i Głowa Świętego -
 przeprasz - ponieważ jednakże Senat uważa, że nie zawieść
 przepraszanie nie może mieć miejsce.

Powstaćcie kiej i sakonniki, Wtóry pasciśto Wencchie o-
paciłi, jist se wogłedni pawagi i berpiessicistwa pasciśto, -
nie moiechueu - skanowro tego Sencat nie ucygi.

Opuściłi aui kraj, powstajaj pniein nadawci, nie moie wi-
Kraj, Także sa nie postarsicistwa nad gubrai.

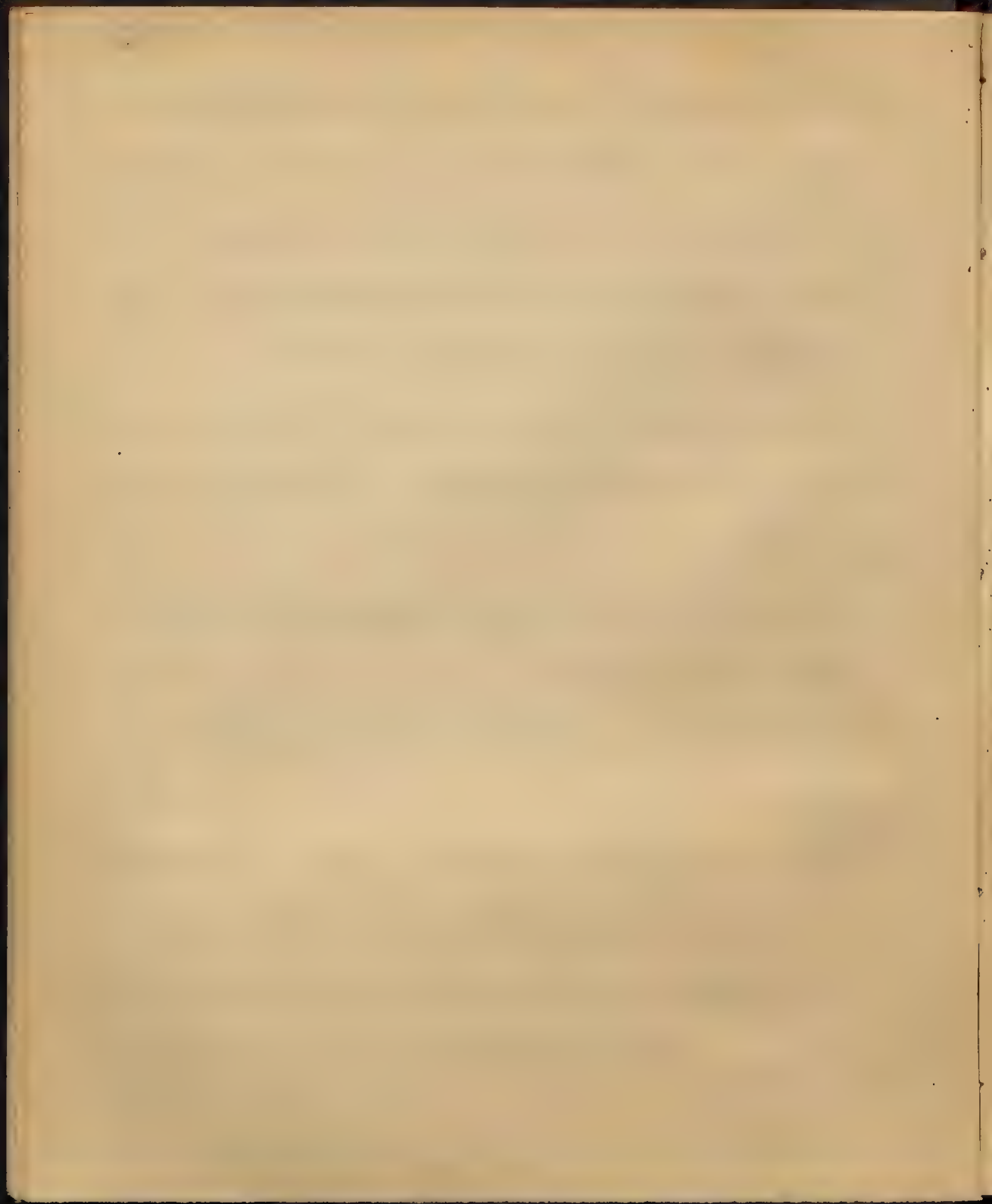
Trzeci nad sprawę, to będe, musiły adlyi sie Thirso ob-
rady, gdy ras ambasador wencchi w Rzymie nadawai
sie lędre. - na

Łepacie słone Wiolesoskiego, ie ustawy Sencat ustau, ra-
wicznone, obuna Sencat.

Sencat siwiadra, ie ustau nie cofnie, co holwich by mogło sa-
stepii.

Podus co saret powinnien by Sencat cofnąć wszelkie ustę-
stwo, które siwiadryt sie był ucygi - i serwai wszelkie -
Wochi pojednawce - lecz pmer wogłed, ie Wioł francuski w Ł-
sprawę jist w miejs auy, pmer wogłed na cacie Chreścici-
ci.

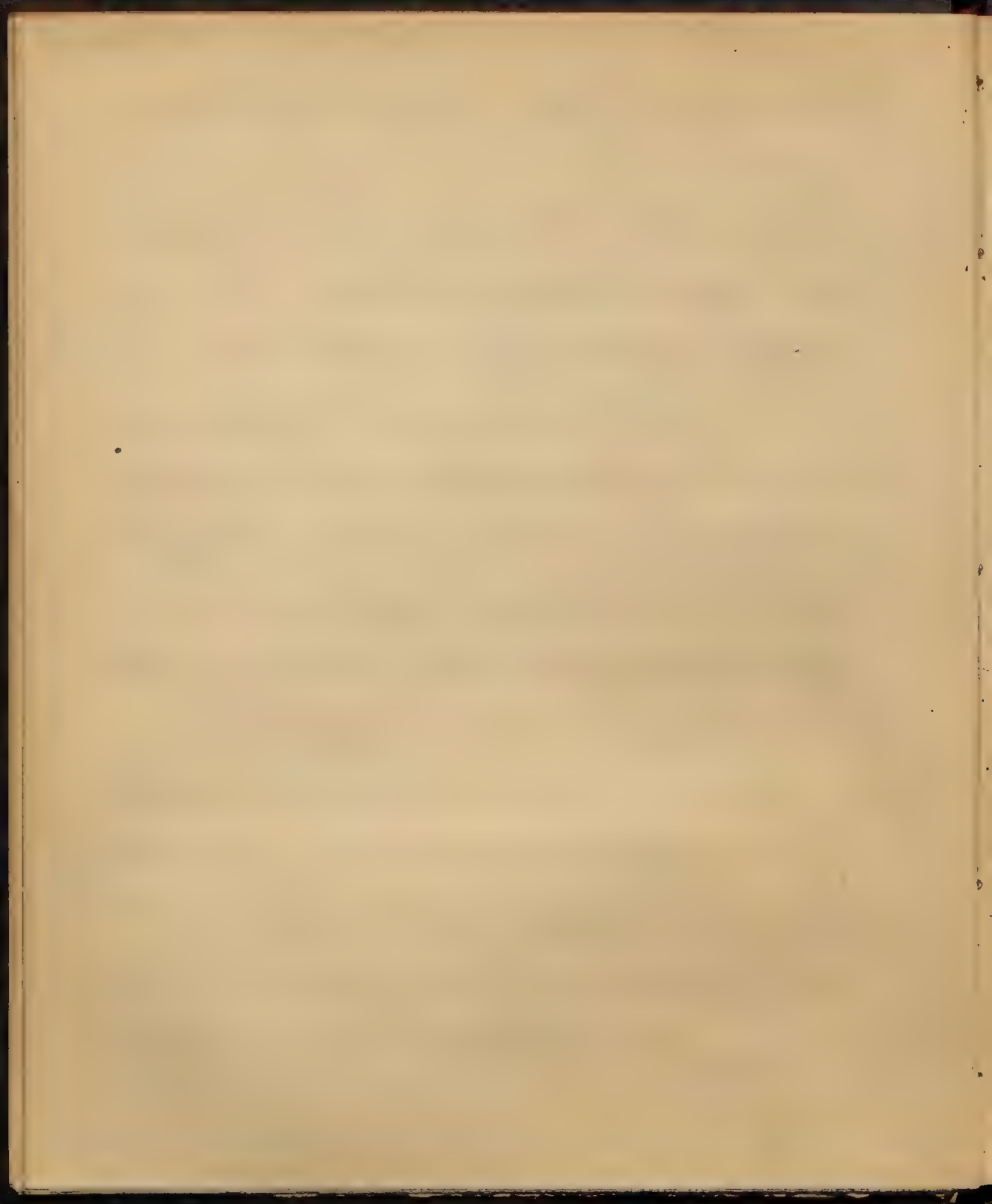
stoo - Senat nie cofa - to co już powiedział, głośno jest
do trybunału.

Ten chce dać dawidowi francuskiemu, swojej wdzię-
czności, za jego ku Republice ijerliwou.

Tedakowoi, pamiętając o Rzymu wychodzić sacryfaję pie-
ma, honor Republiki, ustalając, a za ten Senatus, nie tyko-
nie wistymaue pmer niego pisma, walecz wypuścić pozwali, ale na-
wel saloj starais, by nowe, broniące uerceivej sprawy paci-
stwa, inkonawaceni i pisaczeni zostali.

Pokoj Senatus nie widy ambasadora, stowu pom, iś new le his-
lorii wythmaru. —

— Itak s non eras uplywet, as do drugiej połowy listopada...
W tym to czasie przyjeżdża do Wenecji nadmorskiej ambasador
hiszpański Don Francesco de Castro, społecznik króla Fr.
pa III, by nie naocznie pmerkować, czy zgoda jest moilior - i
jeżeli tak, by je senatus starał się przeprowadzić, uauwaję na =

plyw francuski.

Młatego posęstu widzieliśmy jakże starości Hiszpanie
w tym względzie czyniło.

Niechcąc już leceć doprowadzić do wojny w Italię, gdyś się
widać się czynnego francuzi w migracii - przy pomocy
prowadzenia się uładowi, nie padając, by się coś zrobić
nie dalo - chociaż nie więcej jak uładowy w pływ i ide.
Klasyficy naciąg swój tak w Rzymie jak i w Wenecji, Szwaj.
tu, u Karai.

Franciszek di Castro, naciągłuch przez jakieś czas w Kiolewie
Neapolitańskich, synowie księcia de Lorme, idąc się o-
sobliwie, najwłaściwie, uo te ludnie stanowisko, stan-
owisko pośrednie.

Władze di Castro nie są po otrzymaniu Kiolewiego
poleceń, mógł udać się do Wenecji.

Łowcy, w salsymai się w Rzymie, a raczej w Genewie.

Puntadu

trech przy kryu, a to sprowadzi insygnii ambasadora nuy-
crayiego don Inuico w Rzymie rezydującego.

Gdy się lewie łowieniu, dowiedział się samianę przystawia do
nuycrayiego posła do Wenecyi, i może, prowadzenia per-
traktacyi, uatychniał wysłał kurgera do Madrytu i Pacye-
sieniem, że to jessere się wreszcie, do sawar i stanowczego
teraz przysię nie może sprowadzi oporu Senatu - i Dupiki au,
Senat, upokorany nie zostawia, tak drugo wreszcie per-
traktacje są, porbowione celu.

Wysłany więc posel może tylko na uwaga gaduwa kiro-
lowsz, nararii.

Chodziło mu o to, ^{o to} czy au miał sam zastępcę, jme
prowadzonego porównawczo.

Drugie przy kryu, było, i: miało nastąpić omiana w se-
myu Rzymie.

Siglicie | don Inuico | co był adwokatem, po nimu chęci

T nie tylko nie pyrow, ale którejś nawet

porozumia na miejscu - a pomyśla archiwum nowe
go ambasadora hiszpańskiego, nasłuchiwać Acton...
Obstanie to nastrężyć, pamiątka dość do prekwalifikacji
w Hiszpanii, w Figliens, na bardzo ciuwiadych się za po-
pietę - prestat ty bez parę alugę pośrednictwem i ca
bardzo natłuszczać papierów do wojny, Włochy już w Hisz-
panii nie prag no, precjownie, opawodu wiadomości
Francji adebranych, nawet się obawiać pacęto.

Precjownie, Acton, nie sa augarowacy w miejscu, -
mógł ty, nadawcy rajucemu postowi do Włochy myślo
ucemu, bardzo promocymu.

Figliens miał polecone, ciuwiadych papierów, że prou-
was Wól Hiszpański pragnie now cięstwo sprawy papier
tych - a ratem pod żadnym warunkiem nie ch
ce wojny w Italii.

Wojna bowiem, było by nie interesem Wólke, a

Trwaga

F dobie obiecujący po skutkach

F mryskac

x rachunek na do że

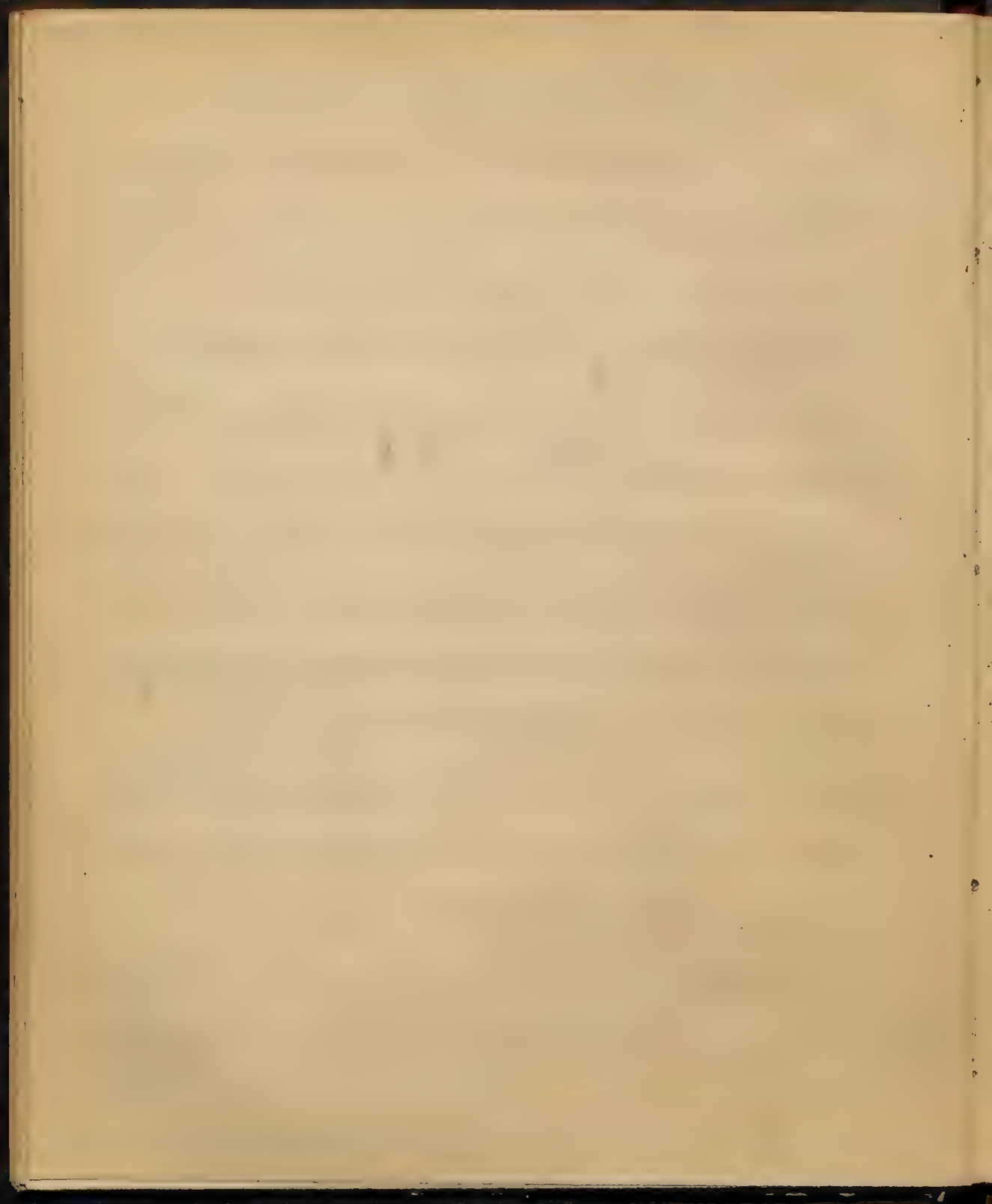
7 porzeka, czemu dalmi koncesje.

jezere w Madrycie sta sprawy i posadowanie stały -
 papieskiej w irad ludon Itali - ho chowailę orej nawet
 adunioł swy ciezto nad Wenecyę, to „Kalamnie herety -
Kon -” porb awilę by awocion tego swy ciezto.

Ineciu powadecu apoiuicenia się di Castro m padroiy. by-
 to, i papies wielce ^F sachuję na chutek tego poselstwa, -
magu sa pomoc D'Alincourt a ^F magu ie gucy jezere wie-
cej ustępostw Senatu - i obadai, ar obad le ustępostwo sie.
gucy moze, by stosown dai posadowani nad nucy czajne -
mu, instrukcyę, lede sewonyu; ie opri tych, jezere a.
rycha inne, pon względ na Niob Hiszpańskiego. -

- Dymawony wrescie di Castro, czajne, a nad nucy czaj
obserne instrukcyę, py by do Wenecy, w hircu ato.
creciu panon Neapolitańskich.

Ambasador Rzymu, py dat mu na schrestano Caverra -
Leale, jako ertowisko nad nucy czaj Saluce i do rady p.

pojęteckiego.

„Miał ^{on} swego adwokata Seruata Cigala, jako głównego
„prokuratora nad swą Kancelaryą, ale rozsądek osadził go
„radził mu, by go ^{nigdy} przywołał do Wenecyi - więc go i drugi
„wrócił z powrotem do Rzymu.”

Ten Francesco di Castro, przyznawający był nadzwyczajne
„prawa i uposażenia w Wenecyi.

Otrzymał mu wszelkie możliwe honory.

Wydaowano na jego życie jego 100 scudów miesięcznie.

Wkrótce jednak okazało się, że Di Castro nie posiadał takich
„sił i siły pełnomocnictw.

Musieliśmy wkrótce rozpatrzyć się w polityce, rozjechać w
„jaki sposób rozpatrzyć ułaskę, i czego ustąpić, a czego nie dać.
„Postępował ten autokratę, i dawał na dzień cztery dnia.

Fra Paolo.-

Tuktadajir
F postępowania.
F Dla tego też
x Niemówi

g nader

„latwoici, program...“ ^F

^F Ten się więc do macry, i do pałec i do pastuchacii,
które nad naszym krajem wroczyły^{em} prokierz wrogo - nie było mo-
 uwy z jego strony o miere i umiarnosci, tylko o uprzejmym po-
 zdrowieniu Senatu, ze strony Niola. -

- Na posiedzeniu przywalcu do piero, wroczył nadmy-
 czejny ambasador, list Niola F. Lopa III do Dory.

„list był nadmyczej uprzejmy, i pełen^{em} miu na powrocie
się zeznawato, co do iżelnicow Niola i Republiki We-
nechij“

List ten datowany był z dnia 5 Sierpnia 1606r.

- Wroczył do piero, nekt di Castro.

Niósł przegnie by nastalo porozumienie między Senatem a
 papierem, i w tym celu ja tu przyniety.

Niósł ma na celu dobro Republiki, a ten samemu i całej I.
 talii. -

7 gościn

7 Przykto bywa

Pról chce ucywici co tyłko w mowy jego leży. by ogado wa-
stata, ale pragnie, by mu wskazać, co cywici wypada.

Quasi di Castro | ten chętniej spełni rozkazy J. H. Mości
se pato prawdziwe cywilizacji, Na Republici i iży taje
wzytłie swe siły, by się, Na sadawo kciu, i poruczonego -
sadanie, wywizai. -

Moars di Castro, i ty ^f punkto, Kłore Stacoma, Pro-
duon, w Dajciu do poronucicic:

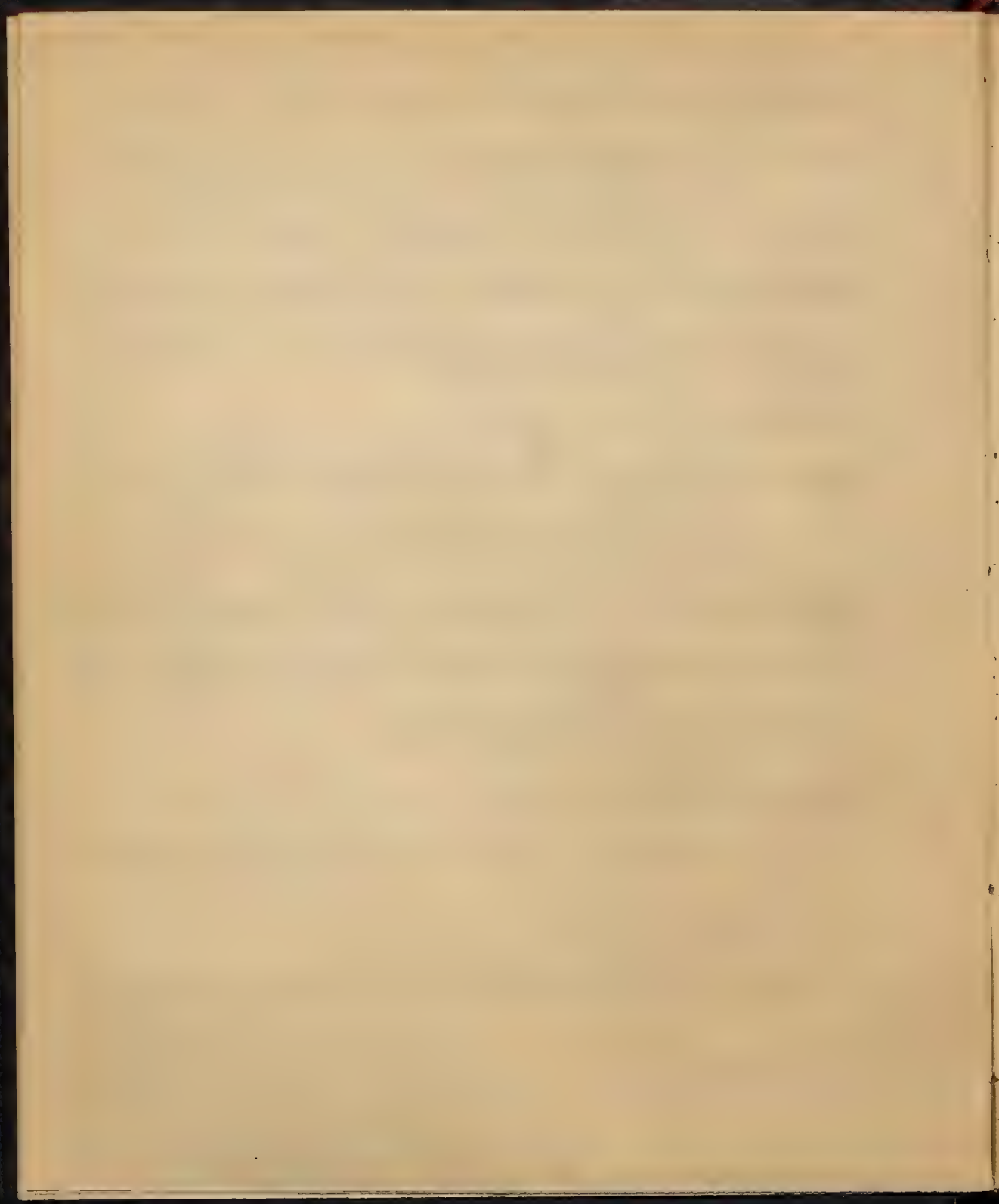
Pierwszym punktem, cyli pnyrywa: Brak przywilejów i
uradowanie Na owoy, w inicicic Kłoriz iś traktaje, albo
właiue, do ty owoy i Kłoriz iś traktaje.

Trzecie: Niesturwane sprawy.

Trzecie: Nie dotykane, lub do owoy owoy i Kłoriz iś pestrakto-
je.

Pierwszy jest ambasador, i i tutej, by i bracki wypadkoi i i
o nazyie.

Wód łowicem i sercem pragnie i iustitii i pomyślności Repu-
bliki, która przecież jest przedmurzem Na Chrześcijaństwa, przed
barbaryjskim Turcyzmem.

Coś do jego anality, to pochodzenie jego słachackie, powinno być
gwarancją jego uczci, gdyż gdyby nie był takim, jakie je wy-
maga, to honor by mu nie pozwolił, podjąć się stę małyk ro-
zpraw.

Coś do drugiego punktu, to rzecz jest zupełnie tłumacz.

Chodzi o ratowanie sprawy między Stolicą Apostolską a Senatem
Republiki Weneckiej.

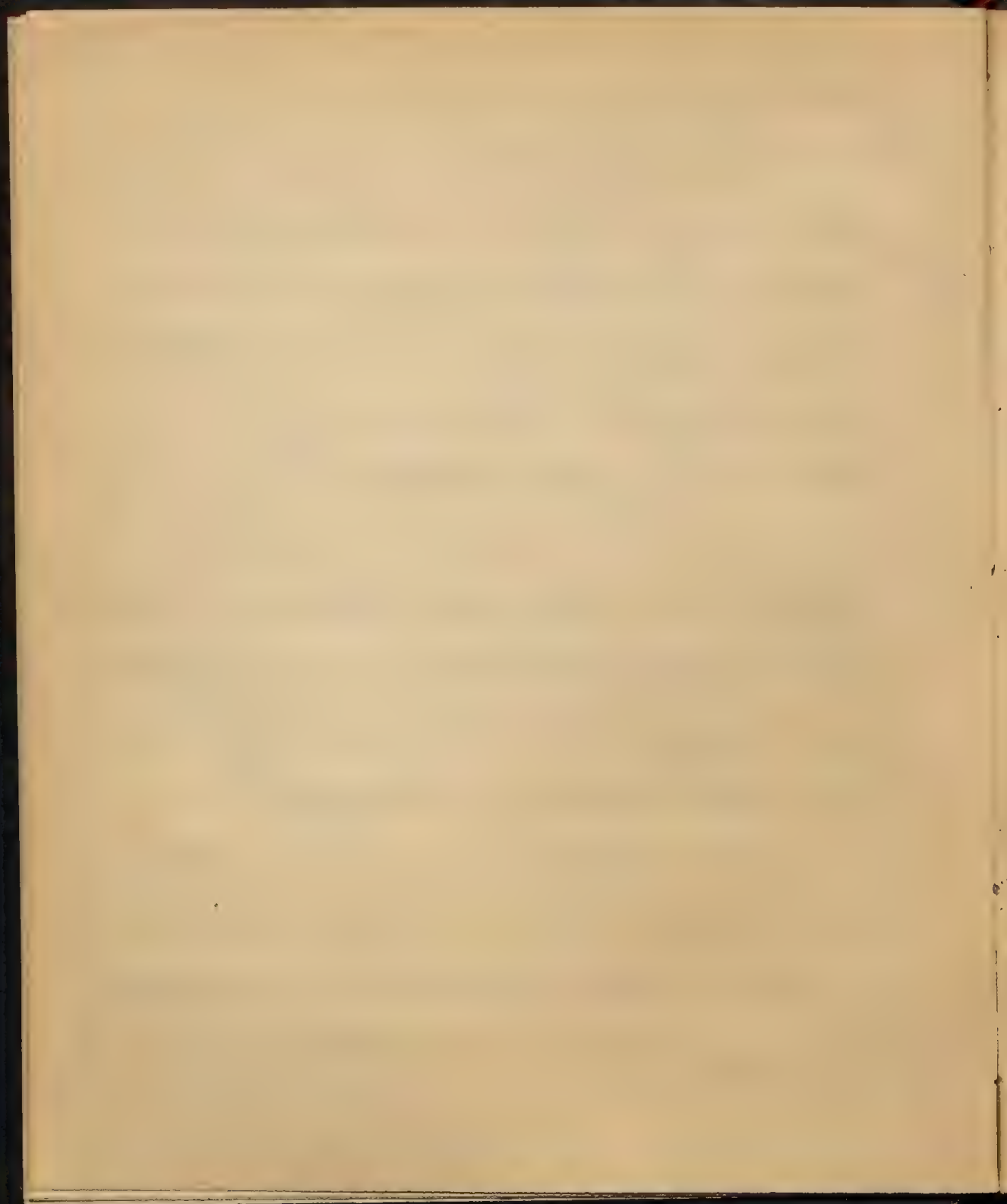
Sprawa warca nadto Na stronę obu, warguwy i iustitii
i, bardzo satysfakcje i iustitii, która cierpi, na tym stanie me-
ry.

Jeżeli przyznać coś stę, jest tłumacz, musi obawiać się warguwy
prawy i iustitii - jeżeli coś nie tłumacz, ustai i tak powinnam, bo
nie moim zapomnieć o nader i iustitii Na Lpca Świętego arce.

Гласный воина
Ф. Г. Г. Г.

którego może, na wezwanie Króla, państwa, i szlachty.

O tem wspomina monarcha mój, pomimo iżwi przesady, i gwałtu
woli i obawia się niebezpieczeństwa dla Republiki i samych interesów
całej Italii.

Oczywiście, to oczywiste w Niemczech dla Republiki.

Nie zapomnieć Thawien jak ten postąpił z miastami, i nie pójść
jego z Cesarzem - wojennym - jak również dopomógł do zgody jego oj-
cu z papieżem / 2 / -

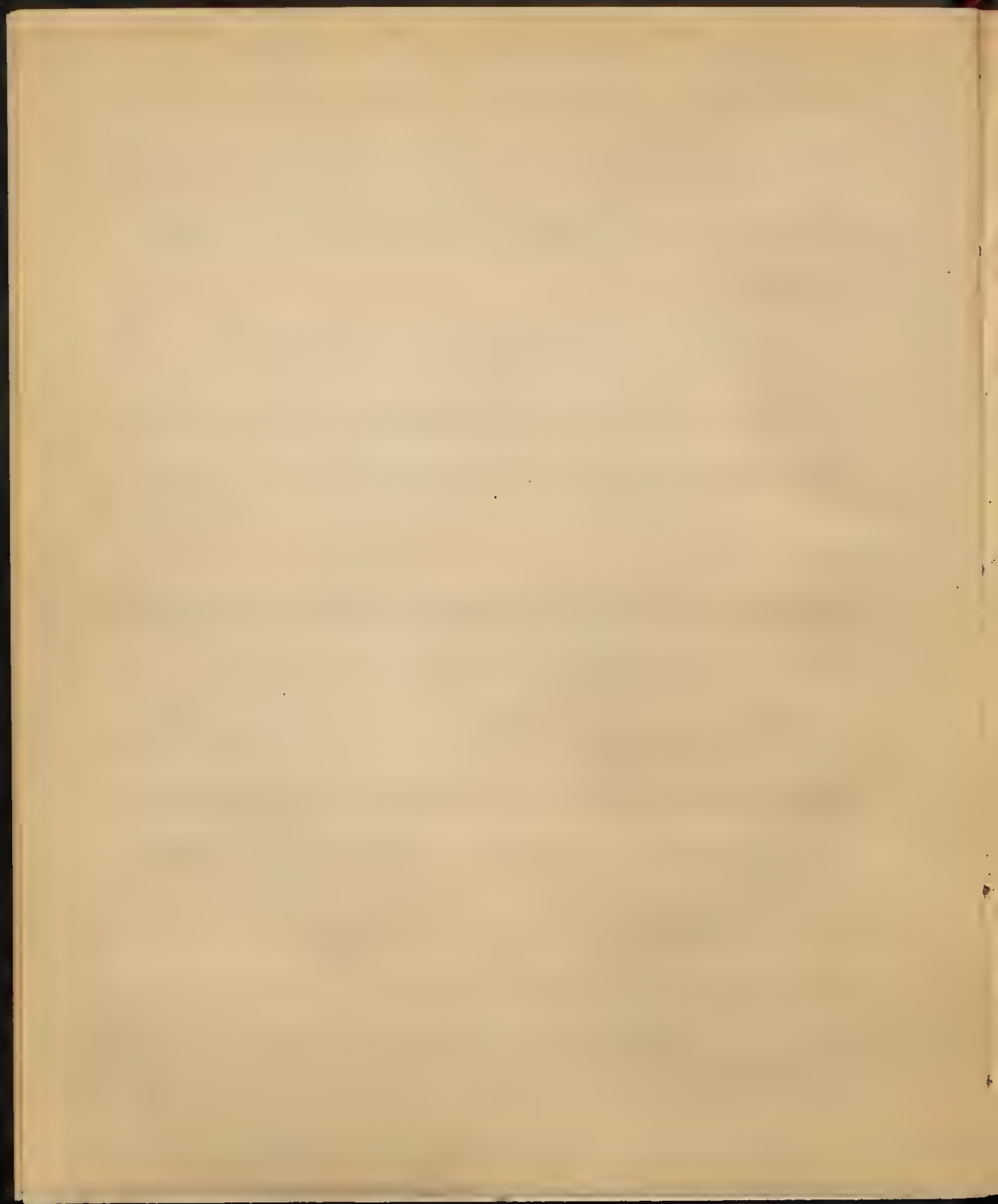
Mware dalej, że kto może, pogodzi zachowanie innych przy-
wilejów, i samemu cięciu dla głównych korzyści.

„Ktoś tak pragnie dążyć do skutku, i gdyby tego nie
„chodziło koniecznie polsko, gołota by była, i innych dwóch synów,
„jednego poświęcić, by dążyć tylko do pozytywnego rezultatu”

„Także i sam Król, i sam, i sam, i sam: Wie dobrze i ten

„
Dobrowie. Archivum dei Fratri. Polaków i Szwabów.

napewnie tak sądzi, że wuj padnie mu, Senatowi, uległszy wieloletniemu
 wrogstwu państwa - ale ponieważ on nie może sobie odgadnąć
 co wuj padnie i czyżby, że się uderzywał odpowiedni Pół, które -
 dla swego świętego zwycięstwa, a także wszelkich starań, by proponować
 o przyjeździe rodziny.

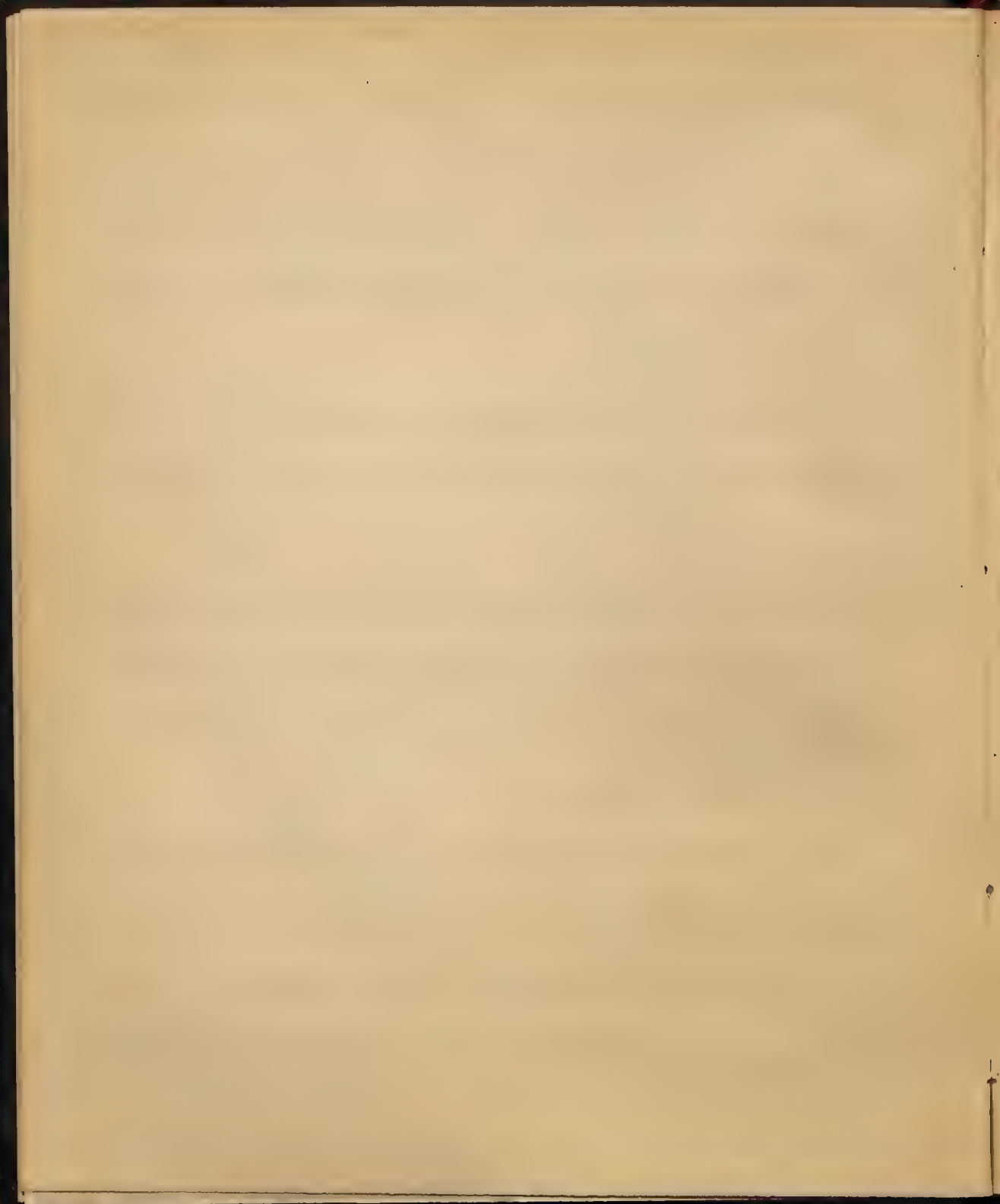
W końcu oświadczył, że niechce przerwać innych ułtadów, jeżeli -
 są już rozporządzone - bród przynajmniej do pomocy do zgody, a nie do nieumie-
 sch ophi przykładać.

Nie chce bród przerwać więcej i sławie na drodze brólowi fran-
 cuskim, jeżeli będzie miało recepcyjną rolę - cięży się do tego -
 będzie - a Senat i tak pniekowi auyou roztacza, o Sabijch chejwach
 Kości F. Lope III.

- Dość odpowiednia jest gorąco się huję na słowo które uległ.
 Mówi jokoż, bróla, nauce jest, oadyje się więc Senat, że uwa-
 cia li same paucy, w Madrycie jak i w Wenecji.

Cięży się również Senat, że hiszpańskie du Berme, i żywi sympatycy

diu Republiki, które okazał, przyjeżdżając królowi do Castro, jako -
nadwornego krajowego ambasadora.

Republika naszą oceniła naderst jąkając się, spóźnie.

Przy tej sposobności, nie może Jasia nie powiedzieć, jak wspom-
nieliśmy o jego wielkiem usposobieniu względem Republiki włoskie-
go du Lemos, zważywszy du Lemos.

- Inwazyja się położyła do samego przedmiotu sprawy, powie-
dzieć Jasia:

Ład i byt królestwa, powstanie i sen i o błogich skutkach spo-
koju i przedstawić nie przeszedł wagi abrazy.

Ład i byt królestwa dawały, młodości pokój i chęć utrzy-
mania dobrych stosunków.

Ład i byt królestwa, starał się zatrzymać sprawę
by nie wpadła w nieporządek, jakiej się obawiać nie mógł, a to
dzięki porównaniu państwa.

Stuchano nawet propozycji don Tomaso Sigheo, co się

Tjawné

ba nejlepšymu dawać cię pliosci i chęci s awaricią podaję.

Z precyzyjnej zaś strony, w samiciu sa to, Senat abnucający tu cięgle paschwisłanci i obelganci.

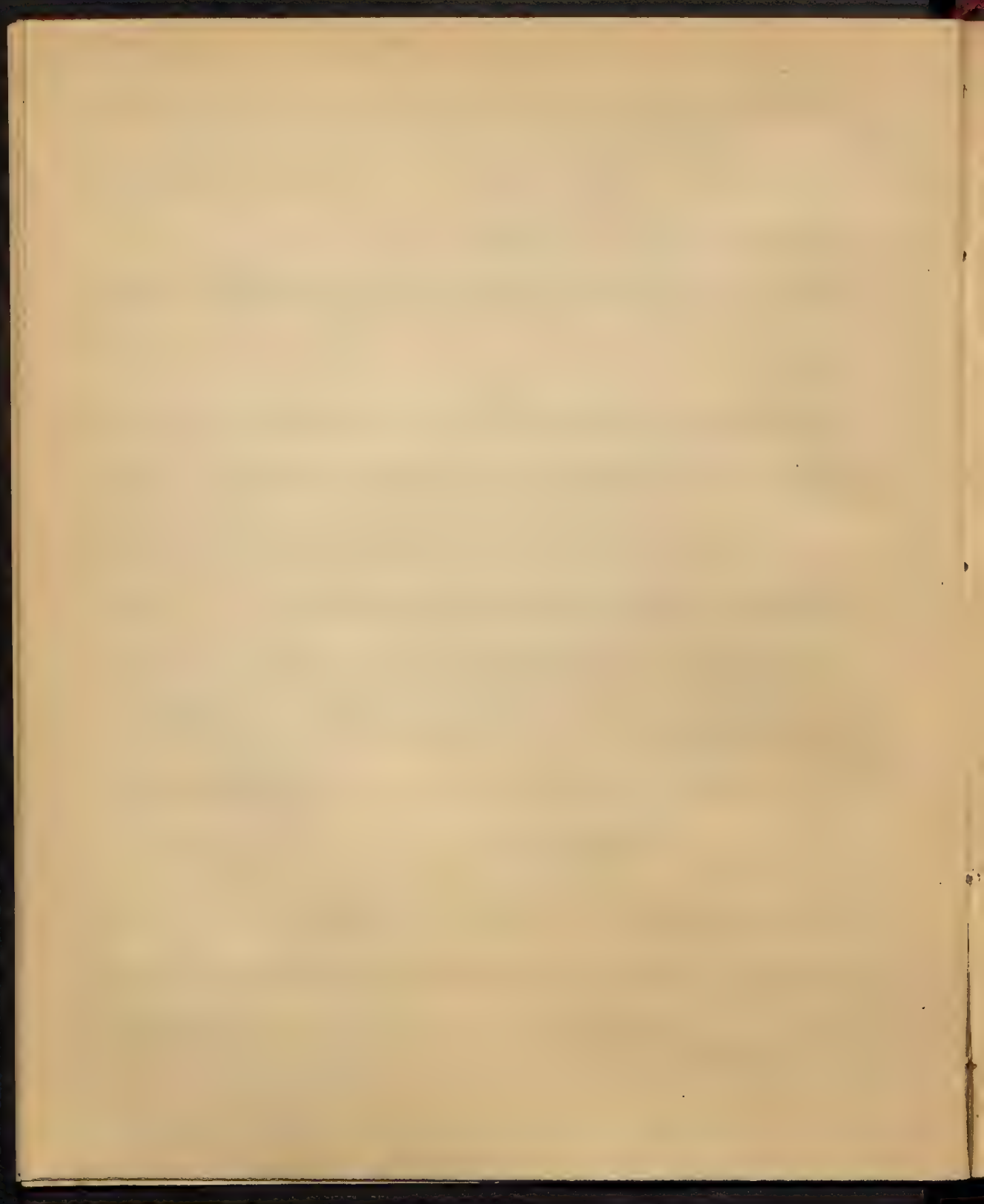
Pisane one były albo wprost jmes haizy, albo też sa ich iiii-
cyatguz.

Nie było piomo, ogłoszenia, honorary i księgi, roziewaty między ludem Włoch, nie nawinę tu Republice Weneckiej, ale nawet i kasalnic głośno o sławie obelgi i urywano do nie postaw ciństwa padających weneckiego ne, dr.

Nie ograniczono się na prostym ludzie - chiano sarsai rze-
machi nawet w łonie Rady Wielkiej, Senatu i Rady Piesicicic
Stawus sprawa nie tak się myśliczyci, i nawięz tak chęte jst
i głośne, spierły der awocnie.

Wobec zaś, w uspo sobieniu fajpiera, tak iachodzi i miu-
now, że nie wiadomo czego się wstawiwie trywai, co uwarui
sa propozycje prawdziwe, a co sa próchostycho, do jme Pisaccia

portraktacji, by rychai na czasie.

Jęz w drugiej przedstawione warunki, drugiej dwulecie, by drugiej u-
stawione, jako uwarai sa niebyłe.

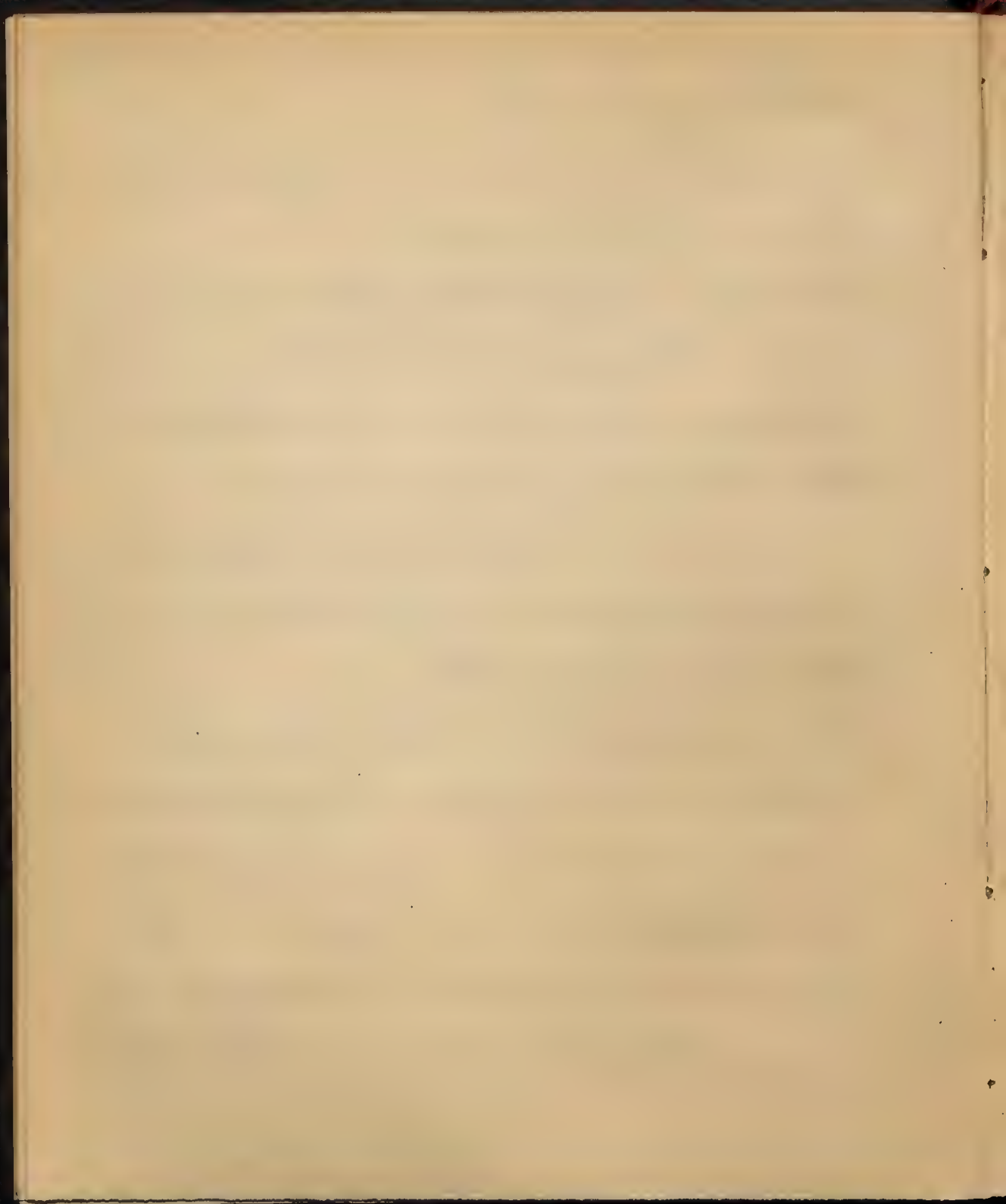
Wi dozwu jest ie papier Lye i ponowione pragnie uspić cypion
Republiki, i dohonorji rozporozdżego tak gwałtownie, i brojeuie.
Dois zapewnia miiniciem Senatu, ie Republika usyje sił -
swoich, tylko w celu własnej obrony, a nie napasii.

Alle bracia praw swoich i sztylogu swego, lepie ussellie-
mi siłami, a posiadai ich, siepi miuj patyde, Dois naaczny
radob i sadaciu swemu, padob.

Nie chce więc ambasador gdzie indziej swoci swe ston o-
naleruie przesauowaciu pokaju - nie chajie, tam aduo-
se, gdzie zro dło złego i za mierzania powstało.

Republika pragnie i pragnie sawure pokaju.

Jęz nie beru arunkowa nie chej sawarai ogady ze strony
precisowej, po tem wryethicem co usryuie Republika, -

zgoda musiałaby jej nastąpić.

Wszakże, jeżeli ambasador wchać spornie zatwierdzenia sprawy, bez naruszenia wolności i honoru Republiki, Szwajcarskiej, niechopie uchwyci przedtóż, proponując, by spór zatwierdzić i dać dowód miłości zgody i dobrych stosunków. —

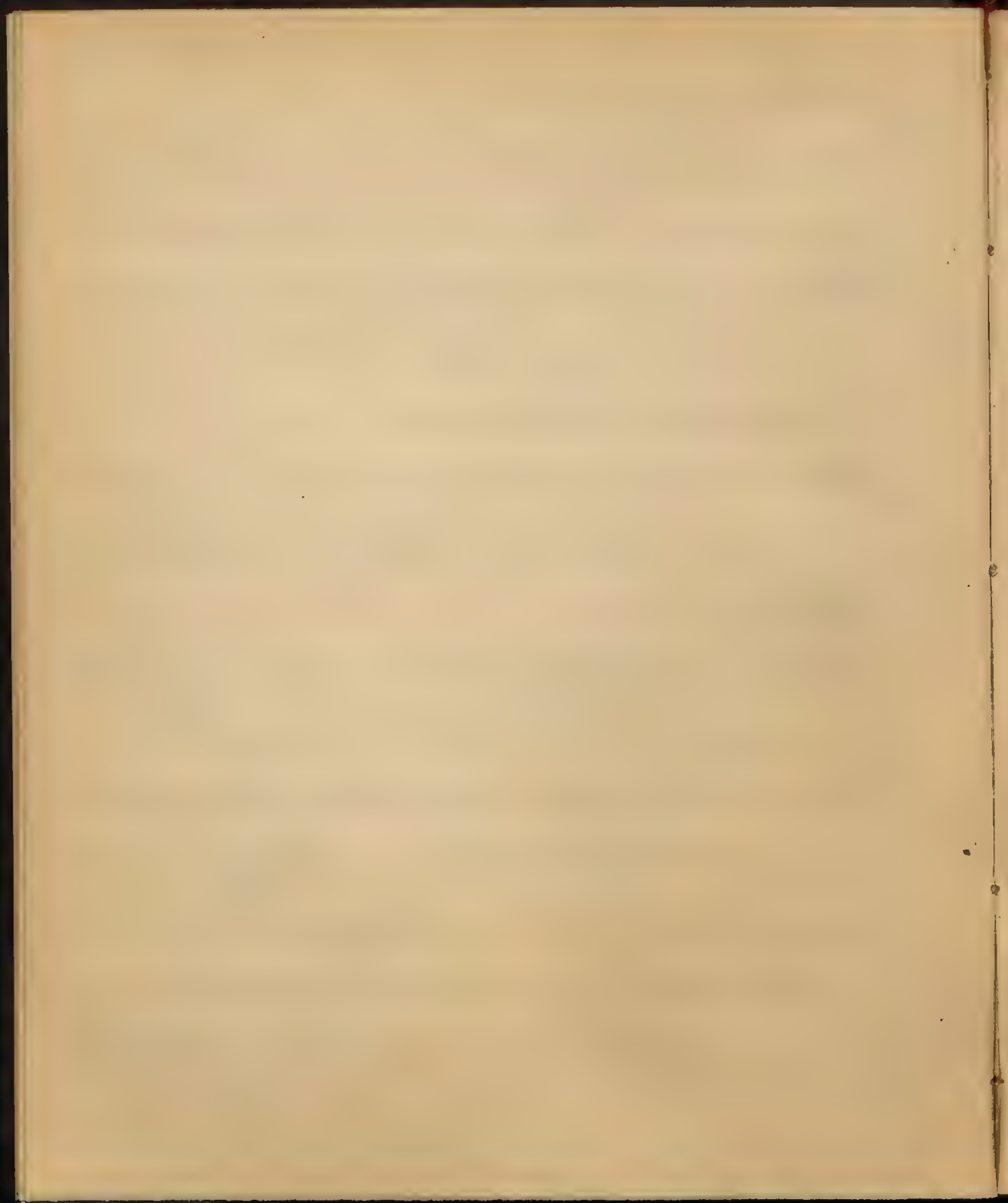
Don Francisco di Castro odpowiedział:

Nie można brać na siebie odpowiedzialności za decyzję i myśli rządu Szwajcarskiego, będącego wyświeconym bronią hiszpańskiego a nie Szwajcarskiego, Szwajcarskiego.

Ma on nprawdę pokłonić się Szwajcarskiej w celu dążenia do porozumienia, jednakże nie, by wchodzić tam w szczegóły, układy.

Były nie wielka udzielił, mógłby pisać sobie i się porozumieć, ale byłoby to wielką stratą czasu, potęgi, a im Szwajcarskiej sprawa się przewlekła, tem się bardziej zacięła — mawiał tego Dawid Dantecruy, Na tego więc prosi, by Szwajcarska rezygnowała w sprawie przedtóż mu swe warunki, a on starał się,

być, by takowe przyjęcie nastąpiło.

- Doświadczyć należy: że Senat musi mieć naj-
pierw, jakieś w pewnym papierze, a dopiero naj-
zwyczajniej - obecnie Senatu, droga do ustalenia jest same-
nie, z powodu sukcesu w berdytlu.

Papier w berdytlu nie będzie nigdy - o ustaleniu ma-
my nie może.

Stanowi Senat, powinien się powrócić do stanu jaki był
przed uchwaleniem - papier niechaj będzie jako ojciec z
synem, co jest i resztę jego abstrahując, i gdy by był to droga
obrotu, abstrahując by się, bez poire duchois w tej sprawie.

Di Castro adpart: Powrócić do pierwotnego stanu nie można
bez adwołania również ustawy wydanej przez Senat - by-
cie to pierwotny argument, który papier wypowie.....

Doświadczyć należy: Dążyć na Sen, by rzeczy stały w Sen-
cie, by papier byłby jak ojciec z synem, już później

16

reus salutis est pro omni iussu heres proderunt. -

Było by to porozumienie następnego, gdyby Greci Szwajcy nie -
próbowali od razu na wielkie unęstwo sprzeczne i niekonsekwentne
sądu.

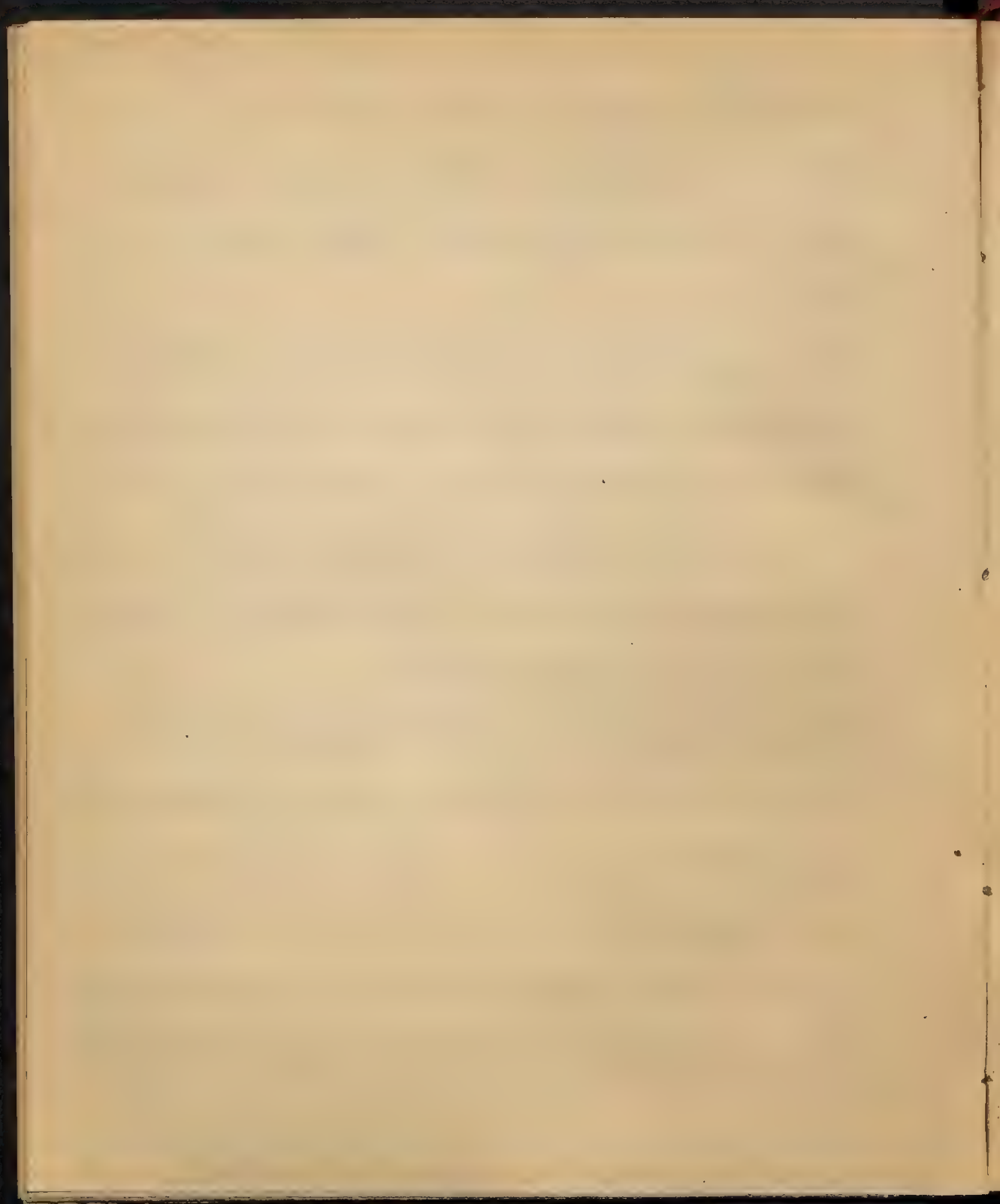
Łatwiej wypadło, że niczem papiera Clemens lub Leona, z
niczem sprawa powstała ztąd i przeszła, albo wcale by nie
powstała, ani bowiem papieraowali prawo karze jest — ucie-
li radzeli wstąpić papiera ad iurisdictionem, uciekli ucieka-
wali karze prawa i ucie mieszkali się do spraw
uwnętrznych posreżeniach na, ior. —

Di Castro siwiałoby, i przedstawia Agis Sziglens, co-
nstytucyj, i ie starał się bydzie by sobie skutek paraliżu
jego adwioło. -

— По швейцарской аудитории оды и изъездъ въ Суваву.

Tędy uchwalano, że przez wzgląd na króla F. Lupa III, który
 jeszcze nadmuy czarniego przystał paść, my także doń

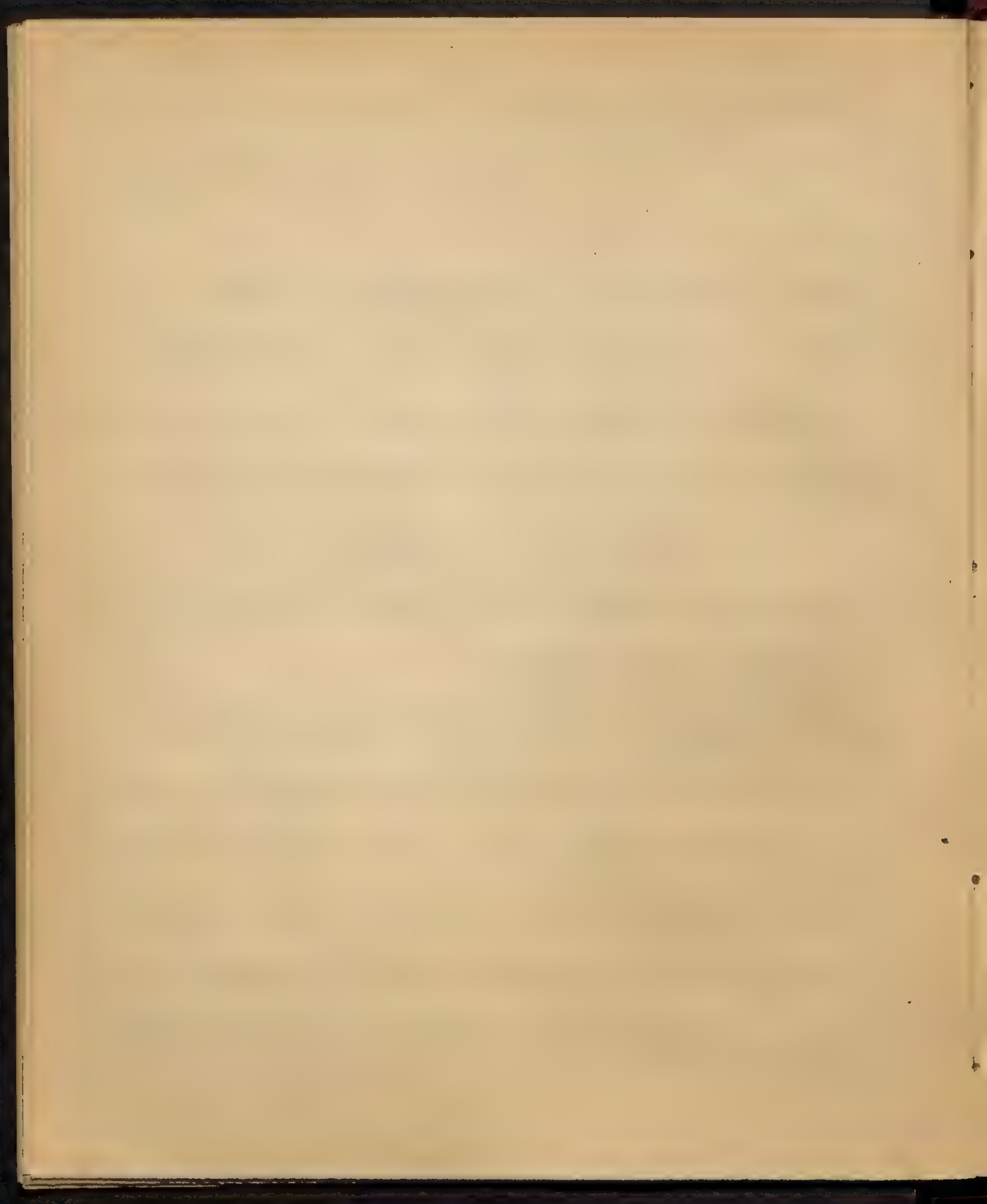
Ławanie tej jedynej sprawy, jak równie; najis na uwaię. n
 pływ brąpis du Lorne - nie my pada kół di Castro o miercen
 adprawii. -

Możło być to powięzanej sa rale, nie myj piewe d'utth. -

Do tego wieg postanowiono, sawiadomii di Castro, o -
 wszelkich pertraktacyach jakie się udlyły i w jakim staniu się
 znajduje, prowadzone pmer d'Allicourt i du Fresno -
 pokreucia hróie francuskiego - o papieskim.

Tym sposobem przegadł Suat Dai jurece jedyne dawad niez-
 zej in owene przauie ngady. -

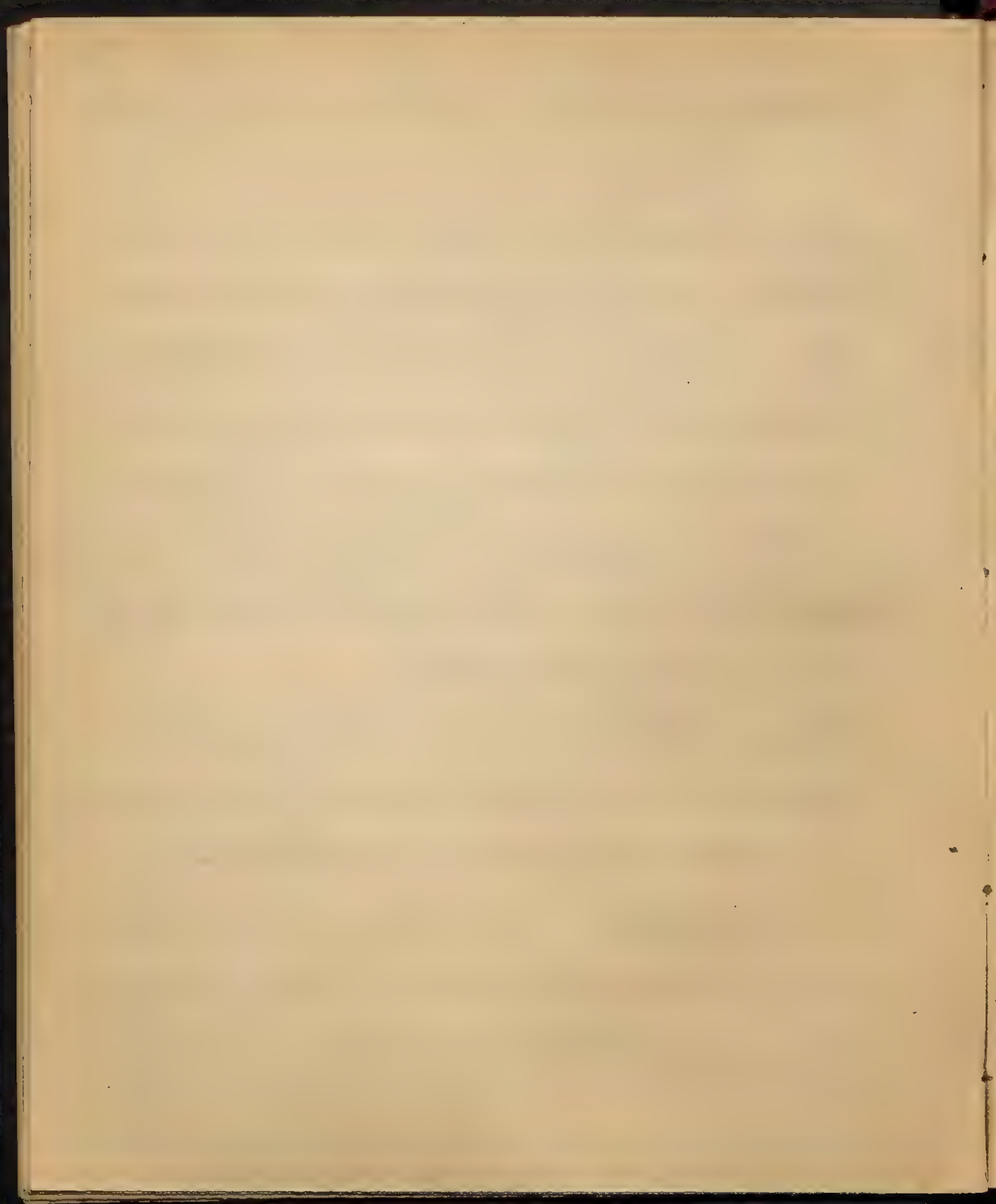
- Taniem jęduakie do tego przystępiło, sapytawo się do Fran-
 cy nie ma co pnieciw Lorne, by Hiszpanowi myjawni, daty k-
 eras w tajemniczy bymawie - układy - Dadaż, ie sam di
 Castro sawiaderyt, ie by najimniej nie chce pniechadzi i
 w swe myteprauie wiozi rege, układy, które prawadi hról
 francuski, awseem, jedyne drugiemu nie pniechadzi, a

Nie doprowadzi do skutku, temu się będzie wzięrować należa-
ło. -

- Du Fresnoie sąpytały, świadcząc, że by najmnij nie chce
pomierzać w nowym kierunku lięgu, że uważa pre-
ciznie nawet za konieczne świadomienie Di Castro, jak
stało sprawy, ten kardziej, że pomekany jest, że papiesi -
wysłatko i tak już Hiszpanii wyprawiedziat, gdyż wiec au-
tassadorowi nie wspomniat o stronie Senatu, o twierd-
zisk ukladach, skutnie uważano by to za dawid nie of-
uwić i nie chcei nawarcia prahaja.

Niechaj jego! Henrykowi III | nie mogło by to być na rep. -
Wspomniat jenera ambasador francuski, że papiesi prog-
uę, by D'Alincourt w spólnie dnatat, hr. di Castro.
Lecz D'Alincourt, nie mogąc dać prawa tego iędaniu
od niego papiesiawi, świadcząc, że nie ma do tego upo-
waruwanie swego troite. -

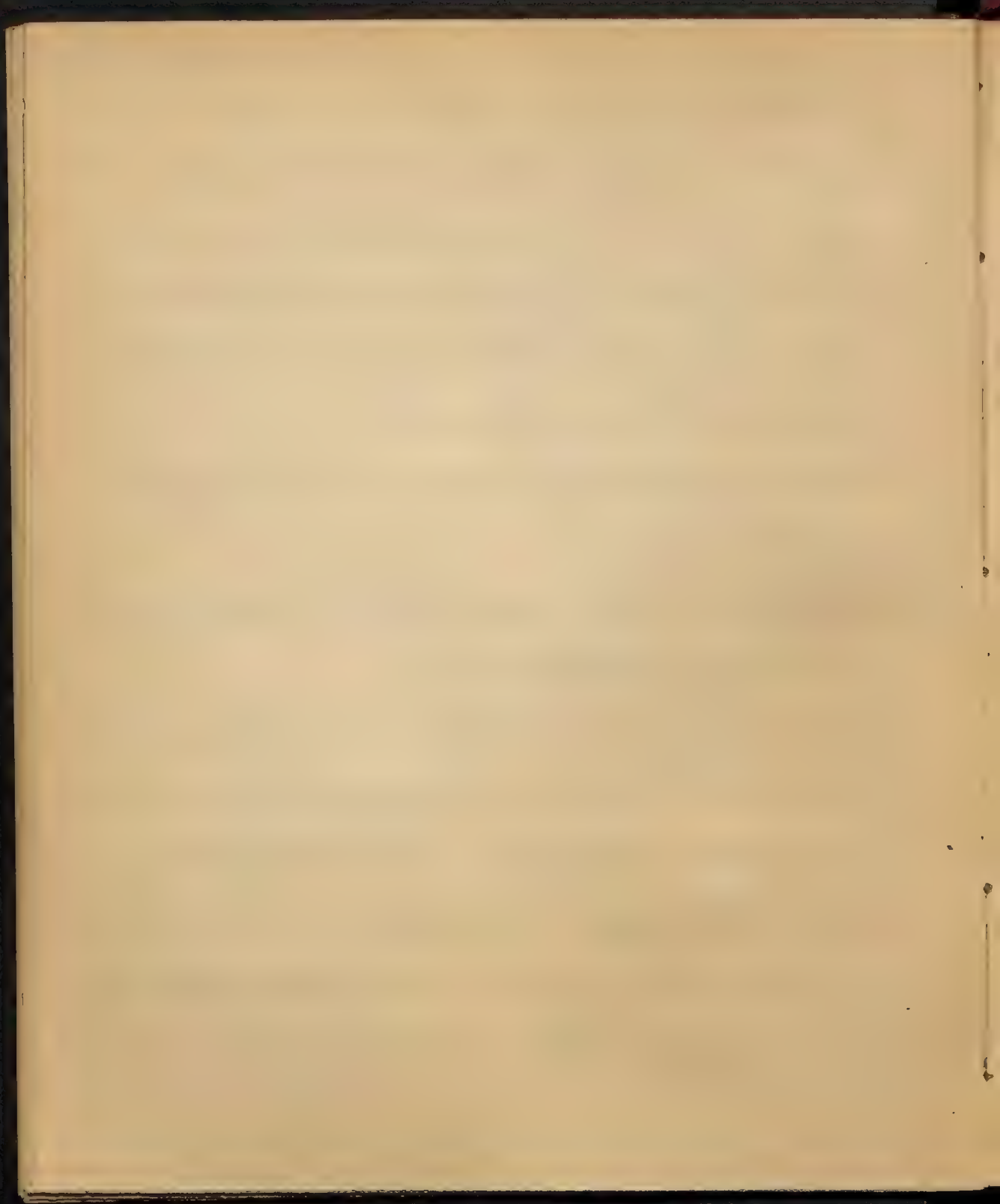

Prosi wrócić do Fresno, żeby Senaś nie uchylił La loi
 La hispańskiego był samych ustępów, które głośno jest
 uchylili La jego monarchy - gdyż było by to subliemum
 La brata Henryka IV, który przedurzy siwiadrytacie i chęci
 słusze Republic i który może jedyny się wi prawdziwe
 sympatyz La hispańskie Doj i Senaś. -
 Wniósł więc by uchwały, prawnie Sr. Di Castro, by udał
 się do Senaś.

- Takij przedstawiono mu, co do tychże uchylono ca
 poire dwudziestu brata francuskiego.

Ogło wyznagat papiesi, również jakie ustępów gatawe
 było uchylili Republic prus wzgląd na tak iżelniego i -
 dosłownego poire dwu - jakin był brat Henryk IV..

Sr. Di Castro, po wystukaciu przedmiotu, wistował Doj
 na dwadcafacie, ie mu sakomunicowac o udbytych
 układow, które może lepiej stow sprawy aspric, majet -

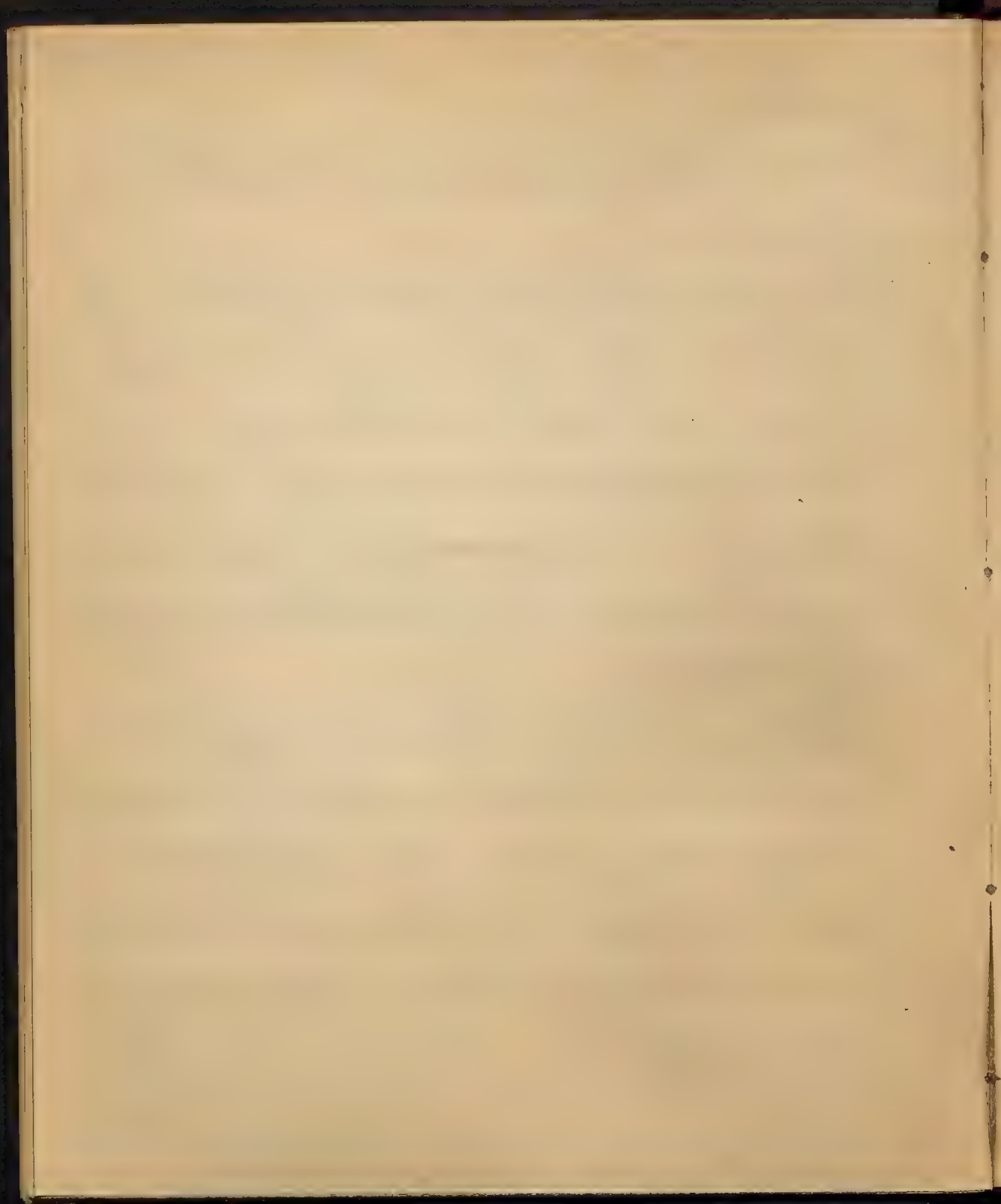
myśl Senata.

Właściwie, ie Senatus nęczy wićcie kryci co moie, by łaję do po-
równu ićcie.

Sauwiersenice ustat, by to by zgubnem i pokracu o ubli-
żenice Ha nępi, o leu mowu byi więcej nie moie - przy-
najmniej nie w leu spoić, jak dotąd ie dano.

Tę ustatie moie uen sauwiersenice na pępi, o lery, lub
by mienice, wrar o statow cren oiwia dęenice
ie Senatus to kryci, by ustatwiei pętrabłaye i pętr nępi
na dabo agilue.

Podatue uatę pętwo ueryuione, na pępi dęiel mo-
narchon, uęwarto by nades bony byi nępi na dęu
pęchicę i pępi, a nie by to by ubliżenice Ha Senatus, -
gępi pętwo tę moie, o nowu byi pępi nępi cone do zęcie, kry
to o pęwadu oerwauyć ubliżon, kry tę o pęwadu pęwau-
mienice ustatęgo.

Sta pawagi męski m abrylis paitiwa, nie lepiec to ruzine -
 gęsi nie jest to nad nowy, który by nie dat dostatecznych dawo-
 don swęj się i spozyciwa.

Wzrosty pojine, ie jest to utawiczenie do swpawstgel per-
 traktacji, a niczem innem - her warunkowo sei nie do-
 konie, nępi.

Czas do owęty warunkon, to nie padolus uymagaj, by-
 leuat uymuit wiekare ułepetue.

Wydanie kiej. Krolaw francuskiego, uwaro amblasador
 sa upetue sturue.

Zgadza sie, by I' Alincourt powit o efpuzie interdęto
 Republika Dabły dawad wielkiego posanowania Stalię
 Apaulalskiej - a uytawie amblasadors, po efpuzie inter-
 dęto, uwarai iankery sa sturuey halwadduuy papies'awi: -
 Moare D. Castro, ie papies' pawinieu byi sadawalony
 i mo nadieji, ie nim lepiec.

Rjeden

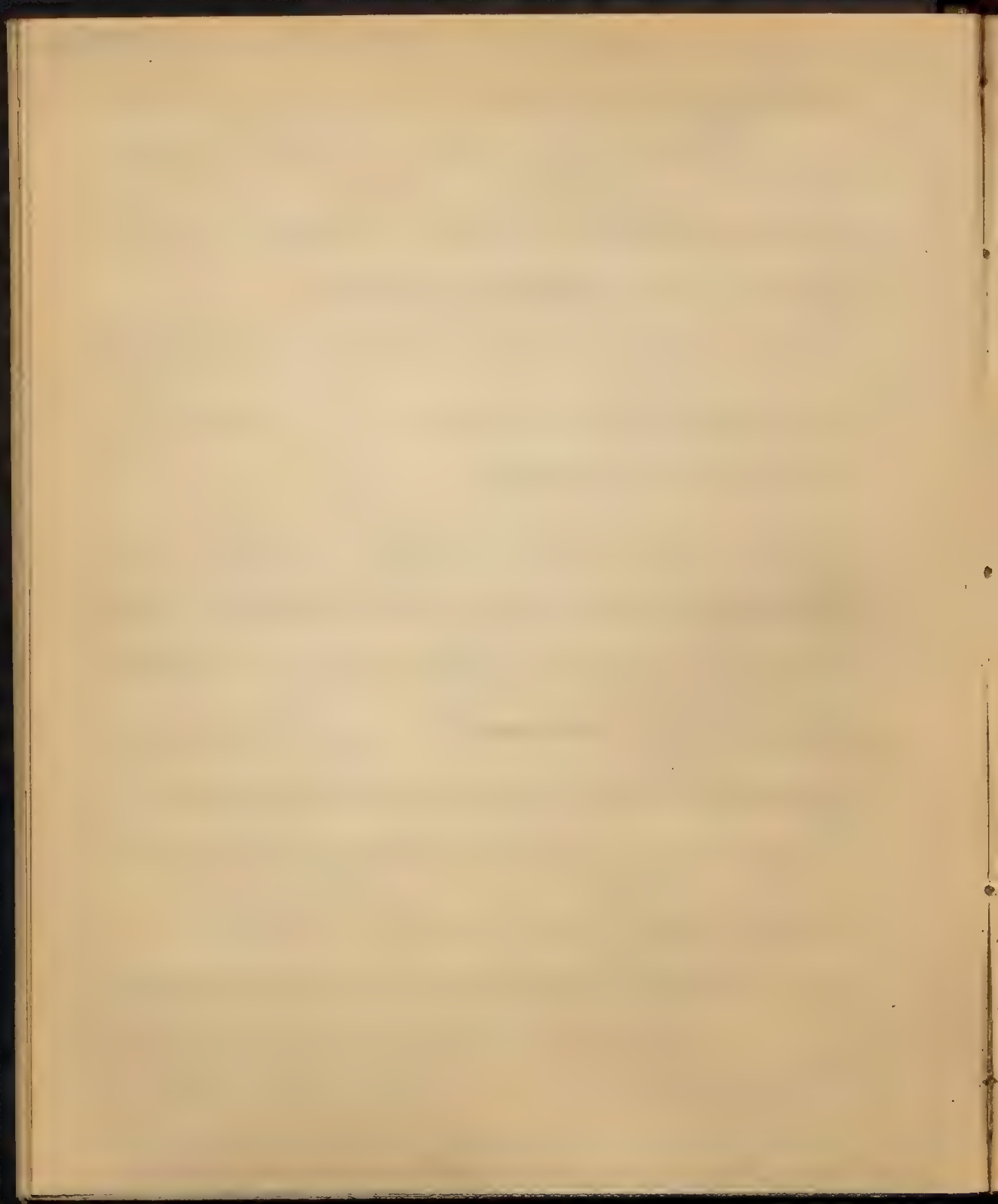
Nadzieję swoje opiera di Castro, na nowym ambassadzie
 swego Króla, na ^umarquisie d'Acton - człowieka wielkiego
 zdolności i prawego charakteru - ^uon jest jedynym wstanie
 przeprowadzi niecierpiącym do Rzymu.

Instauracja ambassador obecnie do occuierie, Senatu,
 co ma uczynić, czy wysłać jednego z panów swego stoisca
 czy też sam udać się do Rzymu.

Uczyni wszystko dyktando Senatu, a samemu sekretarzowi, chejcie,
 słuszenie dobre swemu królowi i ku radawskiemu Senatu.

- Pois wysłać swe radawskienie i może powiadomii
 o tem co zostało i że ambassador może mieć obecnie papier
 o ustępowaniu Senatu i uległowi wogółem papiera.

Rozumieć może mieć dowód król hiszpański, iż nie jest
 prawdą, co rozgłaszają nieprzyjaciele Republiki, o mi-
 nowicie, jeżeli Republika miała samą odzwyczaj-
 ną ad króla rzymsko-katolickiego - gdy Senat pragnie

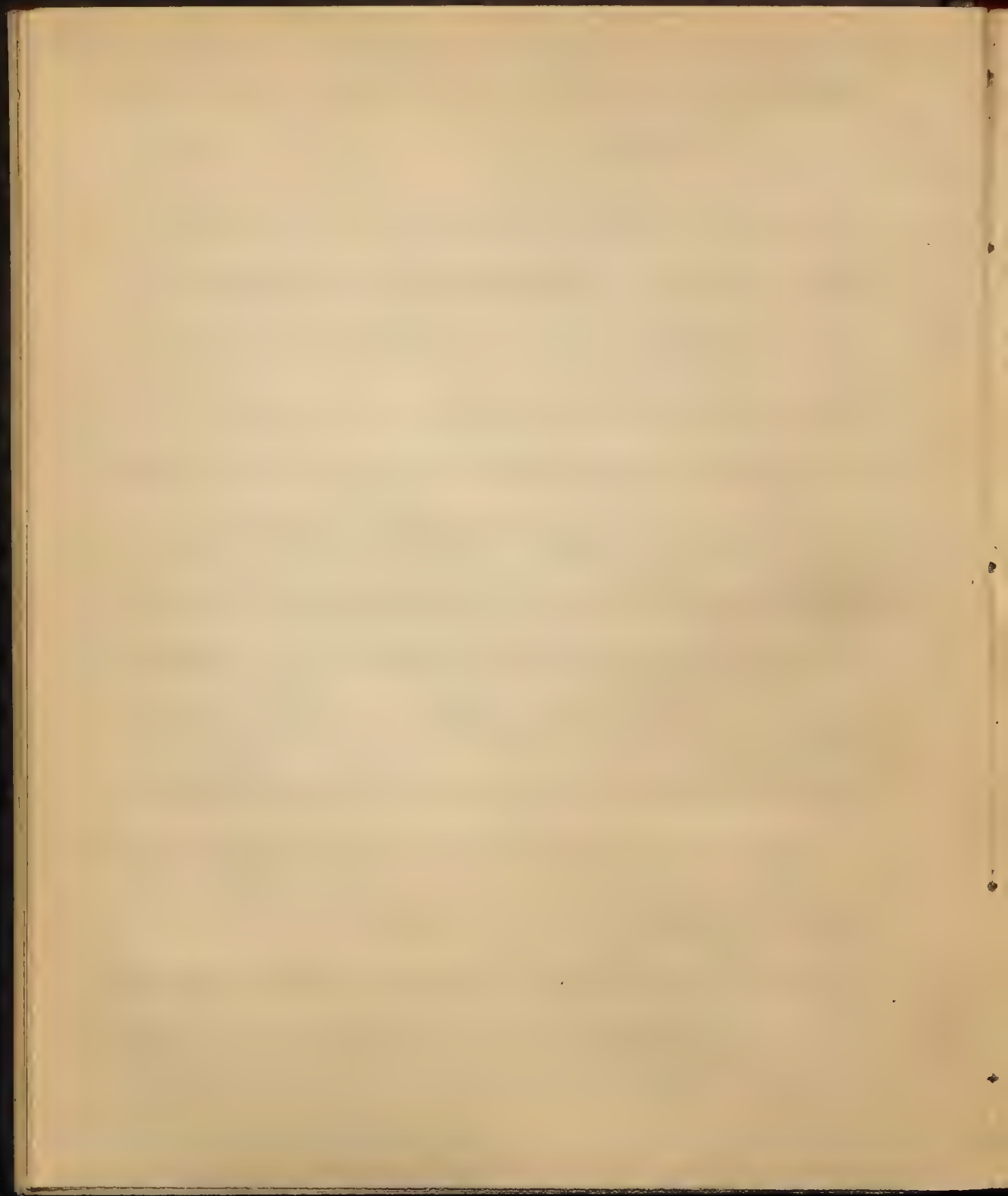

tylko zachowanie walności samodzielnego wyrażenia w nim
podległym państwie.

Sadawoławym jest także Doro i spawadę wyrażonego przez
bratniego, i dacie, i więcej niż jeden krymii nie podobna -
jak to, które leżało do tych czas krymii postanowił.

Tego więc prawda, ambasadors ma uroczyście pole do Pół-
Tawia - jednakowoż nie może swarai ujętowie, na stawo-
papiere - gdyż myśl jego jest i mienię - atny mawry dzi-
siej jedno ujętowie, pragnie jużto mienię, i tak ujętowie -
w ten sposób partę pragnie, konica ujętowie, nie podobna nie,
spadniewai, Tawia i awarica i gady, nie podobna prawnie dacie.
Republika zdecydowanie jest nawet na ostatkiem, ujętowie
li nie prawnie ujętowie nawet, jak co i więcej ujętowie, gdyż
byłoby to „sarmieciem się samowalucem”.

Przyjanie nawet, Republiki, nie powiem więcej ujętowie
qui ne leuat, gdyż spreciuiato by się to iu leucom i gady.

państwa.

Sprawa to, jak już często wspominałem, jest takie sprawa, -
wryethick desipit siwinkiel - gdy Republika ustąpi po ^{za} no
granic herpieciństwa swego, wszyscy schodzą równie i id.
shyuu monarchom.

Co do ueryiowej pmer krakiego propozycji, by sawiesrouo
ustawy wydać, to na nie zgadzi się Senat nie może, -
gdyż pomimo Szwedzi ambassador, tak Decyzya sachow.
by by prawą, państwa na wewnątrz - więc o tem frag-
nie Senat, by więcej mamy nie było.

Nie ma również Rada nie pociągnie temu, by się ambassa-
dor i miosł o postępi francuskiem, ten kardziej, jeżeli by ma-
sat, że Kongresu w pływ wywodzić miś na obecnice, lub
samym papieciu. -

-Duo Francesco di Castro odparł, że jego udanie się do
Rzymu, w obecnej chwili, było by her celawem, gdyż na wstępie

Tenariusz nie przedstawia stosunku do tego

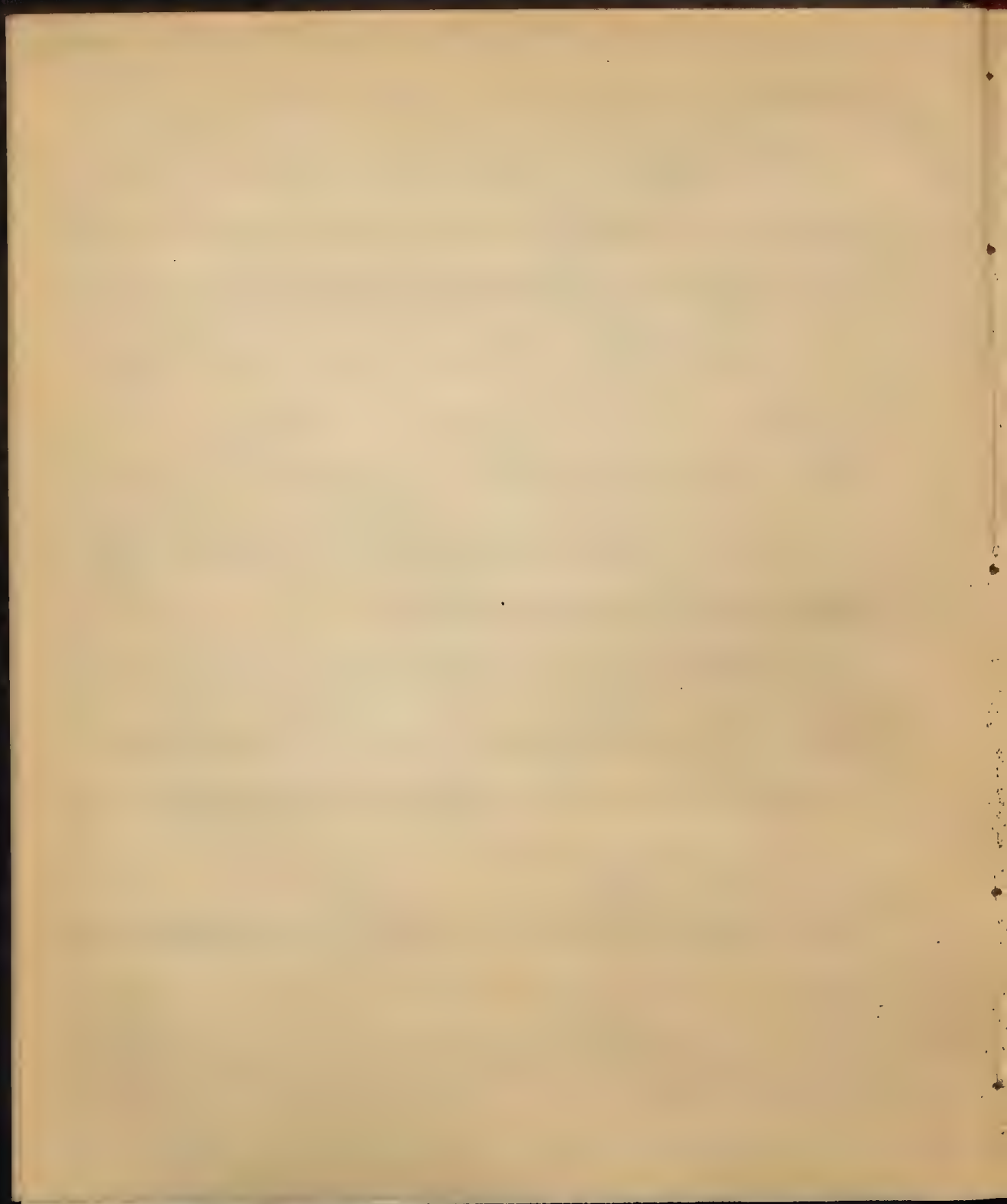
naraz mi oświadczył, że nie nowego nie przynosi, gdyż to
punktacja, była już przez innych przedstawiana i im ad-
mówione - naraził by się więc na ad mowę bez celu
Tem talwiej zaś mógłby padać, dąta i użycie, gdyż -
jest wystawny tylko do Wenecji pastew, a nie do Cyra-
kwestego. -

- Pawłaco snór Di Castro, do swego projektu, sawiersze
ustaw, sawiersze ^a tylko chwilowe, przedstawiając, że tylko -
sam dobro się wypływać może.

Wszakże dobruwalne sawiersze ustawy, nie jest chwil-
nowe, nego - i musze się obce do braku padającego,
jest napetnie esem iuicem, byłoby to o wiele słabsze nego
i braku się adpornej.

Przed [↑] sakry kto się wstawia, i na kogo ucy uismo u-
stęputwo.

Było by to nader dla brzo przysci, by au se swę strony.

nie nie uzyskał, i nie mógł się poruszyć dalej, chcąc, ka-
sać, Secetu.

Wydać książę, wymagać nie może, gdy ci mają być a do-
nie w ręce króla francuskiego.

Secet przysłał na to, by dać dowód w dzierżawie królowi francji
są jego i celowości - a jakis strzyżna dowód gnieźności ad Secu-
tu król Filip III, który również jest i chce być sekretarzem Wene-
cji, przyjacielu? -

A więc, nie chaj uzyskaś samiec ciie ustat, a będzie m m tosi
wstat, samiec ustat ad grakomym. -

Tak mówił Di Castro: umie on uakrycie ocenić, upniej
i samy by spoić, w jaki go w Weneji przyjeżd - nie jest -
to jednak wyszło, czego on fragnie - bo choiśa umie być
w dzierżawie sa honor um ucywiony, to jednak o wiele
więcej wazj pomyśleś satawiciie pomszanj mu -
misi. -

Pra berskuteirna

Fridai

Nie alby mawoy nie więcej, pier uprzejmego przyjęcia, nie
o brymawoy iadnego ustęputwa, i musayem być do po-
wróci, „zpuszczai kiesz eniauci” musiałby uwasić o a po-
staci swo nie udaw, swoje tutej przybycie!

Tut to pierwsze jego ciut asada, gdy się nie powiedzie, mu-
si uwasić swę karyerę o chos'ronę, uciérpi nie tylko
su na tym domayem sawadzie, ale i may jego karyerę -
du serme.

- Na to przemowę odparł Doio:

Le Senat uwasić, że nie potrafię bardziej wyjaśniasz
sprawy, Na rep. archa kinej - sawiesenie ustaw.

Gdy jednak o słów co - wy powiédniaych, wi do bacem jest i
trabie odprawiednie, nie o adawalony, Senat i tacy się do
drugiego tej sprawy, amaiowienie.

Senat nie moie sawiesii ustaw, a to i dwoik prawadior.

Mauowicie:

↑ Le chociar-

↑ pobuchajga

↑ by lei niepowiedziat

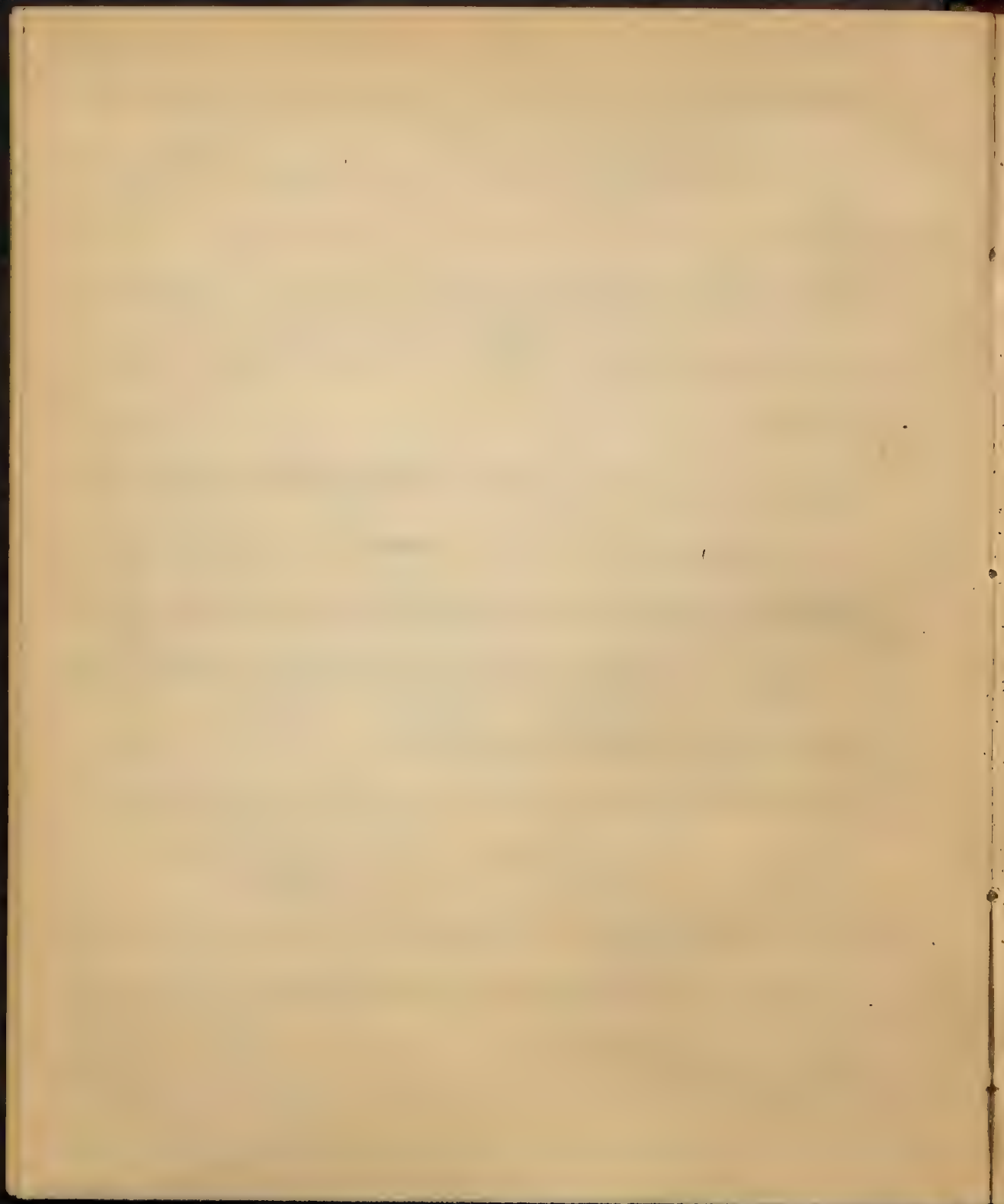
Moim by Lwercji, że przed Republiki, dobrowolnie ustę-
my sawiciu - gdy by nie było muonego na paimtuo inste-
dytu.

Bedez pad iurdyktu, a cofajz ustawy, macy by z
myciogum - a smciei Republiki dobrowolnie, nie jst
potowacz.

Gdy się wymaga ustęstwa tak waznego ad Senatu, po-
pici równo czeinie powato, a moie nawet zabawie "
by rucano dalej na przed Weneci accretus i kaluauis
F wskazyje spokojny ch kiej do nie posturciatus - w ob-
najcie myy ty, spokojnego do tych czas ludu.

Tym sposobem, nie musi się Senatu do ustęstwa lub
uleglosi.

Nikt ^{III} tu nie powie, że koncesya wryciomz roztato smu
w dieruon de poriedu czeiego monarby, bez spawod
nacisku strony przeciwej.

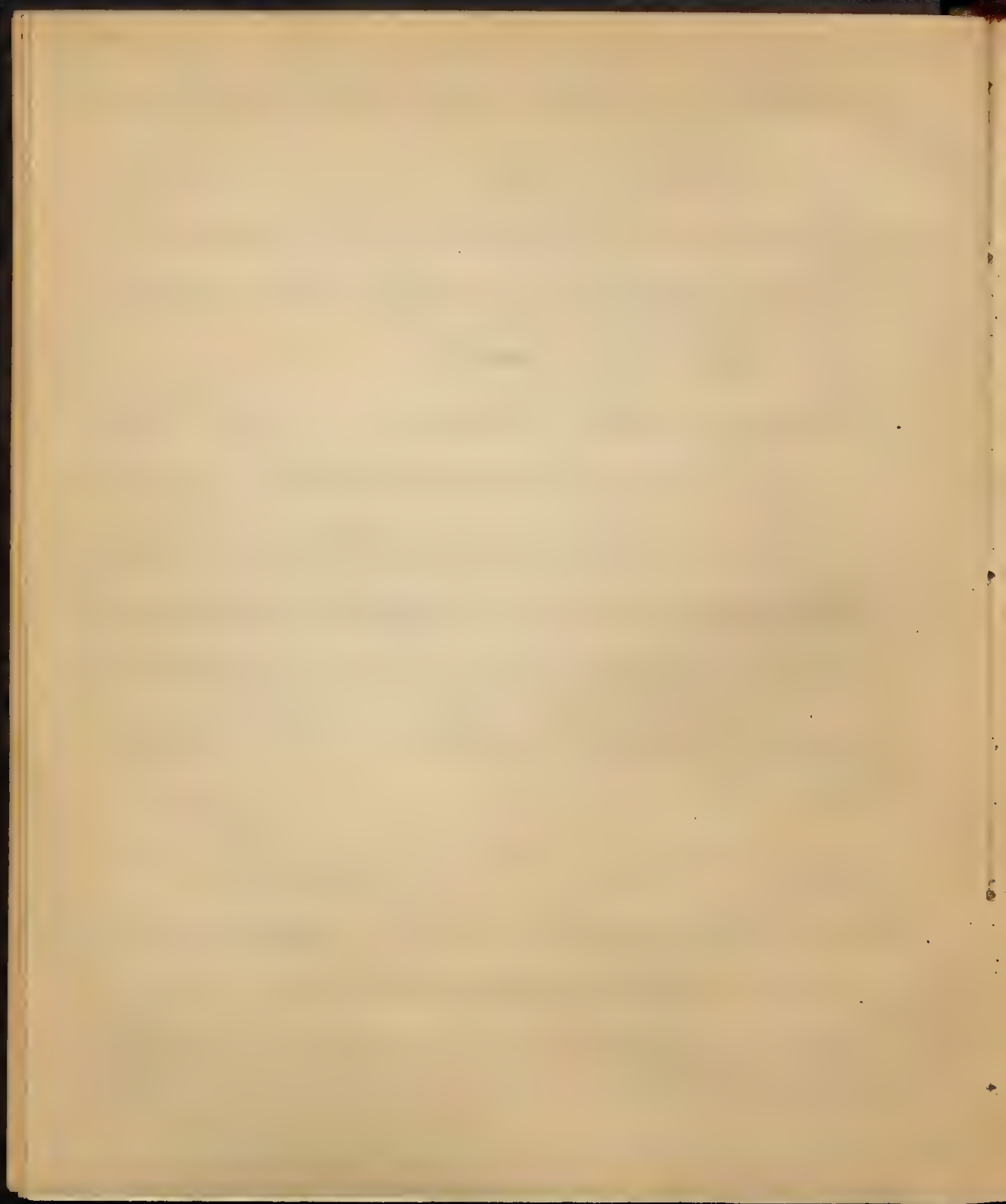

Powadziło by to, że ustawy sturuisz podpadły pod interdykt,
 że excommunic, sąsiedzi sąsiedzi, nuncius, na państwo,
 gdy tytu crasem, wreszcie ci się ci Sicut Sicut, że to
 to się nie nie sturuisz, Republika, w serach innych ob-
 wadeli i obcych ludów, Wywodząca. -

Powstano więc Sicut: powiniem być ci Sicut i Sicut =
 tytu, pnie co otwiera się drogę do ustadów, a mianowicie
 Sicutowi do ustadów, her uszczepku honori i walidni.
 Nie sturuisz jest on Sicut i m uszczepku, porównanie, -
 które bracia uszczepi, że Sicut uszczepi bratowi francuskie
 mu - mian Sicut uszczepi ustad bratowi hiszpańskie
 mu.

Sprawa uszczepi, jest sprawa, nadmuy czynie, nie -
 zwykła - sprawa ustad, mian, zwykła, mian, pościżni
 na sobie nie obliczalne na pnie sturuisz. -

Wreszcie i brat francuski Sicut i Sicut, by mógł uszczepi

skutku, jakiego samowolnie ustat, a skutki stawać mu
 bę honessy ad mōwist, bę i mu wytycznic kę ię ię
 ię ię, w rę.

Ponchou ię, aub asador, ię bę ię sadawolou, pnie ię
 giau ustat, gę ię bę ię i ekomuika cę ię ię
 ię ię.

Niechaj bę ię ię, ię co ma uę, pnie ię ię
 pnie ię, a ię ię, ię ię pnie ię ię ię ię
 ię ię ię ię.

Co uę ię Republiki, uę ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię

Co uę ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię
 ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię ię

* leu, jirihi to mienastajin, toz shie sie unwarato

Pajray

Fwteddy

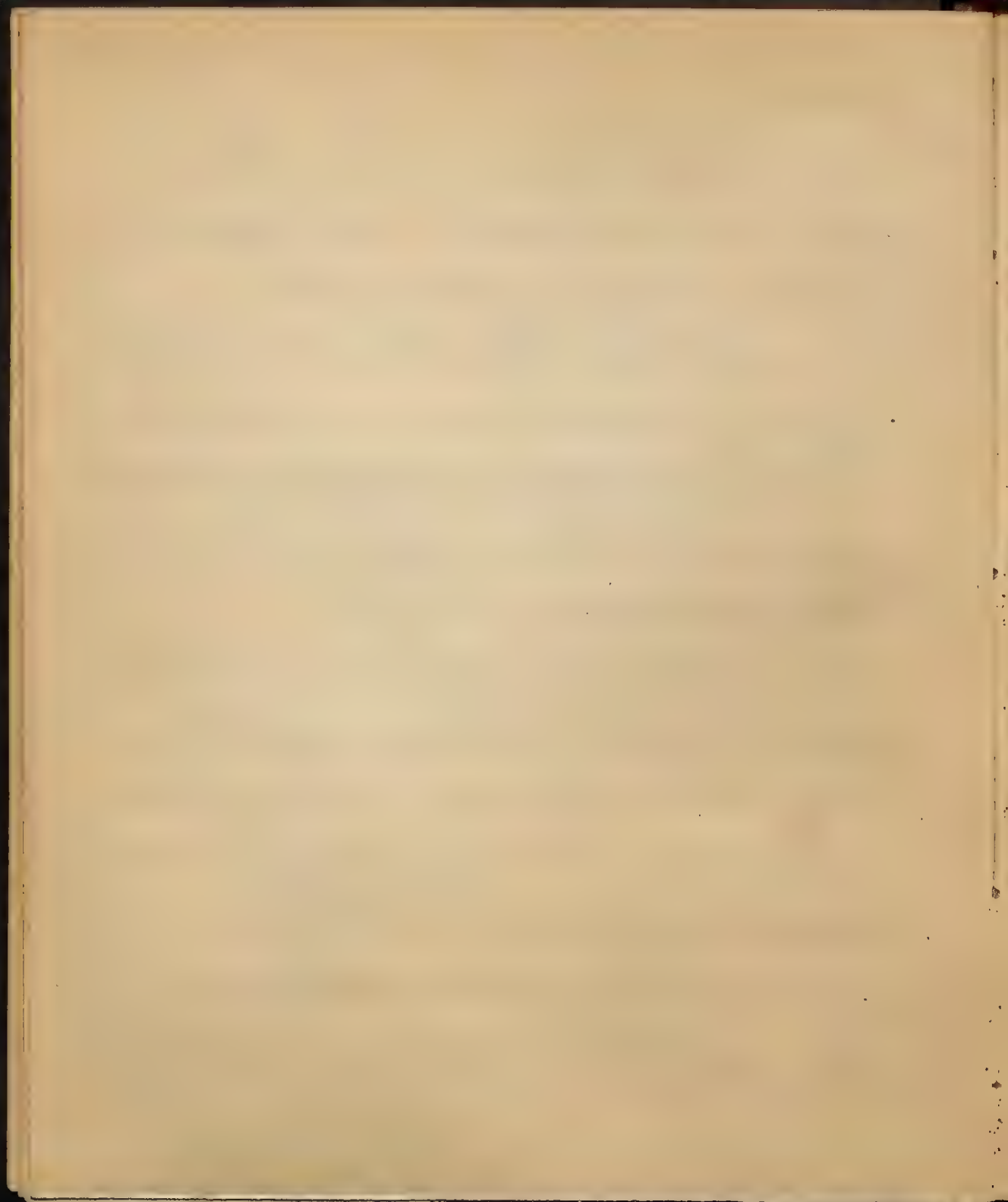
skutaj.

Tak samo byłby Szwajcar, jak i Włoch hiszpański,
gdzieby ten pierwszy oświadczył się, że swemu przyjacielowi
chce ić, i chowałby go do polowania Szwajcara.

Pauc nawet słowo Włochowi francuskiemu, Polacy
nie padają do nóg, w razie, jeżeli papier cofnie im
terdyt - nie ucrzy ci tego, uwaro się ucrzy to powie,
dianie o nie byt, bez konsekwencji, i powraca do ^{ci}stania
mocy, przed rozparzeniem. ułtadit. -

W końcu oświadcza Pauc, że Szwajcar, pomimo, niecierpi
papieru, toż przy ras powiadających nóg, i -
jeżeli Włoch, Decy daje się dźwigać w polnie - francus-
mi, ^Pmasi dobyć skutku. Był uwięzi crome staciaci^a
i nie powróci do domu - przecnie kieszonkowi - ale^F
- przecnie, pierwsze jego postanowienie, przyniesie mu
słowo i ogłos, ale co więcej, przyniesie się & wielkie

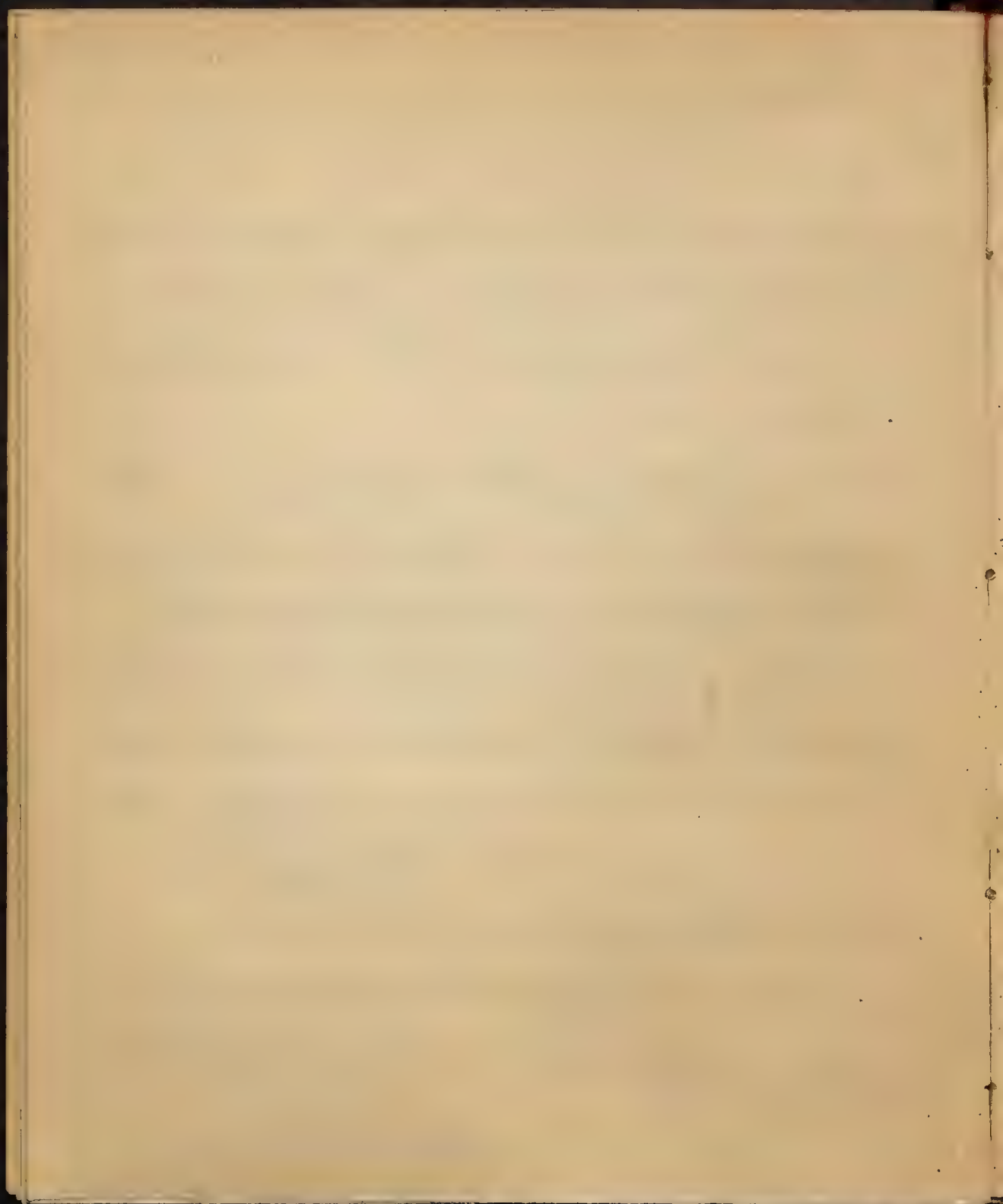
do sprowadzenia pokaju, pomiędzy pałacami naro-
dy -

Wszakże, gdyby Senaat mógł ucywili, czego pragnie tro-
chę, zapewne by to już był ucywil - papier bowiem in-
nych nie stawia więcej warunków i nico by to by ra-
tunione. -

Ładzi wryethiego, wryethiel ułę pstr z jednej strony
abracaj, nie i to strony abracaj, nie jest pmycywici
się do upokojenia myyła, kinywde, abracaj.

Poni Poia, by ambasadu przedstawia sprawę w Krym
i w pływ na pmyjcie warunków, ko wreszcie, papier
na nie pmyjcie będzie zmuszany, ulegając wielkie-
mu w pływowi kroy kispaiskiego, ^{ale} ~~ma~~ i uporowi
Senatu, który więcej ułę pstr nie ucywi. -

- Nie bryj na to, byto ambasadu - i kroy kroy
jacy, ambasadu, przedstawia ułę pmyjcie, pmyjcie, pmyjcie.

~~Nie mogę być — sadawołanyu — atrymanej adprawie
di Daj.~~

Nie jestem wyrazynu ambasadorem, lecz wyrazynu
do badania stanu mego i starania się uzyskać honoru-
ry.

Wobec adpawiedzi, które uzyskałem, nie widzę naletie-
nia chwały Na sienie atrymanej misji.

Dobre jestem widzianny, Dobre się ze mną alchodę, ho-
noruję, nawet, lecz naprawdę najwłaściwiej się nie
urządza.

Byłem udat się do Prymusa, papież mi prawi: nie-
nowego mi nie przywozić, to już uczyniono Na dnu-
gich, co mi przedstawia — .

Ładaj się, że pewnie prawić urogodni polowiec na-
wyrazynego ambadora — należy więc orobici rów-
nież w postępowaniu z nim a użyciu poire duka.

1.
Provinces

↑

mi, nie stawiać go na równi - z nie równymi.

Nie posiada propozycji papieża, ambasador w rękę, gdyż
przysługa ze strony króla, by tenat prawi o warunkach -
które by, zmniejszyć papieżowi - ale warunki nowe, któ-
re gładko by były ocalę Głowa Świętego, a nie uścisnąć
wolności Republiki.

Nie może powiedzieć, że czego sobie papież życzy są nie-
dostatków, gdyż powiedział by nie prawdę - jeżeli zaś pa-
pież powiedział swe warunki osobom upoważnionym
do prowadzenia układów, a po tem swe słowa cofnął, nie
jest to jego rzecz, myśleć, prawda w obronie papieża, ani-
też może być o to przedsięwzięciu do adwokatów i alikow
- a może ^{ten} prawdomówność słowa, których papież nie powie-
dował, sprawo to nie pewna, w każdym razie, jego nie
nie obchodzi.

- Widzę jednak namawia króla do Castro, że nie abes.

Pozemny i ten gwałt

nie nie wysła, ponieważ Egromadzenie i sala opuścił.
 - Lapaone odrzucił je honorytarniej do rezultatu swego po-
stawienia będzie, jeżeli wystaro się o osobę, audyency-
 ę, w mieszkaniu Dozy - nie zaś na sali Rady Dwieście.
 Nie otrzymał też przez parę dni żadnej odpowiedzi -
 ani z powodu wiadomości, pożył i słowne treści, ^{by}
 w wspomnianą audyencyę wysłać.

Pomysł i Cardenas, wysłany ambasador hispa-
 ni w Wenecji, z powodu swych wymagań ^{by} nie chciał
 by nie układać, w osobie ambasadora, ⁷²⁰ pałacy brzo-
 F. Hpa III - bardzo brępowat krakiego di Castro - a więc tak
 Leire podierował i przy Leire, [↑] że na postuchaniu do Dozy -
 poszedł tylko w towarzysztwie Leire do K. Br.

Wstąpił Doz wystąpić w obrębie Rady Dwieście - bez
 innych senatorów i dostojników S. Marka.

- Rozprawy di Castro, swa mowa, i nowa słowna p.

Twrick

Dzie kowania, za przyjęcie jakego darował w obrotach pa-
stwie Włocłkiego - po tem przeszedł do sprawy, która go
i polecenia króla, do tego miasta, przywiał.

Przebywał w Włocłce już od kilku dni i odwiedził i innych - sa-
czył się z niego namiętnie, że przybył tutaj, nie dla
sprawy wygodnego i przyjemnego życia, ale w sprawie
właściwej mu nie postępn.

Prosi więc Radę o pisemne warunki, by przedstawić w depu-
tacji przed Królem i jego Radą, pokazać:-

Powraca powtórnie do swej propozycji, by uniesiono
do ustępu, mianowicie, że ustany zostają samie-
same.

Pod względem króla Hiszpańskiego, Rada powinna ze
swej strony pokazać swą ięciwość i w dążeniu do sta-
nowienia, sympatyzować:-

"Peku elocwencji - najrozmaitości argumentacji

Radne

„wysłanemu na poparcie swego wniosku, stał się Radę
przekonał.

„Nowa była świeżość, pełną pochlebstwa dla Republiki i

„Radę, dla potęgi Krepu, dla zastęgi jakę Rado walec -

„Chrześcijaństwo pałoj.

„Nowa twała Ingo - a argumenta co ras to nowe paw-
„stał.

„Praczo i danyło mnie się sfereci tak pięknej, a sarareu

„tak merkiej oracyi.” -

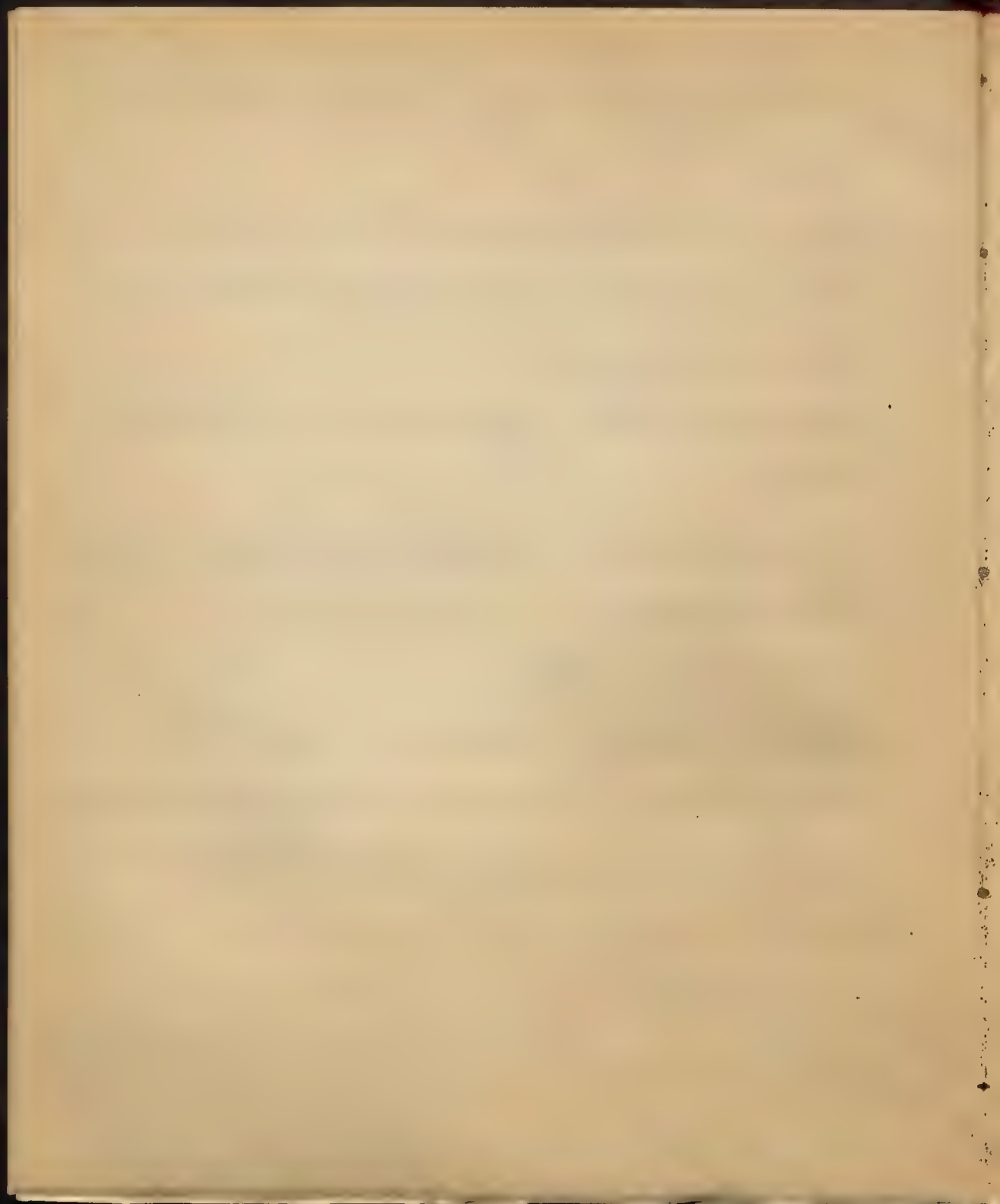
- Nie śleży, daremne łudy.

„Habiś di Castro i tym rasem, nie nie wyszedł.

- Doia odprawiedniał ławicem, że winę jest ambasadora
Cardenas'a, że obecnice [↑]urcelkie ułęputwa, są nie mo-
niekne.

„
Fra Paolo.-

Hiszpanie pierwsza uczyniła króki, by przeprowadzić, za —
swem pośrednictwem, ułtady.

Jednakże, po dwóch pierwszych próbach, cofnęli się i —
Cardenas i Sigüenza — w tedy oświadczył król francuski
choć prowadzenia sprawy, i on wysłał Tustatierre u —
stępcę.

Rada ich nie cofnęła, ale i nie pawiła tacy.

I gdy by się stanci dwaj ambasadorowie byli nie cofnęli, —
byli król Filip III a nie król Henryk IV, miał prawo do ro —
zwoleńca. —

— Po kilku królowych jeszcze pamięć wicciach i br. di Ca —
stro i książce Vétré — audyencya się zakończyła — nie konie —
cznie tu sadowatekii biorących w niej udział. —

— W Paryżu tym czasem, papier prowadzi narady
do ambasadora francuskiego d'Alencourt, do ambas —
sadora hiszpańskiego Sigüenza i d'Acton, jeszcze był im przybył

1 pring ink

F strong

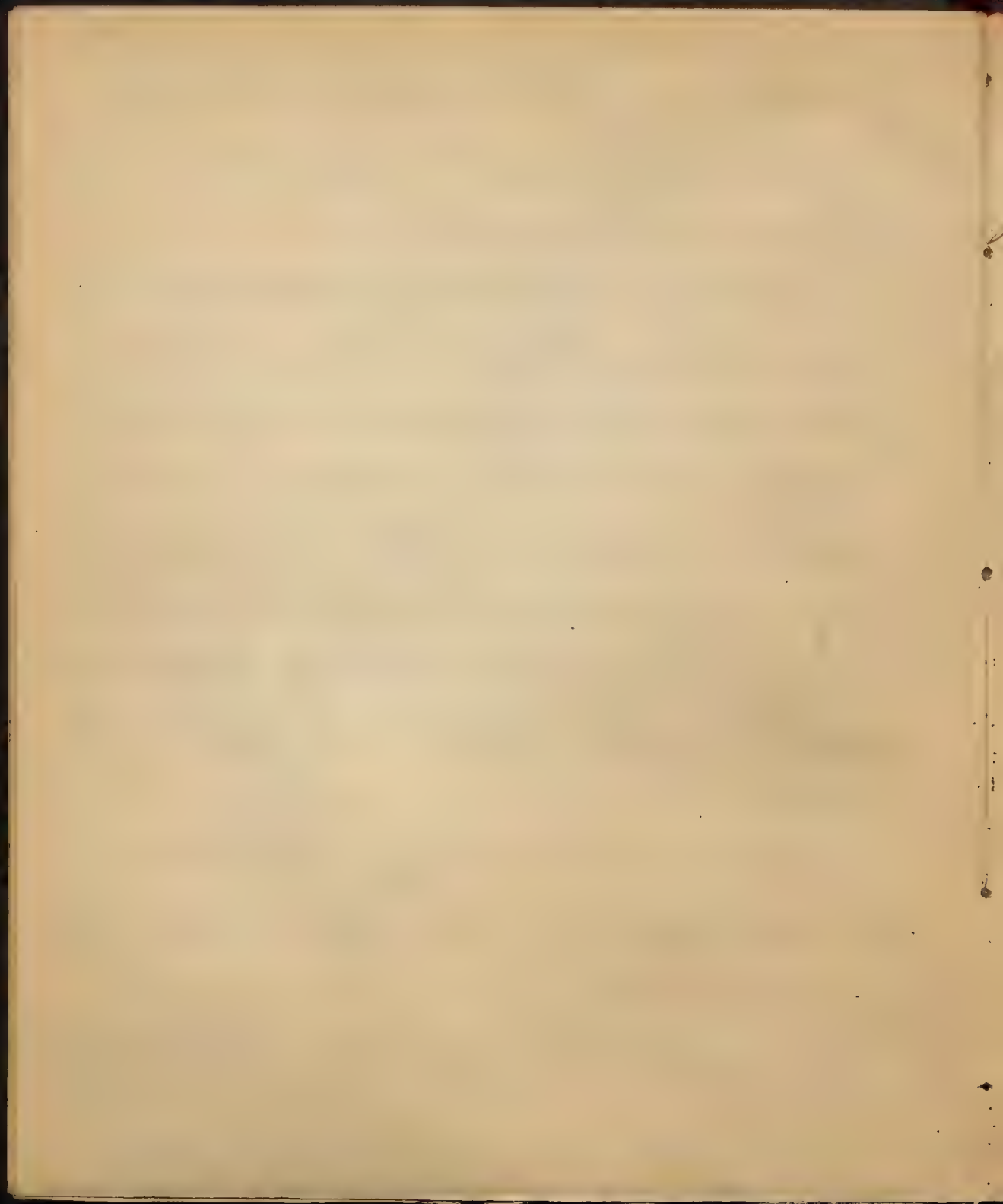
To pragnęło on, by Płukowski porozumiał się z Kęliem
i by w sprawie, zjednoczeniu, sprawie pro praw adili.

- Rozmawiać nie było się ostatecznym.

Jedni twierdili, że Paweł V stał się pragnął by abaj myś-
nie działał; by rezultat był pomyślny - gdyż każdy, gdy
działat samemu, skłonił jeden drugiemu, czy to wypadkiem
czy też przez sardynię; wiadomo orestę że w tej samej -
sprawie, dwóch poire duhoń, działai stony iia, nie może.
Juni zaś byli odanie, że myśliwie oba raseu p^ostępek, ^r
by xcia, g^otem nie porozumieniu obraduję - do zgody nie
pryszło; inny bowiem był in leres Francji, a inny His-
panii.

Przy uporze hispańskiem - a porozumiał^F sobie francuskiej -
moim było byi pewnym, że radus drugiemu miejca, aui
odanie, nie ustępi: -

Lecz abaj ambasadorowie francuscy i Płukowski

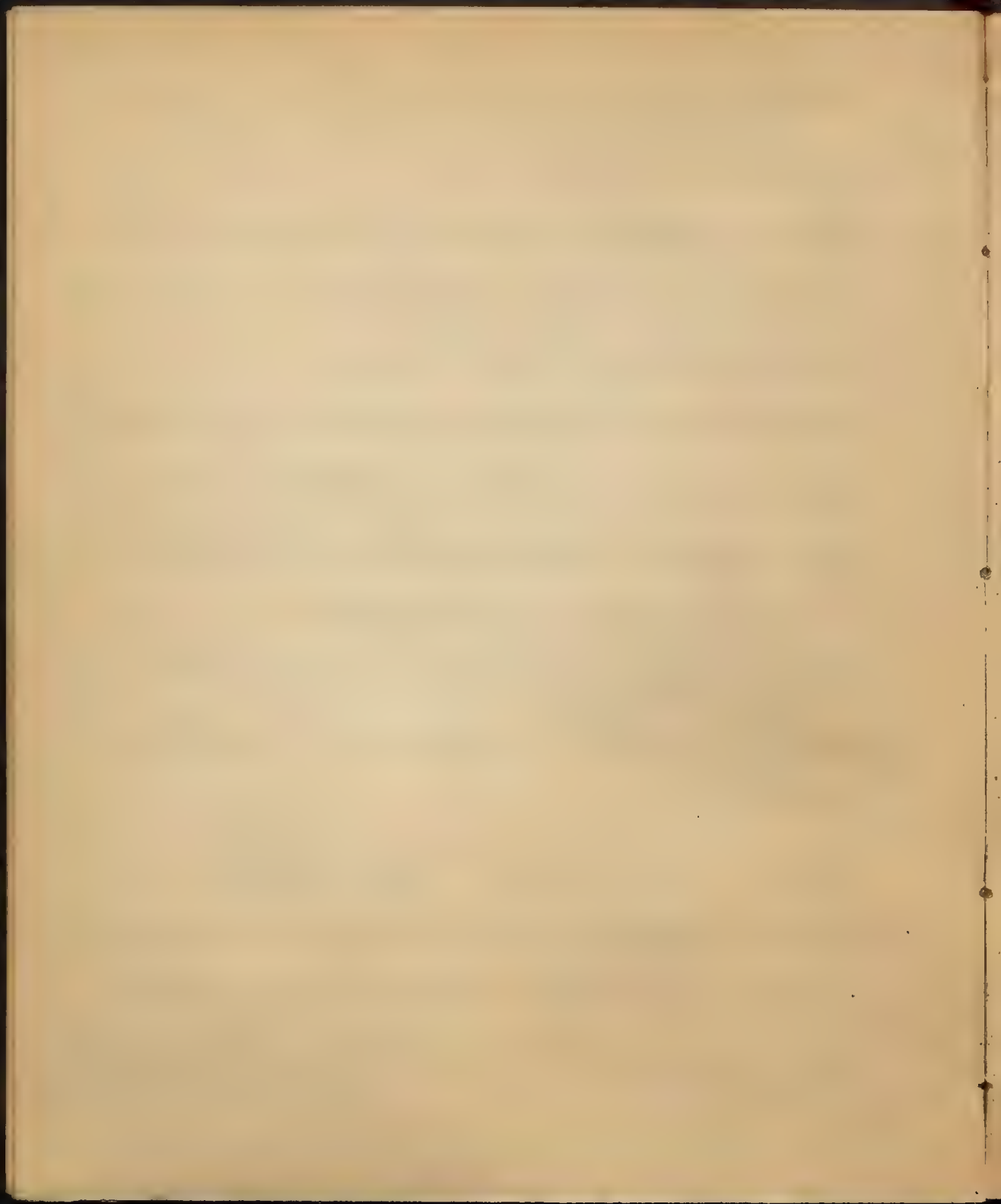
w Prymie i Du Fresne w Wenecyi, nie byli sadawolami
i obrota necey.

D'Alvincourt otwarcie powieǳiał papiesiowi, iż walec cię-
głych smiau jego ośdaci, on, D'Alvincourt, musi adnieć i
do brzoła po wskarowki, co ma dajć kryzisi.

Du Fresne snós, skaryt się na papieśa, iż gdy pieśwałcio
sprawę sawieszenia ustaw, stawiać tylko sta formy, by
„mici co oposici” obecnie, przy tym warunku alustaje, ja-
ko najgłōw niejszym, najwar niejszym.

Wtedy Senal o tym warunku Tercii nie chciat, Tercii
wice Teras, przy daleko więhszem roindziuciu, miały
ustępić.

Nie wiǳi więc celu w padobnem postępowaniu, chę-
tu jeden, iż papieś chce serwai postępek łacy wstępnie -
lub nie chce jednak odium serwania wiażi na wielkie i -
stoję je raczej na Senal Wenecchi lub na, do sfrawy mwie

prawy i ambasadorki Francji i Hiszpanii.

Gdy mu rozmawiając o rymach, o hr. de Castro i w niej poruszone, sprawy, ustąpił - oświadczył, że nawet o tem królowi swemu, wspominać nie będzie. -

- Cesarz tym czasem pracowicie dątał na intercedowania się z sprawą.

Pokusił bowiem marquis i hr. de Castiglione i hr. de Sabaudski, sądzić się per hunc Sacyani w tej sprawie, które w rękach Hiszpanii i Francji, sdały się powstać na ostatek, nie zadowolono się.

- Wtedy właśnie się głównie miało miejsce Sabaudski układy - prowadzić - de Castiglione był tylko do pomocy do pomocy. Mieli nadzieję, by śniadali jąk urządzić na ostatnie mając się adwizować do Cesarza dopiero, wracając nadmiej - eraj wariety i staność - wtedy mając, sądzić - jego i dawać, wzięcie jego wali. -

Kaywotnya

F lam

Insungc

- Ambassador Wenecji Soranus, rezydujący na dworze cesarskim, i zaraz doniósł o tem Senatowi.

Otrzymał też natchnienie, nadany najczym kuryerem, po-
kazuje, podziękowanie J. P. Moici, że chce swym wpływem
wam sprawę sakończy - jednakże, że Senat uprasza, by
cały narząd Stachiono w Rzymie nie w Wenecji - gdzie -
przyjeżdżając do Wenecji w smut, w lija się w „bardziej o-
toczenie papieskie”, a tym samym, ^F przekazuje -
co raz nowe i co raz cięższe warunki, bo pragnie ^F przekona-
nie, że wreszcie książęta potępią, potępiawanie Senatu
i lewicy sa winny uważają. -

- Książę Sabaudski, wielki dwapliwowiec, odebrał pre-
ccie cesarskie, będąc przekonany, że jemu uda się -
przez ciążę ludności, których dwaj ambassadorowie
przez ciążę nie odali.

Wjeżdżał więc jako reprezentant Cesare, i interwa-

Tu nich

ambasadorów Hiszpanii i Francji, którym po prostu doko-
tali.

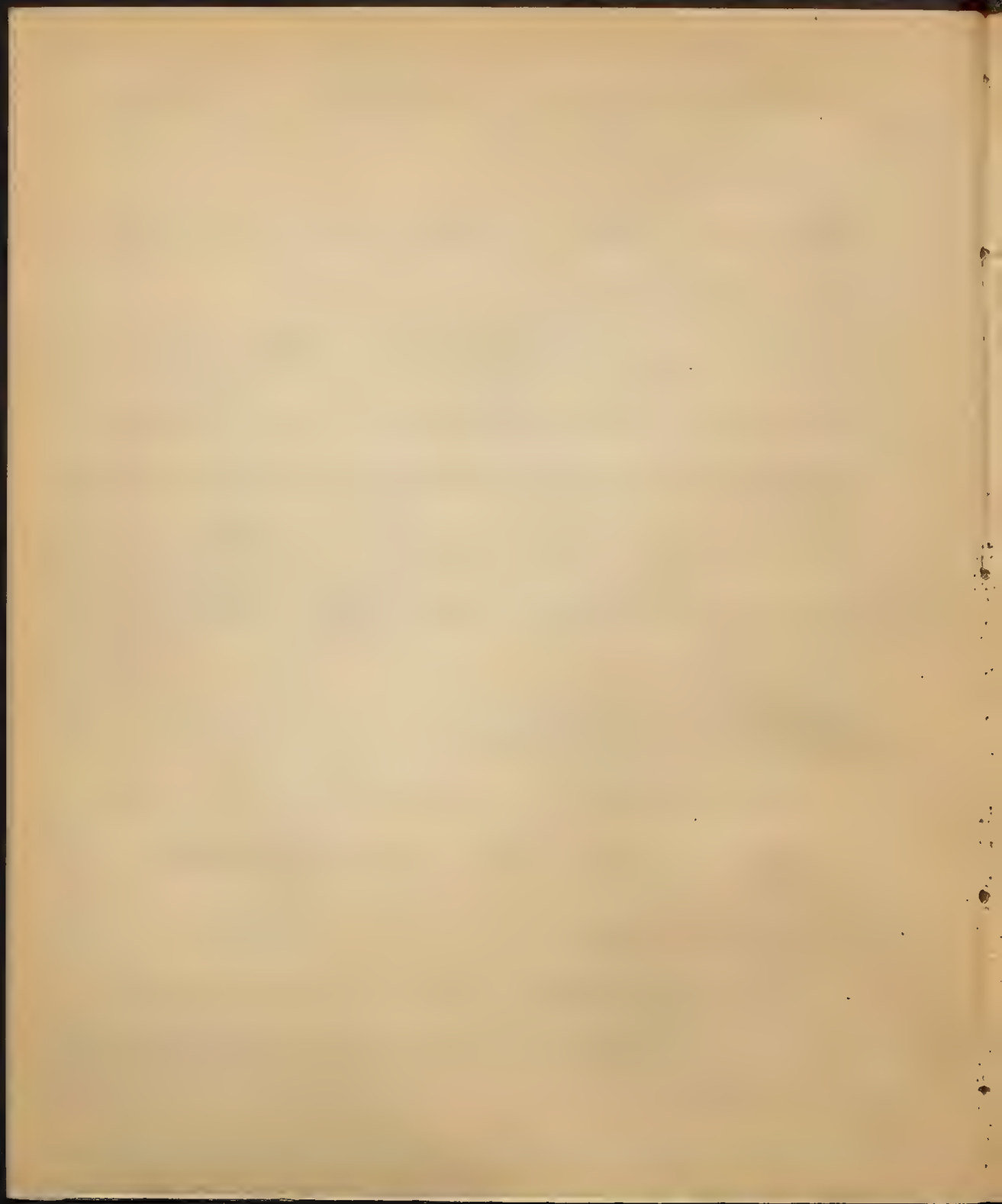
- Nie usłuchał jednakże ani uprzejmie niepoza licznie obupa-
non, o których mowa. -

Ambasador hiszpański odpowiedział, że król jego, niegdyś nie-
chętnie uwiadomiony, że książę nięsa się do sprawy, której nie do-
łb przeprowadzi, a ujęmą perulat jego sterczą, musi nie do-
nylnie oddziaływać, że prawaracie książę we Włoszech, a Luce-
samem i we Włosze Hiszpańskiego, którego jest liliu krow-
nym.

Lucek Włoski z królem Filipem III musi się rachować - książę, co-
nieś nie wiele będzie sobie radził z krowotwórcą.

Nie wie nie tylko nie doprowadzi sprawy do końca, ale
je nawet u samego początku, nie powołać się na jej.

Byli tacy co przypuszczali, że do tego Hiszpania nie wyszła co-
nie in czerwaną książę, że miała w głębi duszy plany, których

jes. co my jawi nie mogło i nie chciało, a które by się nie miało
może, gdzieś tam, je sprawa, w nie, i w swe ręce. -

- se brony Francji. Toś uważało i myśle, przecież krajica w
mawer Hispacji, a sprawiedniaco, że ^{nie} może przystać na niepeł
ne i nie udratunio, a nawet jak brzo, i przysięg, na upanowi
niecie go, by w imieniu Francji przedawiać, prawnie i sprawa
tę więc to miał pawić i następować de Mo uhoi.
crenie tego, co jego aut. anadobawie rozpoczeli. -

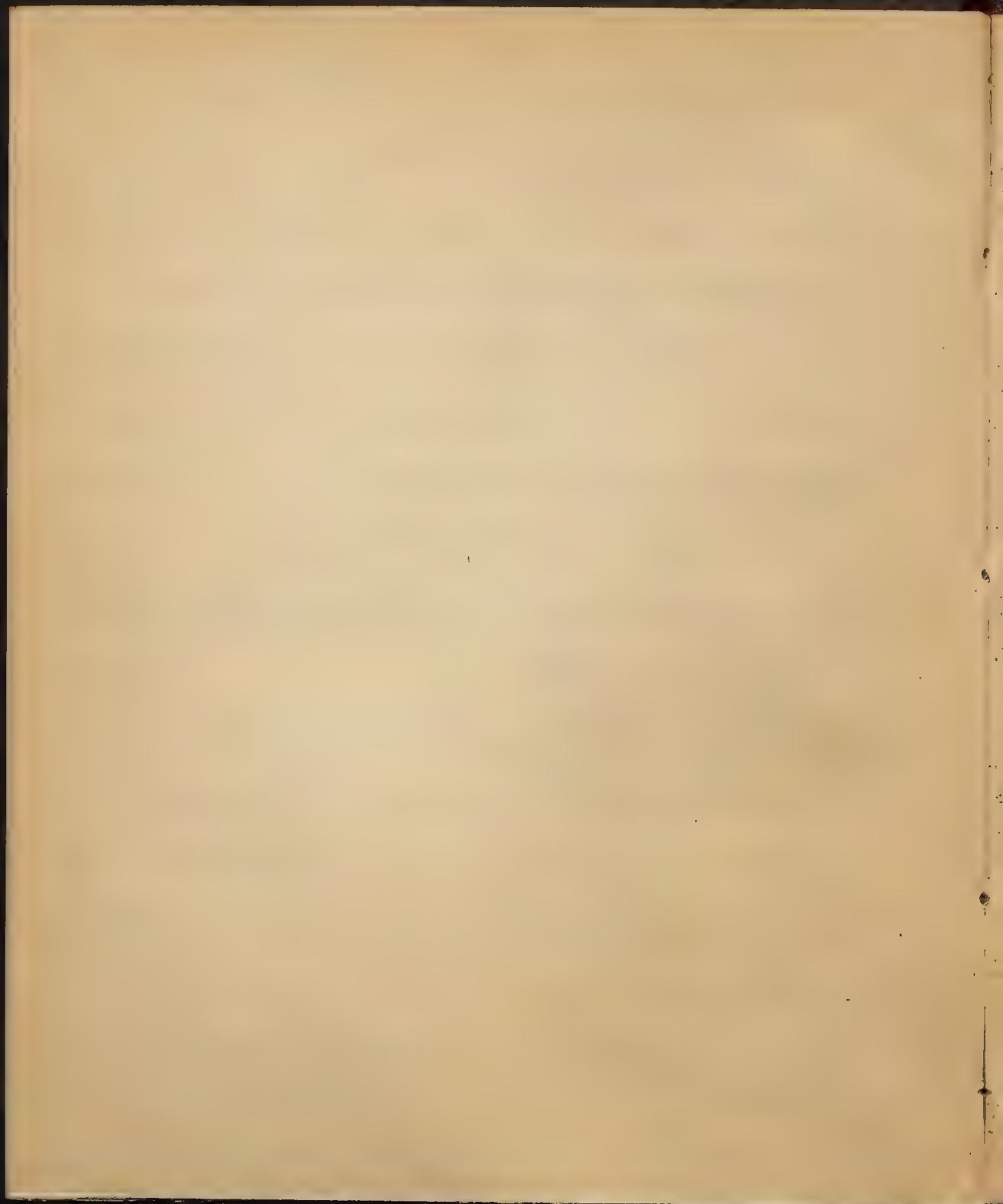
Nie powołano więc krajica Sabaudskiego, jak było myśle, pie
^{omu} i samemu imieniu Cesare. -

- krajica był nader uprzejmie przez papiera, przyjętym.

Najpierw to było, i chętnie widniał papier pośrednik w tej sprawie
i to pośrednik tej sprawy i naradza jak krajica, krajica. Ichi - a
powołano, że miał nadzieję, by się gładko i miarowo ułożyć, -

---

Archivum dei Frari, Raport aut. Contraccini i Torgu.

co raz inne stawiały warunki, co raz więcej wymagały - i wreszcie nie miały dość czasu, żeby się zmuszyc do zgody, nie było tu to jego ujęcie, ustępień takim, jak Francya, Hiszpania i Cesarstwo. -

Na tem zakończył się rok 1606. -

— Po nim to je pertraktacje ciągle się prowadziły, i ciaracami zaczęły przybierać powrót pomysłowego zastawienia, to w Szwecji 1607. Dalej obaj bracia postępowali - i to do ich energiczności ze strony obu.

Obaj więc w hiszpanie Medyolańskie i w prowincji Wenec-
kiej zaczęło nawet bardzo resztą państwa w Italii, nie pokoić.
Papież nie przynosił wprawdzie większego obciążenia, jednakże
woli pod koniec życia zwrócić uwagę, że nie wypadło by zwrócić
jego brzołę wyrażenie... i jego hiszpańskie, uległ w końcu
nie bezpieczeństwu brzołom i postawowi, i w końcu na -
właśnie, myśle, nowe zaciągają powstanie -

1919

istym celu, postawił się u republiki francuskiej o sacre-
cześnie tegoż. Wosykanon, nad którego samodzielną mieli ka-
piłami, przez papieża mianowacii.

Ten Porząd jednakże, nie został prawosławny.

Wystał długi Paweł V, na jego dni lwem biskupa oli Sank-
vero Fabricio Terello a swego męczynare breve do Katoli-
nicki Szwajcarów, przedstawiając im przyrzeczenie i formę Rep.
Wenecką - oraz swą postanowienie, ukaranie tychże Wene-
cyjczyków, poziewać kary kościelnej, nie aduioły skutku - i toż stry-
ne, - używa więc Szwajcarów, by wyśtatwili w tym celu Por-
ząd i tenże tyż ludzi strywny.

Na pokrycie kosztów, uisano racia, gwałt, kłopotów medy-
calskich 15,000 scudów złotych.

Sednakże i do tego nie przyшло.

— Hiż nie, choć nie choć, było i mianowicie, rownie po-
naraż, tak przez siwacem, jak i papieżowi, że nie było to.

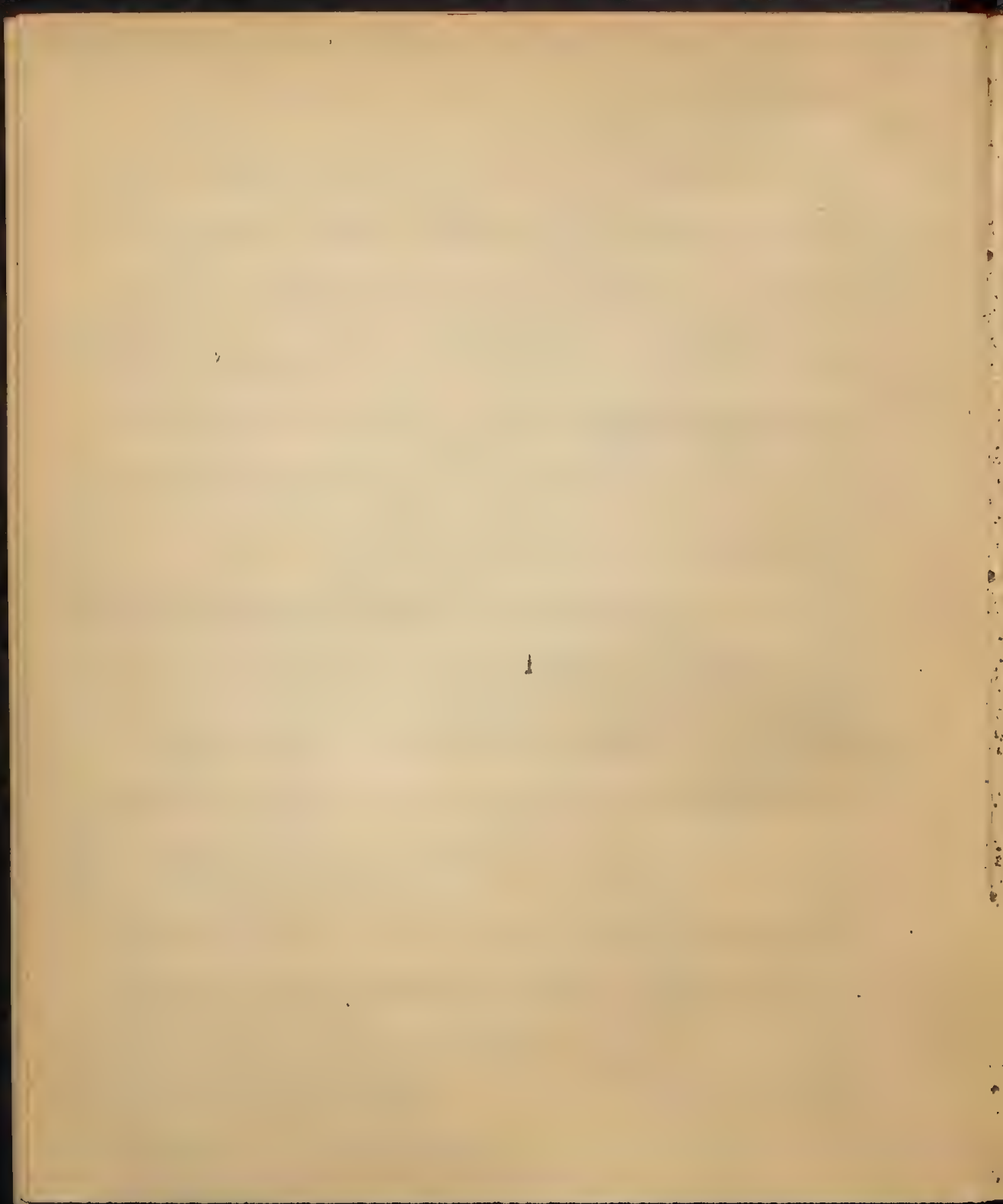
i Gdy jednak

wem jego stronie biene ale i siła swaje popiera.

Nie było aże jednakże wcale na wojcie, na terytoryum wrota
 Pedrygu co pragnął wojny, był hr. Fuentes, gubernator -
 Medyolani - jego prawda wraże, nie jemu ażyto w pój. na
 Nicja Du Herme u Króla F. Iza III - a ten wojny nie chciał.

Alle jak powiedniau, co ucyiniła ała trocha było, więc i
 hr. Fuentes nadziei nie tracił, że on rzecz na tej drodze pchnie
 ta, tak przedo się nie zatrzyma.

Wielu więc, nie umiarkę ewentualności byli przygotowania
 a Wenecji zagroziła warcem, obywat 23 grudnia, Fuentes
 był od króla, Palawau 12. 8 grudnia - w której znajdował
 się rochar obrajenia spieru ugi, sara pro uptywie Surot -
 Polono, kiję w boku, nawerkawai by Lysie pucha -
 wotkiej - miał nie dowodzi Alory Palato, Medyolanie
 padaku wielkiej i Salawie ertowick, ascegalis w fachu -
 wojennym i organizatorskim.

Miał jednakże najnawiej sakaraue bracia Fuciles, by
 wiohōn wojennych nie rozpocz^ył, pod różnym warunkiem,
 nie stry mawoy w pōm^u a dwiugych wiohōn.

Równocześnie wysłał: Nadryla listy do Senatu Wene-
 dziego, objaśnieniem, że obrojenia w Medyolaiskiem
 kiezstwie, czyniono sprawda obrojenia w Republici Wene-
 dziej, że jednak, moie ana byj perone, że cel obrojenia, jest -
 tylko adporny, a nie sacrepu.

„Wypadki pōmiejare, do wiad^u - mówi Fra Paolo - że His-
 „panie nigdy nie przagadło radłōci i aprohaju w pōtmocej
 „Stali, i tauru woj^y w Republici Weneche, w merynai.
 „Pragadło ana dai dowad papierawi, że jest jedne, i to, -
 „jedne, prawdziwe padpore, Stali, Apostaiskiej, ale -
 „tyu aprob^u em, że peltuie muryt papiera upacowai i u.
 „czyni strōmym He sanyk wiohōn.
 „i w prowadzaj swe satogi, do fordes papier kiel, Lenu

Starzcego iu na
P dano mu

Proganisovae

-Tegoż dnia wysłał „maestro di campo” Spinelli, w celu
zawierzenia 3000 Neapolitańczyków - są postawili kras-
praiszkie w Szwajcarii, Casale, potęcił, by zgodził 4000
Szwajcarów. Należało im wierzących wojowników i Hispa-
nów.

W tym celu wysłał 100.000 szwedów, by się z nimi złączył, by-
cież na rękę Szwabów i Polaków, a Polaków na nowo za-
ciągi.

-Dalej przysłał mieli br. Fuciles i Lysiasz Hispa-
nów i Polaków Niemców pod dowództwem Gaudencya
Madrucci, i Lysiasz Włochów - Do tego chcieli jeść i by-
cież jedy, tak by mieć armię, więcej więcej 20,000 pod
swoim rozkazem.

-Nie tracąc więc czasu, wysłał wreszcie wzywanie do z-
brnięcia się, i tak poszedł Gaudency do Niemiec, mając ma-
3000 szwedów, br. Baltararo Bria do Parany i Madrucci, br.

7. *See*

I wish
 to choose from you

Ruggier Moracci albo Mariacci Do Mantuy - gubernatora
Lodi, Do Florencyi i Urbino - miedziacy siwiadacyi Waresji.
Leci, by ci na gwałt, braili i byli w pogotawciu na uwerwa-
nie Krola hiszpaiskiego, nie wspominajesz jednak, ze
moge byi uwerwaci przeciwno Waresji. -

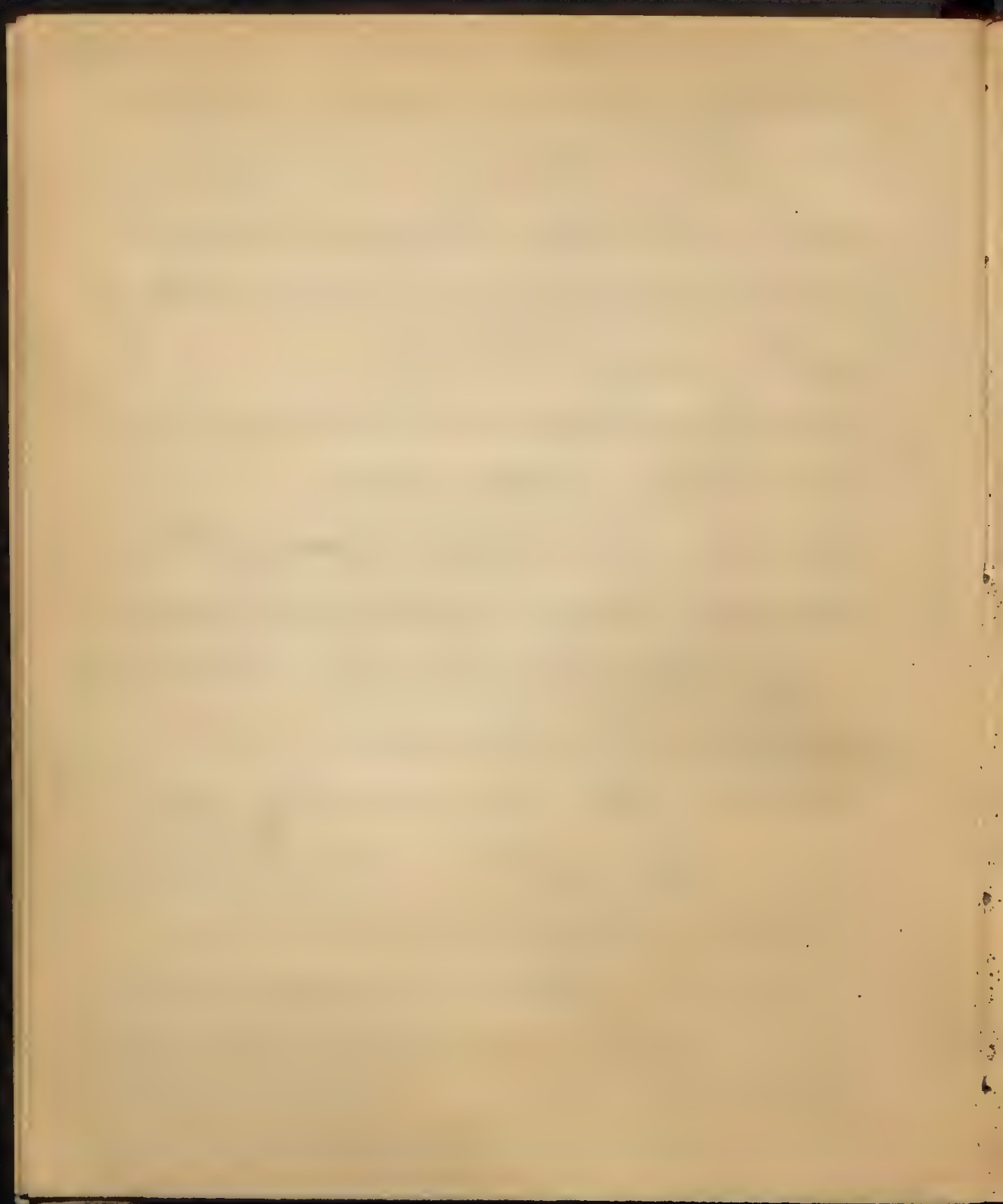
- Książę Tarasewski; odpowiedział mi na ogólnie ławo, że by-
dzie się stało więcej co będzie mrocznem.

Wyśłał również Tucules do Jany i Archiducja Alberta gubernatora Tyrolu - pierwsze używając o majkowe pozdrowienie a drugiego, jak gdyby był jego podwładnym, że maśł serdecznie go do wypuszczenia w kampanię majową. -

Odzywają się Fuentes! cięgle marzą, wajuje, z którymi ^W ^F
nie możawany - uczesnia ~~z~~ ^W ^F zwardja a cześć mu
gry nie au ar do croasty gachiny racca.

Nie bęgi na ten, wystąpił jeszcze do króla niemiecki Wo-
wła Mario Koscotte, by im przedstawić, że wiel. Książę

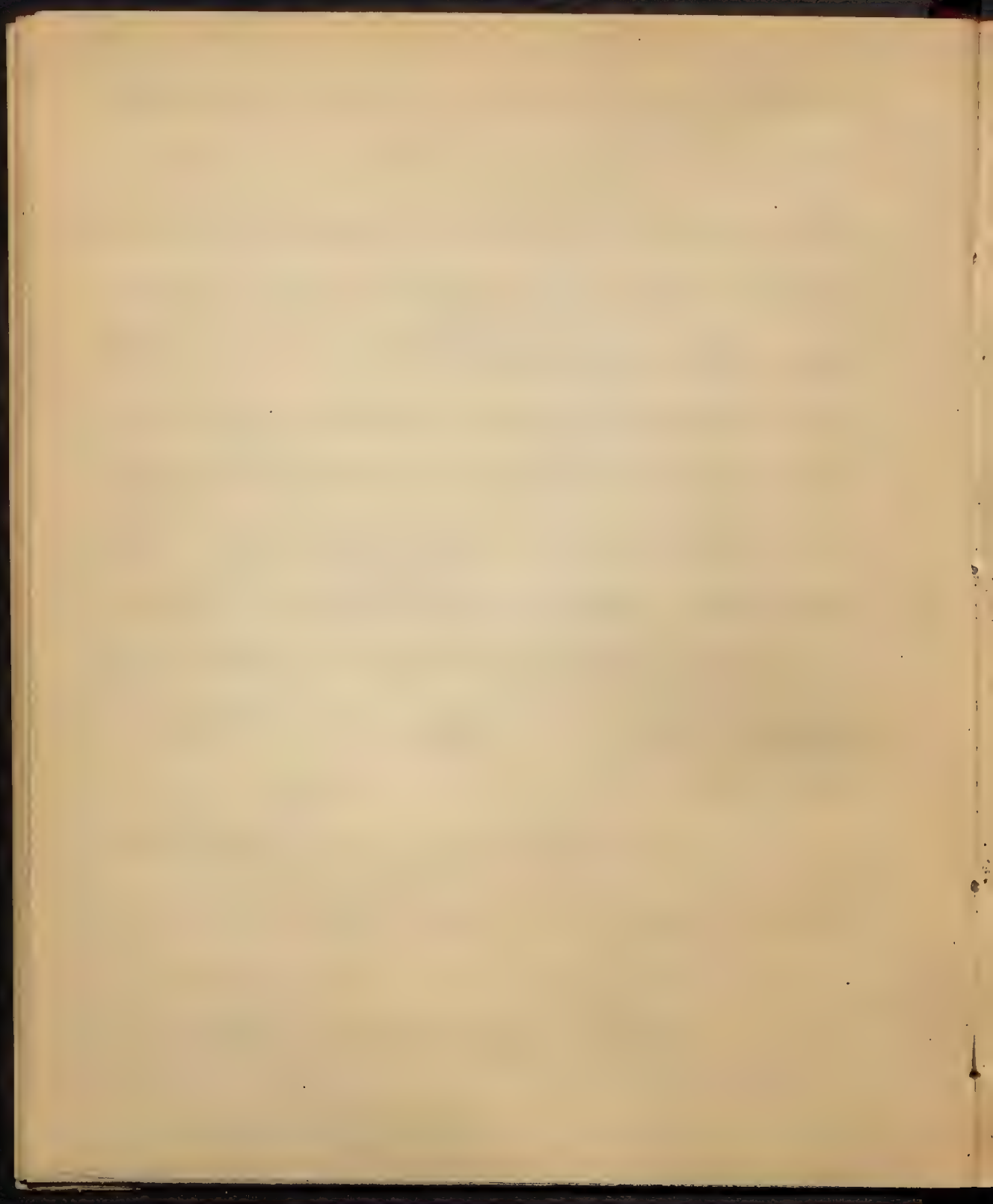

chee s'objawiały w obrocie i w interesach pańskich.
 Ogłosił Imię, wreszcie, do dostawienia mu: 2000 qua-
 staton - 1884 waton - 158 waton -; jednakże to uwarunko-
 wywało wielkie wzburzenie wśród mieszkańców pro-
 wincji medyolańskiej, gdyż twierdzili, że nie są wy-
 mierzani obowiązków do uiszczenia podatku konty kasy-
 talnego nawet protest, który nie został wyrażony -
 przez radę miejską, (obawę przed gubernatorem) i pre-
 sident Rejstrow - wystali go aż do Hiszpanii, do Nola
 dać im przyśła odpowiedź, postanowił Finances, nie wy-
 gać więcej waton, a na tomiast sprowadzić z Flandry 400.
 Nola -

Nola leżące między, by tuż wyjechać, miało płacić
 za Nola Imię, wreszcie, do dostawienia mu: 2000 qua-

Archivum dei Frari. Raporta Secretaria S. Paulucci.

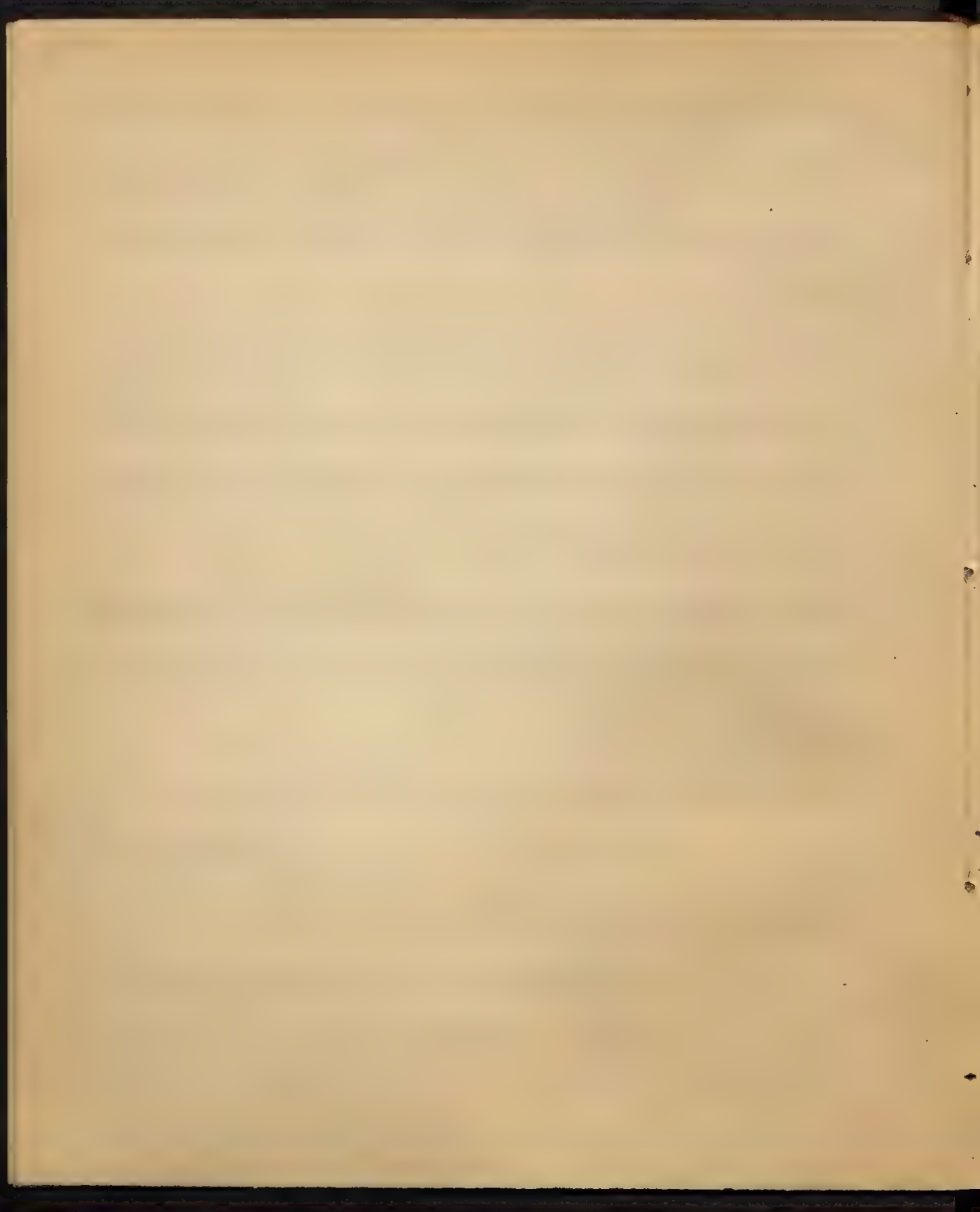
był w Sabryu stacii, do pociągów artyleryjskich.
 Maufichowat jenerał m. Fucules wszelkie broni i amunicję.
 Do magazynach zabrał 1500 obrotów, 2000 sztuk, 500 musketów.
 Iton.

Labroni ujęwom broni i państwowego papieroskiego, i tego po-
 wodu rozuwagał kontrakt sawarły pmer Taverna, brata
 Kardynała. Kłoby zobawiały się do dostarczenia sa granicę 1000
 musketów i 4000 sztuk.

- Łahy, energię postępując, wnet puresz do pociągów
 ie Medyolan uzbiorł dostatecznie - postanowił więc wzmo-
 cić i Malei i Presci.

Tam jednak ciężki porażka, gdyż został sam pusty.
 Wystał natychmiast kuryera do Hiszpanii, po nowe posiłki
 piechoty i 10000 musketów - to mu przestawo.

- Nicolò Doria atnywał pokucie, w erbowanie 2000 ka-
 lonów, na ten cel zabrał Włoczek i Doria.

Nie mógł jednakże wypełnić polecenia, ponieważ ani Laski
nie nie dowodził w kierunku, oświadczając iż sam istnieć nie
potrafił

Starat się dalej o ramię Niemców, bratowa Empo w kierunku
Złoty, ale bez skutku.

Wkrótce przegrywał w walce, między Laski a Pavie.

Nie myślał o tym jednak koniecznie, gdyż konie straszyły się
niebezpieczeństwa, nie myślał o tym, i myślał o tym.

Artyści temu zapobiegli, postarali się, by Laski nie straszył
Jasnowatego, a nie myślał o tym, konie - a więc oświecił 250-
jędrcon gwardji, i formował jeźdźców do lekkiej jazdy.

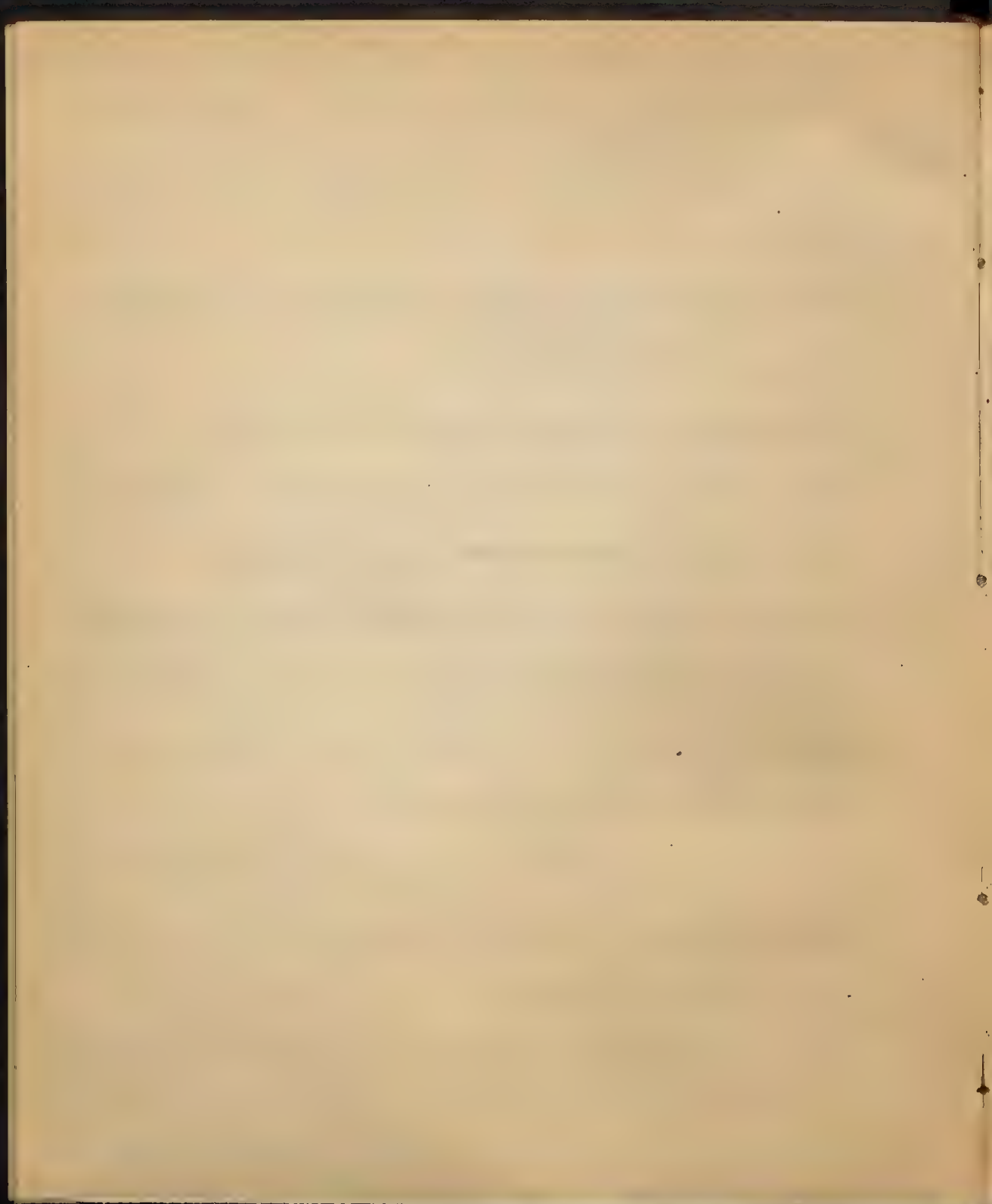
Pociągi były silne i w dobrym stanie.

Statki były w dobrym stanie i w dobrym stanie, w kierunku Laski.

Także widniał się na ciele 14000 piechoty, 1550 jazdy, 800

konie i wozy pociągowe.

Albańczykowie, sprawadrony, które były w kierunku Laski.

rozwiał garnuszek w Turynie i w Mauleferato, by ścisnąć
Medyolańskie Łyle nie cieszyło przez wyginięcie tak wielkiej
ilości ludzi i koni.--

Po piero s'noiceu nicejsza Marca, mógł być twórcą Tur-
tes swoje swej sakie gliwici.

Tak w augu cracie, jony był do Varese, Niemiecy napuści
soltaci.

„Mieili ludzie mogóle, ale s'nie creci przez adlyte, kauptawie

„w Wegneck, pocięto Turkom. Było więc i s'niec stary, wy-

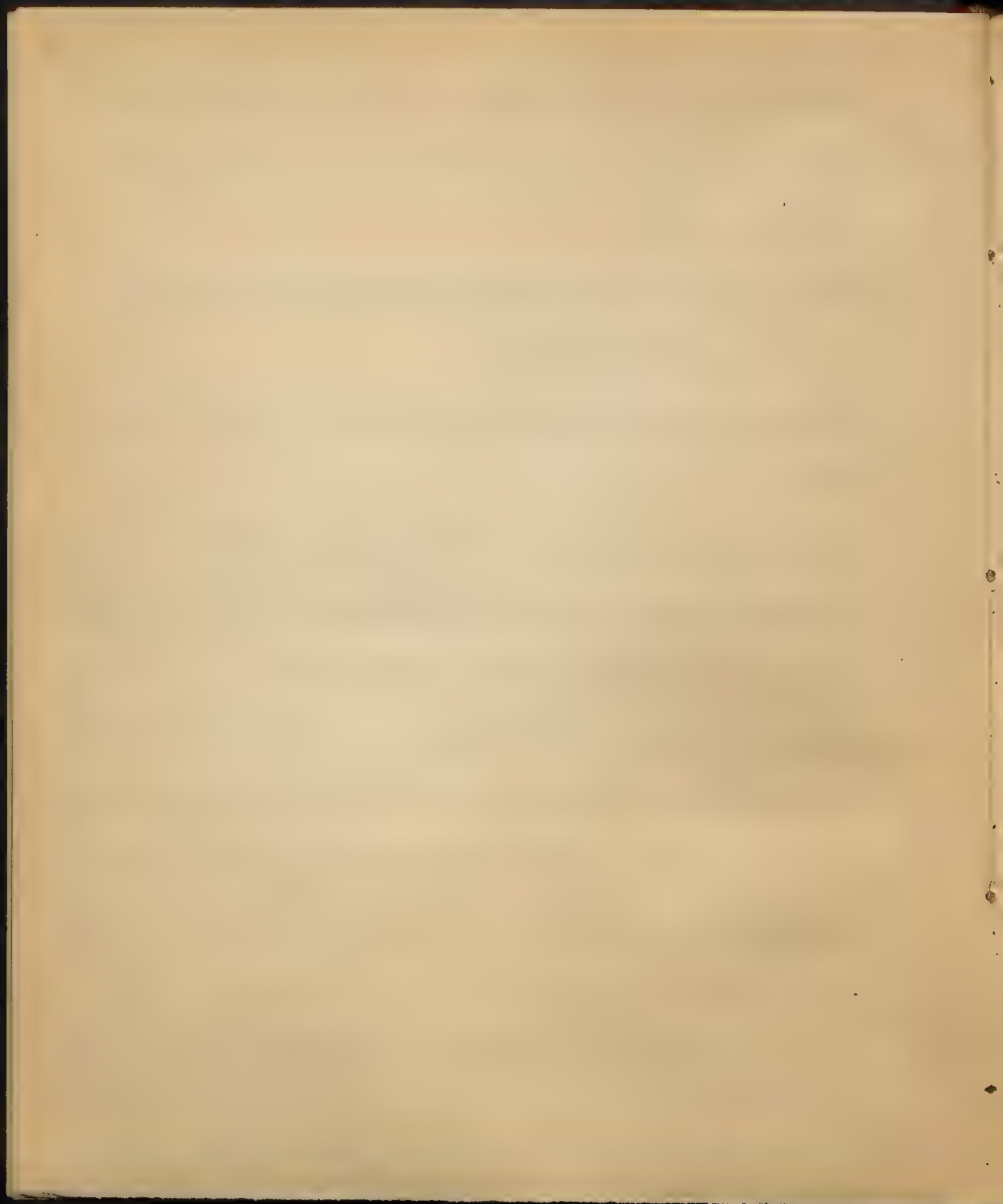
„hawuy, ale her kulon, adnieia, bronie i gładuy”

Tak nieduży był s'io materyał na s'drawiu, i s' w krótce wielka
sapałowata po między niu, s'niec teluon, do tego stopnia
uawel i s'obawia się, morawej sarary.--

W drugij potowie kwietnia, sacreli nadciągali, s'awerchawie

1.

Archivum dei Frari. Raport. S. S. Paulucci.--

Swójca, gdy rebrat^o ich z łysie, ugnacano im na
kwalet, chodząco |²|. -

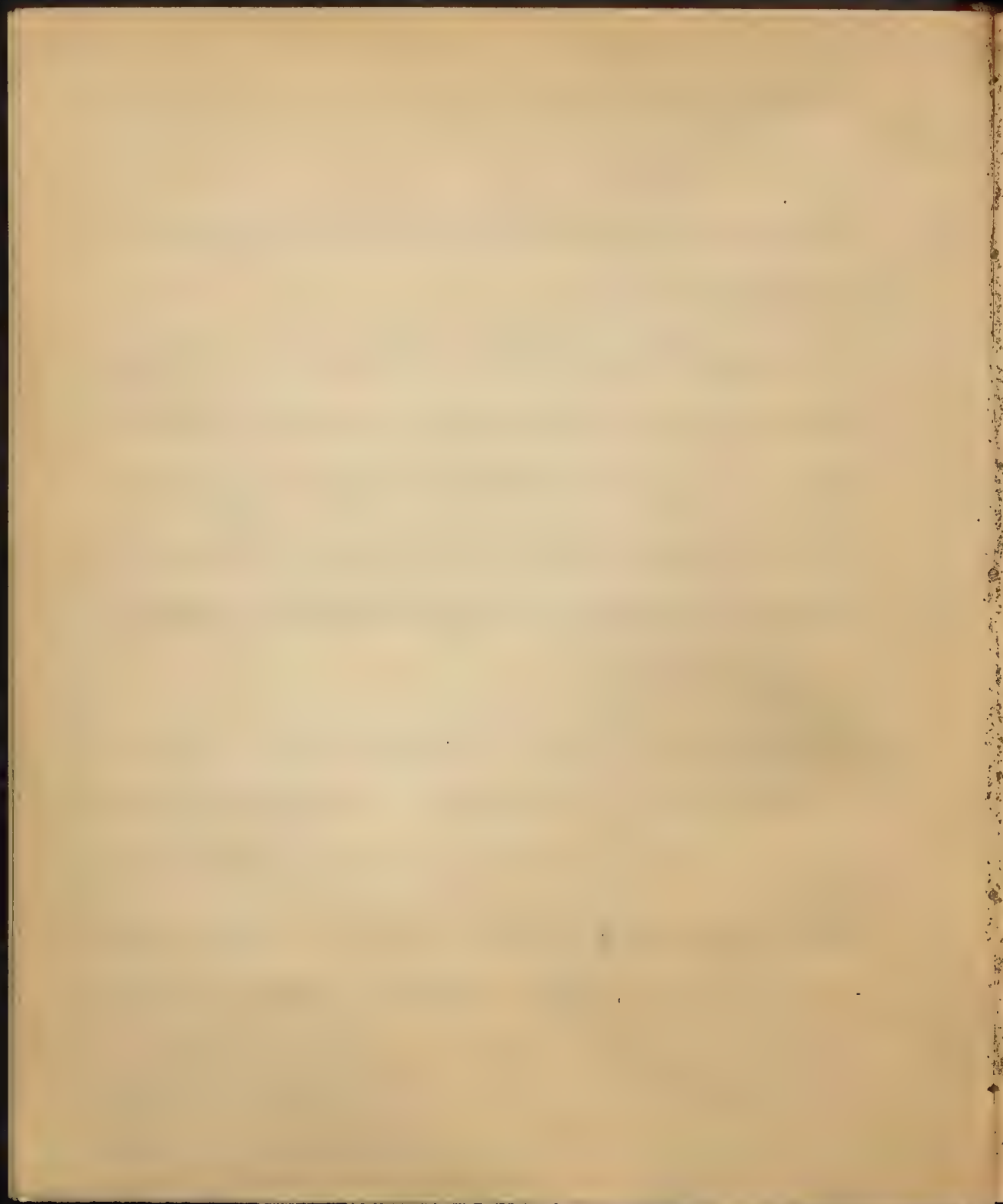
- Jeduchowoi nie wyszło gładko udawato iż gubernato-
rowi Medyolais kieniu.

Alto nad iż, gueto z łysie Neapolu i Lacynghōs - nie mając
ich gdzie umieścić, rozkiono łychie po wszech w okolicy Me-
dyolau i po dworach i wioskach, wsiedły tam łysiej.

Słuchto nad nuyraj było - cēsaru na niego wtórnego, nie-
rada wołowe, i stał prawitelo łysie szarg i rakopóluy cē-
nie przyjemności.

- Dalej, ani ambasadorowie hispańscy, nie dawali mu, co
nie mało i jak stał, pertraktując - cęto liś - tego pałacu
porabiał sąsiadnie do Madrytu, lecz mało miał tam pople-
cihōn, segregując, gdy fmentano myśli na sergo o prowa-
dzeniu wojny, i gdy obrajenie obcas, obrachowanie było -
na inne cele. -

Brak pieniędzy, ciągle gubernatorowi; dawaj się ucieszyć.
 Ale są sam biedny, nie tylko że nie mógł opłaci naciąganych
 cięgarów, ale głębiej nawet ^W ~~był~~ ^{moim} ~~po~~ ^{temu}, był mu nie
 chętnym opozycją - później nawet i opór mu stawiał.

Tak więc hr. Tucules, przyjemność postawienia się, na czele tej
 kiej armii, opłacił musiał, wie Chieui przyznawaniu i wd.
 czej miał, trudności: ; Dużo kładł się zmniejszeniu.

— Senal Wawcki, ledez dobre poinformowawczych o brzo-
 niach Hiszpanii, nie mógł, do ponowić wracie paciente, -
 powstał i z hacim salomencim.

Poczęło brać się o dwójacę, energię, do już wyprostego popie-
 lnia dięto.

W tym celu, wysłał Senal do Padwy, Werony, Brencii, Crema-
 ny i Bergamo, 500,000! scudon - po 100 tysięcy scudon sta-
 każdego miasta, na pierwsze palnety, brzojca. - skiej
 - Do gotowej już się brzojcy, stójnej, 9600 piechoty Chieui.

1a

z 600 i 150 woźm, Solapouru jenera 600 piechoty włoskiej
i 1000 piechoty Albańskiej.

Herbia Franciszek Mar. eugo, miał polecone sebrai 4
tyzisy żołnierzy francuskich i 600 corazze.

- Co do marynarki - to do jui silniejszej i 3 wielkich ga-
ler wojennych, urządzono jenera jedną, tych samych roz-
miarów - zaś do 28 galer mniejszych, podano 5 x wysp
Levanti i 12 szpetnie nowo, budowanych w arsenale
weneckim.

- Porządek dalej Sencat, by w porcie wyspy Wandzi
urządzono 20 galeron, które Nicolo Sagredo, Provveditor
generale, „mający do przeprowadzenia rzeczy ludzkiej”
na swój wniosek, urządził Dobrowolnieci ofiaraceni party-
cyperon weneckich - tak, że cała ta silna flotylla, staro-
państwo nie nie hołubowała - „ale nie tyłko to, Ine-
le podaj na chłabi klas bogatych ich party ołymu, i

Organizowany został, ze pierwsz
wypuszczyć mogła

Financujcej

Tak prosto niebawem uiooco rochar Senata - ale ie flo =
" tylka ta, pietwie u gelaue coś ai możo, na miejue -
" swego preruacenie " -

Odraz wiec Wenecya we kioe kaju myślai możo 75
galeron umiejzrych a 4 barro wielkich. -

- Foa Paolo piere, ie barro wiele slachty francuskiej
sais guzo nie na galery Weneckie.

Lai w wielkim był Senat Włopoie, ly nie przyjmonai o.
fia Tureyi, ktore nanucalo nie se swemi ustugami -
Wielki nie był Włopot.

Opric tego co nie już prawiedniało, spowadu sprawy w -
Durarro, dadai konwieu Locha, ie saras na poerathu no
wego Roku, drugi Werys werwat Baili ambassadors
weneckiego w Konstantynopolu | i Prucio mu, ie Sultan
postanowit myślai flote silu, w celu przyjcia spomo
ca Republice - ie roówniez myślau rochary z swymi.

T. adley J. v. r. a. s. e.

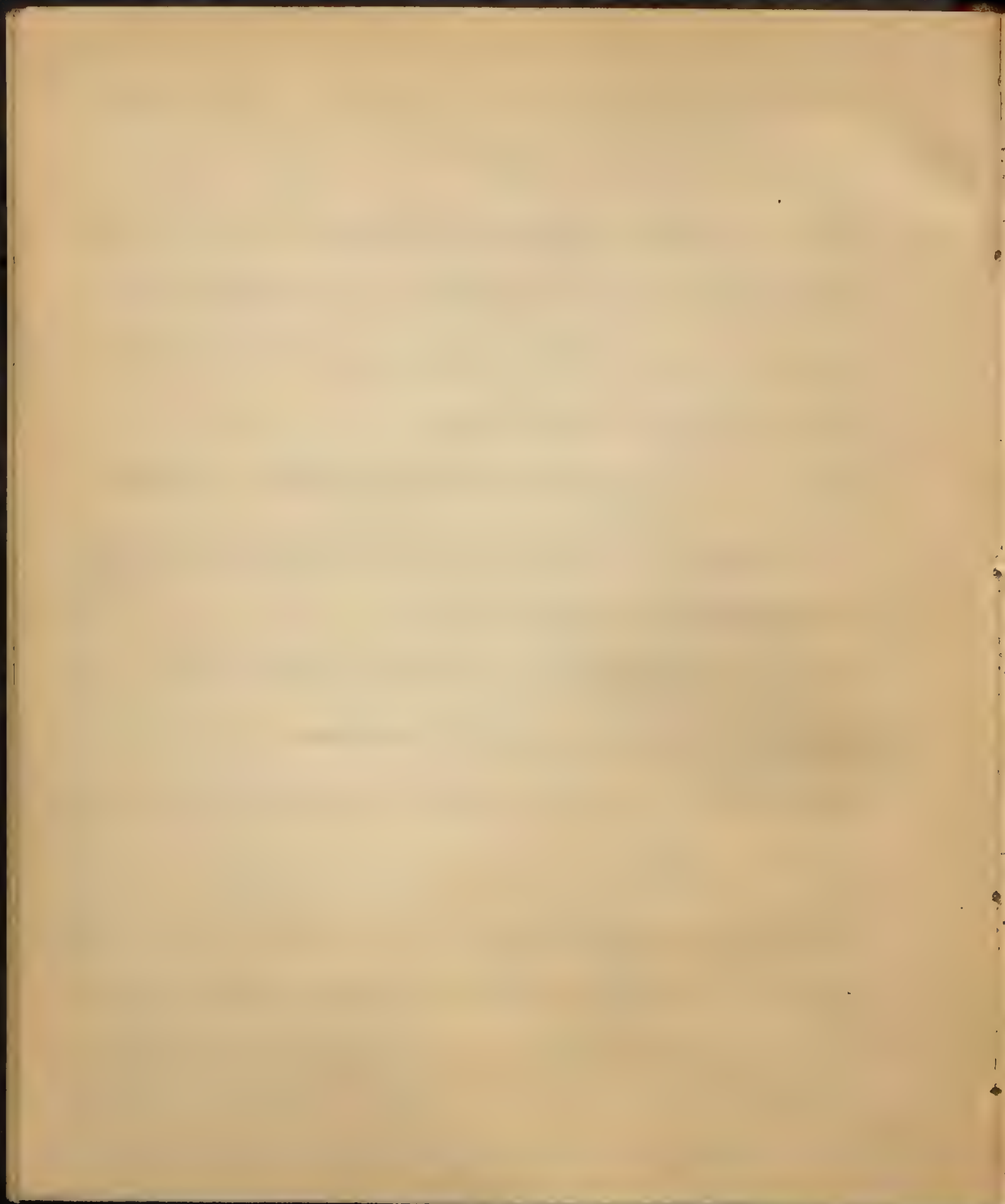
hick Landrath, by douvalowu sasiągai swajsho i ha fawai
iron, pmer wysławicon Republiki. -

- Ale to wysłetho sa malo - moimi Werys - tneho by Senat po
staowil staowere wysłę piane, a majo i ilnego spymu
neica prar na sawere shon'cyt i prycyug nie smachon. -
Nie mogło to by na refę Weuecy.

Gdy sajus i Turcy, tak w obec całego Chmiesiaciastwa, jo-
ho ter i w przytłoczeni względem samego sajurciaka, mają
mieć ciebie Hauschewerze. -

Bailo Weuecki odpast, ie jak abecnie, Senat pragnie by-
ho rzyj staowisko odporne - ilnemu uco jest doste-
lecie. Iniepli księzta Chmiesiaciastwa, który wysyła
Senatowi spymaję. -

Ludgeruoicie, przyjmują jednak Dap Weuecki, i bepru
kongstat, i pozwolenie oolicenia sasiągón i Chmiesiacu w
prawiuycach turckich mieszkajacych, oraz ^{za} ~~my~~ kupa

broń i amunicyj. -

- Powie panu piers Foa Paolo:

„ Turcy odrywali posty i modkiliwy na papierem, by go by

„ jak naji Nijej przy życiu sechciał utrzymać.

„ Ktoś bowiem barziej na konysie Turcyi pracował, jak

„ sam papier?

„ Wszakże wycierpiałe nieznaczi pomiędzy hiszpański

„ Chmiesiańskiem, ostabiał ich silę odporną, przeciw w-

„ spółnemu ich wrogowi, przeciw Turcyi - jej więc pomo-

„ stawiał wolne i otwarte pole, do rozszerzenia i wzmoc-

„ nienia swego panowania w wschodniej i południowej

„ Europie.

„ Przypis do swego, praca papierka, gdzie Turcyi, w

„ inną wiary, gdy papier chciał państwa przy pomocy, wry-

„ sce powstawali - dzisiaj również powstaje, ale nie by br.

„ nie Nijej Apostolskiej, bo by zostały sobie ci; stracone

Providence ma

Paras

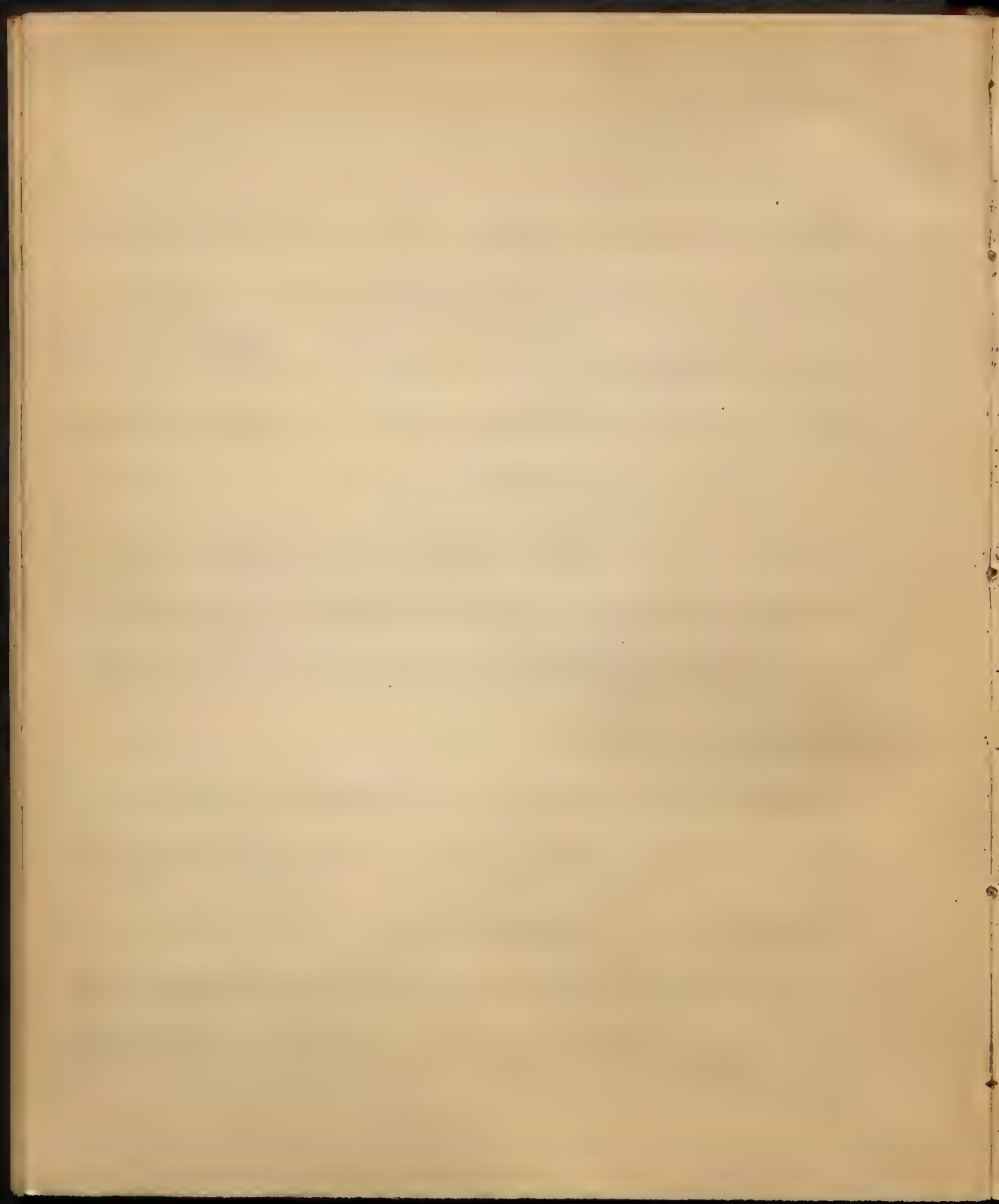
„To jest skutek nieprawie spraw Duchanym, i cyrko -
 „świeckiemu interesowi. -

- Prap Wenecki Dobne pojmuwał, że nie jest konyutnem
 uciekać się do pomocy mocarstwa o wiele silniejszego
 od potracującego, chwytowo, wsparcia - No tego też sta-
 rał się, wystawiając własną siłą i siłą armii,
 o ile można jej najsilniejszą.

W d. 12 Sieńca do Rady Wielkiej, o uchwalecie rzezi gu-
 m Kaulonii Prisonerów, w ilości 1800 ludzi - Włony mieli
 być pod dowództwem własnych Kapitanów - wreszcie odda-
 ła po 300 ludzi Kaide^m -

- Ta sprawa jednak, chociaż przez Radę uchwalona, nie
 dała się tak łatwo ukończyć, i wiele sprawiło kłopotu
 tak Senatowi, jak i Sułtanowi.

Senatowi, ostatecznie, by rzeź odbyła się ci chcieli, to
 się już na prośbę nie udało, gdyż Prisoni Sułtanowi

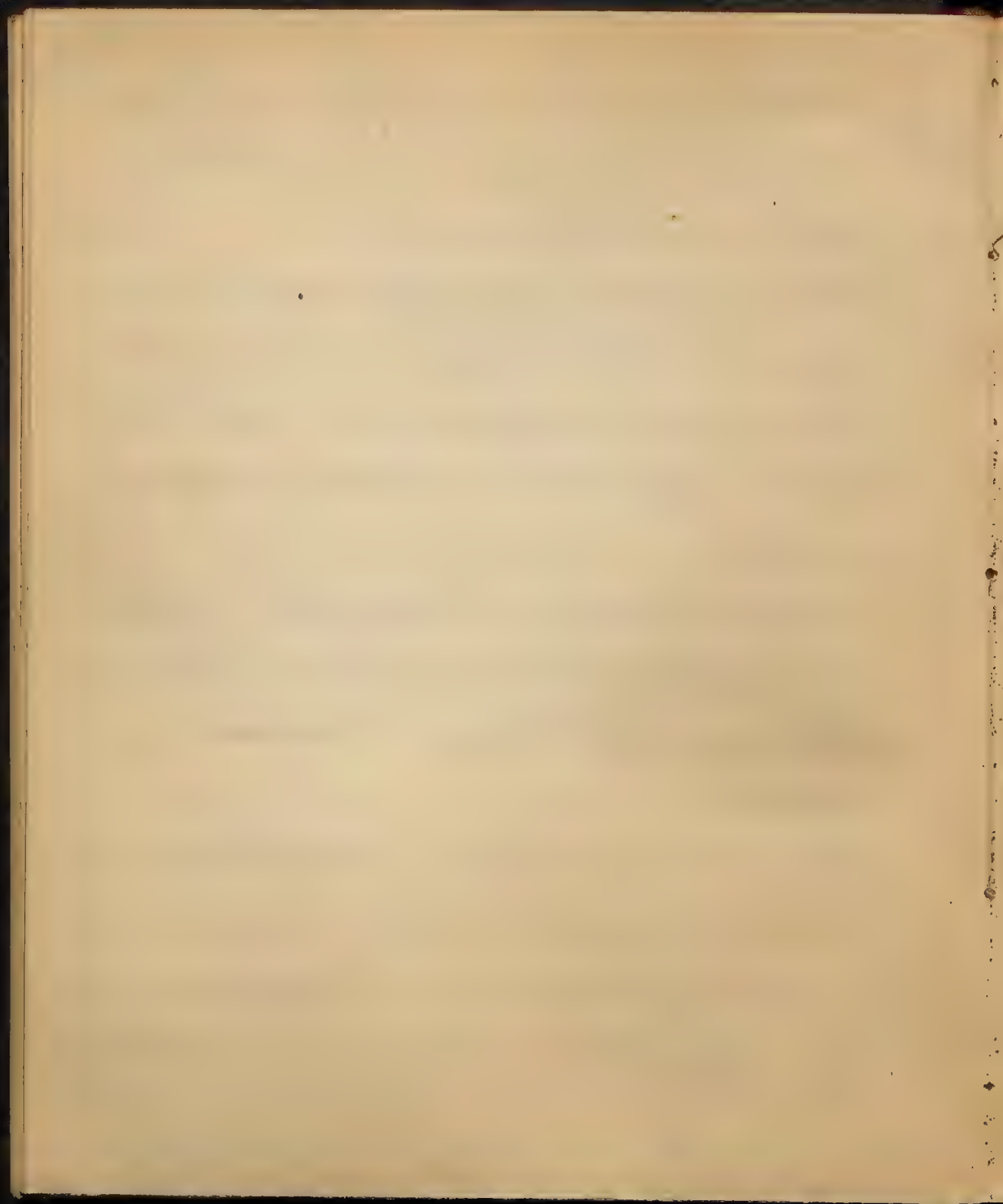

je nie może, uszaję opuścić bez zezwolenia rady swojej.
Rzecz więc sasar się rozniosła, a nie nawiastni Republice
Weneckiej pokapili stawiać przeszkody. —

Pierwszą uchyłką, przeszkodę prer sich było, że przy-
mają: stalił Republici Weneckiej, narodził¹² się na ziemiach
Hispanii, a spowada silnej poręczy hr. Fucules m. Medy-
olanie — nie jest roztropnem, porabować się najlepszemu
ty sbrojucej.

Tuż do dawali jeździć, że i Francya tego nie będzie z
dowolną, gdyż w razie nie porozumienia o Hispanie,
stwierdzą się przejść Hispancom, bez stawienia najmniejsz-
ego oporu.

Niecierpięciństwo zaś było temu winną, że Kapitan ma-
jący dowodzą korpusem prechodzącym w stalił wene-
cką, byli wszyscy oddani Francji, ich miejsce więc wkrę-
pić musieliśmy raję inną, niepewną — a może nawet i

deklarowaniu stronnicy Hiszpanii, tak więc oddano jej
siłę i materialne wsparcie nieprzyjaciela.

Schodziło to nie tylko wstaniej ajeryjnie, ale nawet i
Republiki, której chce się oddać ustągę. —

— Był jednak dawano się, że wreszcie przeciwności u-
sunieło, i że korpus będzie mógł we Włoszech oddać się
miejscu przeruaczenia — powstała nowa trudność.

Oto rozstrzygnięto, już dawniej istniejący, spór pomiędzy —
kanonikiem Bernoiszkim a biskupem Bazylijskim, o —
reimie, obrotu Biel.

Obawiali się więc Bernoiszcy, iż przyjdzie bronić się
interesek — bronią w ręku — i z tego powodu werwali Pri-
ncipion, by byli w pogodowie, na wszelkie werwanie, o-
raz ^{by} ~~z~~ ^{li} ~~myślano~~ deputowanych na Kongres mający się
wtedy w tej sprawie w..... —

Wiele było, co rozróżniało, że biskup Bazylijski unyższa

Twierdzenie na ożew

Pytanie

decyde energicznie wystąpił, dowiedziawszy się o za-
miarze assensuacji na Kongresie Weneccy - by tym spo-
sobem przeszkodził planom Senatu. -

Na tem przypuszczeniu przemawia i do skolice nowi, ie
w pływ mające osolistości z Lucerny, udawali się po-
między Orizonów, by ich nakłonić, ażeby nie występo-
wali przeciwko papieżowi. -

Wszystko się jednakże w Pithac² glono wanie w Londynie
|1606r| na Kłosem postanowiono przyjęci stary ^u na Kongres
Republiki Wenecckiej.

- Wśród tego zebrań, byli tacy, irregularnie, Kantoni Tosa-
na, co oświadczali się za Weneccy, iędając w irakie, by We-
neccy deklarować z jako przejście pomoc, w racie mo-
gę cy do nastę pii owruchów.

Właściwie są to następujące :

Le arcybiskup Maximilian, gubernator Tyrolu, chce for-

Radaryto sis me

f ich

bylihowai Venoste, już akacyt wysyethie górdie przes-
myki, prowadzące do Saliny Lamonica (?) - oraz ie brat-
hia Fuentes i Madrat chej opamowania Saliny Teliva,
gdzie wysycał już 400 żołnierzy własnego - a w forcie nie-
dowił 200 żołnierzy, piechoty, będącej na żołdzie salonnich.

Nadomiar wysyethiego, rasseł jenera jeden wypadek:

o to i forta „Fucules” uciekło kilku żołnierzy, którzy si-
li uinni, stępnie saunę salony - w pogoni a wglądnie w nie-
ce, sapechili się wysyry aż do Kantonu Gronichiego, gdzie

wysyethich radem uwiezione. -

Wobawie zaś, iż tego powodu nie następiły, już powie-
ne braki wojenne, ustano wiło Rada Kantonu, wloko-
wai swe siły i byli w pogłowieniu wojennem, orzechujas-
Salarych wypadków od strony Hispanion i księstwa Mo-
Dyolaiskiego. -

- Uchwaleno również wysłać nad nycrajnych postoi

1K

do Francji i Węgry i ocarły Kantonów, i sąpytaniem nie
jako, pomoc będzie, mogli liczyć ze strony Łychie, w razie po-
waruięjowej sacsephi hispańskie.

Do Węgry myśliwym został Hector Salice, i poleceniem
osiwiadczenia, że Korpus będzie dostawiony im, ale narazem
i sąpytaniem, jakiej pomocy Kanton ze strony Senatu, be-
dzie się mógł spodziewać.

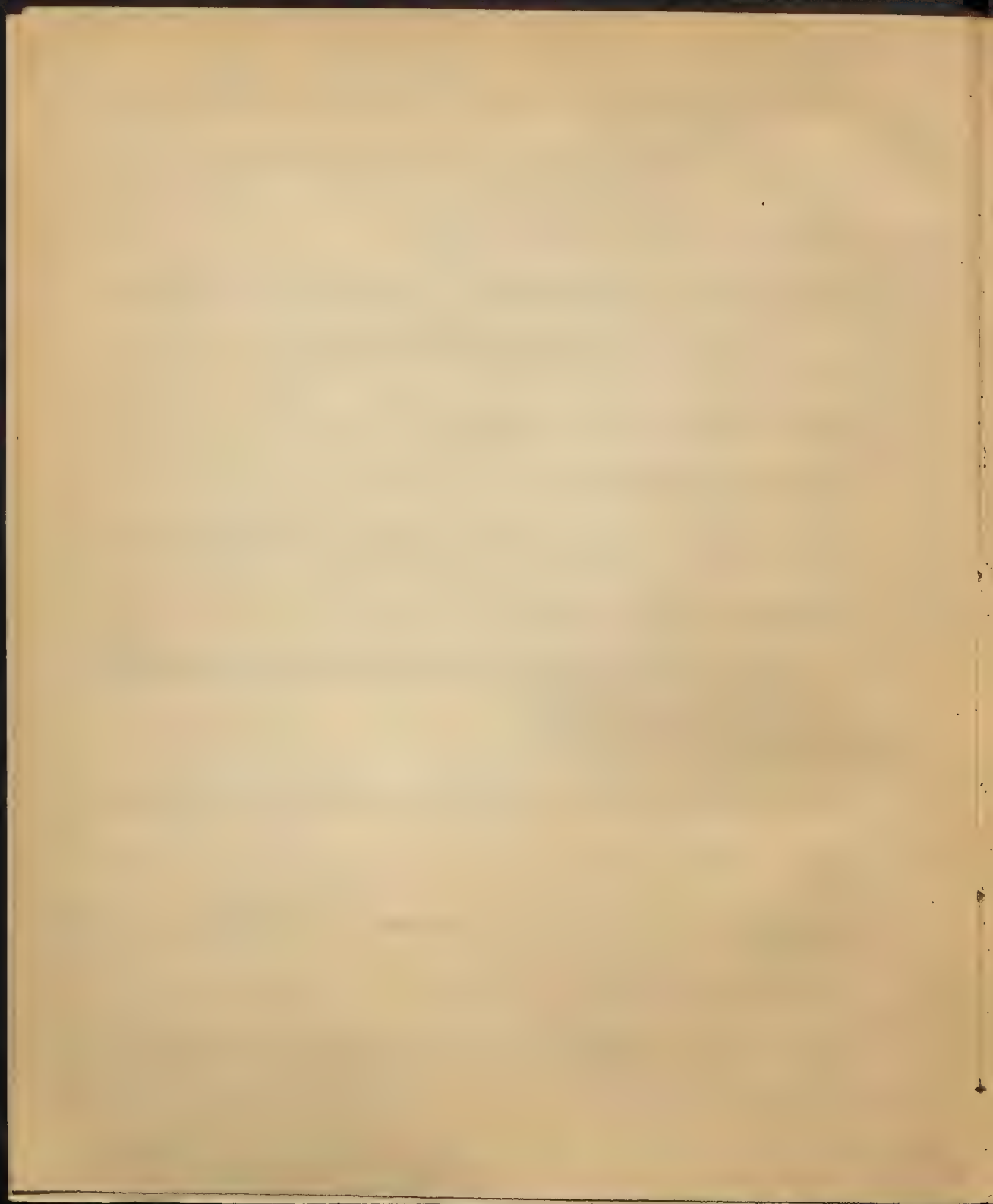
Jednocześnie wróciło do Kantonów protestantów i pro-
bę o pomoc w danym wypadku.

- Gdy Hector Salice przybył do Węgry, natychmiast otrzy-
mał u Senatu pośpiechanie.

Począł on udzielać na posłuszeństwo papiera wglądu -
Pracy Kantonu.

Dalej zapewnił o berwaru i howem zachowaniu i obawie
racji, sawartej „Capitulacji”.

W końcu opowiedział na jakie naradzenie, sacsephi ze sto-

my Hiszpanion, i powada sprzyjanie Francuzi i Włosecy, o-
raz o samizasach opacowaniu Italij Salice.-

Do dat ie Kaulon postawo wit kornii sie i Hiszpanion z
porto „Fuentes” my ugawai.-

I tego powadu proti Senatu o oswiadczenie na jakie po-
moc, kiedy mogli rachowai.

Wprawdzie sprawa to - mowil dalej Salice - daje sie -
byci रुप elnie miejscowa i daty cry, jakby samego Kau-
lona - ale tak nie jest, ona jest wasna Na caly Italii, -
gdy podlegly Hiszpanii i jejie sabory, my wro, bardzo sgu-
bey wplyn na wewnetrnie sprawy pomniejszych pa-
stewek wlasnie.

Maja nadzieje, wprawdzie, ze Inst francuzski znajmie sie
ich sprawa, ale Kaulony protestaukie, wreszcie Dekla-
racji Republiki, aridly se swy strony oswiadczy do swiazke
odpornego przystepu.

prise .

Wymownie Salice przemawiały w interesie swych mozo-
dawców, przy pominięciu o usługach, jakie Swójcaron nie
Włosek, oddały.

— Pois adprawiając diehuję sa saufanie i kłósew kan-
lau udal się o pomoc do Republiki.

Lapewuic Salę, ie „Kapitułacye” leda, stryżte sach-
wane, i safewuicue, wlychic, pomoc kontonom, lepie u-
ryesace.

Coż do Salęrych kłósew, musi i z Lewat i niec i kłósew
francuskiem, gózi au jest głósi nym, to leje sprawie cze-
nikiem.

— Niezależnie od obywateli popierającego, tak na la-
die jak i na moru, Lewat sawiadomil hróla Henryka IV
sa pomocą swego ambasadora, o inleucy ch. Fuen-
les i o adprawie dowej don Francis kawi do Castro.

Lurelthiemu ucreg alauu opisano ustaltuie wypadku

f. Domestico

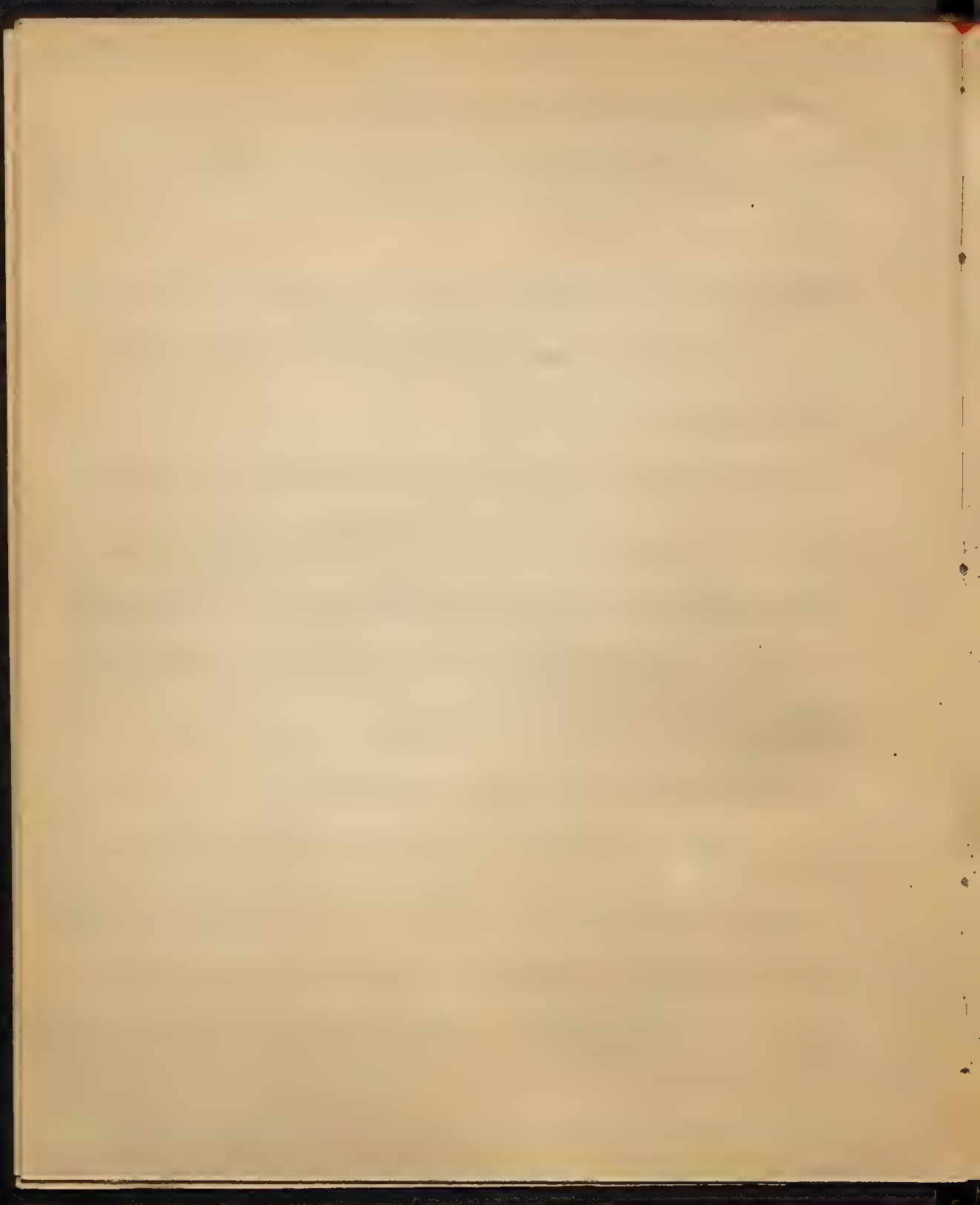
zarte n Medyolais kieu dzie stwie.

† O Kurjerach Szeck, przyślany do gubernatora i Madry.
tu.

Osacięgu 3000 Włochów, o sasięgach niemieckich, szwaj-
carskich, o sprawadzeniu rotniemy neapolitańskich i
hiszpańskich. -

Je obecnie idaje się wyjaśnić pastę powzięcie papieru -
i miewu - ie po prostu archiwat tylko na nadzieję po-
tów i przyłycie ucywionych sasilków, gdy zaś to urzędowo-
nadestę, i uróznienie prawie uchronowu zostało, wie-
teras papieru cała uwe koncesye, czyli raczej chej uwe, so-
gody, bo koncesye i aduej nie ucywił.

Sąpytuje więc Senat, na jakie pomoe kierzni moie, lub po-
percie ze strony i tanczy - i prosi sarasenu, by kłis sieh-
ciat pokici swemu ambasadorowi w Rzymie, by star-
nowero i kategorycznie, ustalecruie o papierem się roz.

mówił, by sprawa w ten, lub ow sposób, ale na zawsze
rozstrzygnięta została. -

- To samo powiedziałem ambasadorowi francuskiemu
w Wenecyi.

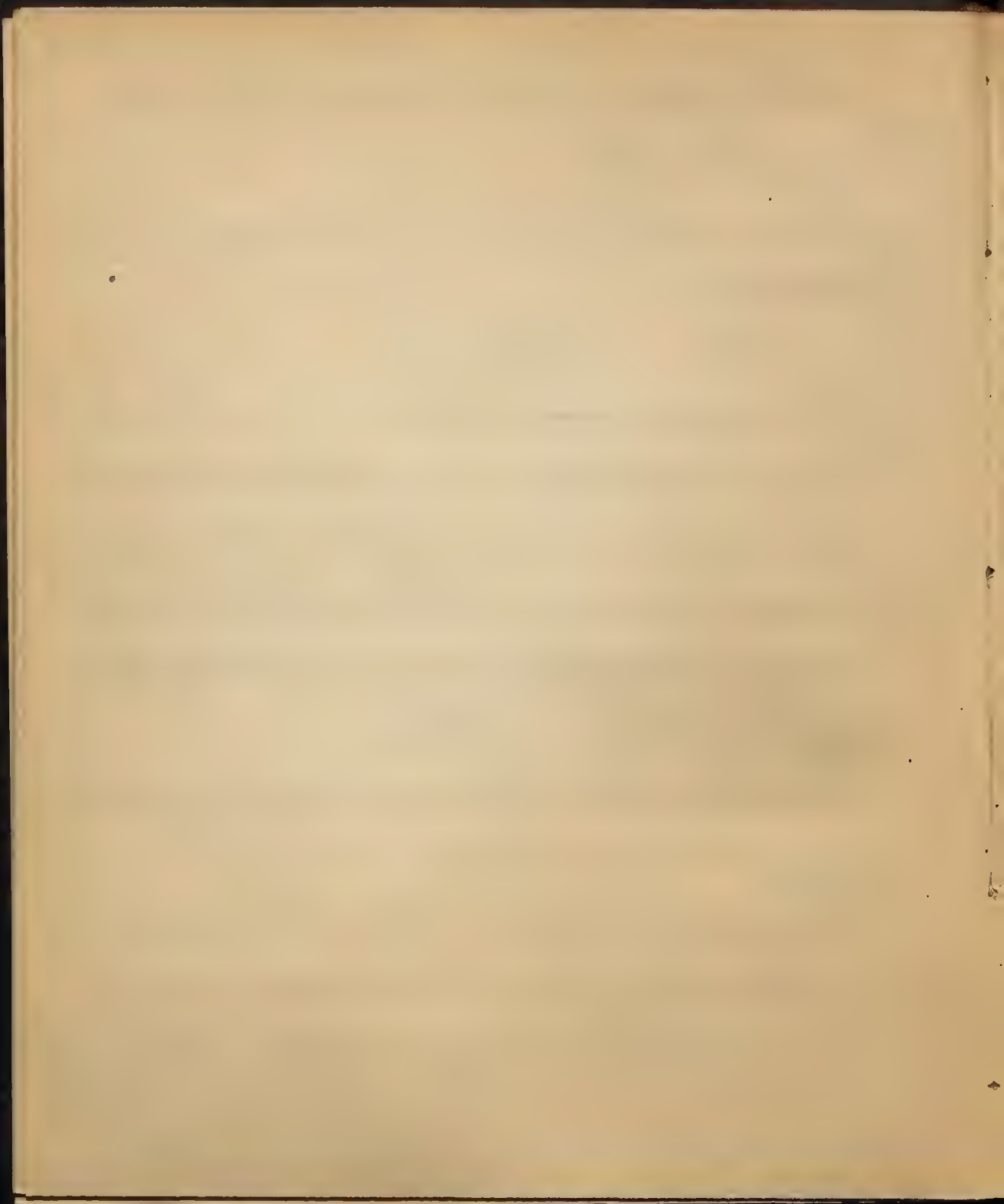
Ten adnelt:

Je król jego wie o misyi hr. de Castro - jeno i nie do-
nat się tych ustępstw nie uczyni, a więc se w ręku kró-
la francuskiego, powołanie prowadzenie dalszej sprawy.
Wie również ambasador, że D'Alencourt otrzymał rozka-
zanie sprawienie misyi swej psem de Castro, by je-
dniej tem uwabacniej mógł działać.

Obecnie - mówi dalej du Fresno - widaczuem jest, że pro-
stwo jego nie aduicze żadnego skutku.

Lbrojenie mo tak gwałtowne, że powstato, że papieski -
psem swego menyżera w Madrycie, ukazał się, że nie
ma widaczuem dowodów sprowadzenia konfessii sprawy.

papier kiej.

Le postępowanie padakus, przynosi więcej, ośa powagi nie-
tylko państwu ale i samego króla - bo więcej z niego korzyści się
na czerpych słowach.

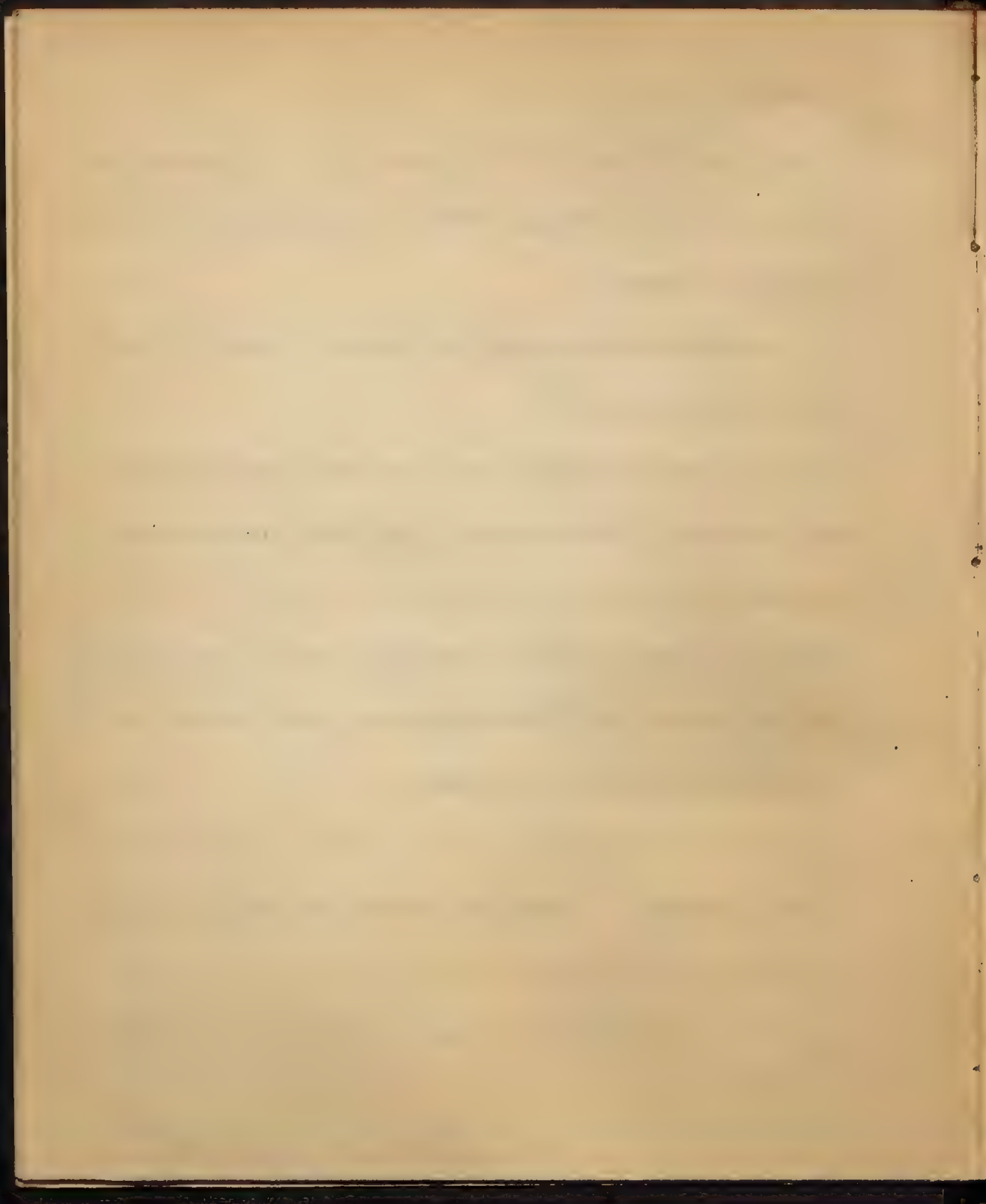
Oleu weryfikacji domieszczenia specjalnie i bardzo obywateli
królowi Henrykowi IV.

Z tego to powodu nastąpiło owo wystąpienie piersi trzech kury-
erów, rozbioru do Medyolanu, by papiera przekażai, że -
nie słuszenie się gniewa i uchać.

Miał postępowanie padakus, paduający celu, a omawianiu
miało oddziaływać nie tylko na papiera uspokajające, a ośa
innych dworów, miało być groźbę.

Król Henryk IV, potęcił mi - mówiąc w dalszym ciągu du Fresno.
- zapewnił Seuat - że Seuat ma w nim prawdziwego przy-
jaciela i sprzymierzeńca.

Le wiadomości już, jego manarare, że br. Fumoles, który -

„prague urbrojanym dotai się do Księstwa Nieleśkiego”
 samemu w 1600 jary i 10,000 piechoty wpaść w prowincję
 Sincery, i tam rąbać wrygathie niejedną warownę. On te-
 go uważa, że dobre być było, uprzedzić bratniego, i nascoić
 wojny przeciwu na terytoryum medyolańskie, a nie dopu-
 ścić na polnągę u siebie.

Z tego powodu T. K. Mówi rabi, by Grizoni na pastkę się
 strony księstwa Medyolańskiego. że Hector Salice, byłby w tym
 celu jmył do Wenecji, by tutaj szukać serwoleucia Sene-
 tu.

Mówi Salice do podobnego działania, nie byłby serwoleucia
 księstwa, ale nawet w jego działaniu poleceć bratowi Sene-
 tu.

Ze jidli Senat upoważnia Grizonów, do wyłączenia
 sacrum, to i brat jego oświadczył się głośno iż staje po-
 stronie Republiki Wenecji, ale należy, by Senatus Sabne

Tsiq Rgadz

Fbo to

F perwanie

x lew

~

✓ sie

✗ a wledy

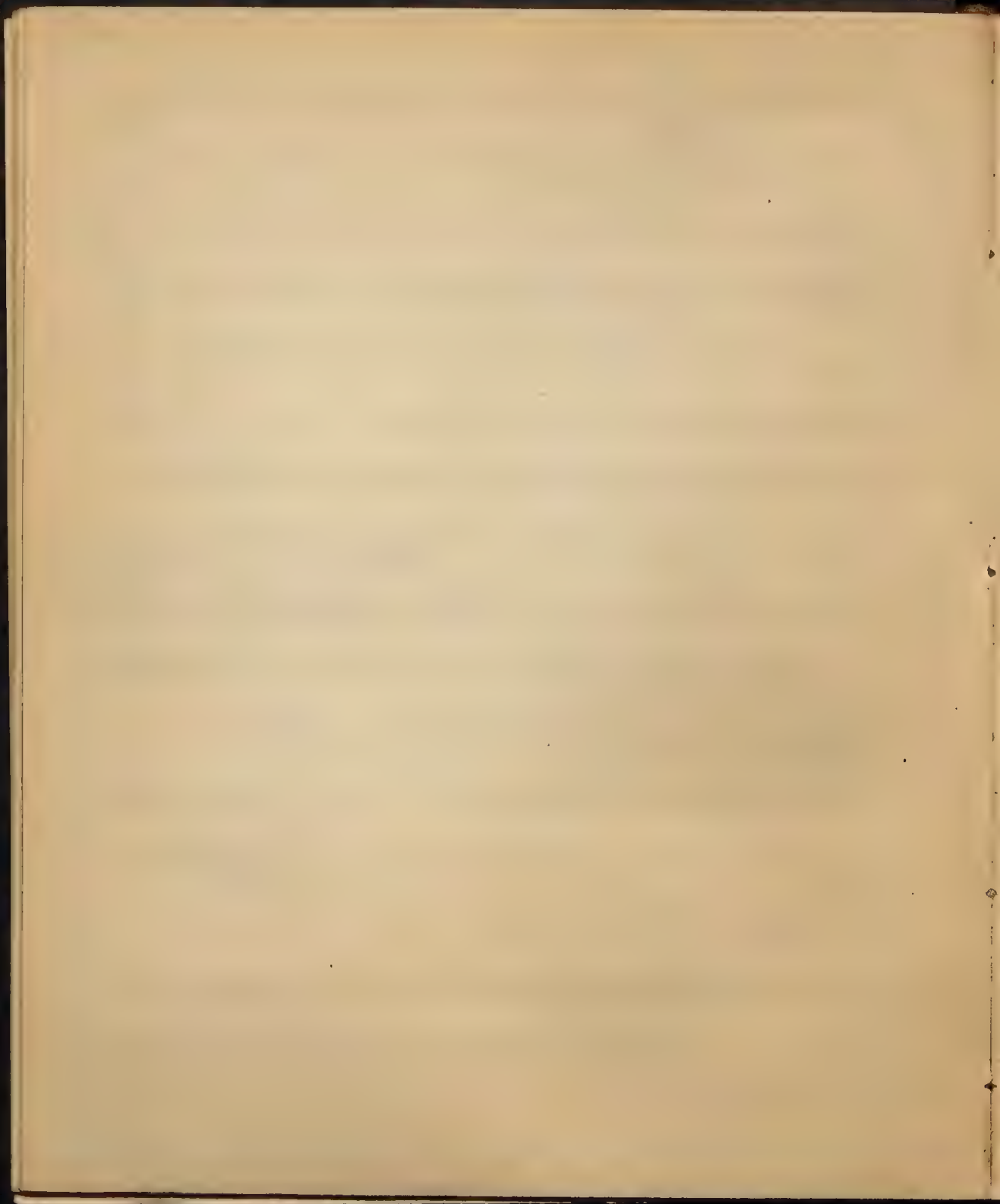

dobrze rozumieć, czy to z jego interwencji, cesarstwo ^F ^R
 Hiszpanii - ale musiało by nastąpić, chociaż można je -
 przeciwnie, aż do sprawy decydującej wszelkich warunków wojny.
 Wprawdzie wydaje się, że ambasadorowi, ie Senat decyduje
 nie pozwolił urzędować i sobie dać sobie adpawę, ^x to po-
 nieważ pragnie pomocy króla francuskiego, dobrze by by-
 ło, porozumieć się na czymś do pomocy ma polegać. -

Mware du Fresno, ie Republika, nie może obiecać jak -
 tylko się dochodził myśli brzywd, sadanych przez papieża,
 gdy po prostu nie pstrzeżemy się niczym na interwencję -
 Francji, porozumieć się nie dało do skutku. -

Było by to najwięcej, by obiecać Senat się cofnąć, gdy Hiszpa-
 nia i broń i prawie gotowa jest do wojny ⁺ z groźbą, że
 sprawa jest tylko na słowo.

Tak więc obiecać jest robawie prawnym do myślenia
 w obronie Republiki, i powodu nie pstrzeżemy, które nie tylko

wyśłał tak samo crusty ię obarionym, gdy (li) same u-
stepstwo ucywionu iucum monarchant^{52e}. -

Wielki Seual wiedział i nat ^{ewna} ~~antatun~~ uole papierske, mo-
ie mu je przedstawii:

Papier iędo słowo Kiołewskiego, ie Republika sawiesi
ustawy, i to nie „ dla ceremonii, ale na prawdę -
tak i tego, jeśli ustawy Lwów hebe - ie pragnie by ustawy
rozpoczęto uatychniał, a nie ad Madawo: „ ad Kalen-
das Graecas. ” -

Chee papier sładał ustawy, chociaż jest pmetonacyu, ie
nie se, słusze, jednakie, gdyby ię miało słarał pmetiv-
nie, wyda papier rozpoznać ię do duchawicistwo, -
by ię do lichie zastawalo, tak jak by był pmet Stolicę
Apostolską, wydać, a nie pmet Seual Wenecki. -

Papier iędo powrota wryethiel hieij i radomir, a zpe-
cyalno Periciliv. -

↑ jenne

P gdy

E o to

x dalej

↓ artemy

Nie ualeję sprowadzić wam kiers, traw i nadziej, i
porozumienie ustąpi ^{tu} już nie może.

Tę część porozumienia pertraktacji rozpoczął p. m. r.
de francuskiego, a część p. m. r. Hiszpański - „jak stowarzyszenie
przyjaciół do nieprzyjaciół”.

Nie zapomnijcie ualeję, że król rozpoczął pertraktacje -
nie był do ^FLego p. m. r. papierów prozronym i tylko wolałby
pokój dla w tej sprawie się w niego włączyć.

Obecnie są pewne, pertraktacji nowic Incha będzie po-
toję, przy najzupełniej ze strony Republiki, bo w obec i brzo-
sity nieprzyjaciółskiej, prowadzić je, w bytoby by się tylko w
sąporozumienie, o swej potęgę, Hiszpanię.

Gdy są dostanie ci Castro adprawę od papierów i sakiegi -
hiszpańskie spełnia, na nieśm, moim non król, król
napróżd uczyni, i pokieci d'Allicourt o'no, by nowu
z papierem z tej kwestji nieścił, a uczyni to król i praw.

T że jej

F mogło

Ena która była by przygotowana

ziwemu oddaniem się do intercepcji Republiki.

- Dois wyparił w Niger uoi Republiki względem ^{owi} króla
faucashiego, a zarazem sapewnił, że czy Br. Fucules, czy
kto inny, spewności najdrie obrone państwa Weneckie-
go, także ^F jakiego ^{by} kaide inne państwa tylko poradzić -
moie. ^F

Pocłano więc nas jierere Dois sapytacis, na jakie pomoce
Republiki liczy moie, w razie otwartej wojny, co treba
przyjąć, gdyż leuat decydującym jest, chronić do o-
stat secreconis wę nie po te głosie i praw swych, na dać mu pro Boga.

Pragnie wiedzieć obecnie leuat, czego się moie spad nie-
wai, by wet ty tego mógł precie cho His panom, po ste =
powai.

Republika weruie o ronie; w shule ne, ob ronie pa ctwa
Poiruon, gdz to kij uawet nij in terce is, by na ty ty.

Tona

Fowiadzany Karzem

E szeregóty zaś

x Du Fresne wie jak rzeczy stoją co do

I dołąd

hiszpańskiej prawić cię mieć silnego sojusznika, co-
 ras' ma ucywii, powinnu być postanowione przez J.
N. Moie - po oświadczeniu, co on samyła ze swej strony
 ucywii, to moja być oświadczenie przez nowego ambas-
sadora Priuli, we Francji.

Gdyby ras' tego miało być potrzeba, to seuat golon just
 myśli i nał' nuy czajnego postu, by ucywiał i seu-
cyg monarchy francuskiego.

x Co ras' do poselstwa ambasadora hr. de Castro, do de
Fresne, wie jak neccy słaję, i zapewne jescze ras' by
 die seuat mursony dai mu postu chawie, gdyż au
 wcięż myśli; ie nie ucywiał ustatkuwego stawa. -

— Prerzywiecie, saledroie miuży swięte Trzech Wiole
de Castro sgłowił się do postu chawie, prawi, o odpo-
wiedzi odmiennej, awirali te, Włoi, daly ch cras atny-
mat. -

Tu kwiek

Amiat byc

Znowa to samo się powtórza w jego wywodach, że ty-
ko różnica, iż obecnie wyliczył ^{de} Castro, 53 dni bez-
przykrecenie w Newyju spędzonych.

Nie domaga się wrzucenia meczy wielkiej wagi, ~~jak~~ tylko
crasowego sawrenie ustaw, będzie pierwszym, że po tem
ustęputwie, papier se odważyliście, przyśle pi do praw-
dliwych ustawodawców - a to tem bardziej, że już w stadium nasie-
gdyby papier jeszcze ^F skazał by się nie sadawo locyuu. -
Nikt Hiszpanicki cofnąć się od całej sprawy.

Nikt bowiem pragnie pomysłowości Republiki, ale naj-
pierw daj musi o jej interes Kościoła. -

„Oby mawry ad Senatu, to ustęputwo, pojedzie do
„Trybunału, nuci się papierowi do nóg, ~~skąd~~ nie powsta-
„nie, nie obny mawry w samirach, sadongi uszywie-
„nia sadawo alajiego Senatu Republiki. -

Senat - mówi dalej - uszywie ustęputwo do ~~Tri-
bunału~~ Trybunału.

Igorow di Castu

F. Senal

F. su Iprodriera

cyj śmier w Dniepru i sa jego w stawieniu ciem - nie-
chajcie i król F. Lp. III, nie będzie gonej traktowania
- nie chajcie i au powierzyć cię moje przed światem, że
sahiegi jego nie były Daseumem. -

Jeżeli Suat zohie tego igry, nur au diatai wapielnie
sambassadorsu du Fresne - monarcha jego, bawiem
nie precieu temu nie ma, ale prosi o odpowiedź i inne,
o Decyze, Ktoro jego Kioła moje sadawolnie. -

Jest pewnym również, że i du Fresne pod nieb jego zda-
nie - że przy dachy i ascecy chęciach Suata do ra-
waria zgady, ^F mógłby lewie myślać na sawiers eciie
ustaw. -

Chciał cierpliwie na Decyze, Suata, obecnie jedynakie
stauowero o nie prosi, jeżeli sai nie będzie tak, jakiej
ma nadzieję, nie powołanie mu nie innego, jak po-
powiedzieć swęj mięgi, "ale". -

Палеграфическая Россия в 1870-х гг.

— Nie powiedział di Castro swej miłości „vale” — i nie o-
trzymał odpowiedzi, ^{iej} jak ^{iej} przagnął.

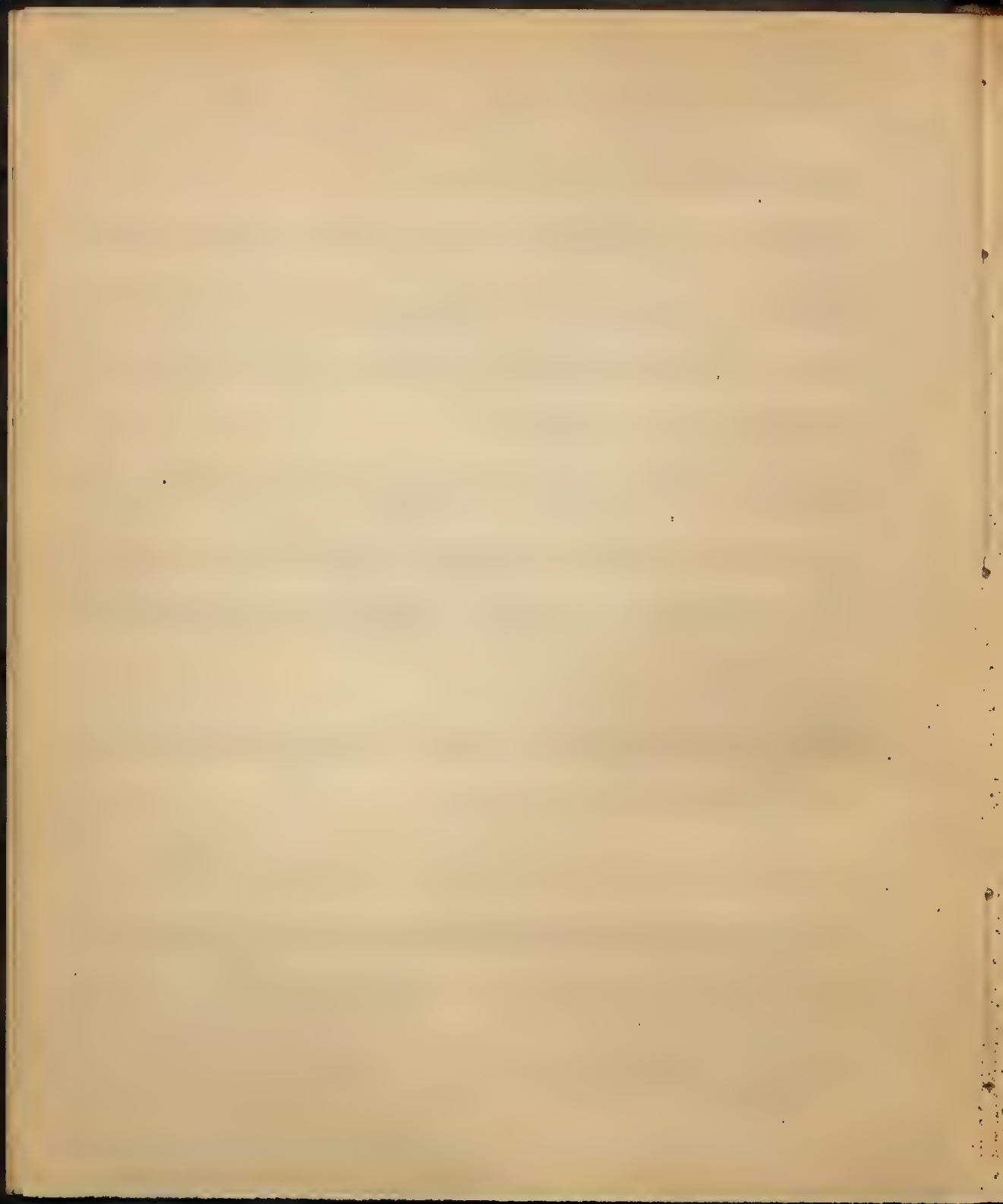
Wspaniałe są, leci nie dał na swoje przegrewe, i sadzi
^y wiaje się uporem, dwa razy tygodniowo przychodził
do Senatorów, dowiadując się, czy nie są stał o miłość w
sapadrywaniu się nie nie.

Postępował tak, panieważ Hispanii otrzymał roka
ny, by na tręctwem przecier coś u Senato wymagał. —
Ambasadoro francuskiego, nie był również saduczo
ny.

Du Fresno nie akceptował resztę wielkiej ochoty do obli
żenia się i distancie wspólnego.

— Hr. Fucutes wczaj dowodził do Hispanii ie Grisacii
pry liraję postawę nie pochojając — leci otrzymał w ramia
rokar, w prawdnie Valasego i brzejem Salę nie uczy nie
nie nie Saliego, co by sprawadzi może, leci nie nie nie.

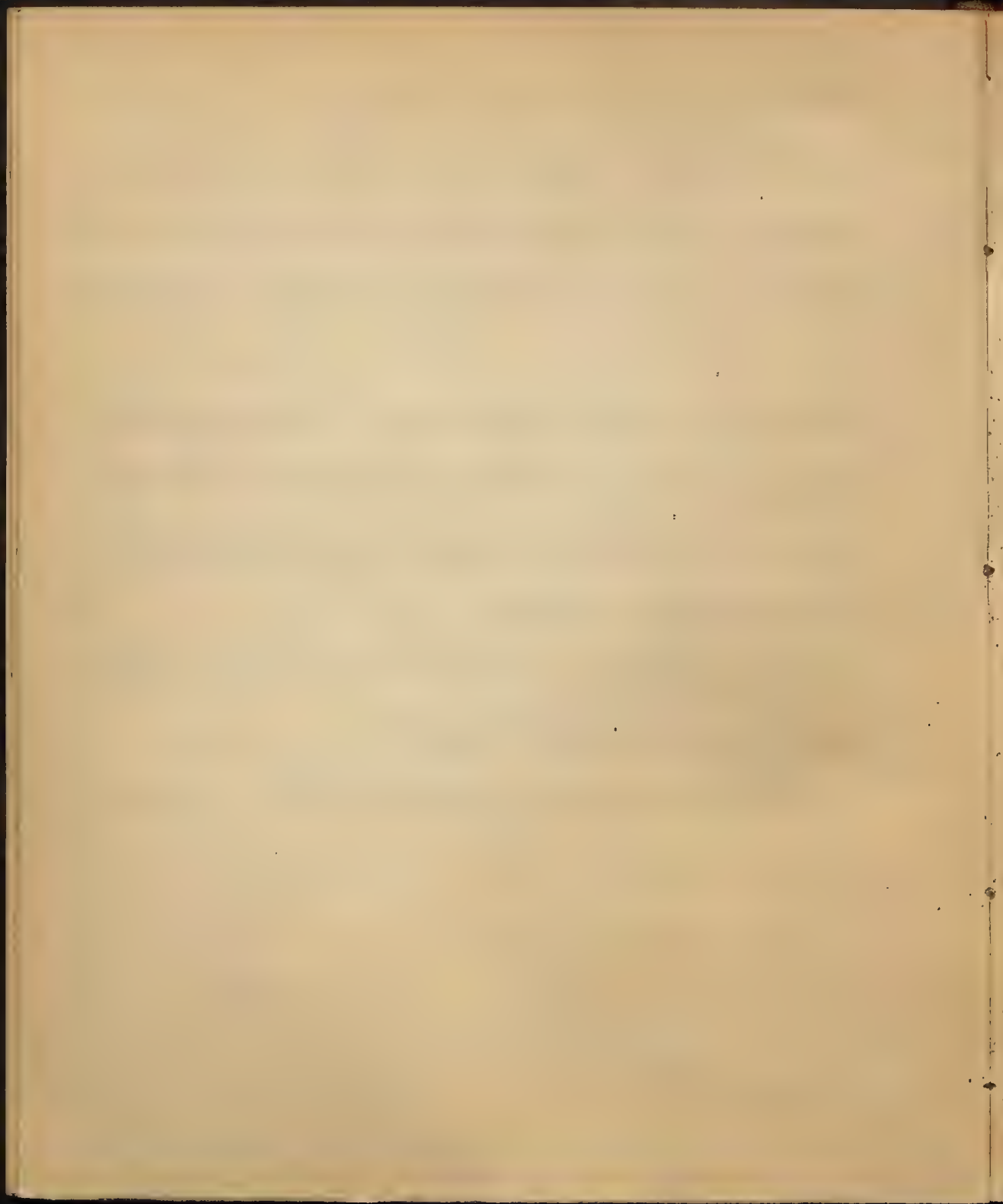
Secreie ierwanie i Republiki Weneckiej.

— W końcu Sycylii i nowou oświadczył jednemu i Senatowi
ambasadori d. Castro, że pragnie jest, że papież cofnie iście
dykt, jeżeli Senat sawiesi ustawy, na co da jemu zapewnio-
nie. —

Ma nadzieję, że znajdzie doży wiary w Senacie, gdyż o tam
zapewnio- również powie, że sprawa cała wiele ucie-
piał, ponieważ nie było energicznie adpoerzth, pmer-
poire deukon, prowadzone. —

Nieł pragnie spokoju we Włoszech, że bry to w jego iu Secie,
podobnie jak i w iu Secie Republiki.

„Powstał iai swe proke, tył droluie Senatowi — ie sądzi
„i Senat umie ja, jui na panieji!” —

7 prawdziwych

Twój mierz

jakichkolwiek obietnic, a temu bardziej, po ogłoszeniu
o jego stronie, uczuciowych sakramentów, na korzyść Re-
publiki.

Obietnice uczuciowe o jego stronie, musiały być być po-
słusznymi, a pewnością padakua, mogła być tylko i wię-
cej upór Senata Weneckiego.

Przeciwnie, adebrat Król od kilku książąt Włoch i
grauonów Nispańskich, który, w Kioyck go prosił, by do
Kioyck wszelkich starań, by do myślenia wojny nie przy-
wła, pisał w swych listach, że do spraw adreście do porwu-
mienia będzie dla zwycięstwa chwata, gdy przeciwnie, co
więcej się od pośrednictwa, o prośbę samowodu saustrystu
more wprowadzi na wyjątków, bardzo ciębiej przejsi
i grozić do pniecia, chwile.

Stawiając się więc Król do ingerencji ogółu, palecił Was-
dynatowi Tocyuse, by udał się do Włoch, i sprawę tę

Inverurie

↑
w końcu, do prowadził do powyższego rezultatu.

- Przekazał królowi i jego córce i ich rodzinie
wysłanemu kardynałowi, i dodał że, ze strony papieża, nie
ma powodu, najmniejszej chęci zawarcia zgody, a co
pozwala to przypisać na krzyż obywateli hiszpańskich,
które widocznie cały swój Rymski acrobomij.

Hiszpania zaś - mówi dalej pisał - pomimo zapewnień
przez niektórych ^{ych} kryminalistów, upetnie stało się po str-
nie papieża, nie może się więc Republika nie obejść
za skutecznego zapewnienia, i chociaż Tu Fresno ciw-
czył, że Prizoni będą przez Francję popasri, pragnie
ambassadors iust króla, to samo udzieli.

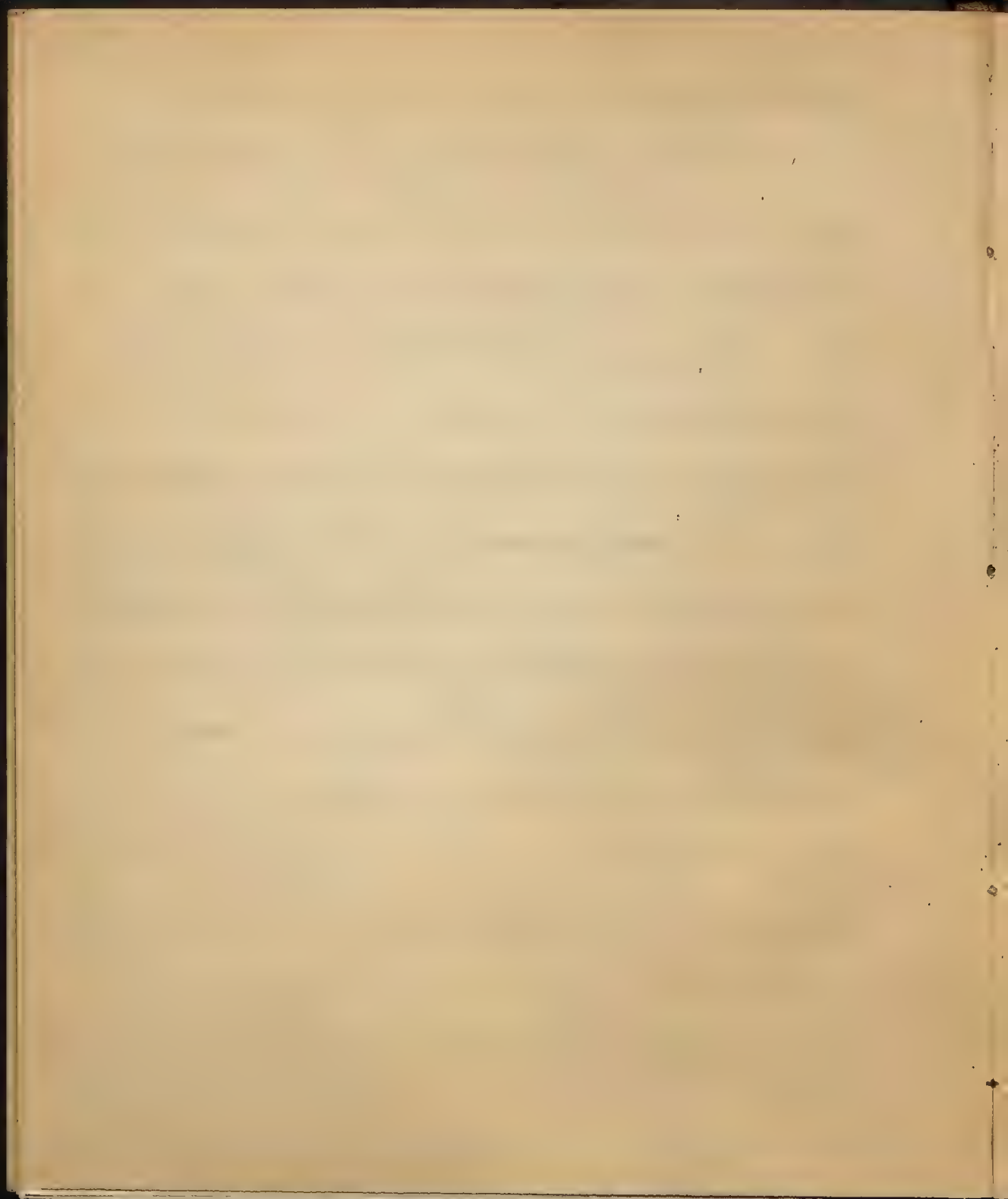
- Henryk II odpisał:

Wpieraję Prizonów. Republika tylko dątać będzie we

"Lobacryi przypisy. Kardynał Toyense."

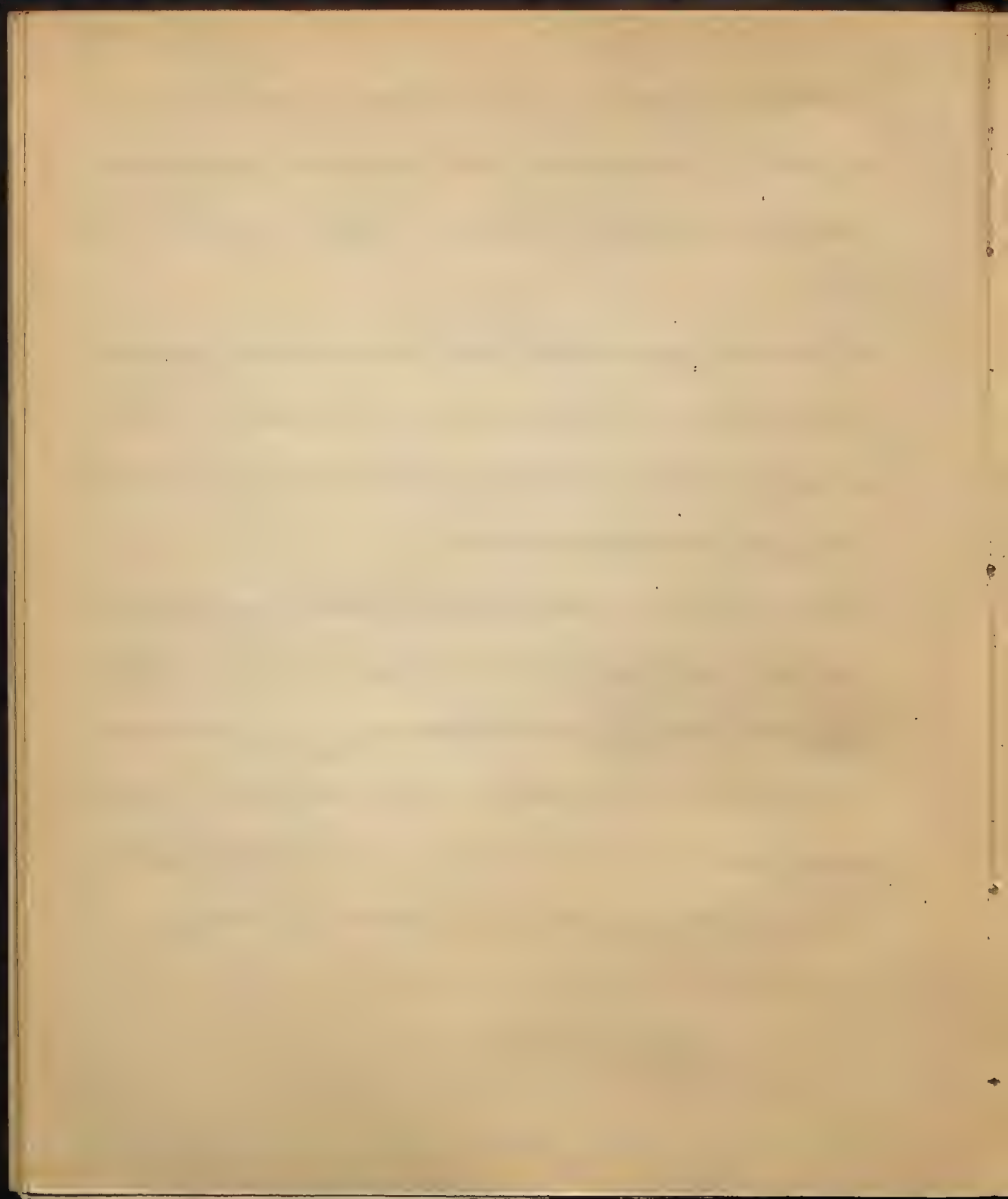
interesie - gđi sachowa przywiazanie jej -
mieszkaniem, a zararem moie sprawie Gywengo go-
bernatowu Medgolaichicemu, znalazę na tybach lig-
stwa.

Co du Fresne powieidiał, król ogola nie wie, gđi w tym
przedmiocie, nie adny mał śadnyek instrukcyi, i Ha le-
go nie widzi się robawiazanym | król | do latny macia
robionych pmer niego, obistnie.

Niechce król sacc, jakich kalwick obistnie wyprawiać
powierai, jak do jui raz oiwiać cryt, stracił by w ptyw-
u papiera, bo byłby jui deklaracyum jego pmerowi-
nieu, gđy król jest poriadany, pmer alie strony wyjeat,
Lewitę pmeri król auk asadon, by w tej materji pmeri-
wit - Villeroy, który posiada stosowne instrukcyje. -

"Labacryi pmeri. Villeroy. -

- M. A. ię ambasador Pruli, nie spełniać sadawolo-
my do Villeroy, który mu powiedział mniej więcej co na-
stępuje:

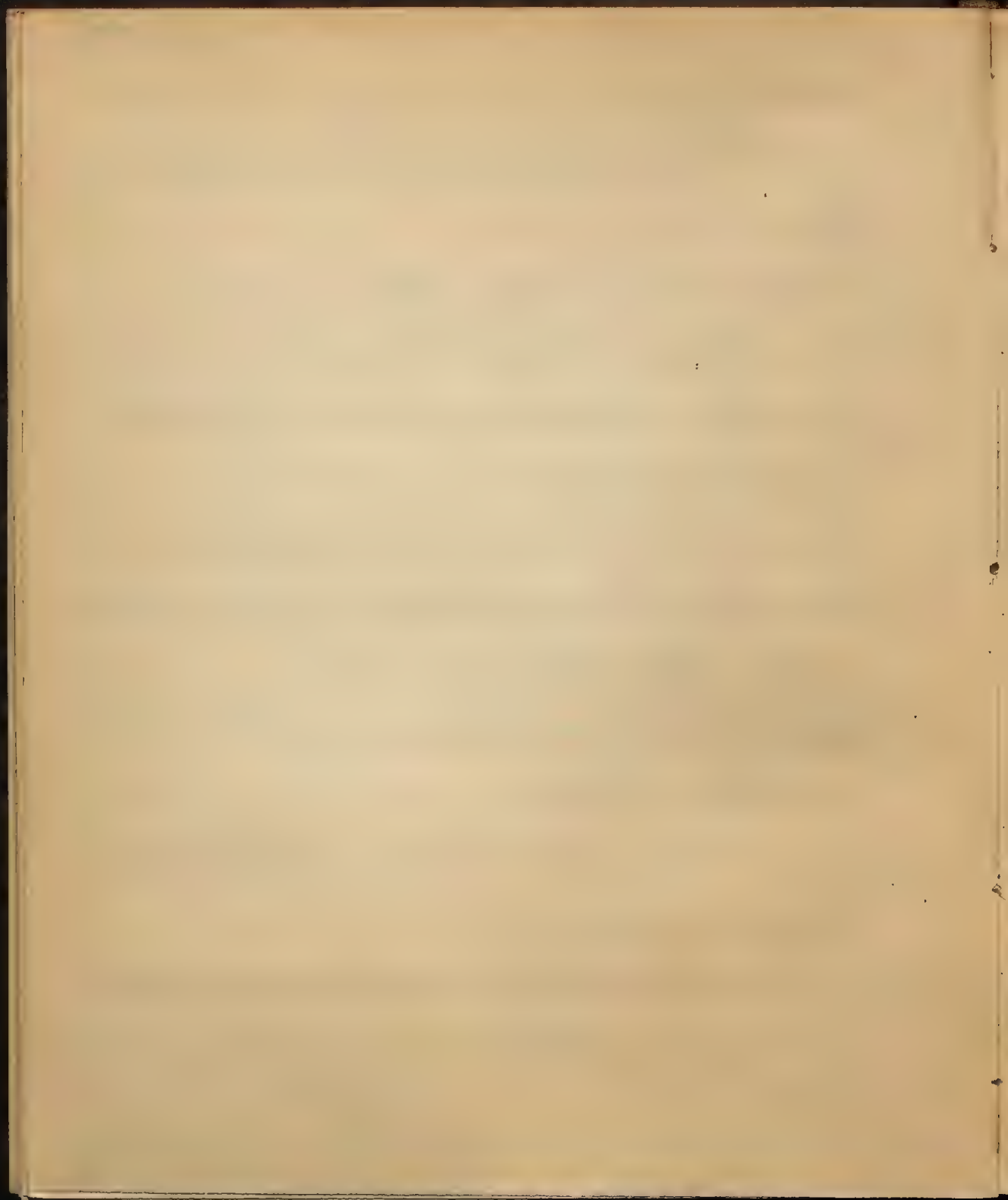
Spokreślenie było, ma ambasadorowi odpowiedzieć, że po-
wodem Na Jego Wł. iudnej deklaracji dai nie chce i to-
nowej nie da, jest nie płacąc nadzieja, że ułady doprowadzą
do skutku pomysłowego.

Wobec tej chwili, deklaracja była, wydobyła się groźba, -
która ze strony Hiszpanii pochwycona, napawała do zerwa-
nia tylko ułady doprowadzić by mogło.

Kardynał Loyeuse ma pokreślenie, by udać się do Wen-
cji a następnie do Rzymu.

Ambasadorowi nasi pokreślenie, by dalej pracowali nad do-
brej porozumienia.

Du Fresno otrzymał orszak śmierci Cesarzowi
i toż prehanauy jest że papież pragnie zgady i chce

do Ławnej do sprawadzi.

Warunki obecne papieskie, se, nante, papiere:

Skierowuch kiej, myda Senat, delegowanum Duchowne-
mu: -

Senat myśle ambasadora do Cyja Świętego.

Ten ambasador, w pewnem nasuacronum miejscu, ale jui
lepiej w drodze do Rymu, się zatrzyma, tego samego Cyja
papieskie i nicie interdye, a Senat samiesi ustany - am-
bassador sai, gdy to nante, pi, w dalu, drogę wygony.

W Rymie sai lepiej an smyżety, sugerajem i kierajem
i obawiajajem do wyzethick ambasadorów - na -
pierwsze, andyemy, jednakie udai się lepiej musiāt
w twarzetywie ambasadora francuskiego D'Alincourt.
A francuski papies mymaga słowe królewskiego, i se.
i se samieci i w ogóle samiecha ustan, kral najchętniej
da wie słowo, wiedzą, se upowariciony do tego Senat, nie

↑ nie narazi

być swego braku i słowem, i słowem jego na zewnątrz man-
ionem, nie zostawiać:

Co do Seruillon, idaje mu się | Villeroy | i niech da się o to
twierdzić, chociaż król wspomniat mu, że nie mógł ić i majdnie
tych oporu, gdy i Priuli in romacorat w tej kwestyi. —

— Wielkie było oburzenie Senatu, gdy De Fresne przed-
stawił projektu, powyżej wspomnianie.

Dois następnie powołał mu dohaczeje, i natychmiast
i at wasz pułk, odpowiadz:

Przyjęcie podanych warunków, i nacy tył, co przynosi
przed siostratem, że Republika zawiniła i błąd pome-
czenia.

Piereli J. N. Moje piewi iż, oporowi Senatu, to widocz-
nie, nie chciał wejść w jego poleśnienie.

Natępastwo Republiki uwyżnito by mucho absolutnie —
nymuskie bez granic ^m — ułłir to by uwyżnitiu pamię-

Tich na To
Fpostyporat

Fchere pner to dopixi, by byta

cyu i nasarilo by ^Ftych, ie w hróšce Rzym padaliuie
i niemu by ^Fpostępił, jak obecnie i Republicę Wene-
kę, pragnie postępić.

Wzięto uych króiz, Senat postanowił wydać królowi
francuskiemu, może więc on i niemu ucylić, co ma
nie lepiej padabato, hwerłys to już jest ratifications, nie -
ma więc co do niej więcej powracai.

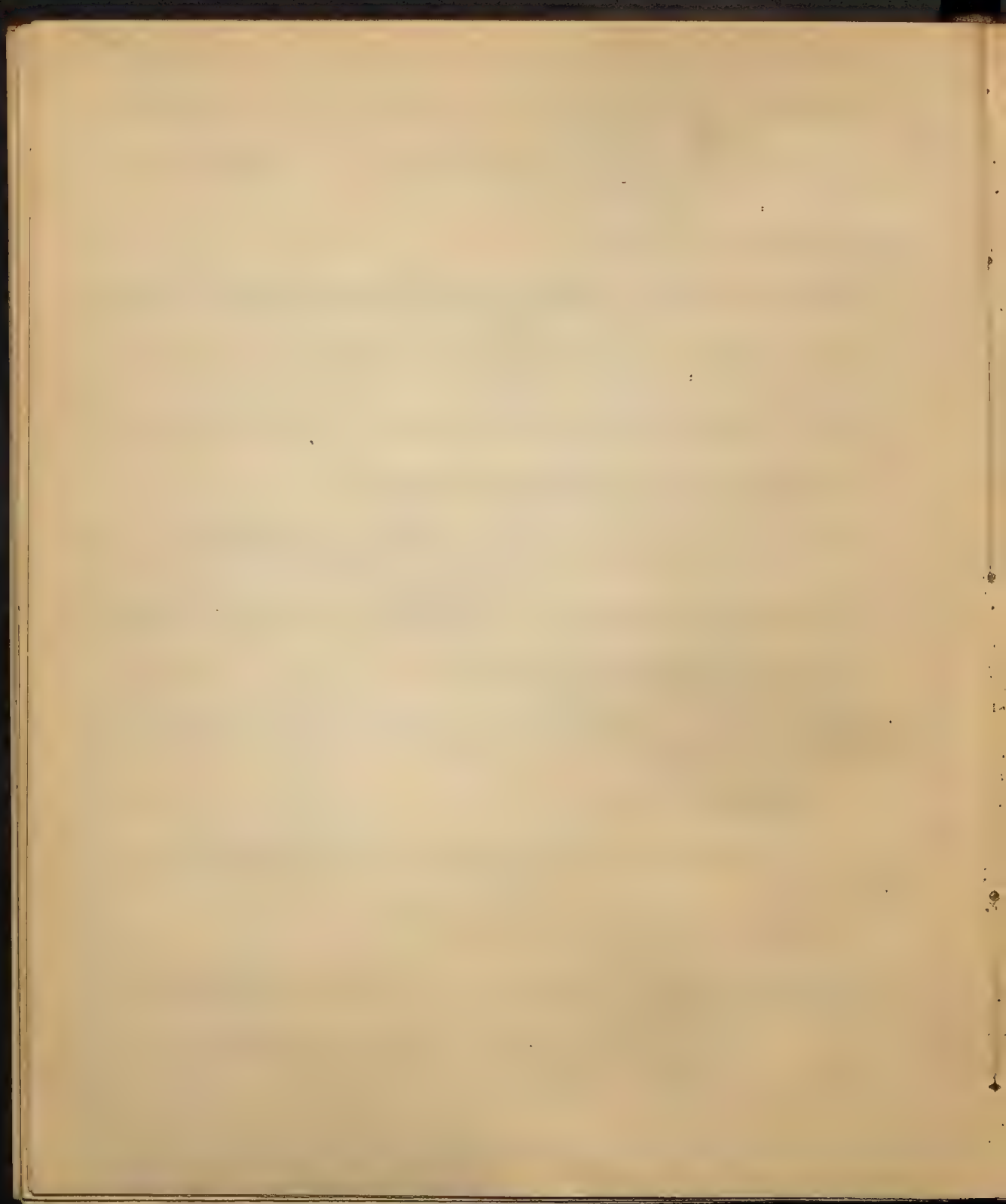
Nie uykło również Senat, ambassadora do Rzymu, do
półki papieru nie i niemu i ucylić kło i nie cofnie prachw:
to nuczai na króiz i Senat.

Wybrorzenie nas Serui Lón 14, 15 i 16, by Senat miał
i ucylić prachw.

To ich padku nuczai postępowat papier tak ucylić
i gwałtownie prachw Republic.

Oni po ucylić prachwach ochalawali Rząd Repu-
bliki, ^Fchey ucylić, by prachwato osamotniong -

Nie nakryj, wstanych nie przyjać, wprowadzić w dom
 Trugich - jeżeli tak inni postępują, to nie nakryj ich sa-
 ładawai, a w każdym razie Republika ich u siebie nie
 chce nie lepie. -

Najlepiej każdy wyrazić swoje, co mu dolega i czego wystrze-
 gai się powiniem - tutaj rady i namowy, nawet serdecz-
 nych przyjać, na nie się nie składa. -

Chodzi do każdego o tożsamość, gdy przy lepie, lepie i ho-
 norami nakryć przyjać - ale lepiej by było, by broki
 swe skierować w pierś ku Trymowi, gdyż tam właściwie
 stać jako diatania.

Przechodzi bowiem powiniem papiera o nie staranności
 jego wymagać.

Republika nie patrzy więcej nie jest w stanie ucylić
 nie więc tutaj wskazać nie może - przeciwnie w Try-
 mie, umowy jego, może wstanie wystrzachać, może

Tschodiro

uda mu się, co się tyla nie powiodło - może uda mu się
nakłonić papieża do zgady, a udaje temu, w pierwszych
niedziach, ustępują Stolicy Apostolskiej.

Wszystko to zawodzi, że papież jeszcze dobrze nie był zdrowy
wangu, czy ma na sercu przyjąć, czy do ułtadoń, czy też ma
kai niektóre z nich sprawy za pomocą, mający.

Najwięcej ochłonię przedtemu satanicznym spom, było
ciężkie srojenie się Hiszpanii.

— Pustawo rai wienyc' wch' ^{ego} pojawiają się satanicznym spa-
ru ^u pmer papieża, gdy tuż na zwolnieniu Kandydatury w
Juiii..... Hieronim, oświadczył, że postanowił praca-
dai wojnę z Republiką Wenecką, Ma i musiała jej do-
postawieć siła.

„Ktoś Hiszpański dał mi, mówił Papest II - 2600
„piechoty i 4000 jazdy - a kardynał Borghese, mający
„nowice, zobowiązał się dać 1000 scudin o toż mi.

Tolla zajein jej

„niez wie, na kórtę wyprawy - może, więc rozpocząć co
„samieram. -“

Wziadeczenie do papierów, nie bardzo się spodobało, nie-
izbawie wólcie, niezgódniwiz kuzin Sabaudzkim, W.
Kuzin Tokai kicem i do Mantuy, który nie sztuć
widzieli, że Hiszpania także już się do Włoch wprowadziła
i papiera zupełnie awyem w pływem obisact. -

Kuzin Sabaudski ten bardziej był nie zadowolony
i stry mat ad hr. Fuentet wierowacie w imieniu kio-
do hiszpańskiego, by naty chmiant do prowadzić
jardę do porytku, i w tym celu, by przyjąć w nowo uc-
regi, jego wytrawnych natniery - oraz by mu wydał
portecę Carbonara - auja, rajnie swemi ludzmi i ucy-
^{uiera} silnem przedmiotem - a ten samem sabes picy

Fra Paolo. -

Tij med

Proviser Eina

x bonnem

by Protestanci, cię gnący Węscy i pomoc - jej nie za-
 jęli; co by było uader. waiucem na Dalare obraty wojceni
 - sapersni gęz kuzio, ie jaktlyho „upakony Republiki, co
 „musi nastąpić naj^{ra}stiej w try nicci gę - i sportęcy ustę-
 pi i książę w swem państwie a ni jednego księcia
 więcej nie robaczy. -

- Widoć książę Sabaudski, wręcz przeciwnie na tę pro-
 pocyę się sapatrywał, gęzi nie ośkazył, wysłał natyż
 miał osobnego kuryera ze skargę do Madrytu.

- Mantuański książę rion, nie chęiał gościć Neapoli-
 tan i rykon, w swem państwie i również udat się ze
 skargę do Króla F. Hpa III, który rokosz, by maj ho je-
 go wycofano z książęa Serylongum. -

- Książę Sabaudski w ^Fpaństwie ^Fperere ^Fna myśł, ^Fktóry ^Fksi-
 zarar. ^Fstareć się ukućserui, a tę ^Fbyło ^Fin pokcił -
 swemu rydentowi w Rzymie, Verio. by gę as nat.

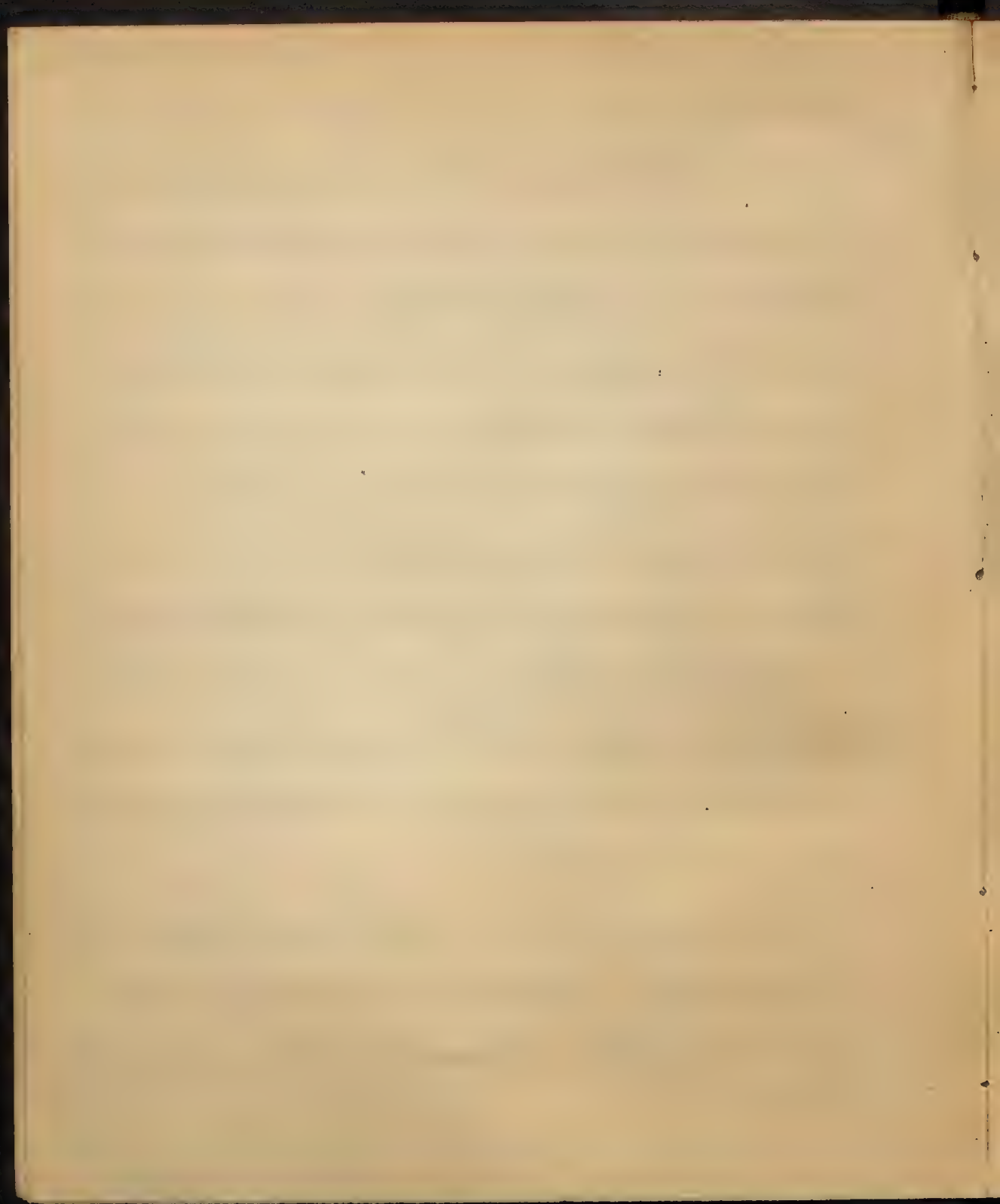
Folia

papierowi swojemu, a to w ten sposób, że W. Leśniewski
kaiński i on potęgowali się do siebie, po stronie papieru
zachowując argumencie i dowody nad wszelką wątpliwość.
Również siebie sami postali do Wenczyi zapewnienie, że nie
czyli aby było w cel w imieniu papieru lub (nie przy-
jawni do Republiki Wenczyi, przeciwnie, ma na celu z-
mniejszenie wpływu hispańskiego w Trynie.
-Plan i jedyną nie powód się.

Papier, na wszystkie potrzeby, i daty świadczenia, i
kieruje Sabaudski, do których jeszcze nie potrafił się -
i Hiszpanie - oraz powiadomiał, że chciał być, najdalej mu się
bardzo nie uciekać i pragnie mieć dowody, że się wzię-
ł do pracy.

— W Hiszpanii są, chociaż bliżej domu, rządy wyznawcy
austriacki i angielski, i tyko krótki czas
Jabłowski, sprawa się przedstawia: tak sąciety obraz

biene..

Ogłosił się charakterem sympatycznym, król Republiki Włoskiej, że nigdy by się nie ośmielił stawiać papiesawie oporu w skutkach jego i daniack - bo od Francji zawsze spodziewał się pomocy skutecznej nie może, prócz tego sprzyjać, nie nie naczytel.

Ogłosił mu dalej wymogi, że król Anglii, stawiając przesady w sprawie traktatu, Hallendraci, a to w celu, by temu musiało porządkować reguły majaka hierarchicznego, a temu samemu, by postawił papieża tego świata.

Jednakowoż król Fr. II, postanowił wyjechać po świecie w obrotach sprawy sturzej i w sprawie wojny.

Postanowił słowną armię, 50,000 ludzi, Francuz, a to wystarczy na Flandryę i Włochy.

P. d. podaria

Ferdynand di Toledo, lepiej zawadit 45 kompaniemi
ktore nie wyjeżdżają do Włoch.

Nas karas werchawai i Daley do broni w Skapotolaci-
shiu, Suwajcaryi i Niemczech - i ~~to~~ postanowit nie od-
stępić sprawy papieskiej.

Prze wrzecz, jednakże ^{na} przyjaciel, jakim ^{nie} jest pania izwoi-
da Wielkiej Brytancji, uwaga solis sa skawizet, pre-
stred ambassador - a tu, ^{ty} by Dalej wiadomoi atrywa
na, prelat, ze ciebie lepiej hrólai Angielskiego, i do-
bry rezultatu dopomoc Republice Weneckiej, gdy
one nie posiada tyle wazika i tak, plate, jak powied-
nie glasz.

Skarbice temu pusty - padacii nie sadawolani i praz-
na, tylko sukcesie niewawistego mędr.

Dalej, mowi di Lerme, nie ma Wenecya komu prawierz
uacelnego suwidetwa na le, die, gdy weryny dziziet

Hydrus musciator

to wstąpił, już w stolicy Hiszpanii, lub nie, sążniami
owiercani.

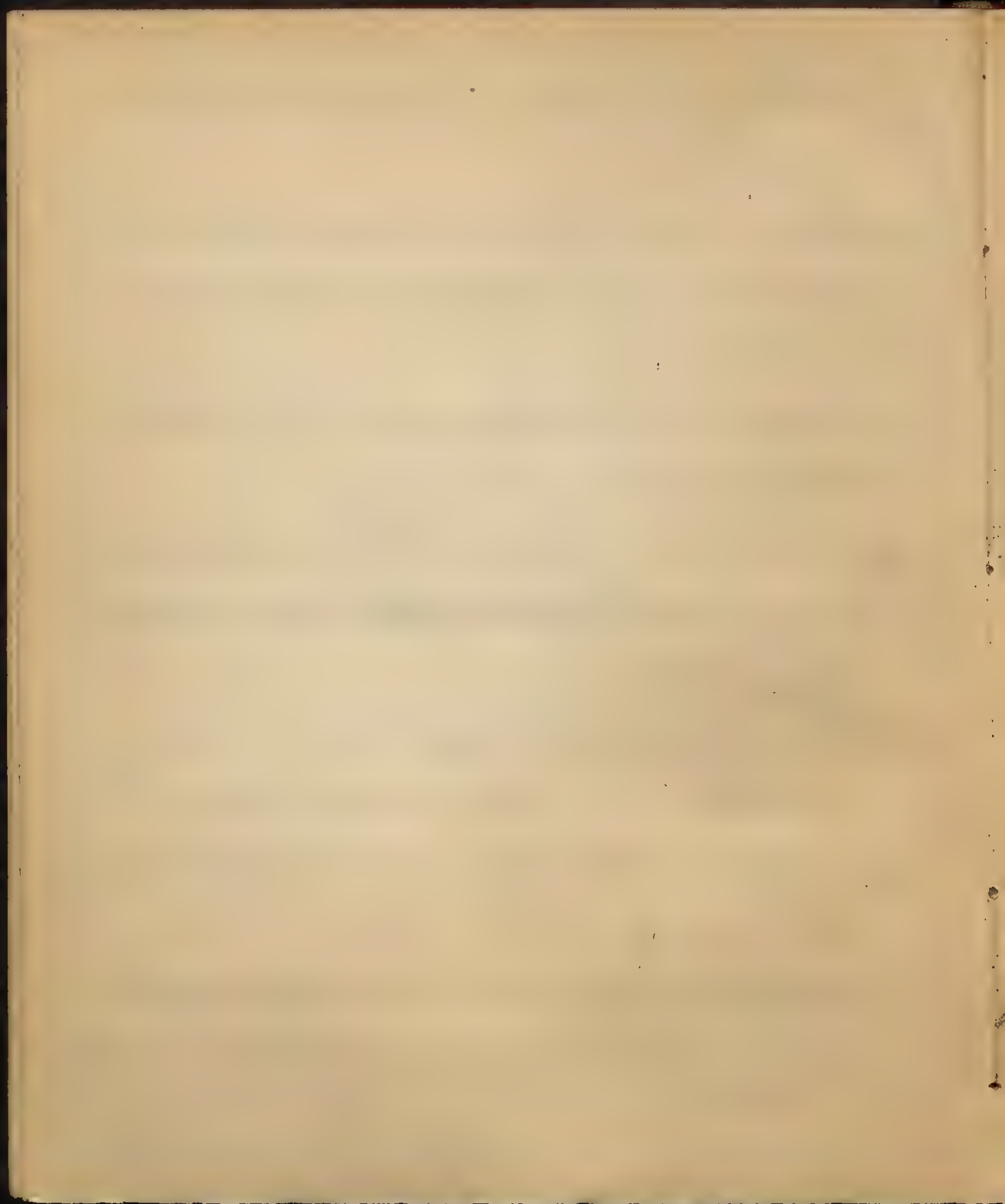
Od niego zaś narodził się Dawidowski, heretykowi "le-
dzie ludem wstrętnie, a majako katolickie słuchai go
nie lepiej chcieli.

— Dawias i cel tej pnestrogi, przyjaźnielskiej "dawaj lu-
gli, tatuj do odgadnięcia.

Republika Wenecka, opuszczenia bowiem ad weryfikację, -
musi przysięgi postawione warunku, i przysięgi, choćby u-
klisajacy, pokój.

"Co ras bardziej wzruszało nie puchomacis Wenecki - nie
wi Fra Paolo - nie tak tu nie szkieguie spokojnie, tak -
"jak pnesty, na samych tyłach i brzościach i perstrakcyj-
"ach."

Ostany te musiały nasuwać, lecz ustający napływ -
wajko i matrygoni wojaczymi i wtedy ostatecznego

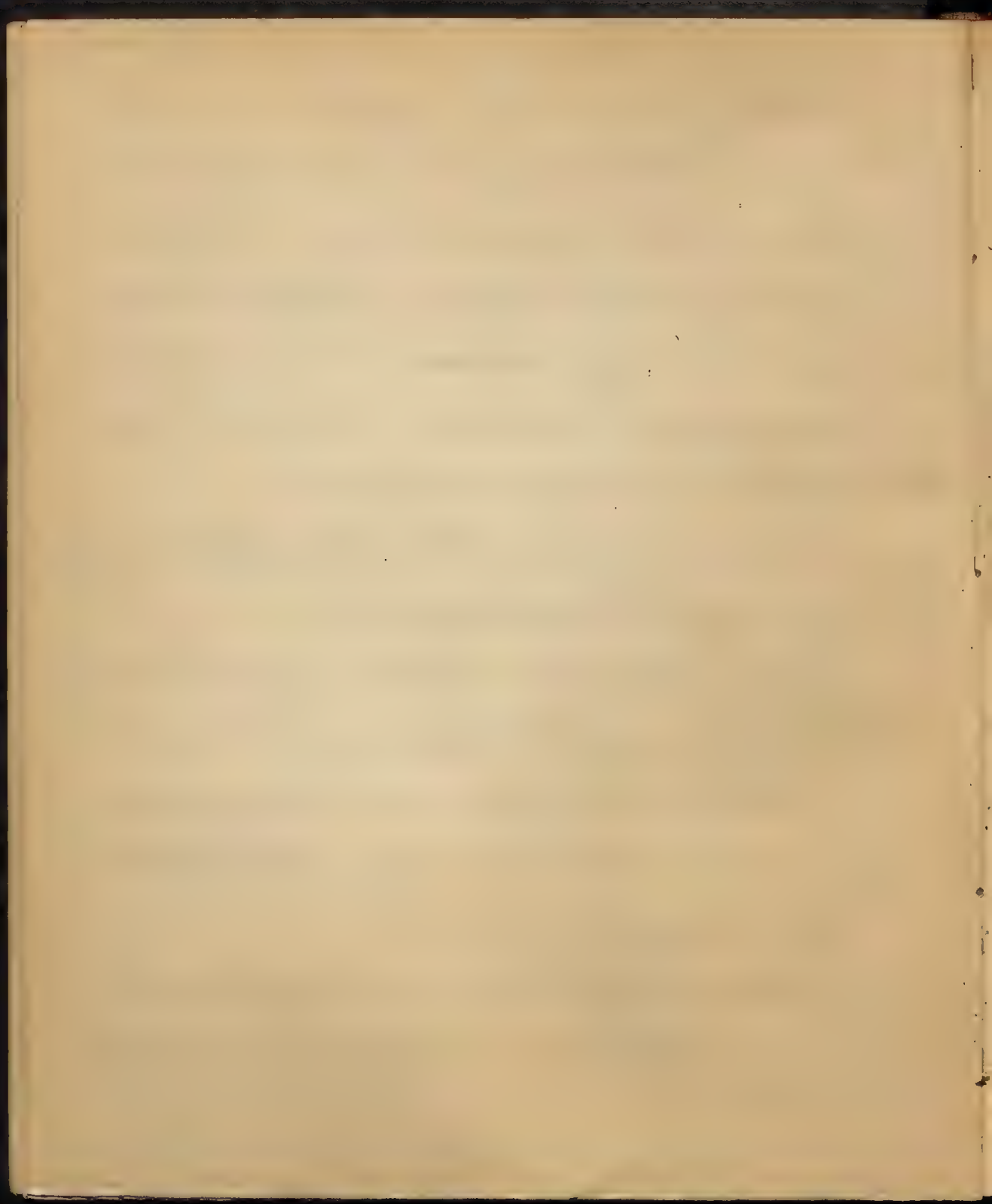

Wszystko, i chociaż byli tacy... jak pominąć nie wypada-
 dawiały, i stawało się, który ludzie, i o tych senso-
tracy, na prestrachu preruwanie, by temu państwu wy-
mien na Republice, ustępić, albo ter, by tych sporo-
ku, wy chci państw, tem wieksze dużo wtajemni-
re strony papiers, za pozycione trud i haśle w wy-
stawieniu pał wielkich i szasak arewii:-

Taki Wolwich cel był, wy wolało nie sau chutek pracio-
wy, na wy u Radę Wenckiej.

Wagrowały, wiadamości z Medy alau przychodzące, do
tem wie tego i po przewidywanego strajenia i sprow-
adzenia co sar do je re wowych raiz gór pie-
choty w Wielkiej i Albańskiej, a nawet i in kompa-
nii „z po za gór sprowadzonych“.

Postanowił Senat ni zawai se se stana, do pomo-
cy hr. de Vaudremont, nakarując by sprowadzał-

unio i one savi i gi.

Las' Giovanni Batt. Padavino, Włoz jui m. 1601, po-
debiu być rajętyu, miał polecone, wyplatanie ~~isłdy~~
i rowniej spraw ad ^{ie} ~~isłdy~~ 6000 piechoty - l. j. 3000 pro nie
du Januaron, Lotaryngczy kon i Gallouon, a drugie 3000
Nieucon i Swajcaron.

Wprawdzie pańcij i niceuono rochar i w miyice Nieu-
con, miał i awerbawai samych Swajcaron - sprawa
tego miał polecone i dai sprawe, zakładaz co sejdi o
ich uwadzeu weuon trixu, iyciu i ułposo kicciu.

Swiegaluiej upini miał spyczyuy sporon kantouon
Lurichu, Baryki i Bernu.

Nie wolno mu jednak było satty mywai ię, tygo, -
gdzy do balerego werkuuku, miał saras udai ię do
Nauy.

- Jui ad puzęthu hwielenia poprzedniego roku, leży,

7 near caty

czemu w swiecie, Cavaliere Verdelli, w Wenecji, szczegolnie
ze w czasie gdyby spór z papieskim przykazał wieksze i zmi-
niejsze rannosci, Republika ludzie potrzebawata swa-
bowoli ludzi, zra got - a ich wiec wrecznie Gaudet o-
tem swemu prawnu, hr. Vandremont, by Leure w dawny
czasie, byl w mowieniu, przeprowadzi i przeprowadzi za-
potrzebowanego ioluciera.

Wniosk Verdelli, in lego, "towara swaure Tactancie
lylko wybrai go potrzebna.

Sprowadzi ich ludzie Tactwo | niley iolucierzy | pmer Swajco-
wy i Grirony - sadi jeduakre, by dawo otem swai-
knieciu Lotarygachieru | due de Lorraine | - a sarasem
i o stancie obecnyu portrak dawci, co kiezicis bar-
do ymnie i N. Republiki hongruiue usposobi.

Labaczi przyjety. Due de Lorraine.

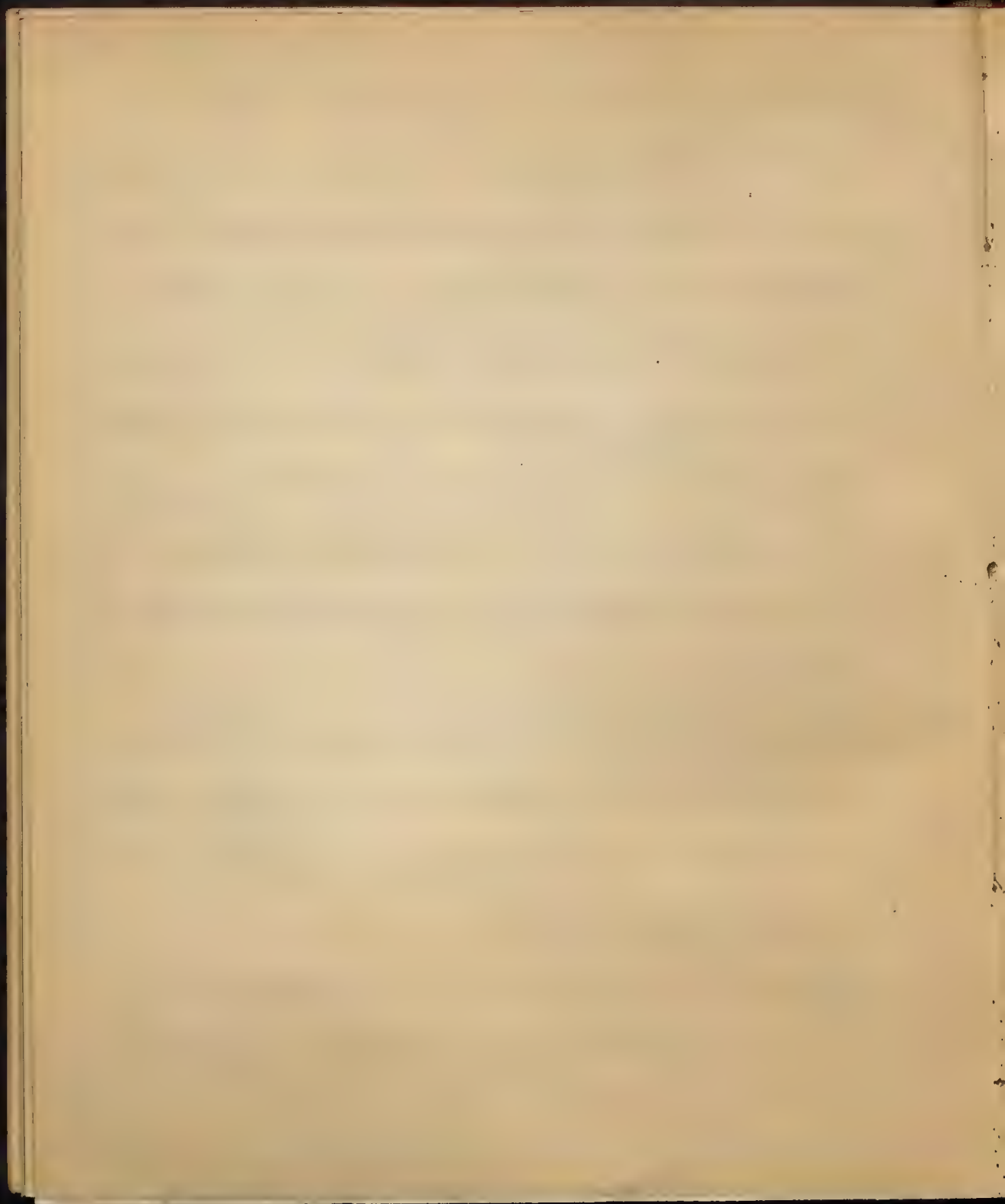
↑ gubore

Do tej rady, nastorował się natychmiast Szwed.

Wysłał swojego Kurjera, z poleceniem do ambasadora
na weneckiego, we Francji przybyłego, by postawił go
sekretnie do króla | de Lorraine | i niebawem przedstawił, i
jaką bywada, Kurja Pruska, Republiki Weneckiej sa-
miera wynagodzi, oraz że Szwed pragnie, by sasiadzi-
ka niej potrafiła mogły być jak najspierniej w pogo-
stawie mprawnione - by za danie wiadomości, Kr. Kar-
Szwed mógł je sprawdzić i mieć pewność Alpy się
przedstawi.

- Gdy to polecenie odebrał ambasador Turki, znaj-
dował się hrabia Szwed właśnie w Paryżu, by do-
nieść królowi o sile króla przez jego brata, króla Ro-
m, córki króla Mantuy.

Skonyktat więc z nadanowej sporadycznie państwa, i -
sam osobliwie z hrabiz, się spałkał, by w ten sposób

I enjoyed by the sunny day.

in leżący w sprawie.

„Wchodzi w sągół, powieści i t. j. i, padają jako -
 „pny klau, ie go dyle kardynał, jego synowie, chciat taku -
 „pii dobra w jego państwie, bez pierwotnego uychaia
 „serwalia - na kupno by nie serwalit.”

Co zaś do sądownictwa, to w całej Francji i jego his -
 stwie, padają hisie, jure dykcy i wiechij, chyba wy -
Terminie w sprawach wiary, o wszystkich wypadkach - „a
 „jak dobrym pny klau i dobracie, powinnu Duchow -
 „ni, w Marywaci Anglii drogę, tak nowe, sławę, ka -
 „ry, powinnu ni sami byi prawu Angliani, ad hoc re -
 „nia o tej drogi, które w Marywaci, ludrom, by paniej -
 „itę pali.”^{1. 2.}

Co do majory i nie adbyi werbowaci, ^{do} Pał & d. w. w. w.

1. 2.

Archivum dei Foari. Rapports Ambassadeurs. Triuli.

The ~~the~~

Faanggi

na honyje Republiki; paktam, iż król Kaudremont-
jest na usługi Senatu - „rearte jak i czy dom dła-
- „nygeli” -

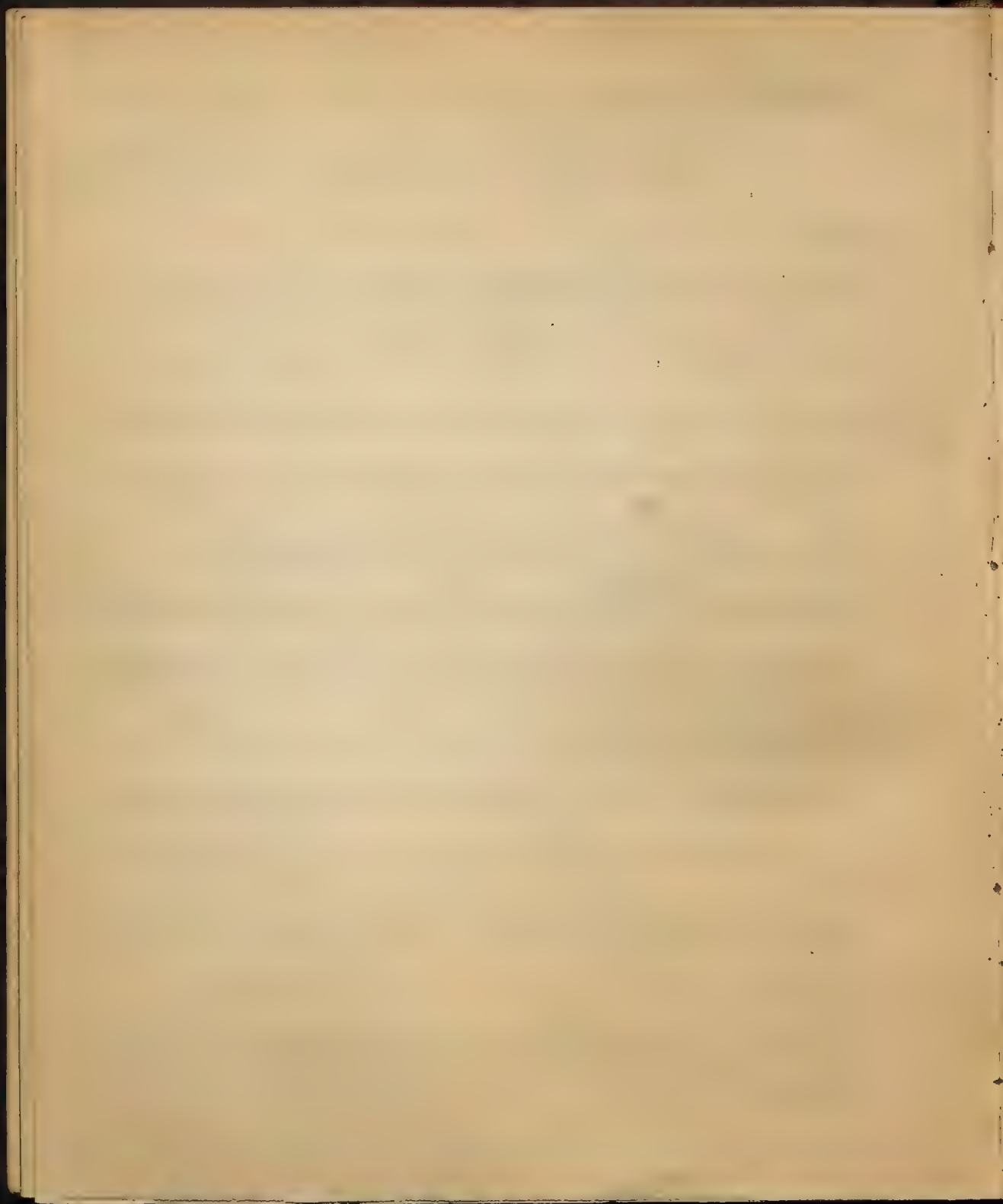
- Na posiedzeniu Parliamentsu | 1606r. | - gdy wydało am-
bassadorowi francuskiemu, uwrzysnych królew. - a Se-
nat pniekował się, iż pniek to nie aduioet i aduiej hony-
ści - i dery dawał się wreszcie, sprawa aduiej pniekchuy wy-
chayuy sasich, o których była mowa powyżej.

Wysłał więc Pruski mian jedynego sekretarza paxelstwu
a był nim tym samym Wryertof Lauriano - do króla
Saskońskiego, pniek o pniekchuy pniekchuy.

- Wicę się odwrócił, iż stawa do króla, lecz pniek jest-
re by Senat urbroit się w ciepliwoni i pniekował się
sar pniekchuy, czy nie da się pniekchuy aduiernego kroku u-
niekchuy.

- Z kr. Kaudremont, Lauriano nie mógł się widzieć

gdzi ture bawit w ancyen cranie w Angli.

To wryetho diato sie jencere nr. 1606.

Obeccie nas jurtisiny i kowcem styrcie 1607r.

— Co nas cieper obieraly sie chmury, na koryzancie Ho-
lii. —

To lez im wiecj ich nadziejato, ten wiekry sapaw-
wat much pomiedzy hiezis, tancii - aly oblozyc stasawie
ly do ostateczności pomiedzy Reymem a Wuccye, pro-
cier nie doarto.

— Hiezis, lataryngski chony tat i pny tanego taci po-
solutwa, i kiorcy go sa upaw arinienic do w migeracii
nie w le i prauwe, my stat do Wuccyi, pauc de Ma-
rinville, ly w plywa, i na leuat, ly do igady upowob-
niejse, sie akasato.

— Odpowiednia p. de Marinville to samo, i god-
nie i prauwa, co i innyce poire duchow, przy senn-

I po połowie

Trasigow na reu.

F werbunku

F dodata jenne, si dla tego popmednio wydata

x brali

Γna celu

Fra!

424.

wy. walencyj p^rez Seruila, po między Fryburgiem a
Bernem.

Łukas wiec Radę, nie miałⁿⁱ nieprzyjaciela p^re-
ciz Republice Weneckiej lub Francji. —

Dałosł Padawino Senatowi; iś m^oję więcej wespół
rastawał uspokojeniu chętnie Republice, i se wespół
nie przyjmował go gościć, uderzył honory sa-
berne wystawiać, takiego p^rawie, jak Republi-
ka Wenecka.

Bawil jedynak bardzo krótko w każdej miejscowości;
gdzi pilno mu było przybyć do Nauzy. —

— Do Bernu on nie szedł, p^raciewał sponde^{re} p^ro-
nu wyżej opis w spomnianego, ad bywał się w^ołać
wielki zjazd m^oję usz^on ap^ratalskich i hiszpań-
solotaru, p^rez który był^o m^oję p^rezjednać.

Obawiał się więc, by nie wyuił^o się jakis nowe

Amine.

File

sprawy i nie pny jemuści - wolał wieć Jęguś Łony -
Hościelnych, musi hucy.

- W Bary bei ostat, już na niego eschajęcego, cavaliere
 Verdelli'ego - słowem br. Kaudewant, na przeciwnie
 wystat.

Verdelli powiedział mi, że trafiał się do miejscowości
 Salm, która nie pastegała ^{być} już edy hucy księcia
 Lotaryńskiego, lecz tylko cesarstwa - a to sprawda-
 nie w Nancy, zjechał się cały dom Lotaryński, wraz
 z Kardynałem, i że nadarzyło barzo wiele listy papieża
 naponiewające, by nie dawai pomocy Republice We-
 neckiej, powołując się przeciwko władzy i prawom
 papieskiej.

49 Z tego sprawda wieć trafia i noiii musi wiele
 nie pny jemuści, że wszyscy nawi prawstaje, by
 po- mieć stule weneckę -

T by bye

Najbardziej zaś starają się go do tego nakłonić, Karol, brat arcybiskupa Albert.

Dodał jeszcze Verdelli, że postanowiono wrócić stamtąd i pójść nocować 12,000 scudów, krakowianka Kaudemont, by samemu swego adwokata. Na tego brata Karol opuścił i cofnął się do swego brata, leżąc tutaj walącym adwokata nagabywaniem.

- Co do werkuu - mówi Verdelli - to brat ma samemu nadzieję, że spór polubawnie się zakończy - ale pomimo tego, ma już u siebie 1000 Szwajcarów, które on chce, tylko rokować, wysuszenia mpadroci.

Tego wryetkiego, wiodącym prawnym był, pastorem Weuckiem, że obywateli jego w Karol, sprawnie do pomocy nie może, i brat bratko mu, by dał jej padroci samie chat.

- Poda Barylejkę swoim, siwiadcyto, że na wer-

Figdy

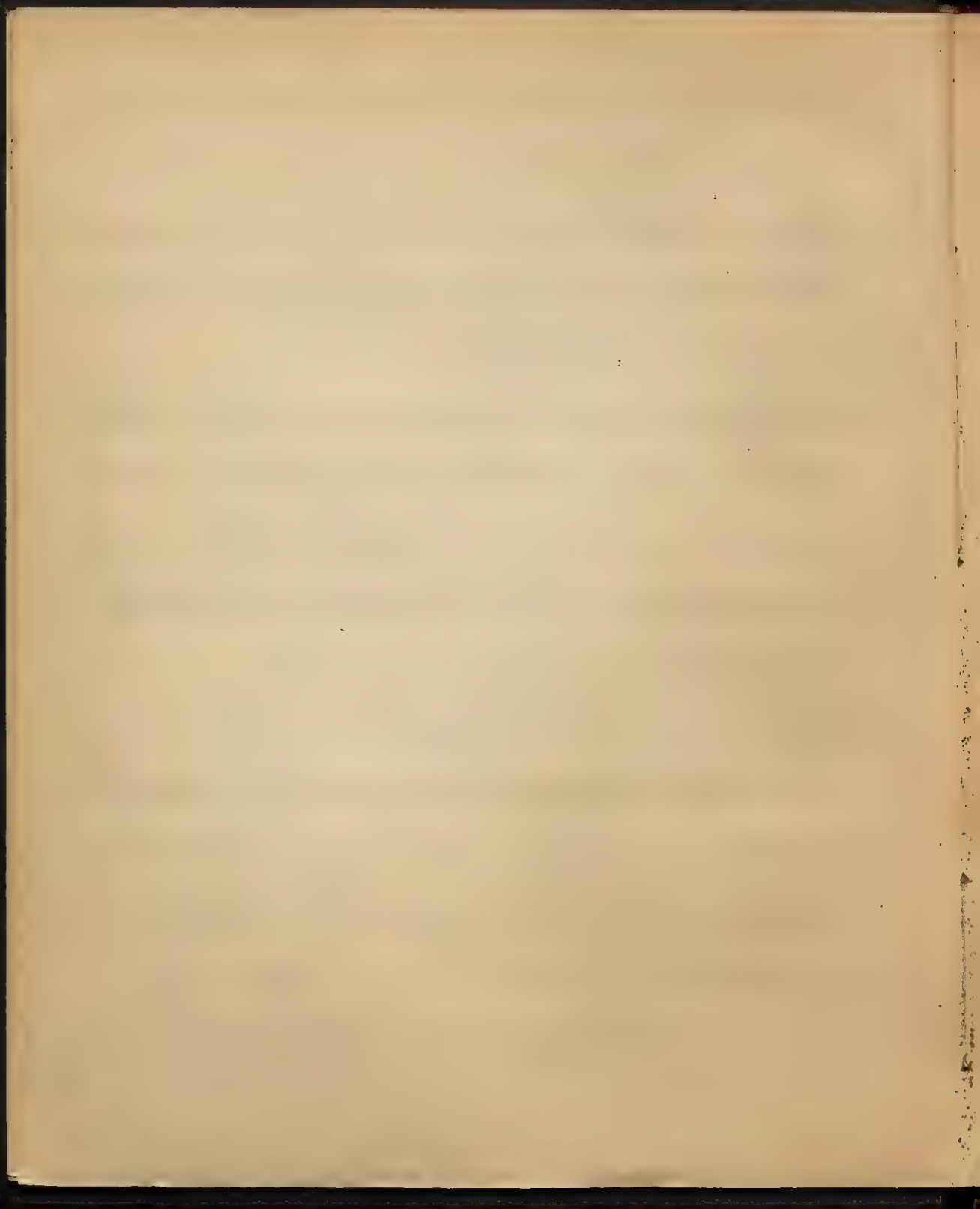
F Hony, was 22 days @ 1000

kurcel powala - co zaś do powołania mejjcia abcy i
saciegom, ^{to} da odpowiedz, po adly by zjedrio
chupom w Solaturu, gdyż co do tego, musi by powie
to w spólne kaulacjom uchwato - bedez Basyka ^{jest} ~~du~~
ma, do caty Helwaty. ^{cy}

W Solaturu pmerawia i m mieuin aoy kiejis Malcy
mihaua, jego wystawnik, prasz by nie dowolano
mejcia saciegom weneckim, gdyż aue idz w celu
walcewis pmerawia Solaty Swiglej - nie gada ^{to} ~~nie~~
to wiez i wiara.

W mieuin katolichid Swajcaron, w tym samym
Duchu mawil nie jak i ludwik. ^FUnterwalden, ^{syn}
Dowid ^{cy} ~~by~~ ^{pr} ~~thawego~~ ^{um}, ^{um} Ktozy pmeraw byli abcy w -
starluc weneckiej, bez da pijawitwa i grakieny "ad
Iakui roatali.

Powiewas Katoliz pmerawiali sa nie Dowo Lewisu

przejścia, więc serywicie pro testanci byli wrogi prze-
ciwnego odania.

Qui s'è p'messagli, ne sasadire in dua lats n'p'mad -
Dowolono przejścia Hiszpanom, udajacyu się do
Flandryi. -

Verdelli widel in Padawino poowimio wryathio-
go, che udai się do Nancy. Tak skierował drogę, i
do prowadził go do miasteczka Badonville, w par-
stewku Salu, gdzie hr. Kaudemont, serywicie ie-
nie było, do lewie znajdował się w Nancy - ale
przy pomocy szarłwika bratniego, pana de Threl
formalnie go p'memio, satymat, nie chce wyj-
du dowodzi.

Do piero gdy Padawino przedstawił mu, jak odp-
wiedzialności na siebie, au i szarłwik, liora, i ie
Republike pomici Inguoz swego postu, alebł. się

Traci goz nie powelano

sam Verdelli odstawił go powrocem do Nancy. —

— To macryt sie Verdelli w drodze, ze co czyt, czyt-
ker wiedzy kiego lub brackiego, ktory sawore spmyja —
Republique Weuechij — jednakie, ze w Nancy majdu-
je sie Sahre i Kardynat de Lorraine, ktory acywiecia
Inyus strong papiera, i posiada wielki wplyw w ro-
dziuie — wiec pragnal acywiecia przy kregu jakiego-
sajicia, poctu Weuechicium.

— Piciuj w drodze, wyprzedzil Verdelli, swego Lawe-
nyra, procy by teur sie satry mat, a su w piecu
w padnie do miasto, by i kady usposobienie.
Tak sie les stalo.

— Wkrótce usturuj Verdelli powro'cił, omajmujac Pa-
davinowi, ze mury wiecie papros przylat breve wy-
wajace Kardynata, by w plynac, acyby Republice
sibuych sailhois nie dawano, poctu przy one ho-

Τραϊζόου

Αραϊζόου

wiemu w brem przykas aliciem wiary, stojąc się przeciwko papieżowi.

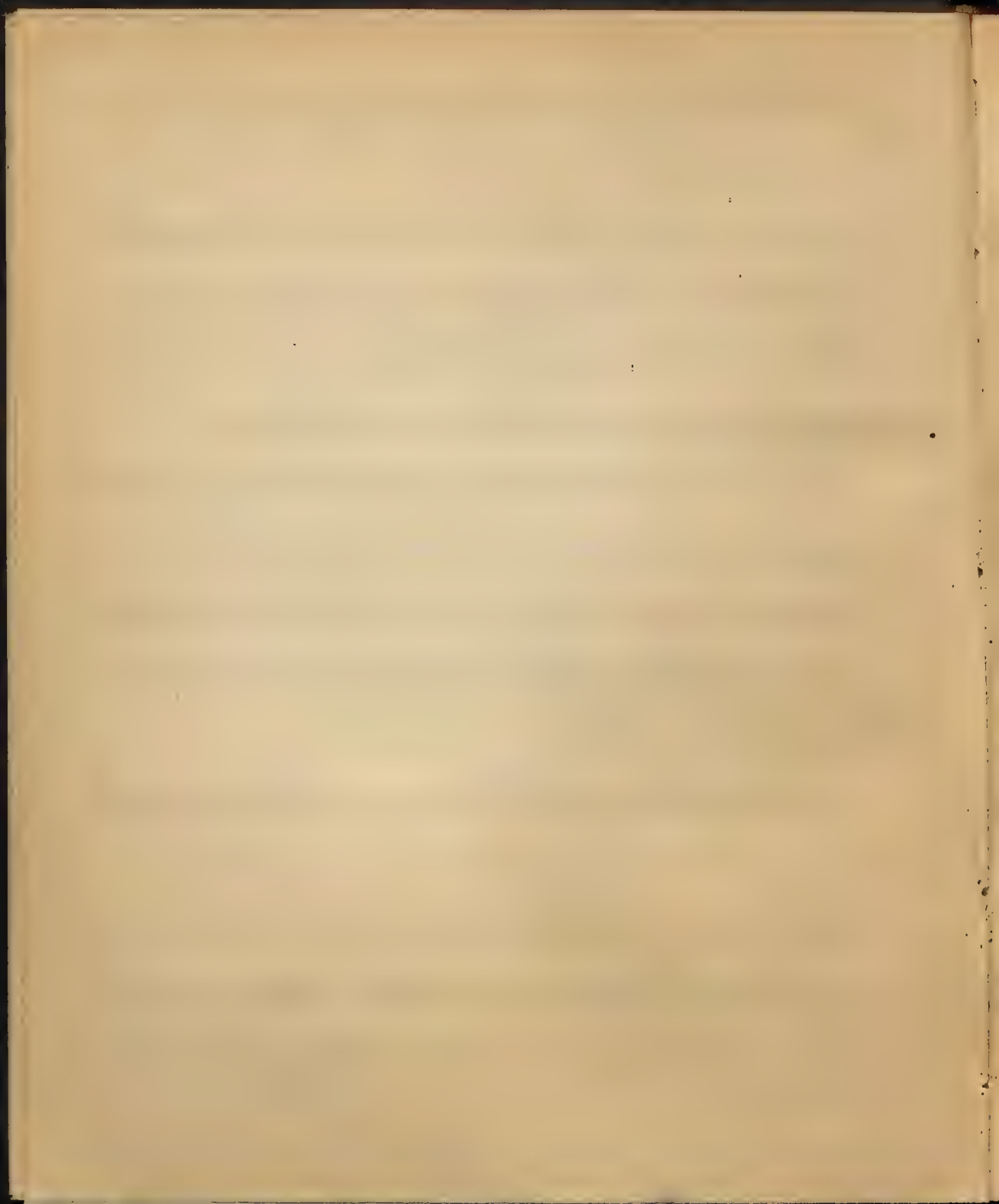
— Wskazy już leżał, zawiedniat się Padawino, -
 ze Turcji, powiadoryło się na Lissaję, sprawę w zar-
 Republice Weneckiej, przeciwko papieżowi, oraz nie do-
 swalał przeciwko wojnie zmuszając się do przystąpienia.

Beruo i Baryka, losy same powiadniały - powa-
 żając pokoi i przeciwko wojnie, pragnąc jednaki, jeszcze
 raz widzieć u siebie postę weneckiego, by omanii -
 w cegach połonu i płać, oraz sprawę bardzo ważną,
 t.j. Nomand Kompanii.

— Otrzymał wreszcie Padawino, postęchanie u hr.
 Tudenout.

Wyśrodku mu, na tydzie postęchanie, co sprawił u
 Szwajcarii - o decydując kaulacji co do przeciwko i po-
łonu - wreszcie, że posiada pięć, sze na pięć, i sz.

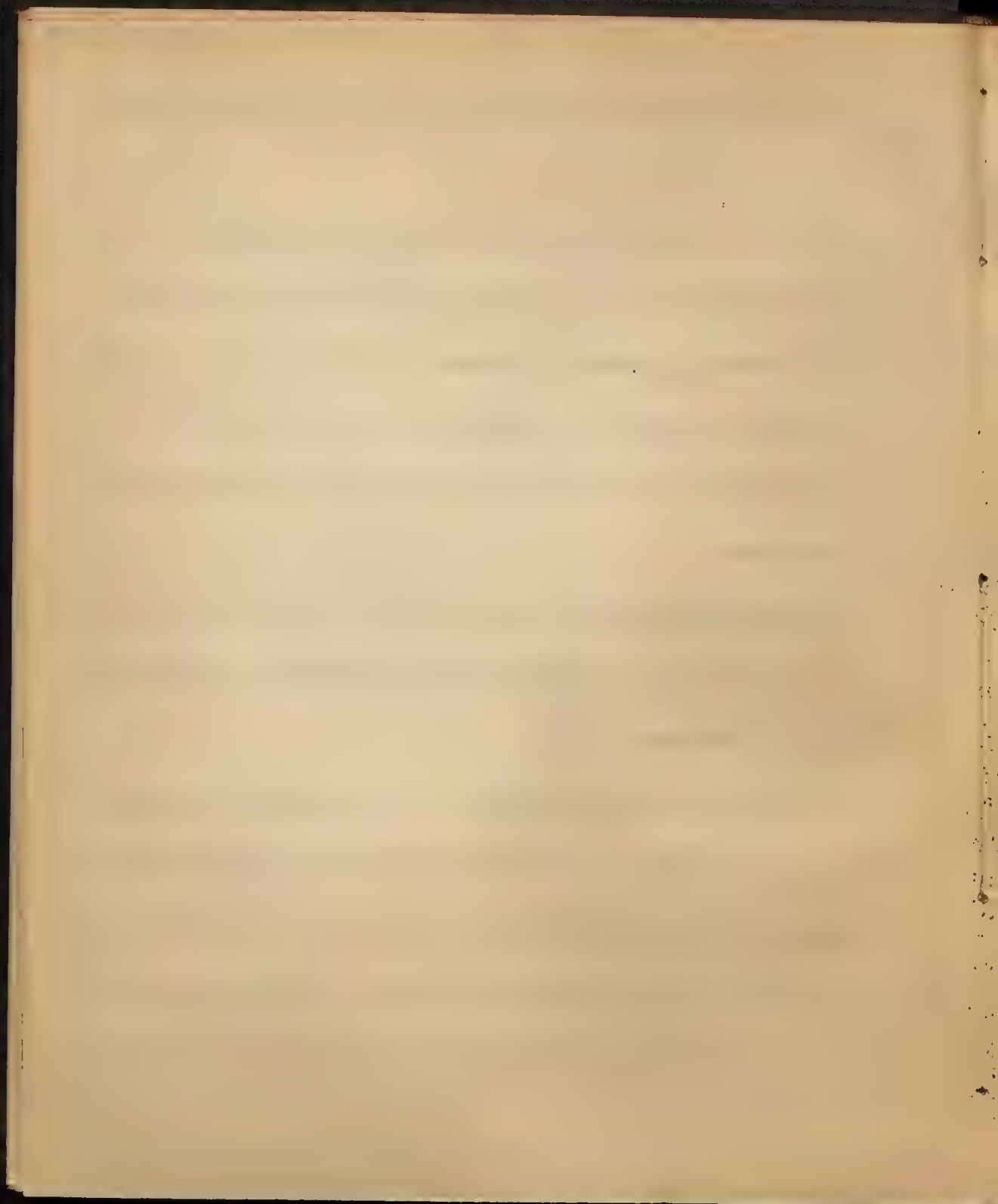
dy, a więc moim eucyzjusz do niego będzie przystę-
pił.

Hr. Vandewaud wysłuchawczy do urzędnika^{go} siar-
czy, że pragnie oddać usługi Republice, jednakże -
w tak ważnej sprawie, musi się swego ojca, księcia
Lorraine, spytać o odpowiedniość czasu temu.

O rezultacie, będzie się pisał stotomnie, racjonal-
nie.

- Urzędnik postuchawczy Padawino, u samego księ-
cia, wyparił mu w niego wóje Republiki, so przystąpił
pauze do Marii wille.

Le Suet sapersowie księcia - i z niego tak wie prag-
mie, jak spohaj i zastawienie sprawy, zgodnym spo-
sobem. Le przygotowania wojenne papieskie na
tak wielką skalę są prowadzone, i tak mu nie bło-
re między wtem do pomagają, że Suet widzi się z

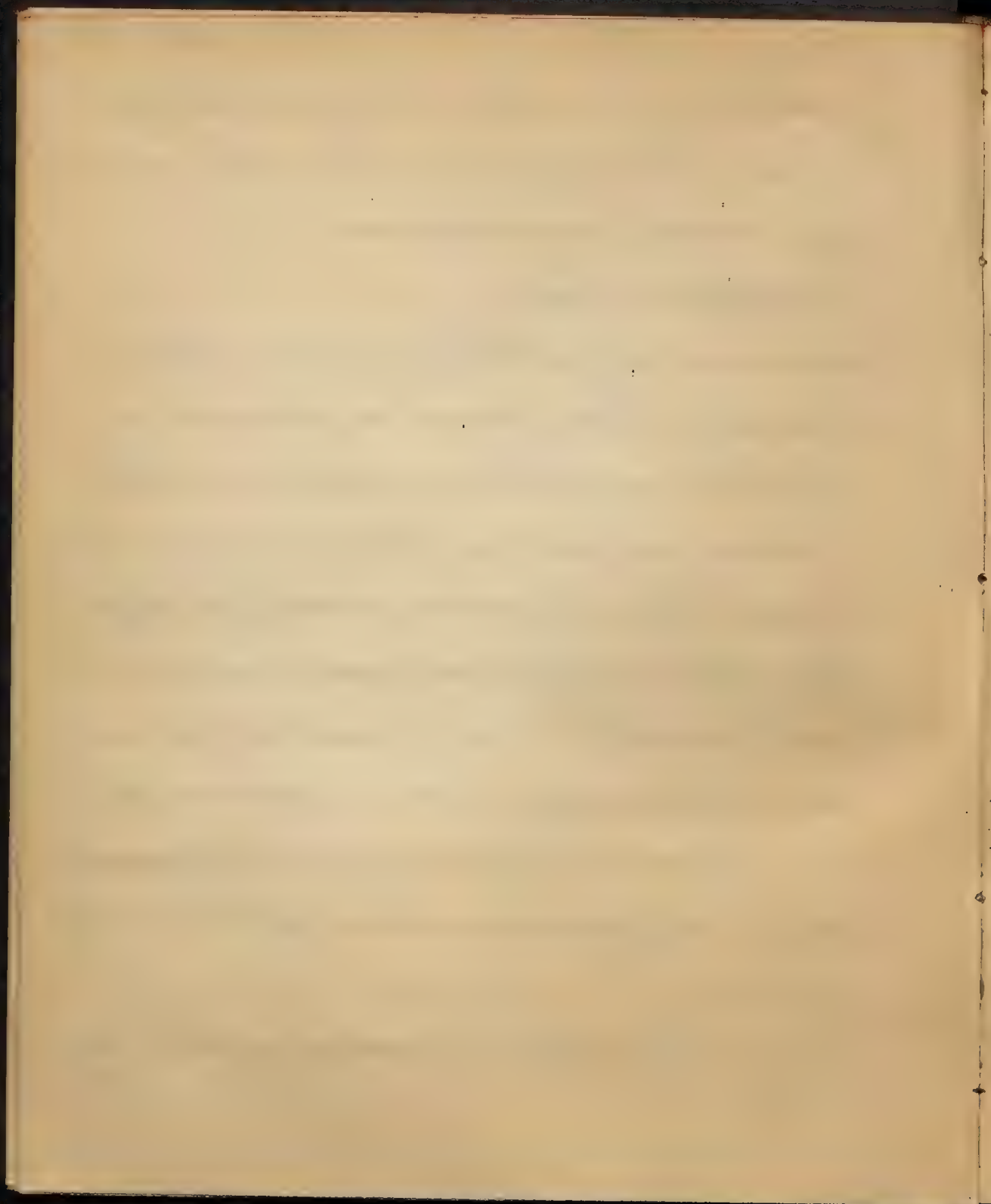
muszący i z swej strony nie sądził sprawy z
brójem i starał się być w stanie ^{odpowiedzi} odpowiadania na jej wolności i prawa, kryminalne.

- Księżę odpowiedział:

Je mocus się ucieczył do domu przyjaciela, jakiego de
Mariaville w Wenecji dowiedział, i że jeszcze nie stracił
nadziei, że wreszcie będzie rockowa się satysfakcją.

- Padavino prosił również o audyencyę u Kardyuała,
ale ten nie chciał mu odpowiedzieć, że mógłby go przyjąć,
tylko w takim razie, gdyby mu przywrócił ugadane wa-
ruki - jednakże Pa. saciego prawiłanie go, nie
może mu audyencyi udzielić, gdyż musi się liczyć
z swą przyszłością, w obec państwa, i że padawino rozmowa
mogło być przy przywróceniu, najrozmaitości ch Konse-
kucy.

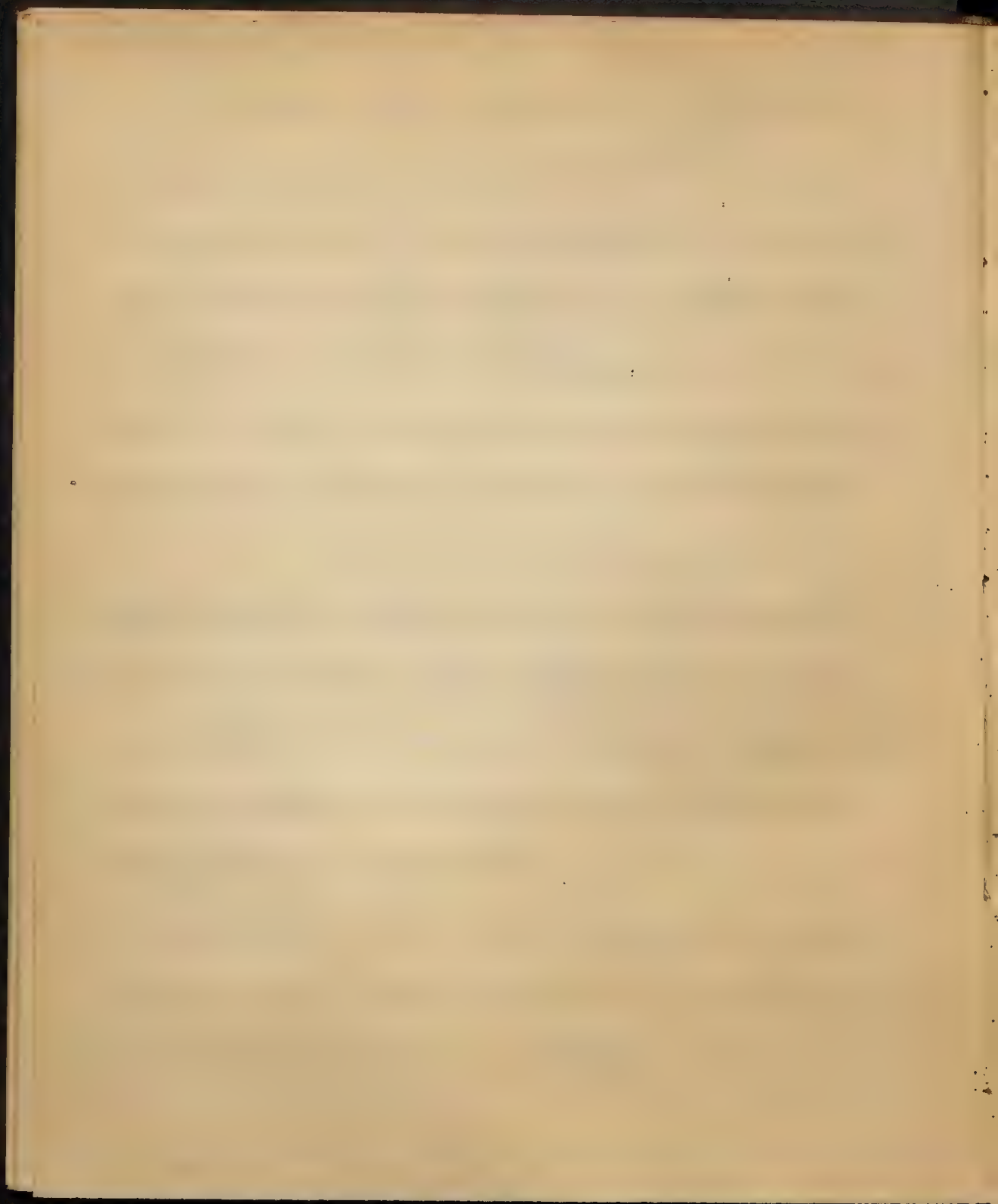
- Kardyuał jednakże, w końcu chciał wystać ku-

wyjechał do Rzymu, i do Madriem sprawozdaniem o -
 czynnościach Padavium - o pieniężach, jakie wie-
 cie ze sobą i o sprzyjającym^d Deklarowanemu uposa-
 żeniu Szwajcarii względem Republiki Weneckiej. -
 - Padras swego pobytu w Nancy, miał Padavium
 sporobować przekazać się, jakie miał br. Kande-
 mont trudności do uwolnienia, by go nie adwiedzio-
 wać od dawego słowa Republiki.

Nadeszło znow nowe breve papieskie, uktwarzające
 się ze synu domu Lotaryńskiego, kiedyś świąt w prze-
 wie przeciwnej papieskiej - nie będąc do tego i mu-
 rowanym, że przeciw siedem lat obawiającym się mi-
 usto? mogli więc bracia Kaudemont się cofnąć.
 Nawet gołoty papier - miało stać w listach - jest, mi-
 nowaigo „Confaloniere della Chiesa di là
 di Monti” - tytuł nowy - mówi Fra Paolo - który

papieru nie nie kosztował. -

- Radzisz cato, lyto pociuwa sacciarowi br. Vau-
demout.

Stah siostra jego W. kiegine Tschuista, pisata do nie-
go, sakkusajaz go, ly nie pny cryuid nie do robkawie
nie poiaru, niarce, nego cazy daky tch ludu Winkiego.
Niechaj pamięte o mojej duszy, a maza prze cie z ty
lko ja dno. -

Jeżeli nie moie inaczej, to nie chaj lepiej wzroci -
wielkie pieuniędre, jakie otrzy mat od Republiki We-
neckiej, a uratuje swę duszę i sumienie. -

Kardynał - Który widocznie spadliwał az jeszcze czegoś
wiecej od papieru, jak przypuszcza Fra Paolo - nalezat
naj silniej na niego, tworacajaz swagę, ie au sam
jeden z domu Lotaryugkiego, co bykio w szeregu
pociuwylo sprawie hojow b.

Tg^o

Frauzgu

Frauzgu

Je obecnie, nie ważko potrzebne, lecz ludzi którzy by u-
miali pnieć się do Szwajcaryi i wymuszać swoje potrzeby -
pnieć się do Szwajcaryi, że jest w bieżnie, i musie być spo-
sobem do zgady. -

- Tym czasem ^{do} w Prynitz uadziło wiadomości, które
wymagało silne wrażenie.

Oto dowiedziawszy się, że Książę francuski, se poire d'ice-
lurem swego państwa, na zjedzie w Solothurn, zasiadł
F podobu 10,000 Szwajcarów.

Nie przewidział państwa o celu wyprawy, miejsca z-
boru - powiadając tylko, iż przystąpią do niego setki
mocy Książę, pan de Refuge, który będzie sta-
cił się objawiać na co to ważko Książę jest potrzebny.

- Najbardziej Tomacrowi zohis do wiadomości.
Twierdził jedni, że Książę francuski, wcale nie ma se-
miaru uskuteczczenia tego ^F podobu, chociaż tylko sa-

True

godzin drogi. Niślowi hiszpańskiemu, by tego sa-
meo nie uczynił.

Tym samym uwarali by sprawę za bardecką gro-
nec, daworaz, ie przed tego, miał ma już w pogoto-
wie 10,000 piechoty francuskiej a 4000 jazdy woj-
sownej swej własnej.

- Ta wiadomość o uczynku podobno mocu papieża sa-
meo, do choćby ufał królowi Henrykowi IV, ie -
sprawie do niego, papieżowi, nie ugrzeszy w pale, -
do jedynakże rozumiał, ie iślo padakua, jest w stanie
pokonać hiszpańskie następy - a w bardecku rancie
ostudzi napat sprzymierzonego Niślo Filipa III, i ten
ie jeszcze bardeck się będzie ostatecznie, czy ma do-
prowadzić do ostateczności.

Rezultatem tego manewru, nie mógł być dla Pa-
wła V, uzytek wojpłwiny.

Гобудри¹ и нин²

Р. Кого

Przy pomocy cesarza i hiszpańskich, od jak dawna miało
 było w polu walki wystąpić; ^{alego} nie uległono wstai-
nie i powoda walkami się było Filipa III, zaś do
 niego papież i dwór kardynał wrostał, ^z formasją
prawdą, nie uległono wreszcie jego samemu. -

- Poglądzi te, tak satorasją, a bardzo satoras
w smyck wreszcie, stępnie i nieadunowis, -
 atny ma, od Kardynała księcia Lorraine, o po-
 myślenie o satorasji misji sekretarza Sena-
 tu Padawiano - musiał, przy wydaniu się upetnie
prawdnie smi, satorasji papieża i stępnie stępnie
ci na więcej pojawne uspanabienie. -

- Objawem o wrota myśli na wreszcie stępnie, -
 było; i papież wystąpił do księcia Henryka II, ^z próba
 by i go podał Kardynał Teyense, ma satorasji do
 Włoch, z do niego do Prymu wystąpił, i na nowo, -

Panama

ostrygłe perstraktacje, w swe ręce wziąć sechować. —

— Wybor króla Henryka IV, w asole kardynała księcia
Tayenne. był nader arcydziwem — a dowodem najlep-
szym, dalszy smekieł sprawy. —

Orłowiek wielkiej inteligencji, Tworak, smajęcy ludzi
i mniejszy nasładował się do obokierowici, nie mógł
jak tylko wyryć się nie skite, ad dai usługi. —

Na króla króla francuskiego, gdy o decyzji króla się
dowiedział, zaplanowała pewność i niechłama
radości, że wreszcie spór salutowiony w ostatnie —

Przeli pierwsze w swym raporcie:

"Nie wiadomo gdzie kardynał się w przed ude, gdzie
gouice papieski, nie nastat go już w Paryżu."

Kardynał jednakże postanowił udać się najpierw
do Wenecji.

— Gdy przybył kardynał do Turynu, mniemu do —

1. pyjarnego

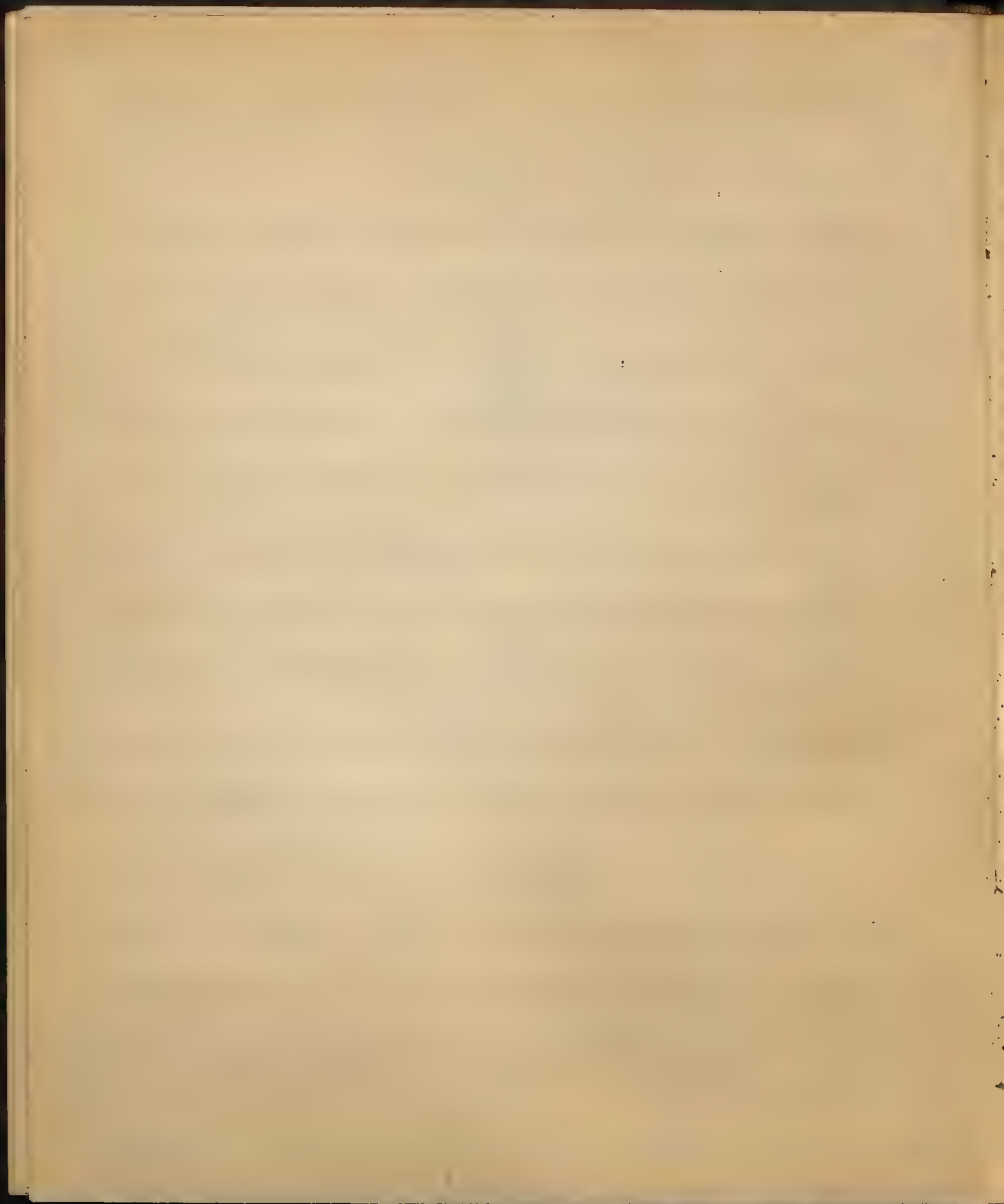
Władat wszelkich starani, by Leurs ambassadeurs -
Republiki, u siebie nie przyjmie.

Leysse spreciwił iż teno wymaganiu, uważa-
jąc, bardzo słuszenie, że podobnie zachowanie się nie-
mogło by przysporzyć chęci zawarcia ułtady, a na-
wet uprzejmego wystuchania samego Kardynała.

Przyjął więc posta Mureckiego, wielką uprzejmość.

- Papier przagał, obecnie porozumienie, lecz nie
jedno bratuie oświadczył, iż przybrał mu jest wi-
dzieć, jednego spawaniejerych etan hoir zgromadze-
nia Kardynałskiego, jednego do miasta, bez którego
pad Włektu, a więc, jakby dathuie tego dnia, - i to
w celu urychamie tego drugo warunko.

Kardynał Leysse w swej drodze, zatrzymał się pi-
erze w Papozze, wiosce koło Ferrary, i tam oser-
kował, czy nie będzie jakiej wiadomości od króla.

rytu IV - papiera, lub wreszcie, jaki nie spadniemy
 my rezultat, powołano don francisca di Castro. -

- Serwici nasi, nie baidli crasu, i wrytke pnewi de-
 jas, nawet sawanie podaje, między Senatus Wene-
 kien a Kurya Prymska, starali się, by o nich w wstę-
 piach nie zapomnieli.

Chociaż im głośnie ^{o to} by powrócił ich do państwa We-
 nckiego, zapewnianym im został.

Dziśtali oni w tym względzie i w Rzymie i w Pary-
 zu - tu dowiadają, że było by to nie wadliwym, ze
 strony papieża, gdyby o najwierniejszych i najgor-
 liwszych szlachach Kościoła przypominał. Tam zaś, w
 Paryżu, że nie będzie to z fmyery mieniem chwaty his-
 tewskiej, jeżeli nie odale swą powagę, wymógł na
 Senacie ad watawie ^a bawiiyi sakramentu Seruitor -
 i państwa Wenckiego. -

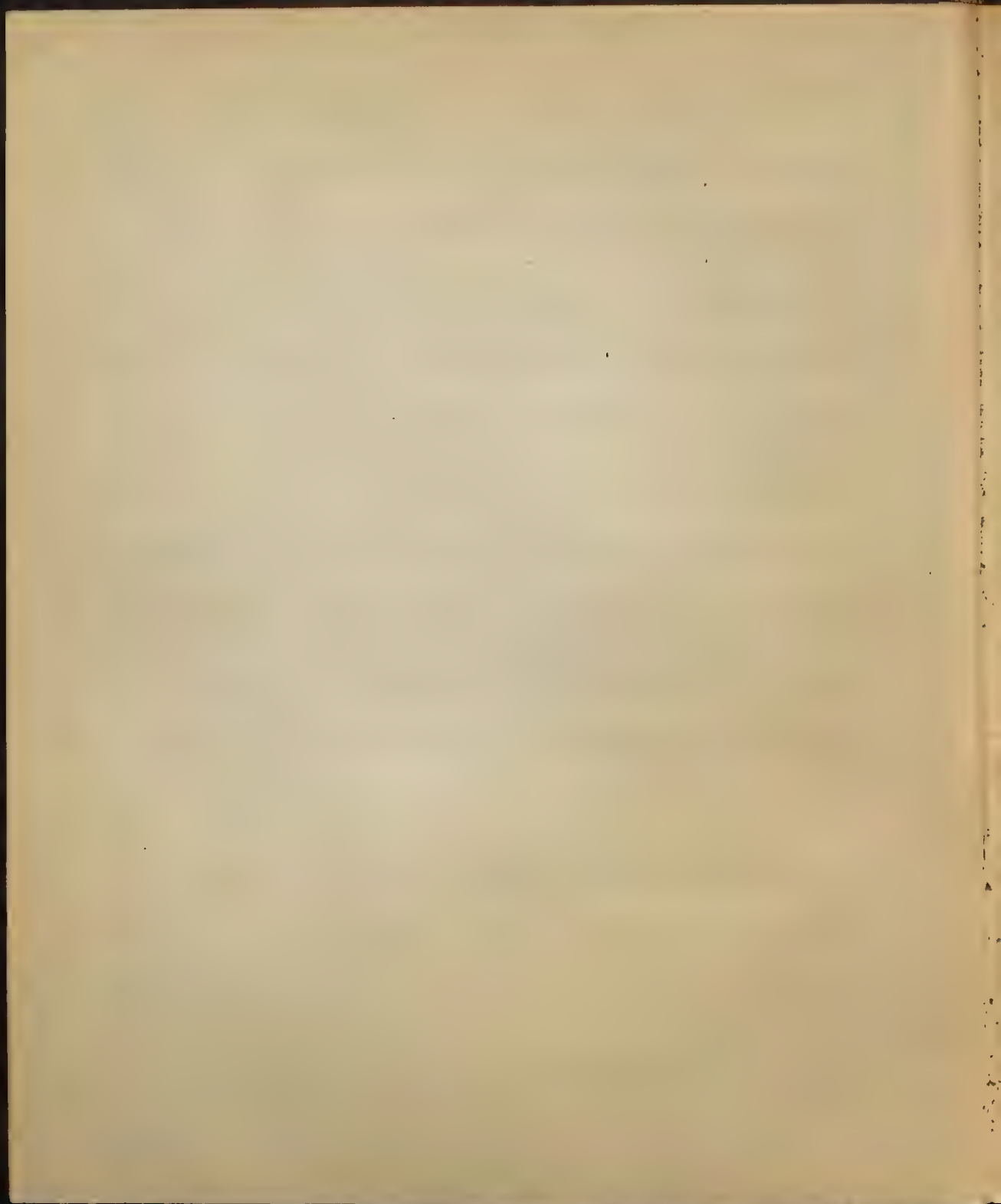
Проще дати ки

W tym celu, w tej myśli, poscili w pływai, spawiedni-
kowi Nio'lowej, cztou kowi ich hromadseia, ktoi
głoino swe i dacie na koonie wypawia dat - ie -
nie moichuym lepdii pakhaj, ser w praw adencia paw.
Łonie Seruiton do spaw crouych pmer uiel klast-
Łonon w paistwie Weneckiem.

- Nadstęty tyu erasem, do ulogiej wioucedi, māj-
sca chwilołowego samierkancie kiejis kaskuata de
Łayense - upaw adicicnie obsierone - Prymo i kity i
uowe iu aboukaje i Parysa, ktoi duciu i uow, pę-
dazy kuzger, pnywio: i tynrodicium dygwi Łanowi No-
siisto i kooto -

Łayense, uaty chmiat wy masyt w Łalca, dzyg do
Wenecyi. -

- Audycunja uroczyto ad kity sie saras na sagub
po pnyzerbie kaskuata

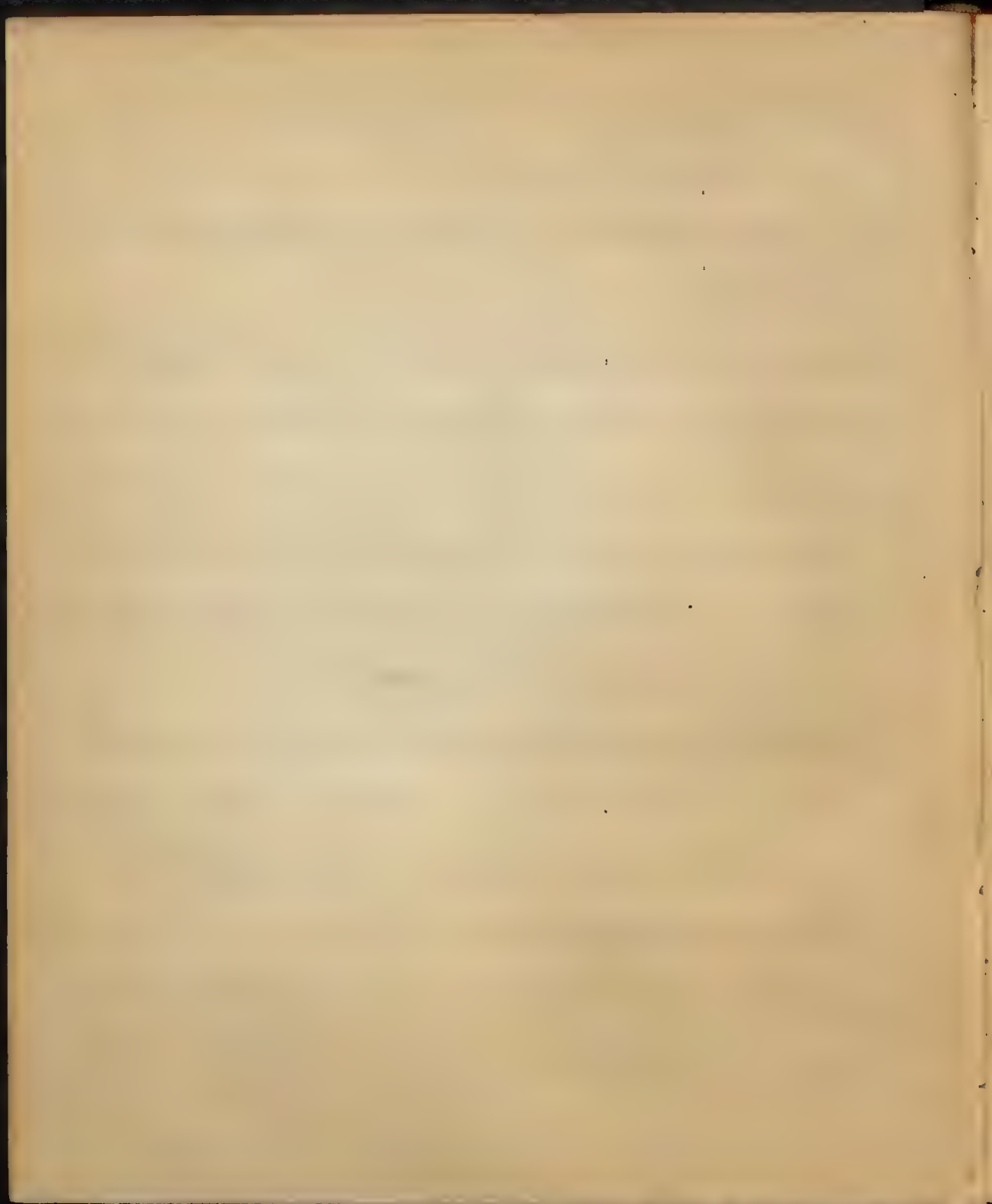

Na tej audyencji, przedstawił kardynał swe listy swiętych księży go, jako posła nadmorskiego króla Francuzkiego do Serenissimjej Republiki Szwajcarskiej.

Mamy na tem pastuchami - i na rajutach, gdy Doio wielką chasotą, oddawał kardynałowi wryte w jego mieszkaniu - czego nie uchylił wglądem posła nadmorskiego króla F. Lupa III - nie sawie - rali nie nadmorskiego, prosił wszystkich wygnania gnośców i padnięć kawani jako półny do.

Z jednej strony dła kawano o potowanie sawfa - nie w królu francuzkim - odnogi, za chęci prosi - cia interwencji i oddania usługi Republice.

Ponieważ kardynał namierzał być, prosił go noc w pałacu Doior i na koniec był nadu - prosił być na rajutach, by ma swyma kawami inne mieszkani

prywatne pomieszczenie, oraz abjawił Stawowskiej
ponowienie przez siebie wszelkich kosztów i po-
wadow anych jego polityce w Wenecyi.

Senat „zrobiwszy trochę ceremonii” — gdy wi-
dział że Kardynałowi na ten wielki salery, także,
pił, i do jego ryercu się nastawiał.

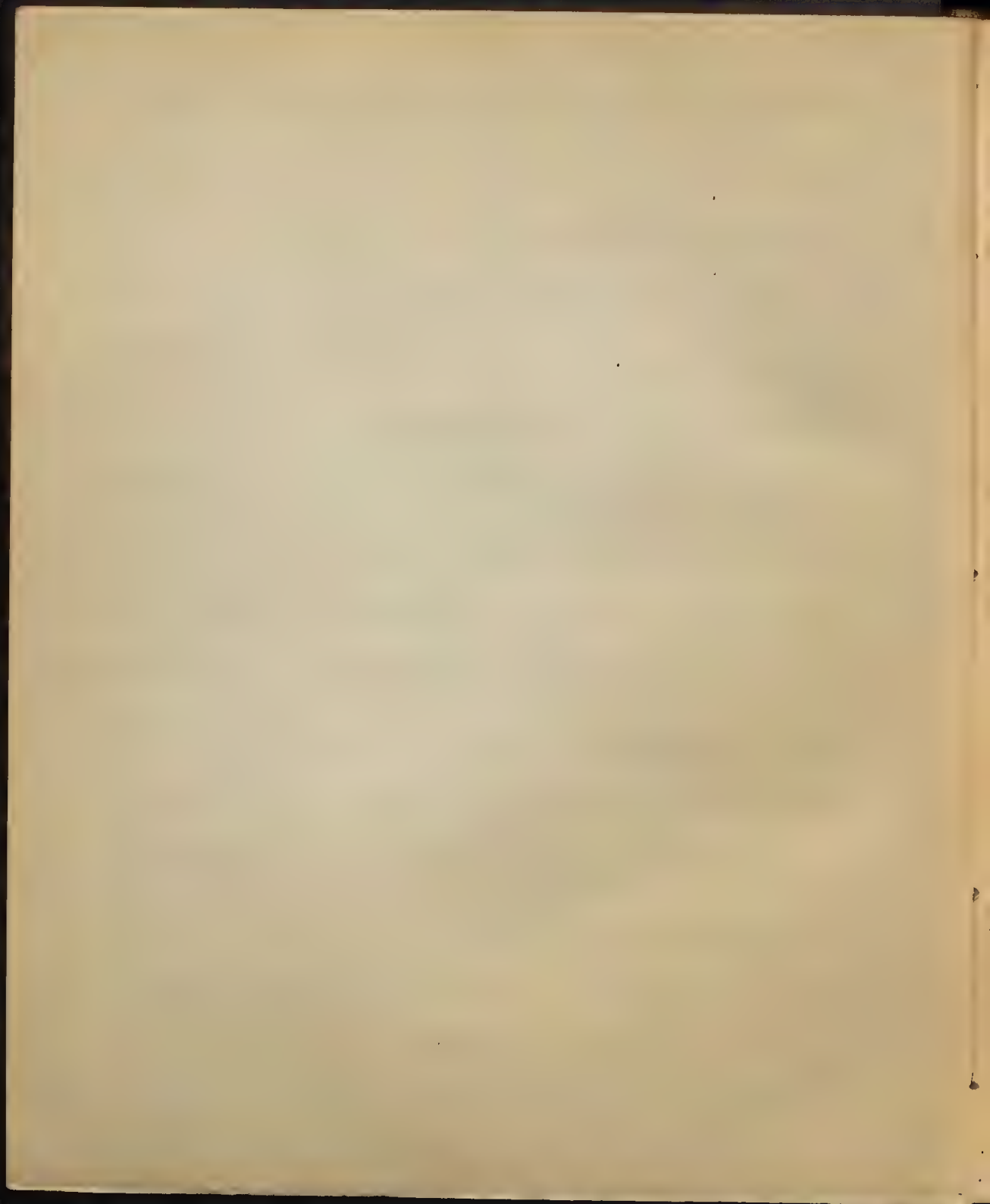
— Karas przystąpiło do narad.

Osiadłszy Kardynał, że ona błogosławieństwo po-
koji, i tego więc względu, będąc iyerliwym stus-
Republiki, pragnie, by państwo to, błogosławie-
stwa całego i aruato — by więc unykalnie sposoby
kostantow alic papiera, bez użycia honorowi i-
waluoni Senatu i państwa.

Papier pragnie, by opisać w asun kon, o kłótych nie

Archivum dei Frari. Protokół Senatu.

wiedno, Szwet wysłał ambasadora, który by upraszał
 Elżę Luisę tego o sędzię in leryd etc.

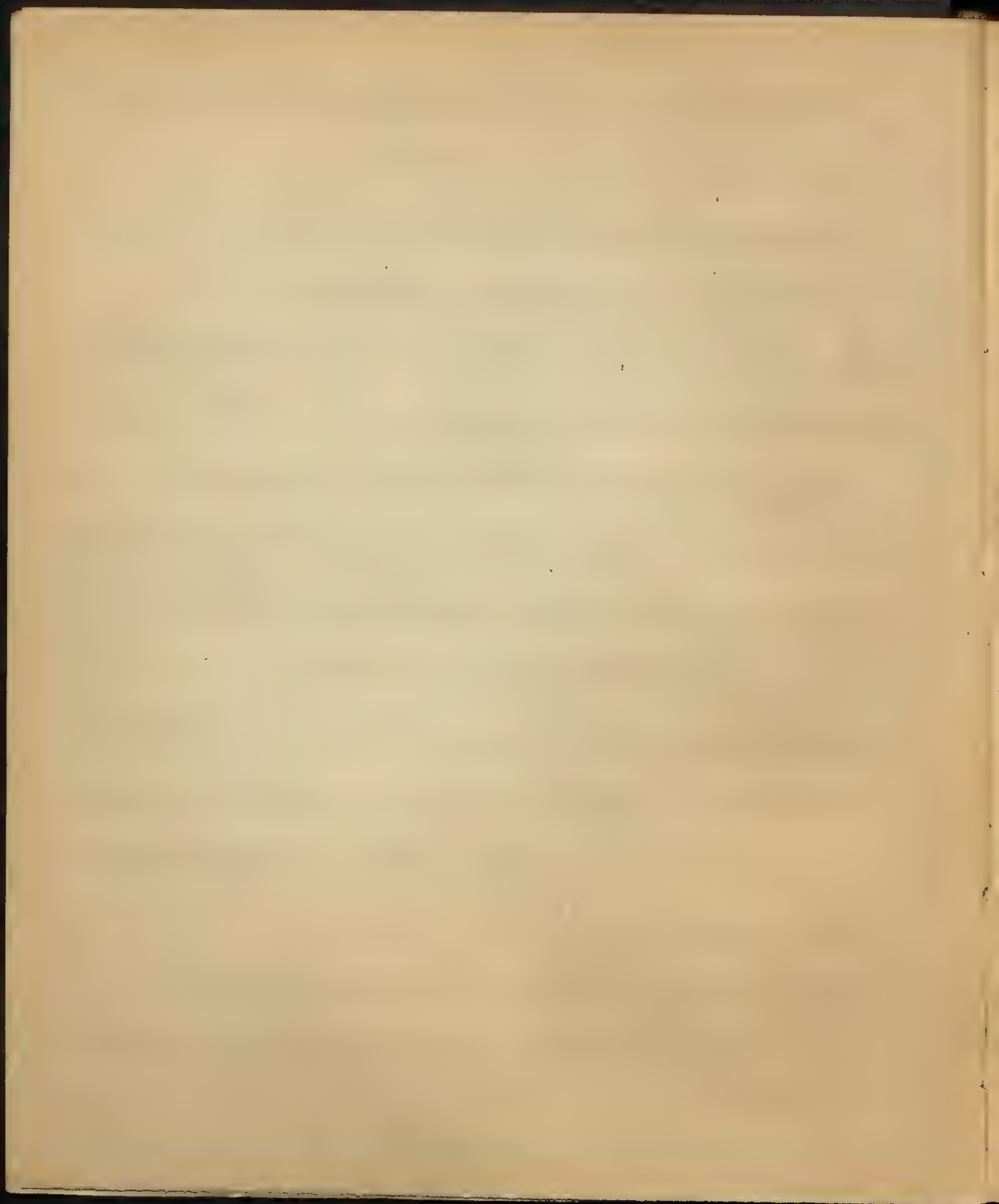
By dawno temu powrócił wyświeceni Duchownemu
 i sakonowi, nie myślałaję Perulor.

By Szwet upowierzył królowi do Dacie swego sławę
 w ractw, że padł czas domacii obrad w Ryguie, u-
 stawę wydane przez Szwet, będą samiczane.

Na ten punkt kardynał Mlad najusilniejz nacisk
 prosił o przedk i stawowere, Decyzję, która by jednak
 Na ogół pozostała w tajemnicy.

— Szwet w odpowiedzi, objawiał swe nieprzyjemne
 oświadczenie, iż papier o mieście wstąpił swe wymaga-
 nie, i to co ma je czynić trudniejszem do przy-
 jęcia...

Wspomniał kardynałowi, co powiedział ambasa-
 dorowi Du Fresno, a na co papier, już sdał

nie przystawia - mianowicie, że gdy już ledyżt le-
 dzie cofniętym, Szwab wymarzy ambasadora, któ-
 ry przybył w Rzymie, o powołaniu do huculackich, be-
 dzie traktował - uszególniej, w sprawie sakonni-
 ków, którzy państwo opuścili -

Co do ostatniego, to Szwab nie zapomina co winien jest
 Słowiańskiemu Apostołowi, temu bardziej podeszłemu i miłemu per-
 traktacji.

Pod tym względem, będzie i Dział Słowiański i Dział
 francuski, w pełni zadowoleni -

- Wszakże odpierają, że kwadrans jest zadowo-
 leny z tego co Szwab uczynił dla niego - ale inacz-
 nie nie ma - względem papierów - Na tego uprasza
 Szwaba, w imieniu Chrześcijaństwa całego, by do-
 mógł i nakłonił siły do porozumienia Tak więc

już -

І порозумієніє сіз

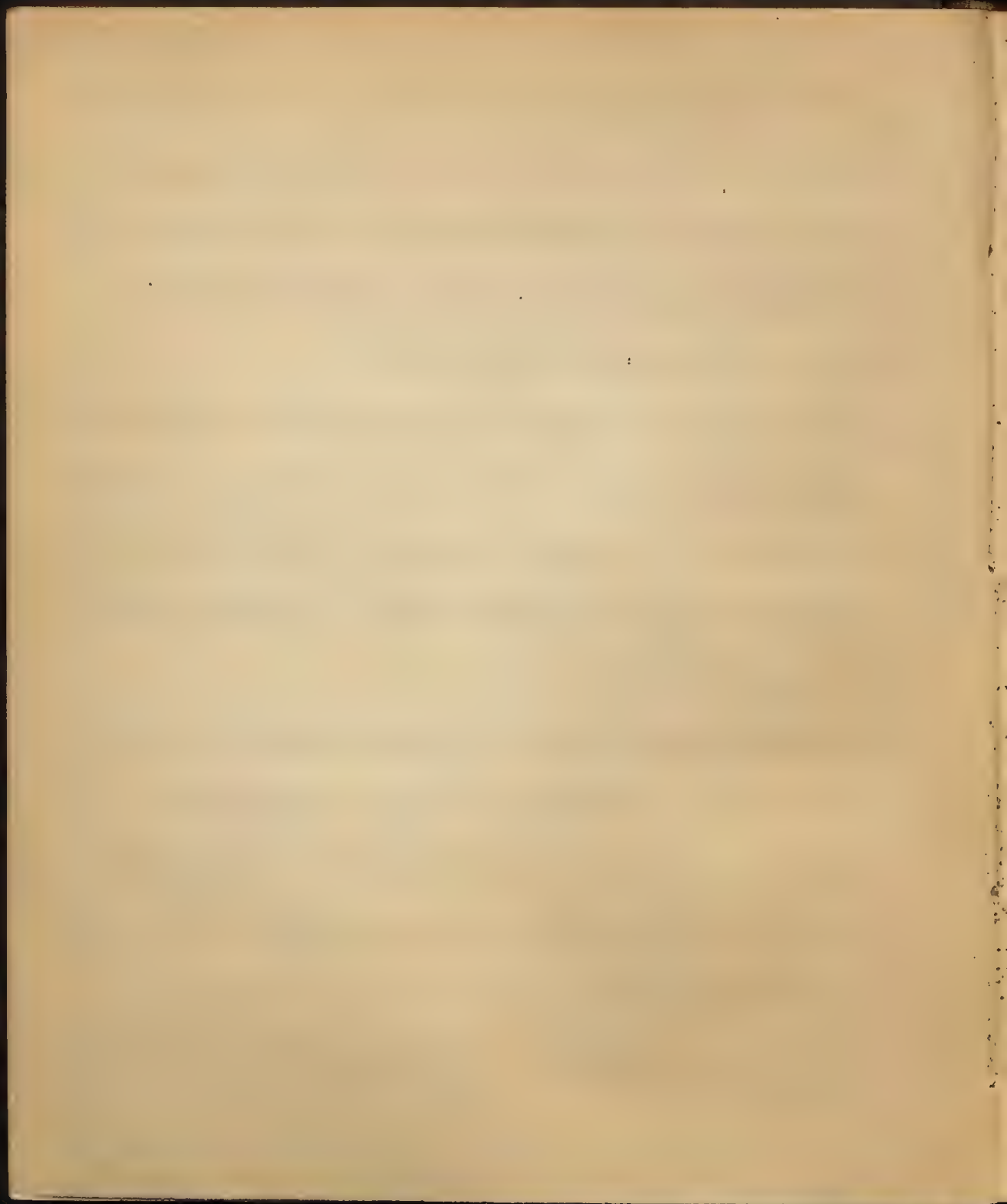
- Wpase, lui mon fruy l'yt Hardyuat, ualegajes, bo-
 riej stauowero na Rade - ly chciato l'yi zgadnij-
 szą w wymaganiach - eras ly upowaricuous tró-
 la, do gwarantowania, ie pad eras pertraktacji u-
 stawy sklawiajacywai nie będą.

^{do} Dworaca uwaga: Senatu, ie gdy papies nucił ras in-
 terdykt, musi mici w reku pawaricijy pamiad
 do aduolatia go, gdy in aczej ubliżył ly i pawe-
 de hoisota przed światem całym, ~~ie~~ i pawadce tro-
 nu Apostolskiego. -

Wchodzi kardynał równiez w polozienie Senatu, ie
 nie chce, ras ogloszane ustawy sawieszai.

Alc oto zjawia się osoba trilewska, ktora frag-
 nie i jednej i drugiej stronie usadzi, a to w spo-
 sób następujący:

Król otrzyms zapewnienie papieskie, ie cofnie tym

roztanie iu terdy kt, gdy równo esćnie sawierone
roztane, ustany - a to nie Dekretu ogłaszajęcy
postanowienie, her tyko prostu zapewnienie
Senatu, na które zapewnienie król bezpie mógł -
lięzi.

Wtem spisał ustawi się Palce porównanie, któ-
re dla sobie urządził jest koniecu.

- Dłg. miał i słowem tego przemawia kardynał, mo-
ją, na celu przekonanie Rady, iż nie przedstawi-
nie, co by mogło ubliżyć Senatowi lub państwu.

Po nim przemawiał ambasador francuzki De
Tresne - przywilecie ~~de~~ w tymie samym Duchu, Kar-
daz, iż wstąpienie obywateli by się król her zerwał-
nie Senatu, do my starczyły rękas papierso do kręgi
ie iu terdy kt nie ma nuconego - a tem samem usta-
my nie miały by saskos wacis.

Przywoleć między

Król więc swobodnie dai by mógł swe stanow, ie uste-
wy nie by, okazywały - ale tego J. K. Mości ucy-
nić nie chce, gdyż postępowai chce otworcie iingo-
dę, szeroką drogę, sprawadzi do Krymu i Włoccyi.
Również ma nadzieję, ambassador, ie sprawa Teru-
itón będzie pomyślnie, satysfakcyone, - gdyż papiesi nie
będzie mógł ^{by} nerwali, by wierci jego study, ukarany-
mi zostali i nie urychali powrotu do kraju. -

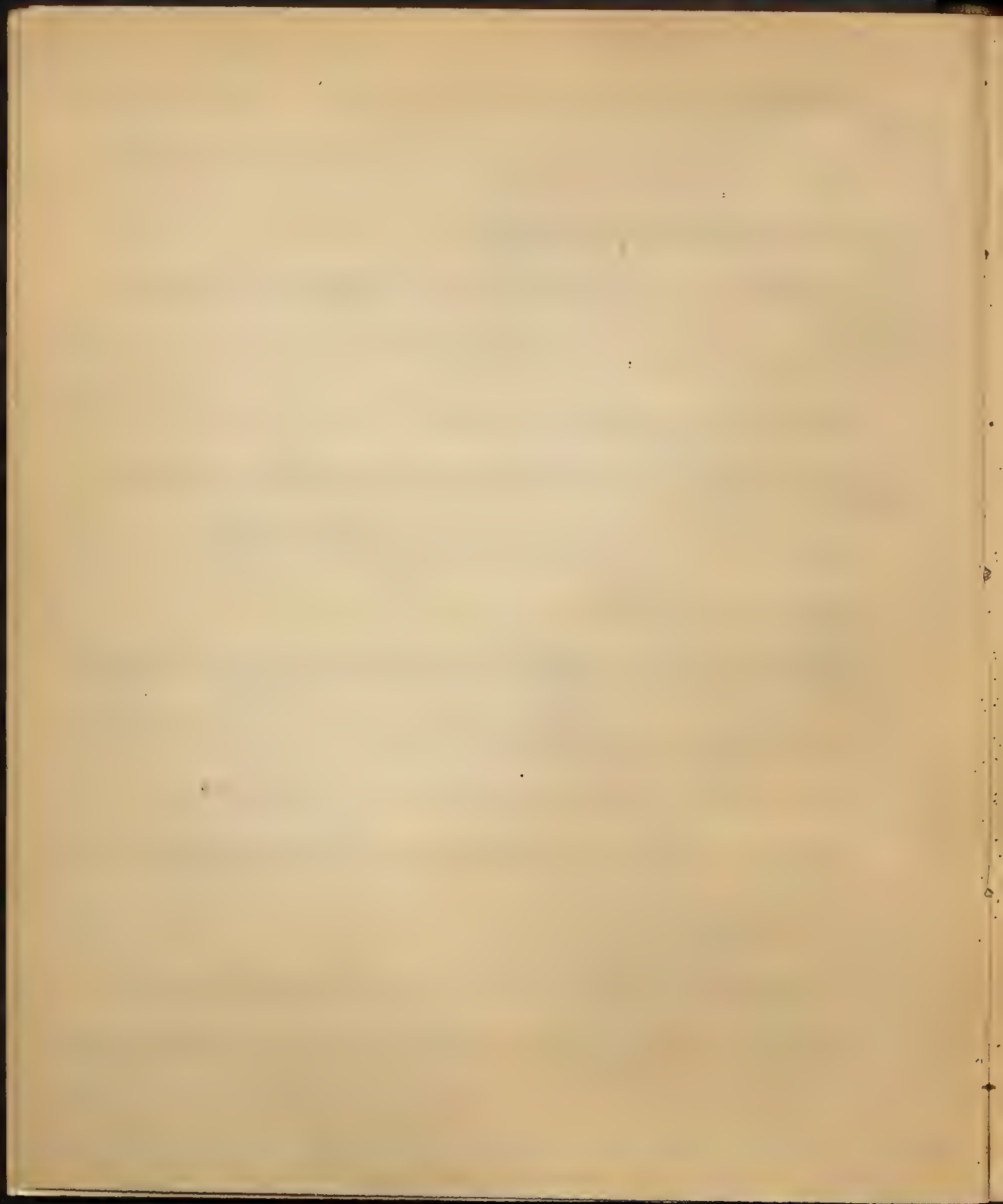
Odpowiedział Doro:

O do Teruitón - lepiej o tej sprawie nie mówić, gdyż
rozprawiając nad tym przedmiotem, musieli by
strony ualechniać rozejść się do domów.

Nad Teruitami zapadł dekret Rady, Senatu i Włoc-
kiej Rady.

Kwestya ta, nas nie zawsze została satysfakcyone.

- W dalszym ciągu, powstano Doro, swe nadzieje nowe.

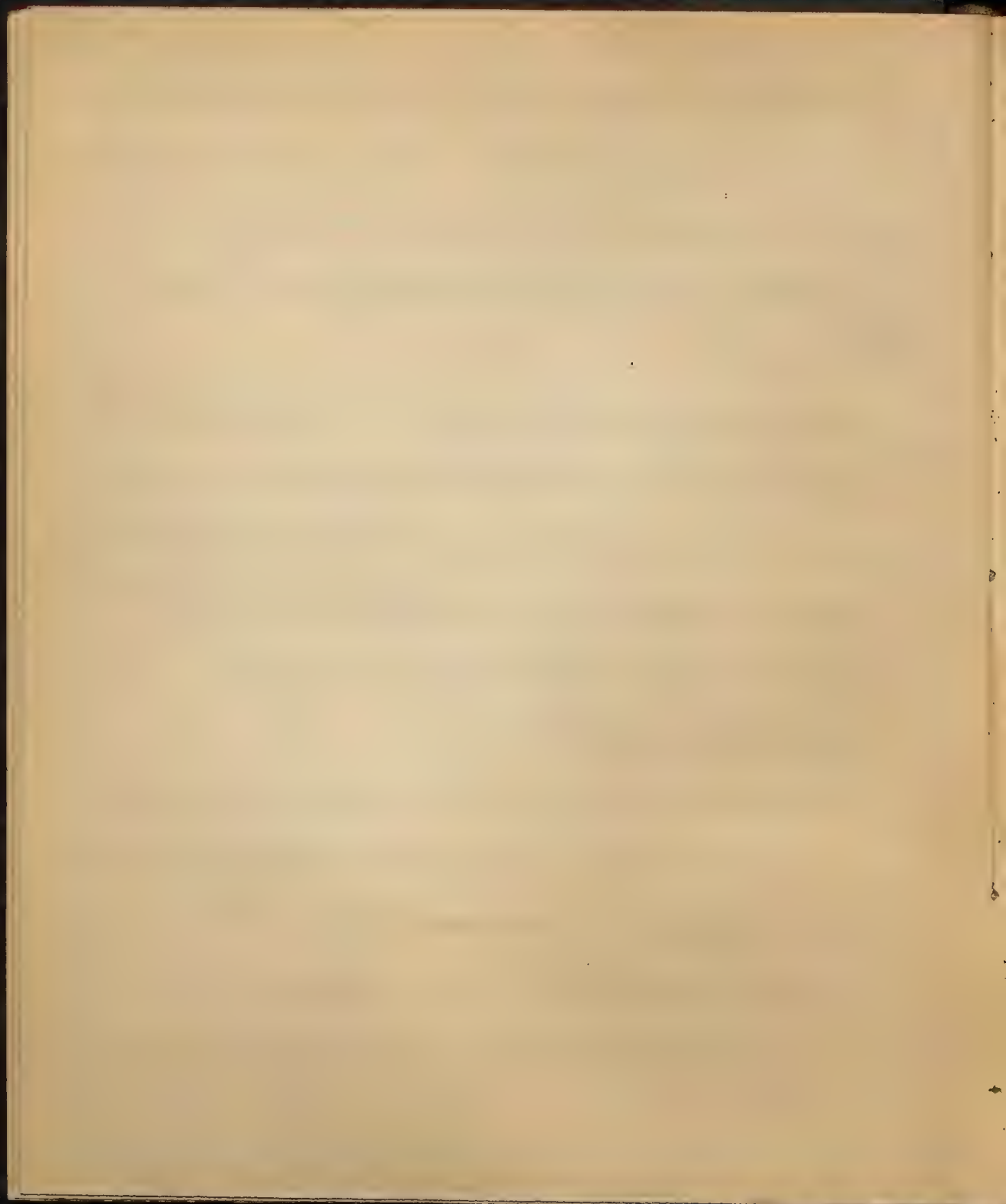

nie brólowi i Kardynałowi, ze skarać, iycellivow
 ale nie innego powiedzi nie może, jak to co już
 tyle kosztuie powiedziat wycythim poire ducow
 - a ustalić dou fr. di Castro, ambass. do rawi bró.
 La F. Lope III. -

- Kardynał ocywicie nie był sadaw abanyu i ad-
 powiedzi Senatu - gdy walcivis i aduej nie atny-
 mat, ale majas widacnie instrukcyje ad papiere, by
 koniecznie do zgody doprowadził, tylko by się starał o
 ile możności najwięcej koncesyi uzyskać.

Na stawa Dojy adpart:

Lastnego się jeurre, ko może nastąpi smiać w u-
 spoko bieniu Senatu - porostanie więc jeurre w We-
 nocy, proci tylko, by beru arumhawo, o tam co się -
 mówilo i odpowiedi, które atny mat, ni komu-
 nie wspominać, gdy au prague zgady, a gdy

sie rozjedzie wiadomai, że jak obecnie sprawy sto-
je, bardzo by mogło, że wszelkie Pałace przely do po-
roumienia, speli by na niurcu.

- Rozporządzie sie z nowi nowe pertraktowacie -
by nie dai mai di Castro, jak staje rzeczy.

Tego przegnat kardynał - Seuat sai uwanat, że wi-
nieu jest sawiadomii go, prae saw jui wigiel
proch, krole F. Lupa III.

- Seuat stanowczo jmy swem, daniel obstarwat,
twierdza, że kardynał nie jmy uioit iunych we-
munkon, to jest, Ma Seuatku honystuigryet.

Dalej że di Castro adwiedil kardynała po jego jmy
byciu.

A w reszcie, że uioinderyt sie i chęć, Inatamie w jmy
nie i kardynałku.

Bytoby to wiec, niurcu nie uioinderyt i chęć, o

brara, wynagrodze Kubawi hiszpańskiemu.

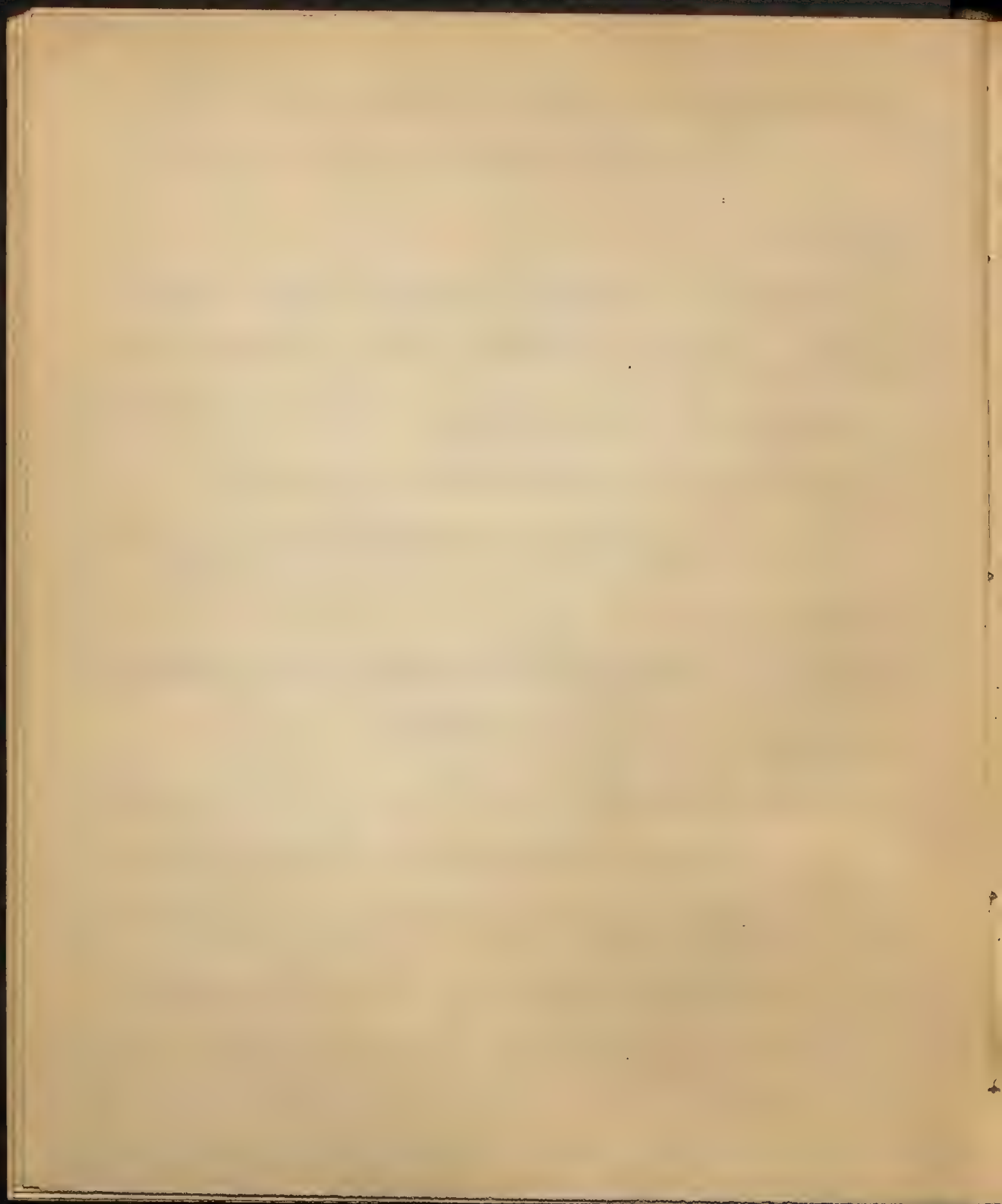
- Tak wiec di Castro, roztet i wryzkiem saurientem
mym.

Tak jemu, jak i Kardynatowi, siwie ad cryt i suat, ie
ustaw nie cofnie stauowro, jedu a hawoi, lepej i mu
sroczym wedmg niek postępowai - lepej di atāt roz-
wasnie, i nakriveno koci stowi isacunkiem.

- Pouczmo wyszethiego, pertraktay i bralz pomysley
obrot.

Prut ~~lepo~~, i kioray ~~u~~ w nich udrat, ie pomysley ^{one}
wienicrono porostane adutkiem.

Jednakie, ber wrgledu, na to czaje sie, w Wenecyi sa
sady, gubernator Medyalaiski hr. Fucates, i bro-
il sie Dalej - a sa pomoca swych ugeuloi, formen-
tawat ludnoie w kaulocie Grisonin - ^{wo} i nowie -
wlaicnie miał na celu, do prawadzi berwarum.

konie do my łucki koniec sacrepujch - a za ten do
wajny, której pragnęł całeni zibacii - widzę iż
w myśli, na ciele, zapewne zwycięskiej acunii kias
pańskie.

- Nie był nad kias pański, szdawałemu se swego
gubernatora i nadmuycajiej jego, wojennej go
rapki.

Król F. Kr. III, widział iż nawet szmucany praw-
domie przestai mu instrukcyę najsurawse, by nie
warzył się rozpoczynać koniec wojenny - gdyż gdy-
by Król pragnął & wojny, nie byłby wystał obecni
nadmuycajiego panta do Wencryi.

Wojeniem, chciał wywonei wrasnie na Stalię -
Aparat kiej i na Republice Wencchij.

Pierwszej dyjaj dawad swego powinisccia - Ingcij
Dawiać ie jego przyjarii i opieka, moie być skutec-

T. K. S. in

ne, i opiera się nie tylko na słowach, lecz na praw-
dziwej sile. -

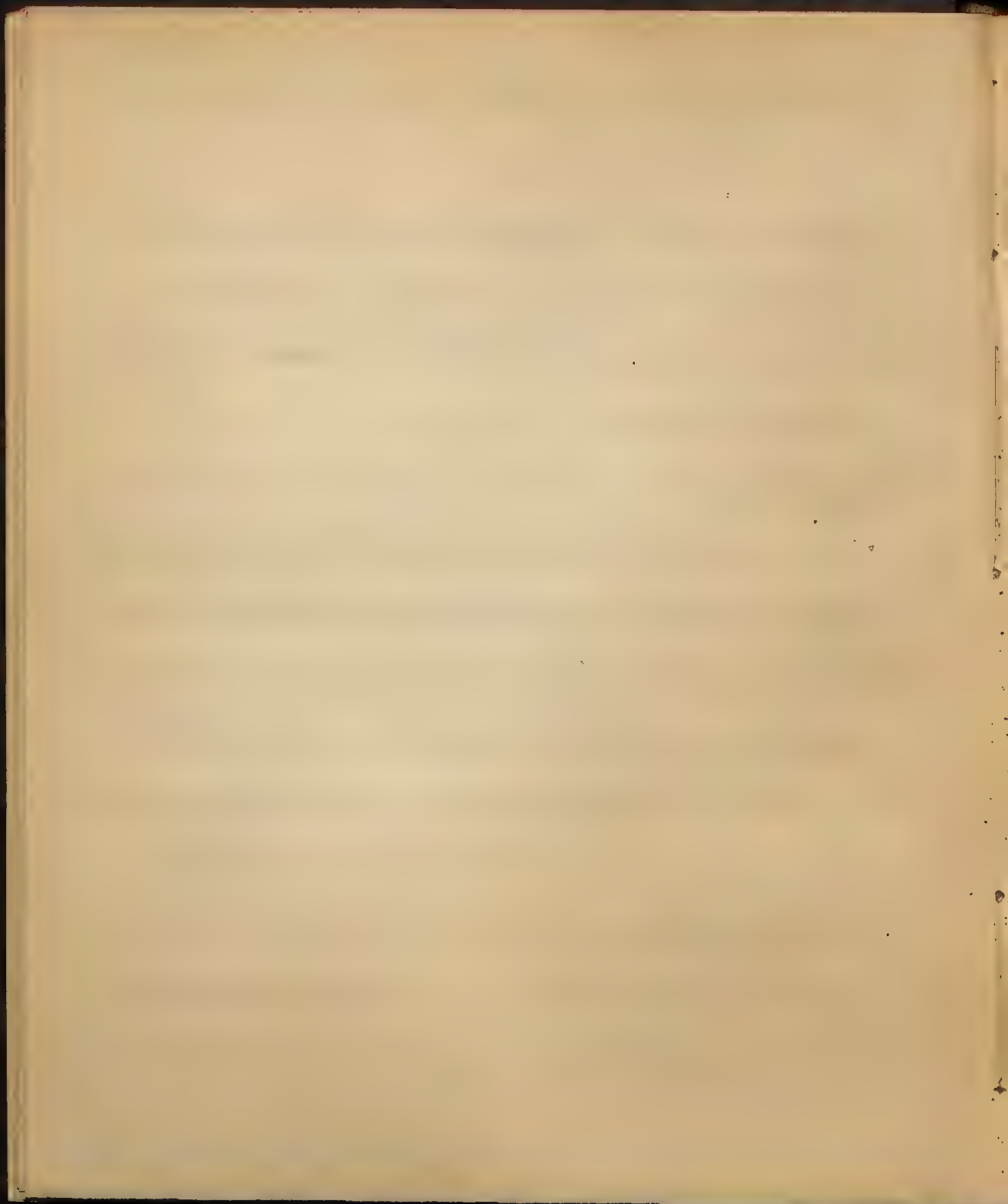
Nikt jednak nie do wojny, nie zna jego racjonal-
nych działań przeciwko jego woli, jego charakterom. -

- Również nie Sabaudzi, nie dawał królowi -
F. H. III, spokoju.

Wciąż domagał się pomocy, by dać mu pokucie
udania się do Wenecji, do prowadzenia pertraktacji.

F. H. III wprawdzie, wprawdzie przygotował na tę podróż,
jednakże, równocześnie dawał mu do zrozumie-
nia, że jemu „niech. a nie pietro, wrogu, trymai -
przygotuj” a nawet spier wrogu, pewnie lepiej jest
obserwować, jak w Tairawościau drugiego. -

Takie nie ukrywano obawy, że lepiej było do Leg-
acji udać się do Wenecji, by uzyskać dowód two-
rzący nad armię, a nie, może z powściągnięciem woli.

Nie ma innego pola, niż pole Italii. -

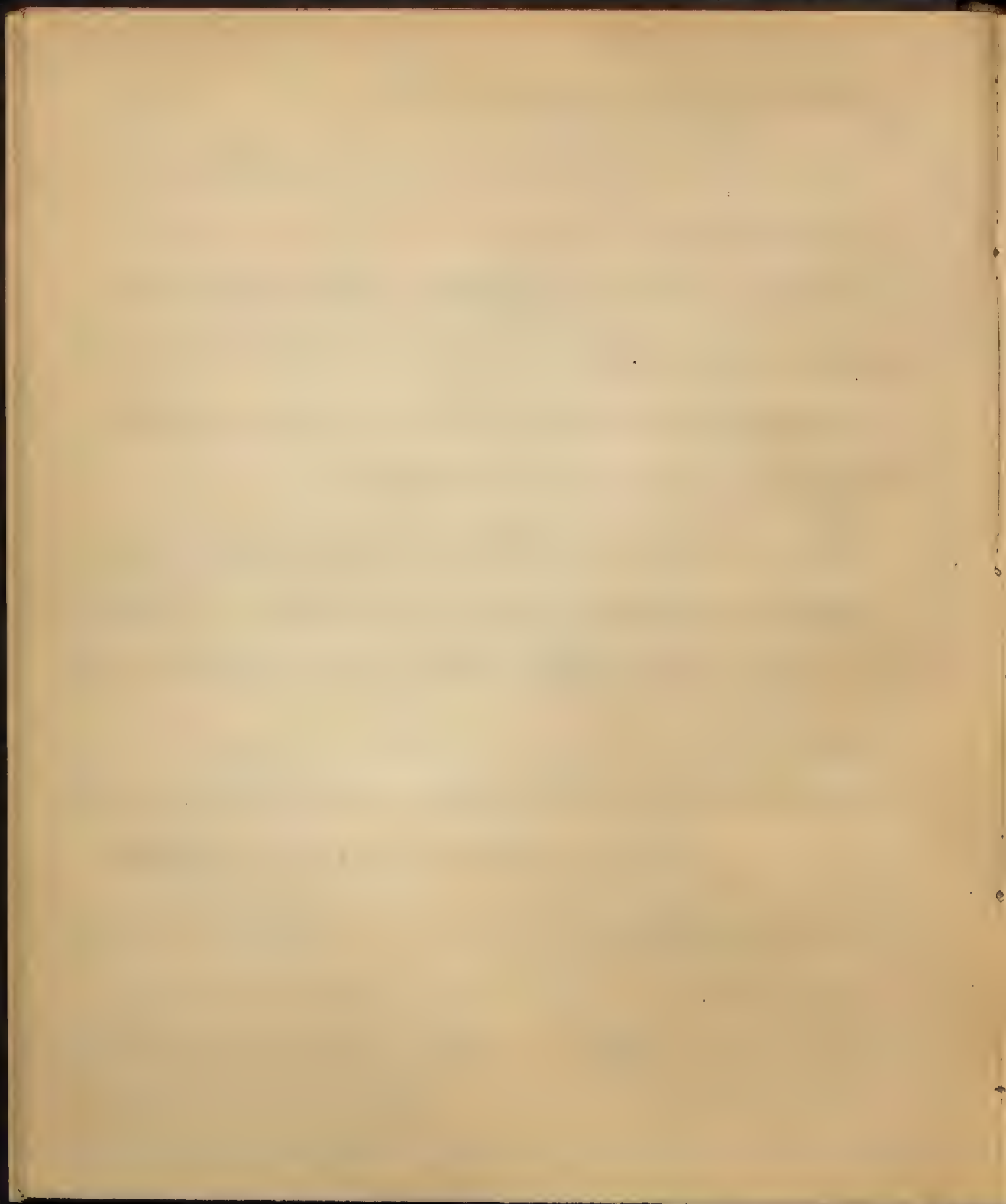
Wiercie więc Hiszpanie i samego papieża niech
sadausolawem.

Sacroszko nie obawiaj, że papież, za bardzo i ego hienie
pomoc Hiszpanie, i widząc acunio gotow, do walki
nie spierają się do ustę pater i przyjęcia supetuis -
moiebych warumator Republici.

Stasano nie wie, kto Arguski objaśnili pod tym -
względem i rozumiaj mi, nie iluzja, - że Hiszpa-
nie nieogwiscie bytaby i dalej, do prowadzenia woj-
ny. -

- Wtedy celu miało być, a później dzieje się sermie, In-
ge, i nuncy ussem apostolskim rozmowę, resulta-
tem której arguwicie było, owe nie miłe rozstrawo-
nie. -

Niewiadczano bawiem nuncy ussami, iż król ma

jaś na stoworne, wydać polecenie swym wojakom -
w Itali będącym, by chiesy się na granicy francuz
kiej, jak równie; wydano orkaz vice - królowi w
Barcelonie, by strzelił pograniczne fortece, gdyż król
musi się z tej strony obawiać napadów.

Gdzieś Święty są, Ktoż dotychczas na swą pewność,
nie nie ucrzył, nie chaj staro się, by jego wasale
i synowcy pamiętali o tem co należy czynić.

- Daj innej sposobności, przeciwstawić nam król:

Je pnyceń do pniehon auia, że więcej dopomaga-
do siwiołności wiary, . potracami ajas heretyków we
Flandry, jak wywołują wojnę w nam chrześ kato-
lickiej Itali i wysłać pnyceń przeciw sawre nabożnej
Republice Wenecyjskiej.

Fra Paolo.

Tarsobie

Przekonał się, mówi krol, że ad czasu jak wujaka Luis
państwo stączy w krylu kajsawem w Medyolaiichim
papier o wiele mniej skłonny do zgady się okazuje.

Odrzucił on propozycję, kłóty kłó wujaka stojącego w po-
gotowiu, spewnościs, byt przynajmniej, gdy nie miał in-
uabliżającego do Kraliży Apandalskiej, w swem przys-
ciu..

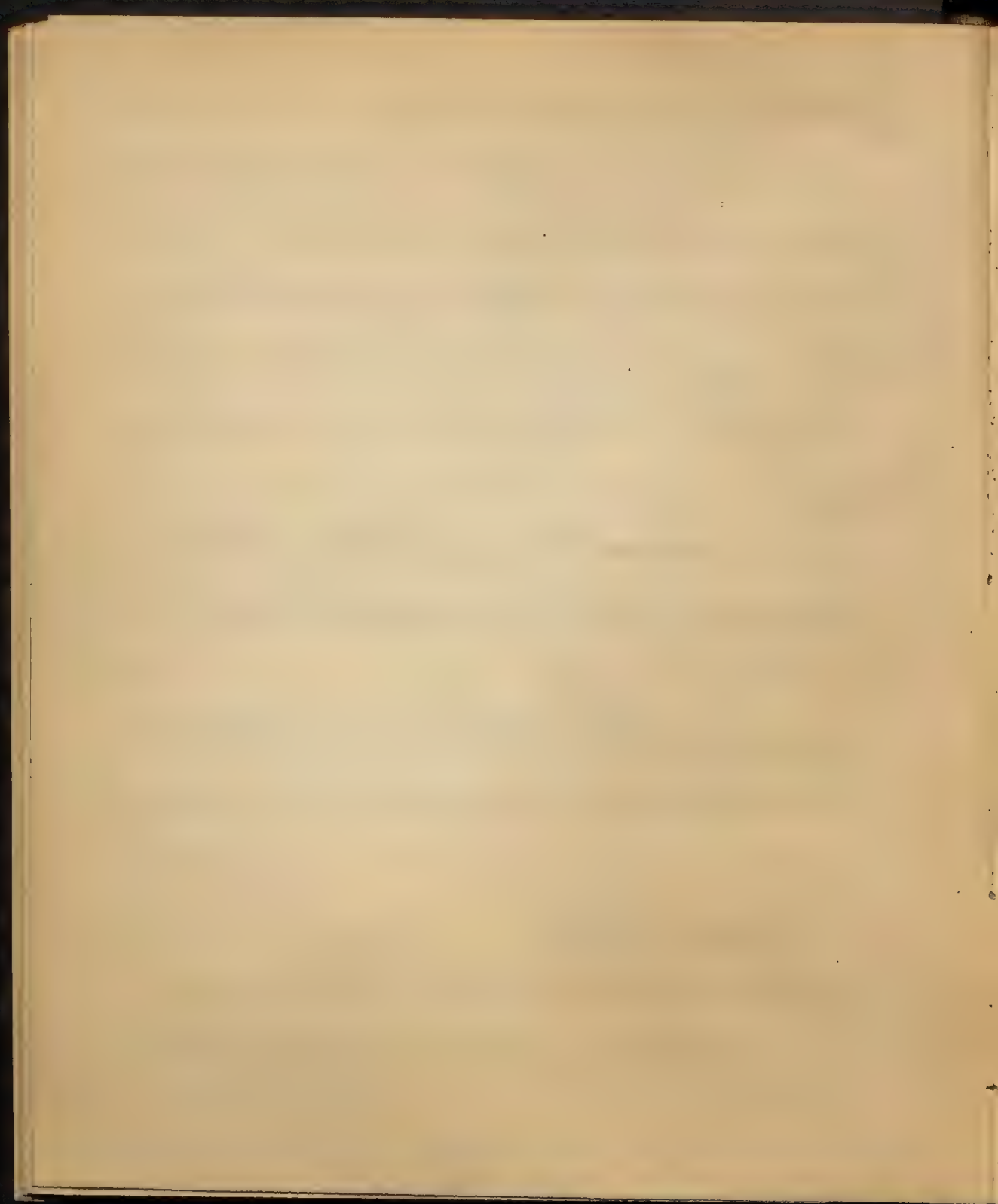
— Gdy wiadomości te się padokne, Hiszpanii —
nadciągnęły, bardzo deprimowały na umysł Parro
I, oddziały..

Wody chęć głęboko mechtan do swego ołoczenia:
„Lawre Hiszpanie w słowach nutai, a w synach
Kromeni”..

— Wróćmy do Klausy.

Kr. de Vandemont, polojit się do kórk.

Jedni są pewni, że z prawda rany, jakie w głowę —

odrywając na polowaniu na jelenie i wielkiego w lesie
kruwi upływu - drudzy, że spawada ciężkiej walki do-
mowej, jakże miał do stacowania, od czasu pastawo-
wienia, skrócenia Republiki - na dobre się rozcho-
rował.

W kairze, jak kapłanowie, choroba na czas przysła.

Turci w Kaucy otrzymali wiadomości od regenta
ta króla lotaryjskiego | Wenczy | że pertraktacje -
tych rasem, zapewne dąży do obrót weru.

Je jednak wrzytło trymanem jest w tajemnicy i
najwię ~~serge~~ sekrete, tak pnie kardynała jak i -
pnie ambassade Du Fresne, ponieważ nie wrzytło
punktacyj, bądź wrzytło sadawalicy - ^a wię
obawiają się, by nie sadawalicy lychic, nie cryci-
li iu try, ku serowaniu rozporządzeń ustaw, co
by na sawne sprawie saskodziło.

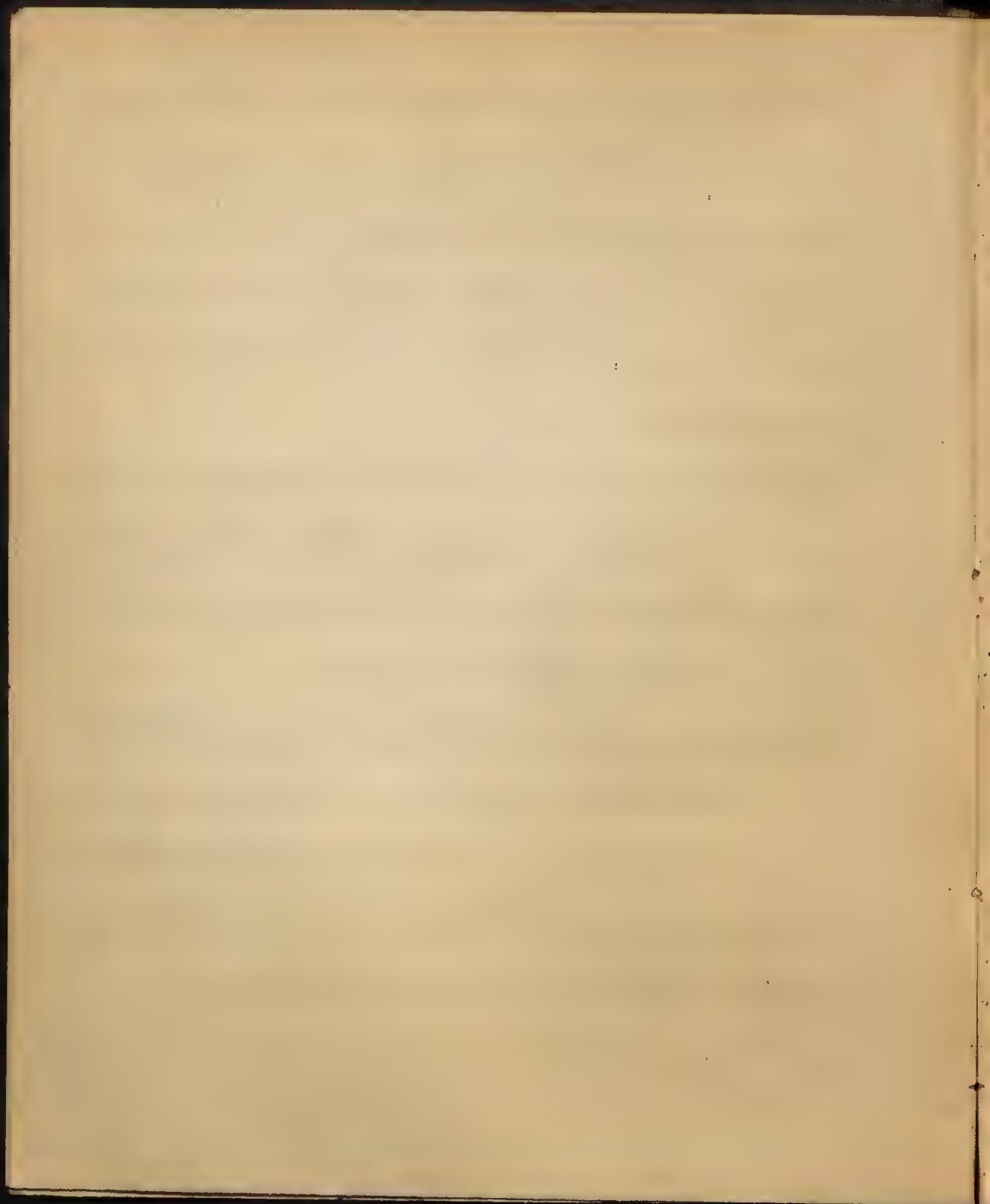
The swaga

- Obywatel, se wiadomości, krasie Lotaryugski
 wał się do hr. Kaudencourt, by mu je sakomuniko-
 wai - a zarazem prosił, by w jego chorobie, se chacił
 by i słoń był, jego pomoc obaczyć ^{nata by} się, obeciis ~~bez~~
 sbyłecuz - gdzie sdać się, se podij sawarłym wysta-
 mie na pewno. -

Krasie książę przywołał do siebie Padavina, se sa-
 me mu swiadłijaz nowiny, a Ktoż ch na patwie-
 dziecie, Parsya i Fryum - jak siewnie, se w Medzo-
 lanie, sapnestauo ludzi werbowai.

Paki mu wice książę, by darmo piewieży Republ-
 lium - orkust, nie wydawał, seć do swego kraju
 powracał - sapewniając, seć s ijerliwoici książę
 i zarazem se proci by Paśa piewież tala, jaka na niej
 ciży tal, odpawiedzialuwi, w razie orkustie cio
 o pałnogo, układów.

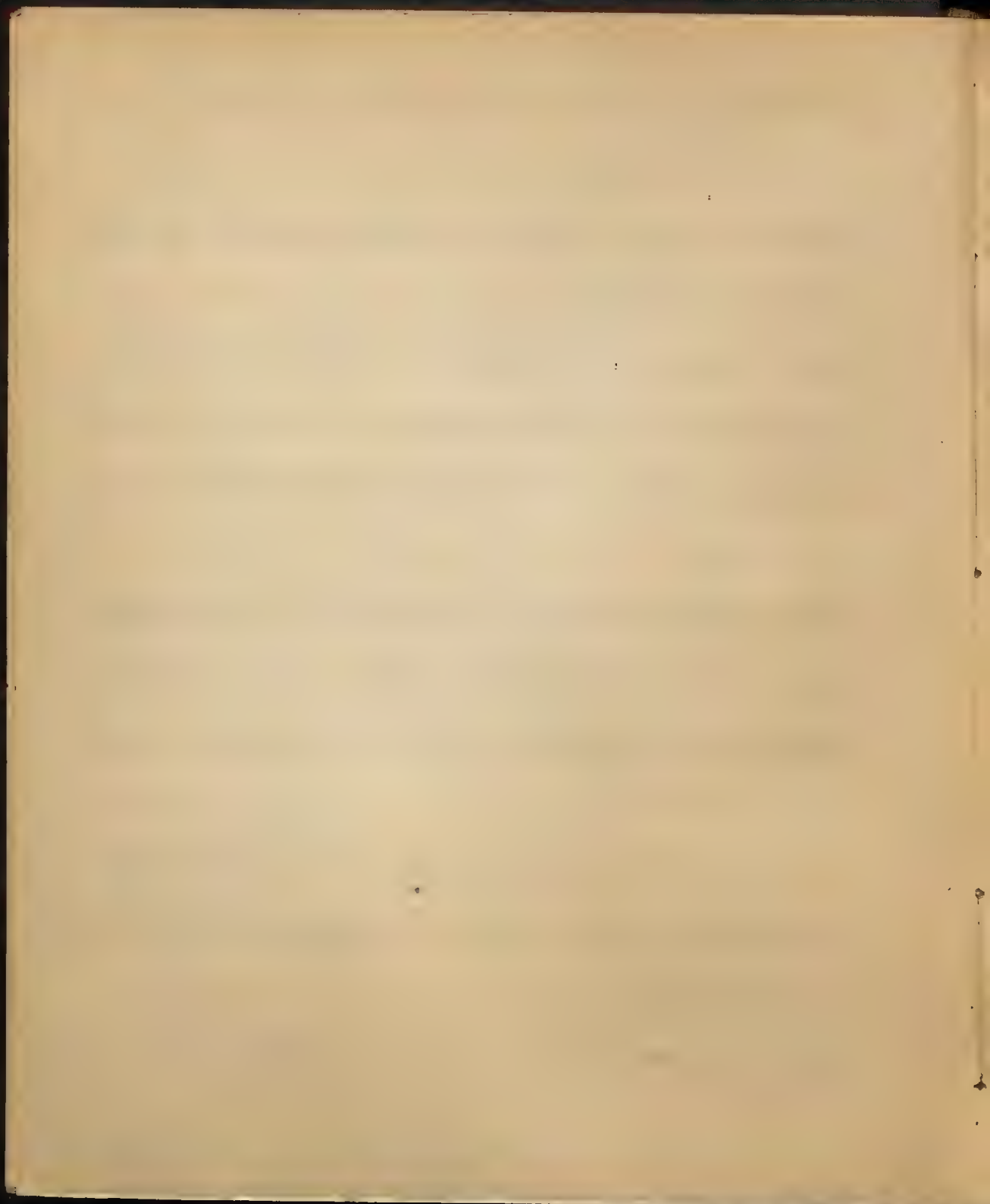
- Tacetinus odpisał, że nie wieczy w postaci sawar-
cia układu pomiędzy prawami i ułami, przeciwnie, -
kiedy tak urzysy twierdzi, obawia się temu kardin-
ie coś stego nastąpi.

Papier liczy na Hispanię, nie będzie skłony
do zgody - albo jeśli będzie wymagał upokorzenia Re-
publiki, na które ona może przystać nie będzie wsta-
nie i w checi.

Jeśli tylko papier zmusi Republikę do strajkowania się -
my przewidzianym na kongresu, że postanowić z-
broń, w celu upokorzenia Senatu i wydać mu woj-
nę.

Po tem uwiadomieniu, nie pozostało mi innego -
jak oświecić na broni szynicy, czekając tylko krad-
na pod następną.

Uwiadomienie br. Kaudemont - miew. Polg. i P. w. w.

is Prague originie stuzgi Republice, spawadawalo,
ie Senat jego, Padawico, do Nauzy my 11.

Czy ma sapsnetai werkuu, wie najlepiej sam Senat
i au musi sie do atny mnyh stawai orcharoir. -

Ksieje rai wie pewno dobru, ie Senat Republici nie
jest sklonnyu do wynucania bez uwolnego prawi-

dy. -

Samiat wie pisai do Wencyji, by sapsnetai werku
au, proci schrestu, Ksieja, by nie stawat na press.
Kodzie i dohnyuet obiecane go slowo.

- Ksieje powiedzial, nie co usarionu imiat, mowu
Sekretane Wencchijs - is wie co przed chwile twierdzi.

Pogłoski o moilicowu obecnie pokazu, nie sa bez pad-
stawne, i rest, choroba dr. Kaudemant, nie powo-
la temu, sajai sie weryfikaciu, tak jak bylo ulois-
nem poprzednio.

- I tedy dawał się w ręce Padavino, pisał co ma czynić, gdy obawiał się złeścrnego oddziaływania -
 ściegła, co by sprowadziło w końcu, tylko w przyszłości za-
 wadzić mogło.

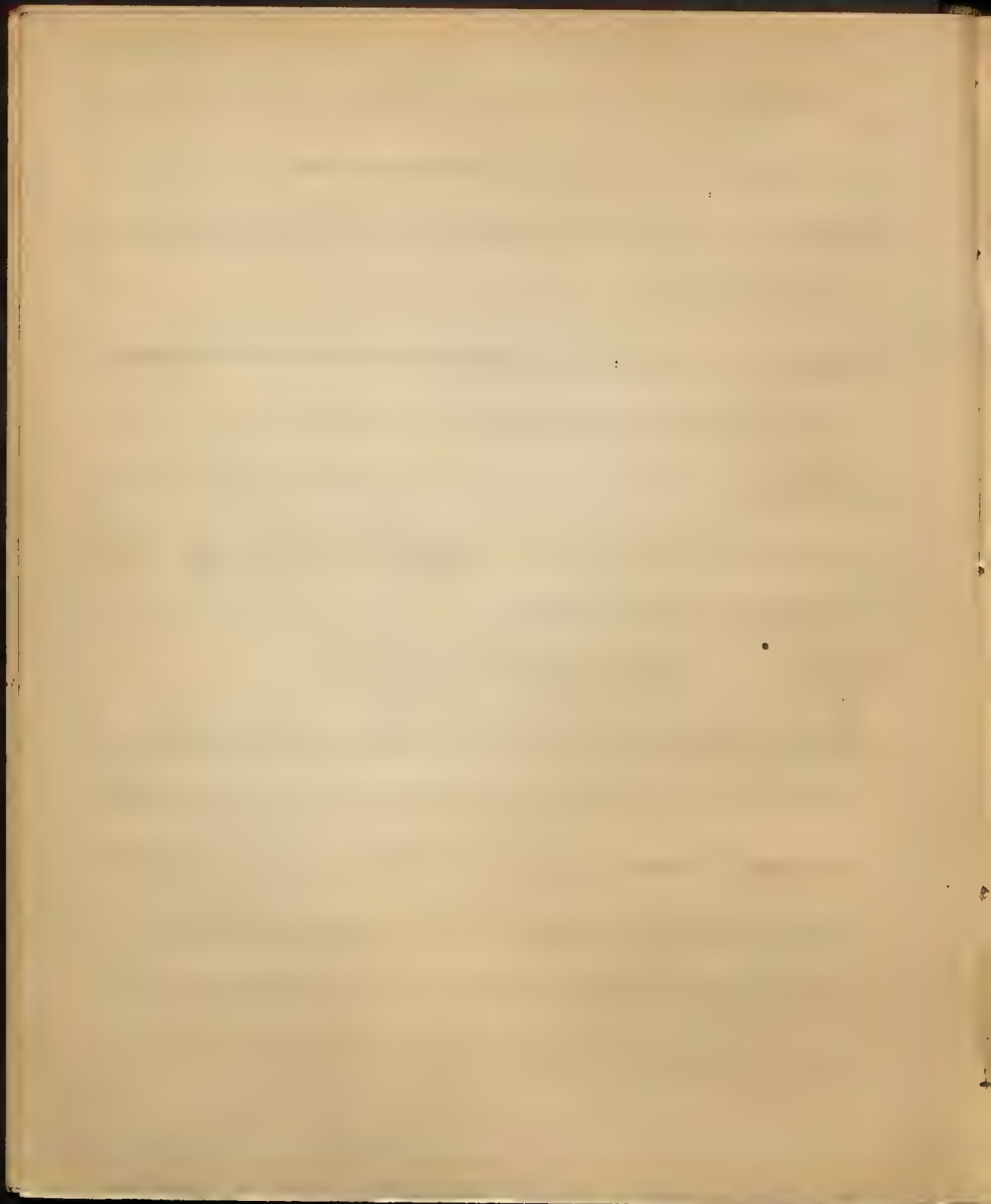
Nie było też, sam nadwójcajnego dostawit turyera, -
 by być tym pewniejszym wystawia listu. -

- Kaudemont, obawiając się widocznie tej samo-
 wy, posłał do Padavino zapytaniem, czy by sado-
 walczym był ściegła.

Padavino odpowiedział uprzejmie.

Padat, który słyszał, że Kaudemont, jak najprędzej wy-
 słać - że w Wenecji odpowiedzieć na jego iu len-
 uje mały, że on sam pisał, że ten sam pewnym być może
 jego iu lenu iu lenu, jak tylko wysłać.

Nadwójcaj do ściegła ucieczył, padat kował Pad-
 avino iu, Lucidat, że tylko on przywrócił iu lenu

jego brachu.

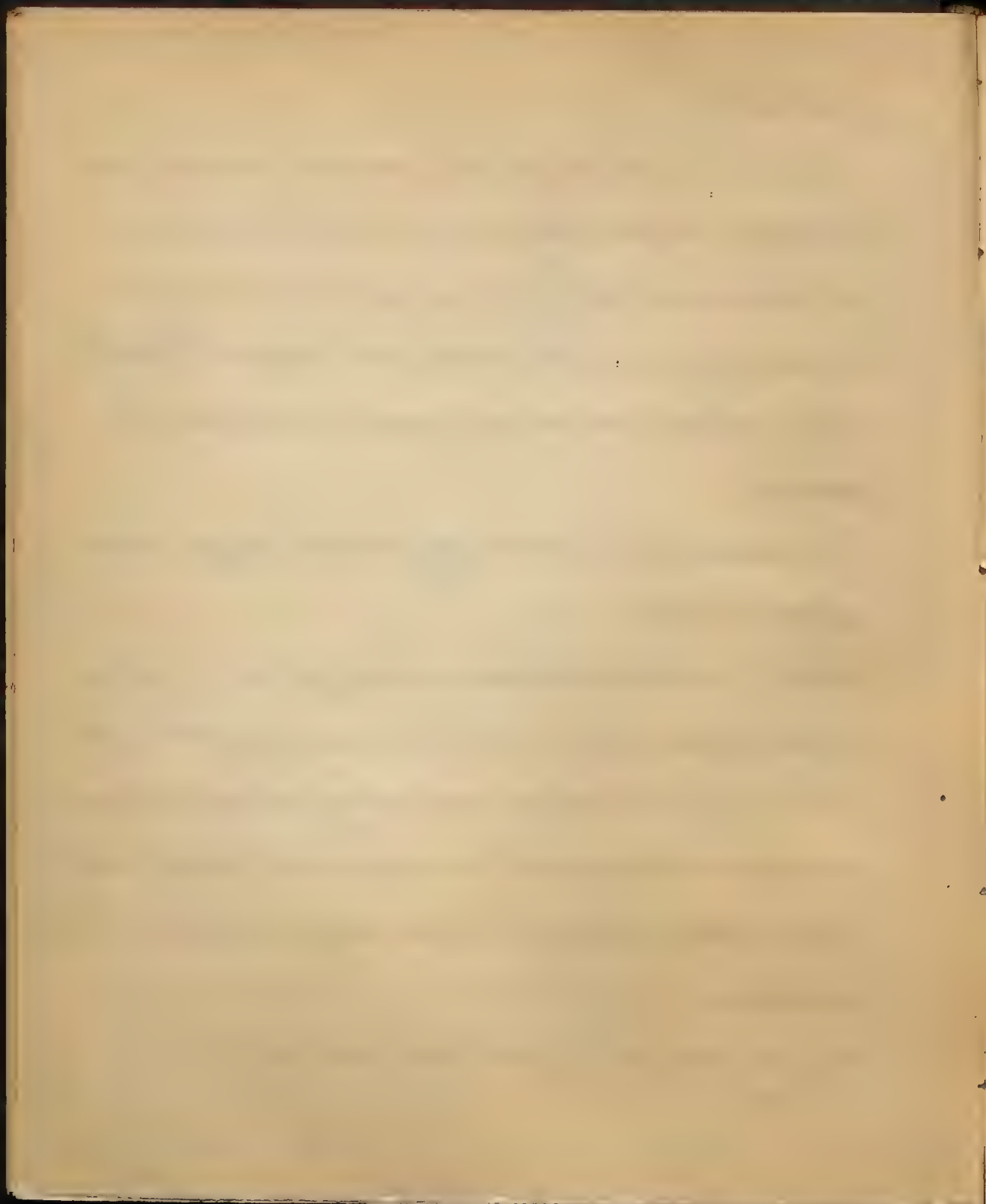
- Przybył w owczas do Muncy, niejakie Crivelli, sekr-
tarsz Liszias Bawarskiego, przywozą brewe papieskie
w kłórcu s non stało, by Vandennoot nie srmie kł,
nie przyjmowai stały w szeregu wojaka Republiki.
Wierzy eronhowie sadziny, przyjęli wystawiać, z
osobna.

Dr. Vandennoot nie chciat go jednakiś przyjąć, tło me-
czek nie chorak.

Nie był jednakiś wystawiać sa wygrane i po praw-
dziach, s nowu nalegać ne otrzymanie postuchawie
Nie mogeć już inaczey, sashingtry jednakiś, se po-
set zabawi bratka chwile u niego, i sadawolui sie-
juszere bratise, somowu i adprawiedzi, przyjęt go brat.

Archivum dei Frari. Raporta kumbassadorin. Pedewies.

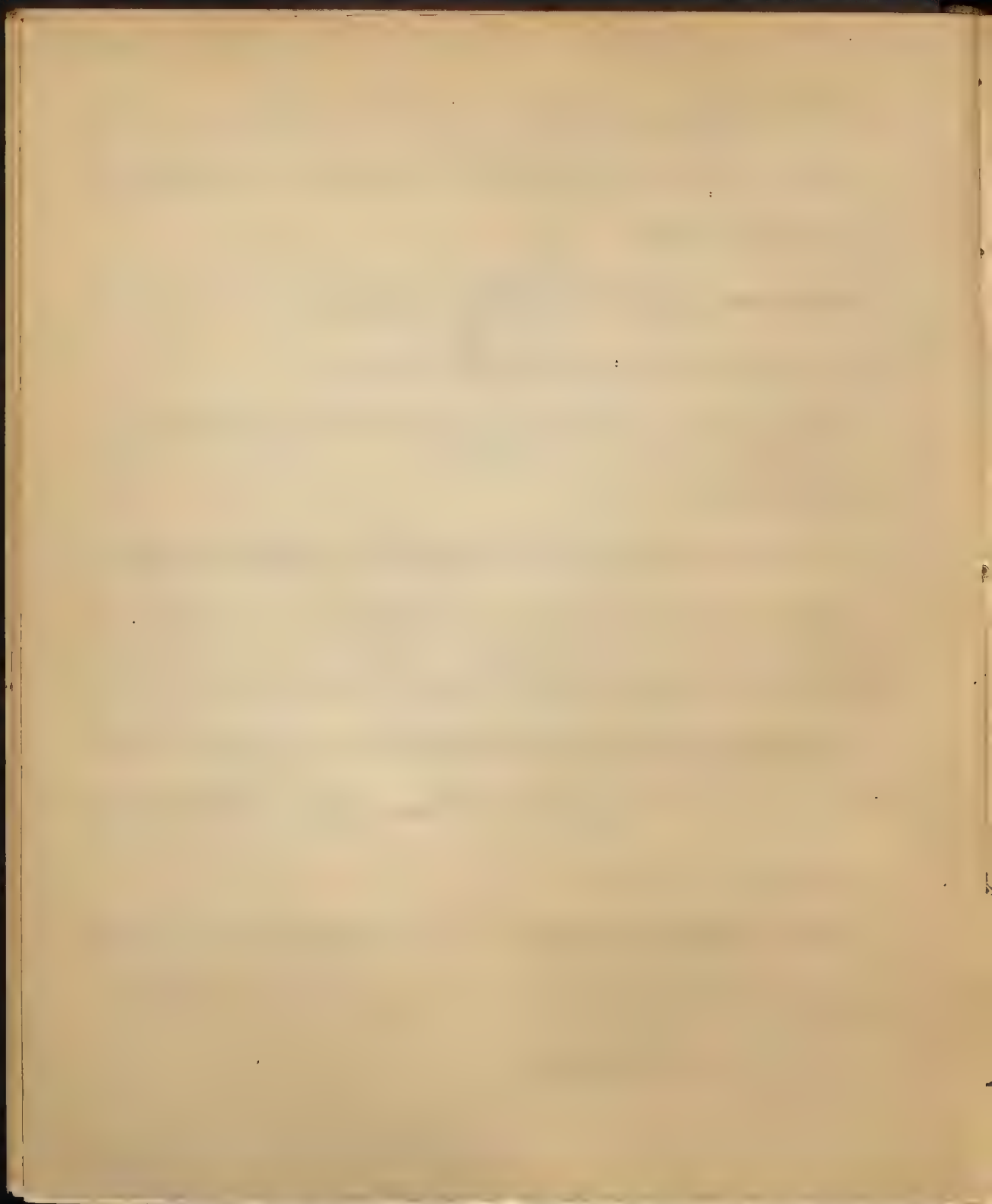
Stasat się, będzie u bratniego, Crivelli, w ptyku, by ten pnie
względ na wiary i państwo adelski samiasu stu-
nienie Republice.

Kaudunus adpart bratko, nie wie co ma honor i wie-
ra nakazuje, uczyni, i to uczyni. -

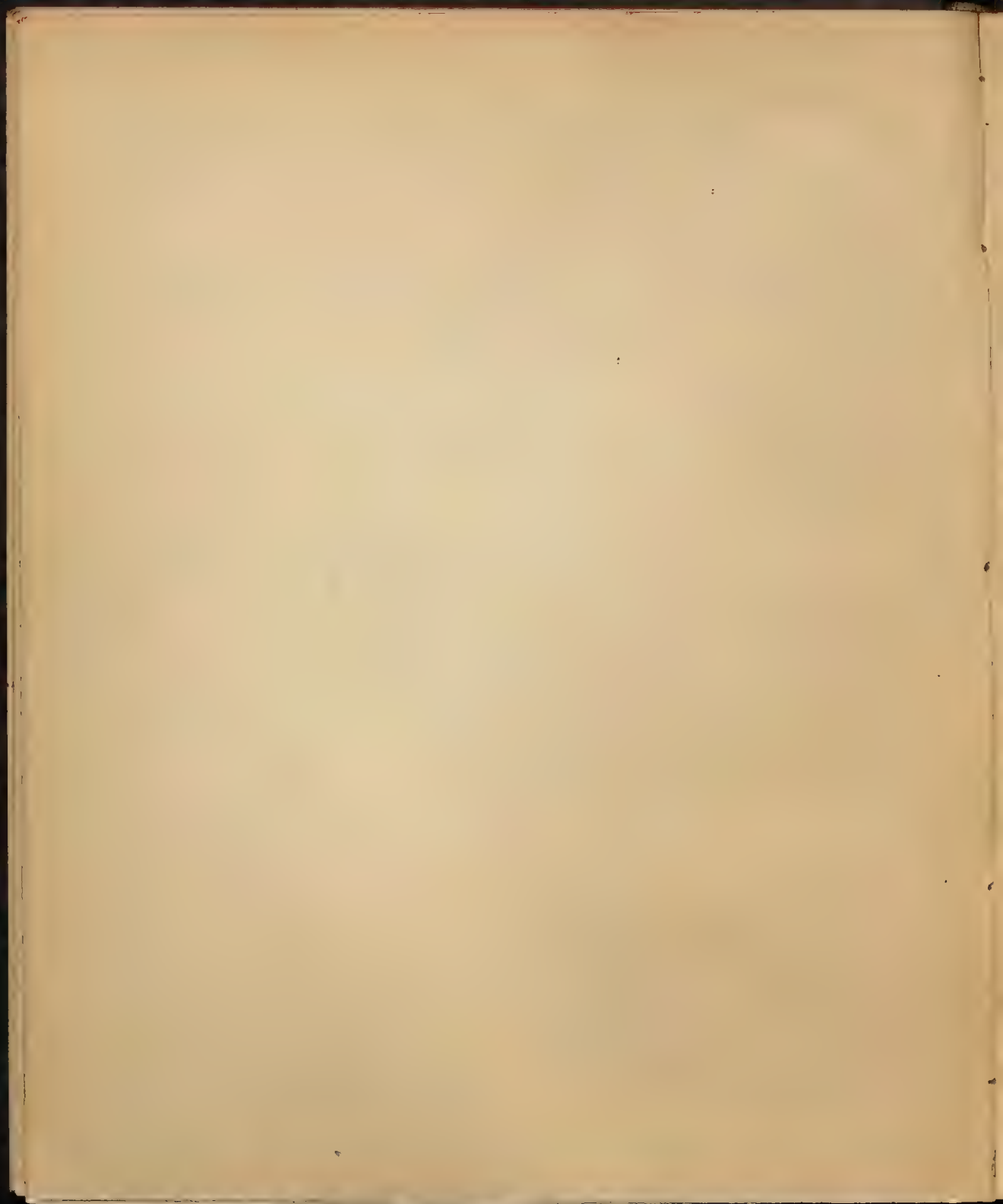
- Padawina, spalkat się ~~tytu~~ Crivelli, gdy obaj ucy-
chodili i kwisiali.

Pierwszy au sacrepił Schestana Weneckiego o wielką u-
przyjmość, thomawaf swe przybycie, mi traci a po-
kazi swego bratka, ie tenie gadan jest, nie jedne ad-
leci pielgrzymke, by tylko zgoda zapawam o to, tak sta do-
bra wiary, jak i państwo Weneckiego, któremu jest
wielec dycklingu.

Ma ras nadzieję, ie pokaj będzie sawastyeu, gdyi Kierpe-
nia chce mieć reze rowi zapawu spawadu spraw i-
swaich we Flandry. -

e Rozdział VIII
Porozumienie.

Poderas gdy Sekretar Lewatu Weneckiego, Padaw-
no, otrekował o Weneccy, co dalej czyni mu wy-
pada, przybył do Naucey, niejaki de Bassompierre -
ty się z nim porozumieć, z powodu ^{swój} cheji Legoi Bassom-
pierre w Stypencie do stolicy Republiki Weneckiej.
Rózwowiesiwe przywiózł do Padawino wi, listy aucto-
radora Piusa li z Paryża.
Wiel' Henrych III polecił mu się, widzieć się z hr. Kassis.

Łobacz się przyjąć. Bassompierre.

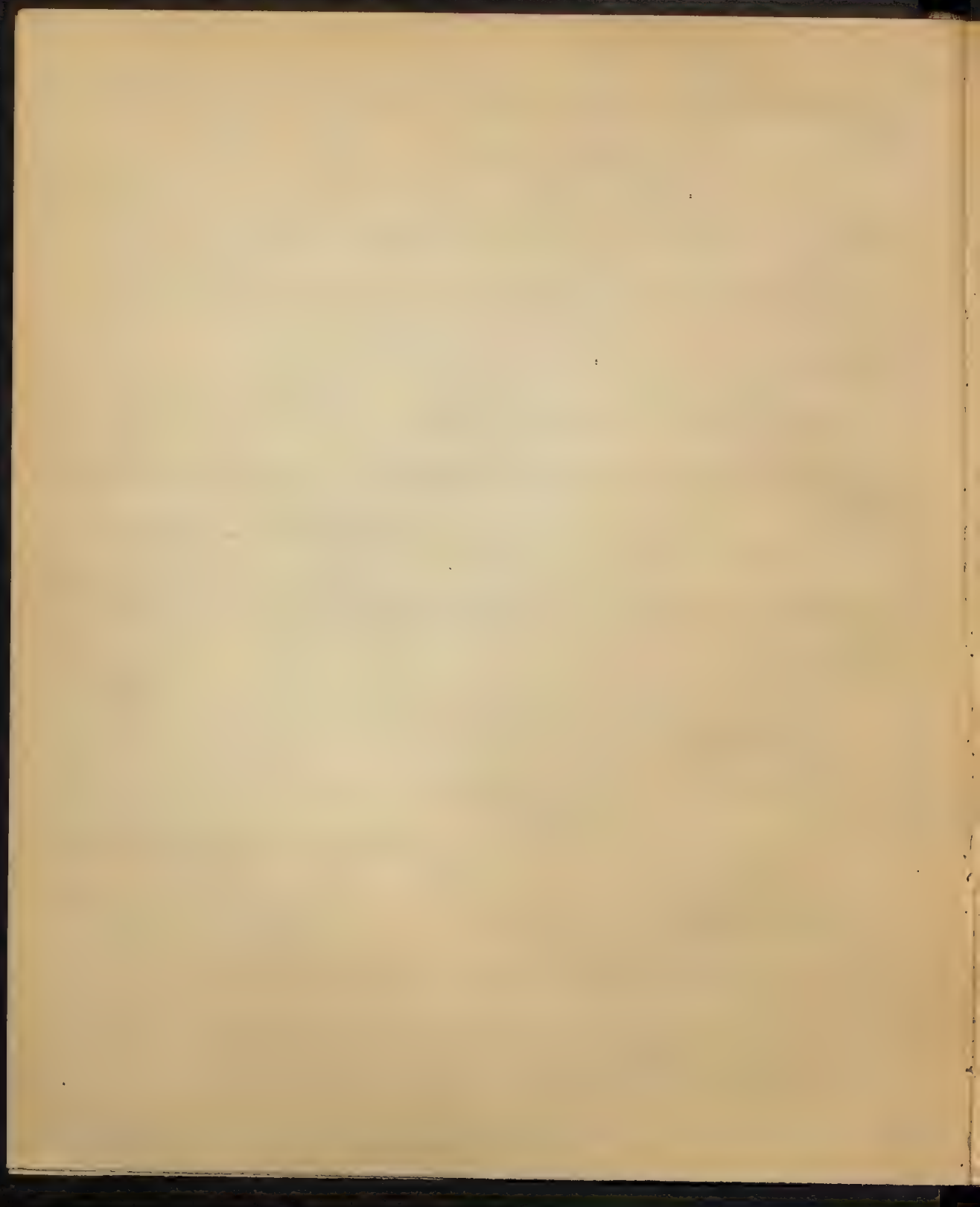

ra Szafuzy

mości i siw i deryi domi, se kiel swaso, se kiel by-
 lo najing da uarwiska, kile uoi, gdyby obecnice cofajst
 sie i nie potymat swas nowego Senators, se kiel die-
 sturyj waznowo Republice! organizacie nowa ku o kande-
 mont.

Neizje do Guise prague zostai samianowacym przy je-
 go kole - wrescie, se bardzo widla se slachty wylicza-
 nie do jego oboru - a kiel kiel temu daje uwolnienie,
 gdy wie, se celom jest niezgiznie sie w stary Republice
 ki Wenecziej.

- Waszowie chivili, przybyli jenerse wystawic, se Sch-
 pary, i daniesienicem, se wielu o tego kantam, praz-
 nie wstepii do waznowo Republici - prague tylko kiel
 tych wiadomosci iorem i gdzie sie maja, i dai - gdzie
 punkt i domy dla niezgizow Swajcarskich ustano-
 wionu.

Chc. Sąd br. Nuchement nie wie co ma kryć i wyprze-
pawo'cił się Mariuszkę, Florency, a wzięli i
Wency i wiadomości, o pewnem miejscu do po-
równania, między stronami spornymi.

- Książko cześniej prawie o nim, przy był to cześniej cześniej
Kuryer ad very de Książko Lotaryngskiego, o Wencyci, do
niesieniem, ze Kadyuat Tycuse, o stry mawry wysy-
stho, co sobie cześniej - ad jedyna do Rymer, by i dai spra-
wę, Dyon Swiętenu, i oier ostatecznie jui otkoni-
czy". -

- Wrearcie piewarta i odprawiedzi na listy Padawino ad-
Suiatu.

Alina potenco, ustaraia iia u dr. Tautamant, ie i jora
 wa uer luma nie pastu paje - oras ie suat lery-
 na piono u stowa trahiego - upara go uier, iu-
 stasat iia ora minionu nad gradit, i uat u enegia-

Ti lego 2

oświadczenia sądzisz, mypetuii.

Kaucaout „leży samaritanizm”.

Tomczyk się Sekretanowi Wencichowi, w liście opo-
wiada, co do niego nakrył, że pasterka an moli ajca x-
jego o powołanie prosi musi, by antat cerwie
mogł się do służby wencichowej, racie, zacięć. -

- Padawico, dui owerle bernigł dui, cywil mu wy-
mówki, is nakręcał pierwszy ojcem się porozumieci-
sa nim przyjeżdża się oświadczenia i tato stowo usta-
necie Senatowi.

Gdy to ucywił brabia, powinnu być wiedzi, czy ze
strony ajca będą jakie trudności, i w ogóle, ma i sa-
patrywanie się tegoż na całą sprawę. -

Prer wzgląd na jego wiek i położenie, natrywa Pada-
vico, bryera dui parę, sa uia go do Wencychi adobe-
nie kře wiec brabia, prer ten eras kłótti, się na myśli

„jak ma postąpić, to jest, co mu honor ustatkuje u-
czyń -” gdyż Padawino, chce do Suwał, near stanowiąc
prezesa -

„Musz haryer sawies do Wucegi, albo Sawiesienie, ie bno
hła stawać swe stows - lub też sawiesie stanowiąc des.
miej wyjardę brackiego, na erle wygumogym racia, -
gón -

- Wygumogym to wasuetho, sebrato się cato radius bracki-
go Vaudemout, na naradę.

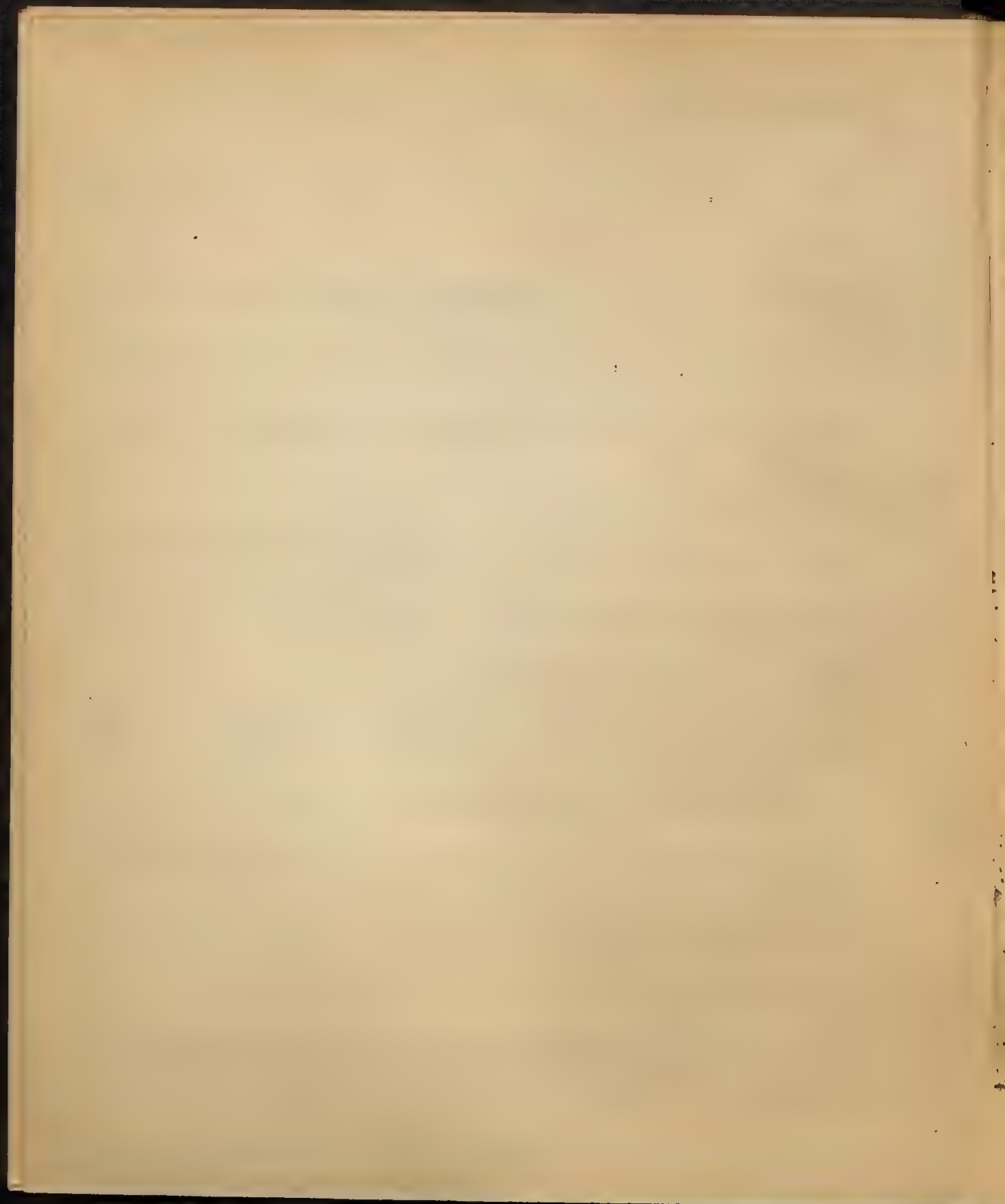
Warduat pierwszy sebratętos.

„Wizacryt się on stanowiąc precin w St. p. i. Van.
Sewant, par staniwary Republiki.

„Tom kotaryngi - mowi Warduat - nigdy nie walczy
„precinoko hoisistawu Pymsolicinu, a wiec i o staniw

1.

Archivum dei Trari. Rapports ambassadeurien. Padawino.

„jakożi hardykat, by trudy cyacu, powołat wicery.

„Również panu, tak trzeba by nie dawai zgorszenia i sta

„go przy władze, iuymu katolikim księżom.”

„Tut wiep i panie, by dawo stawowro, a sprawa, se wrota.

nowi Senatu Weneckiego, a temu samemu, iu wone się w

phyr i na cichie Senat, do temu mylnego sawaricia z

papierem, uhlada.

— Księżu du Bar, brat Hardykata — padniebat w myslach —

sic i panie poproedzie, i tymu jednaki do Palthiem, by z

materialu sposiat uwolucieniu Vaudemout, i panego —

stawa, a temu samemu; by uratawai jego honor. —

— Vaudemout, sam przedstawit, co mu kiel francuski

karat powiedzie, jak rowniez mowit o wiadomosciach

majego sawnzi; iu uhlada, między Reynem a Wene-

cyz. —

„Prosi wiep radnie, o radę, a sawarciu, by ertowawie nie

Trzypowoda dornanij

sap. mnieli, że honor jego, jest wielce na uwadze
ważony.

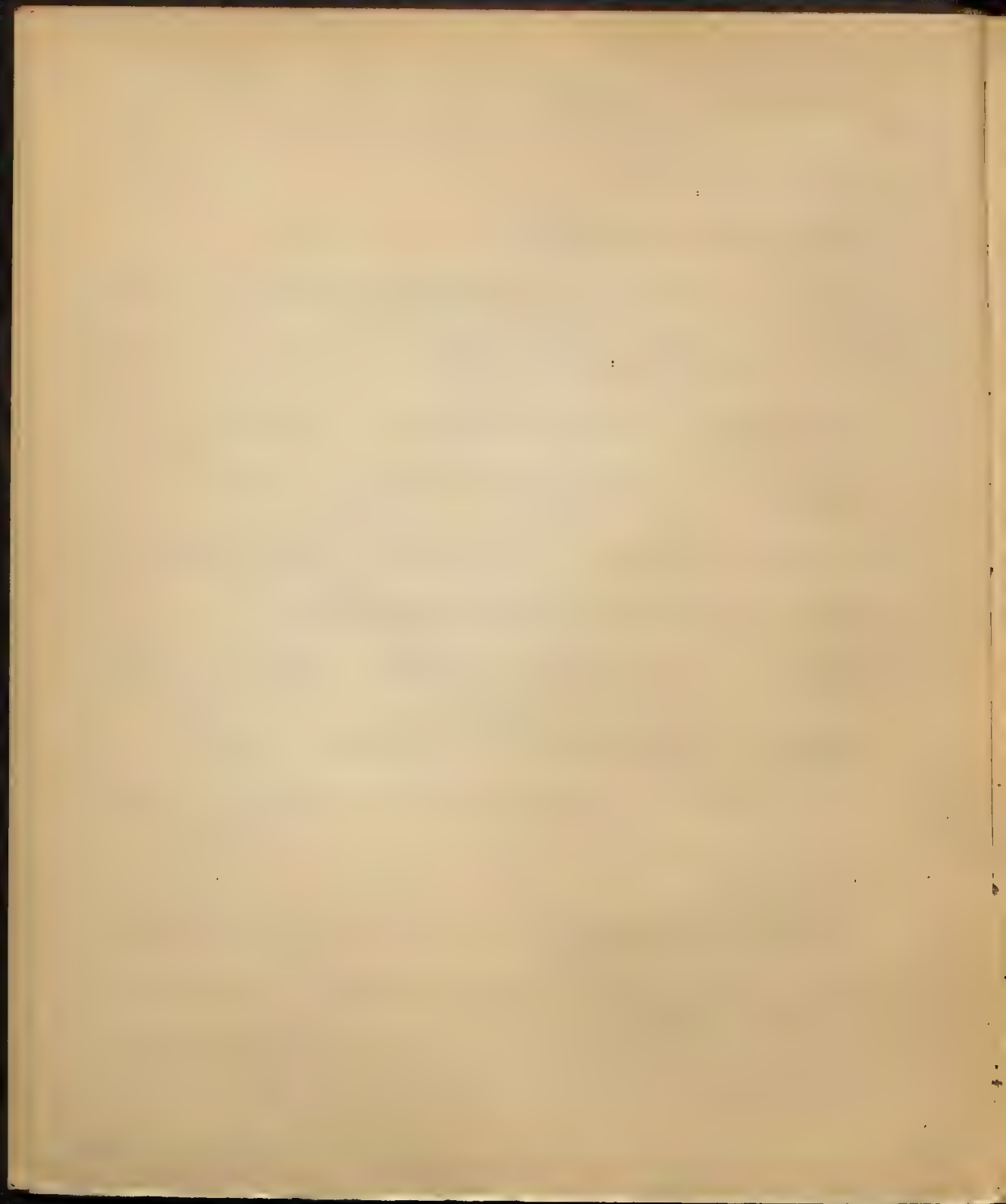
Nasię ojciec - powiedział:

Je nie ijery sobie by ego jego wstępać w aregi Repu-
bliki i walczyć przeciwko kosiłowi, temu bardziej, że sądea
i lasięj kosiłki kiel, tego nie uczynił - lub objawił go.
wasi uczynienie czegoś podobnego.

Ono i drugiej strony, nie chce obracać Republiki. Wobec
niej, przez stamania Paucgo przyjęcia.

W każdym razie, trzeba pamiętać o interesach lasięj-
cego domu i starać się, nie tylko myśleć o przyjęciu po-
siednia, ale nawet wyciągnąć korzyści mo-
żliwe.

- Gdy Fawiano przybył do starego lasięja na audy-
encyę, zasiadł przy nim w odpowiedzi na życzenie
myślowi domowej i wstąpi, że ma być nadchodzący

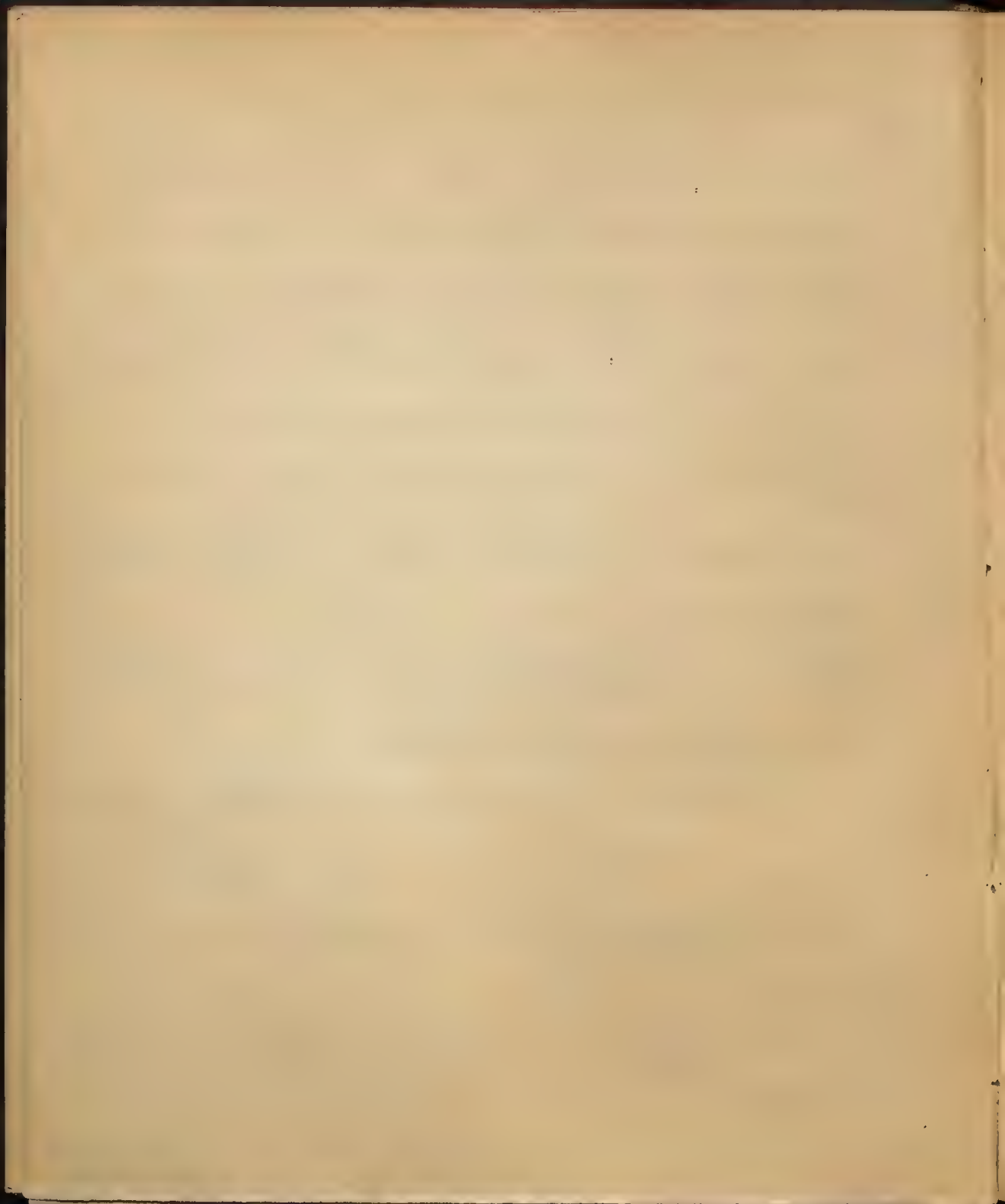
cyh ciągle wiadomości, że ułtudy pnyhiesaję, i on
ponyhlucjersę prastawę, że już naneet nie uloga, wat-
pliwosć i paromnie nie następi - uważa księzi
wekhowanie Salare za niepelnie slytelnie, a nawet
za sprawę, szkodliwą, gdyż rozjątno stronę przeci-
wnę, niepelnie slytelnie i bezpożytecznie.

Rezultatem zaś będzie tego Instancja Padawina, że in-
terdykt slytelnie i Republiki spadnie na państwo lub-
na Sami Księcia.

Nie może on więc prawnie, by uznawie jego sturęgi
przeciwnie papierowi obrotu w repu.

Teraz jest sprawa inna, studium Republiki, będzie
księzi nejaresztowryne Sai Pawid męj i celnos-
sci dla tego państwa, którego pnyhiesaję, myślo so-
bie ceni. -

- Padawino, pomimo tak jaanej i stanowczej ad-

prawy, nie daj sprawy za przegrana.

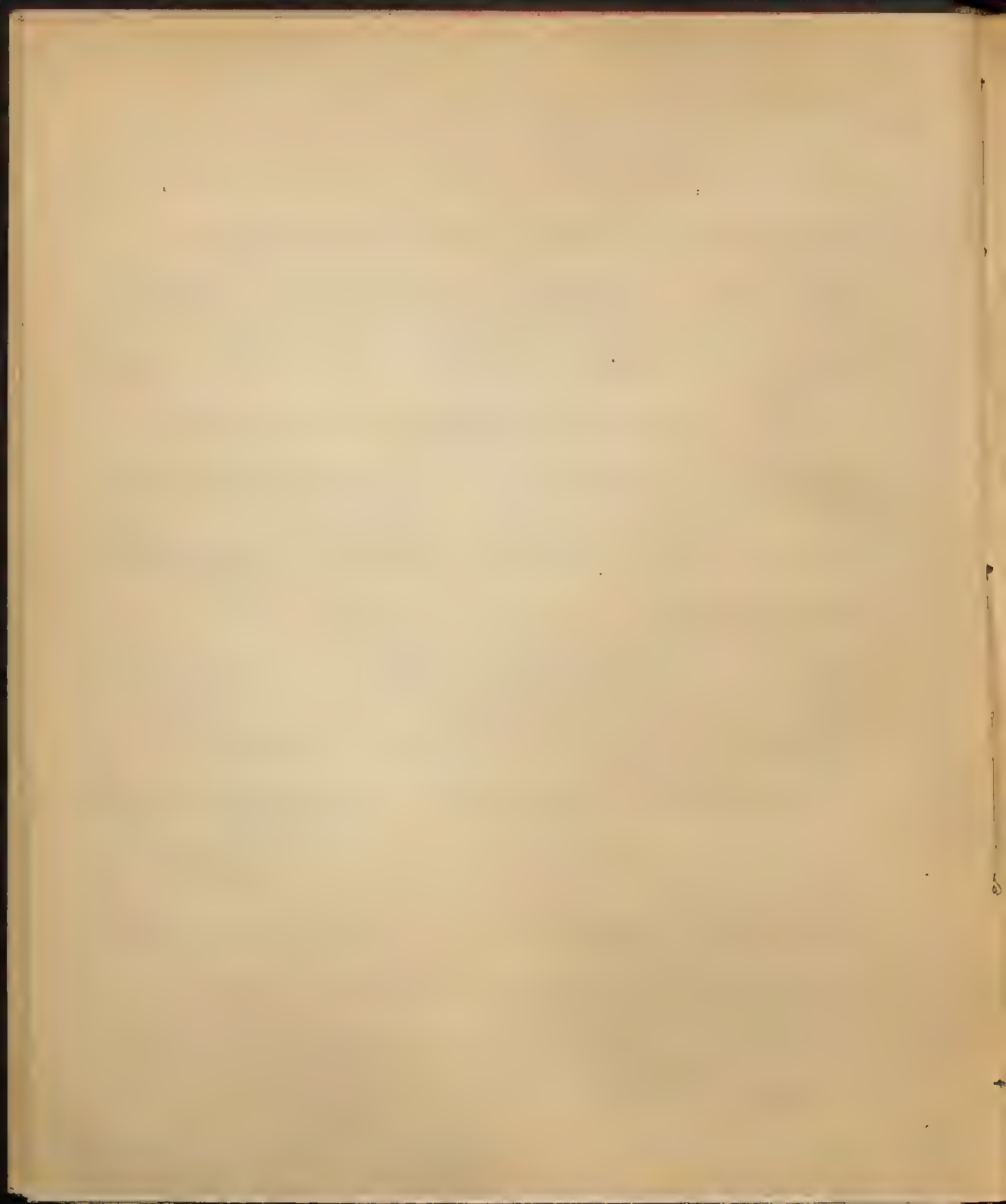
Stasat się au dely, wymowe swe, wplynaj na mnie
na zaprzetywanie kiesz i rady familijnej.

Wzywacie się nie osiągnąć pomyślnego skutku.

Twierdzić au między innymi, że wiadomości rozu-
siewane, o mającym nastąpić porozumieniu, nie
mogą być prawdziwemi, fałszywaś Senaś państwa -
mu swe dawne sklerie, co do racyjgón i pogato-
wia wojennego.

Ścieli papier prague zgodz, a Samie się że Senaś sapne-
stał obrojenia, i że hr. Vandermant się ukł^{at} i nie do-
bijał słowa - mogło być to wplynej nawet ujemu-
nie, że kieg perb adtangi - że papier na lichmiast^{ych}
mieni swe warunki, że wiele ciepie, kł^oty^{ch}
i now Republiki, przyjaź nie mogło.

Jest więc nawet obawa, że cofnie się bratniego -

iprowadzi serwaniu uhladom.

Czy nie, i dom jego wezmę, sa to odpowiedzialni
jmu siostrze Onieśiański i Katalański? -

Nie, abawia się in ludy kto?

On nie abawia się, co siostrze nycerki prawie i jak o-
sądzi jego siostrze, sa stamawie stawe, Tabrawalunie Pa-
nego?

Przyjmuje służbę, nie należy ostraszać, jakie posłu-
ki wprowadzą aby wydane ostraszać - tylko należy je su-
mieć specjalnie!

Właśnie Kucenow, przyjęt służbę Republiki - prawo-
siostrze Kucenow - w chwili gdy już mylił się nie
porozumienie między Senatami a papieżem - cel więc
gromadzenia wójka jemu Senat był wiadomy, do
do przewidywania Tatary.

Wtedy więc, nakręcał mić wó, Kucenow, czy siostrze.

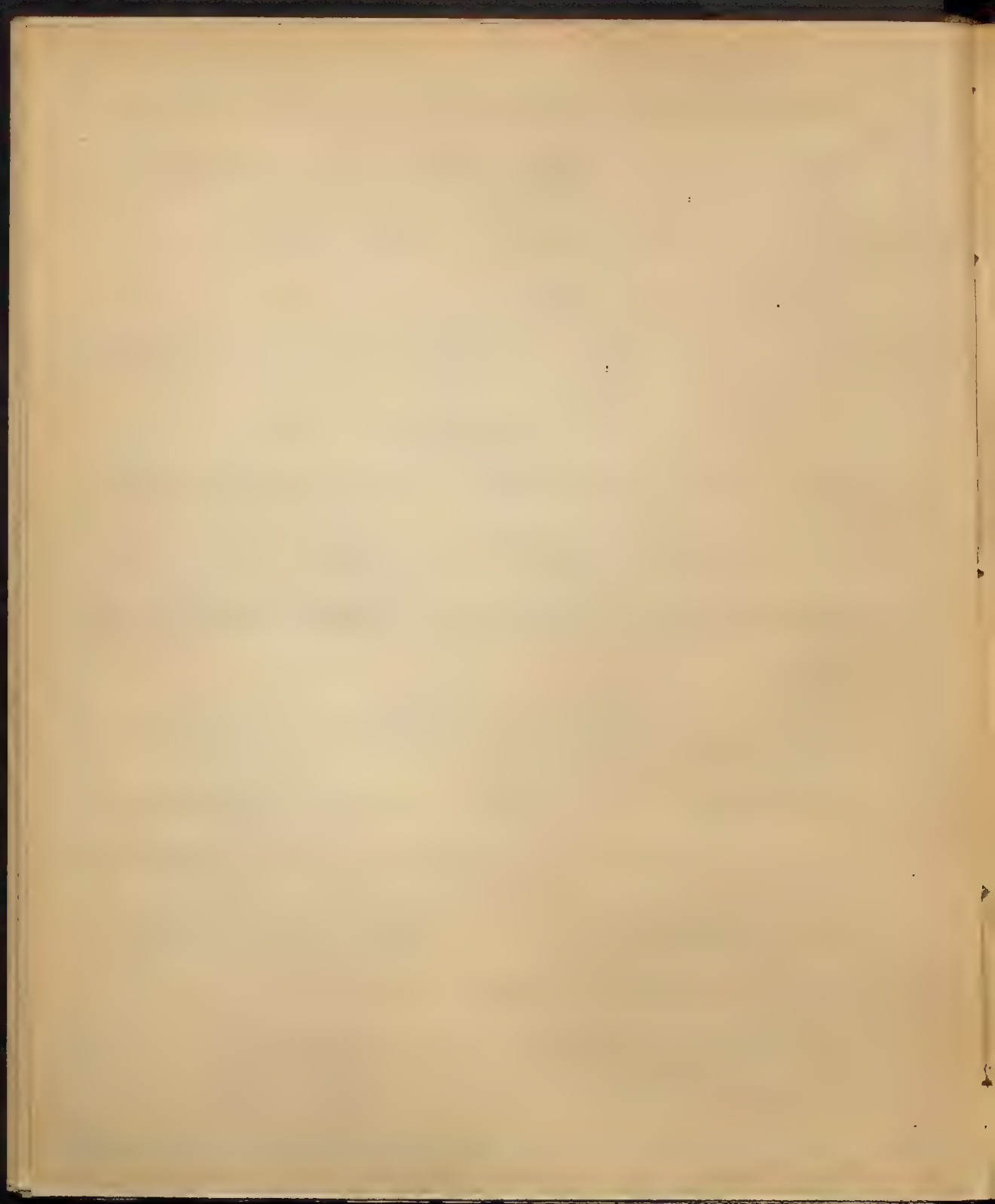
nieje się pod sztandary Ste Marka, zgodnem jest
 strasznego domu Łotaryńskiego - a nie dzisiaj - gdy
 się wzięto już zaliczki pieniężnej i da-
 to sto worycerskie.

Nieje, moi Padawino Dabj - pragnę owości i Ser-
 minois somatyl, przyjmuje cię więc i mien-
 nie Dawie i Dobryma sławo - bo inaczej owości by-
 to słychać, i moim było adwaru pamiędzy, i się -
 nie ma samiaru Dabymacie Dawego Świadawo przy-
 niesznie. -

- Tomacryt się kładzie, i wleka i ad pamiędzy -
 pamiędzy na pniehoranie, i wleka i ad pamiędzy so-
 stanie - nie będzie więc pamiędzy, marasania się
 Djabu Świętemu, lub nie Dabymacie ucywion-
 go na równanie sabawie gacis.

- Audymyę sławo pniesto Dwie godumy

Włochu sius ad kryś Padawino, ie nęda stannowesj
ad pawuńdri, erego sie ma spadnućwai, gły musi
uaty chmiał Padawino Senatowi - a wracie się do
tych mianis nobawizacji, musi gły ie indziej się u-
dai. By Romanu sawiń, nędawi swemu nadgro-
dzi.

Księżę prout jierze o ty do cztęści dui młoli.

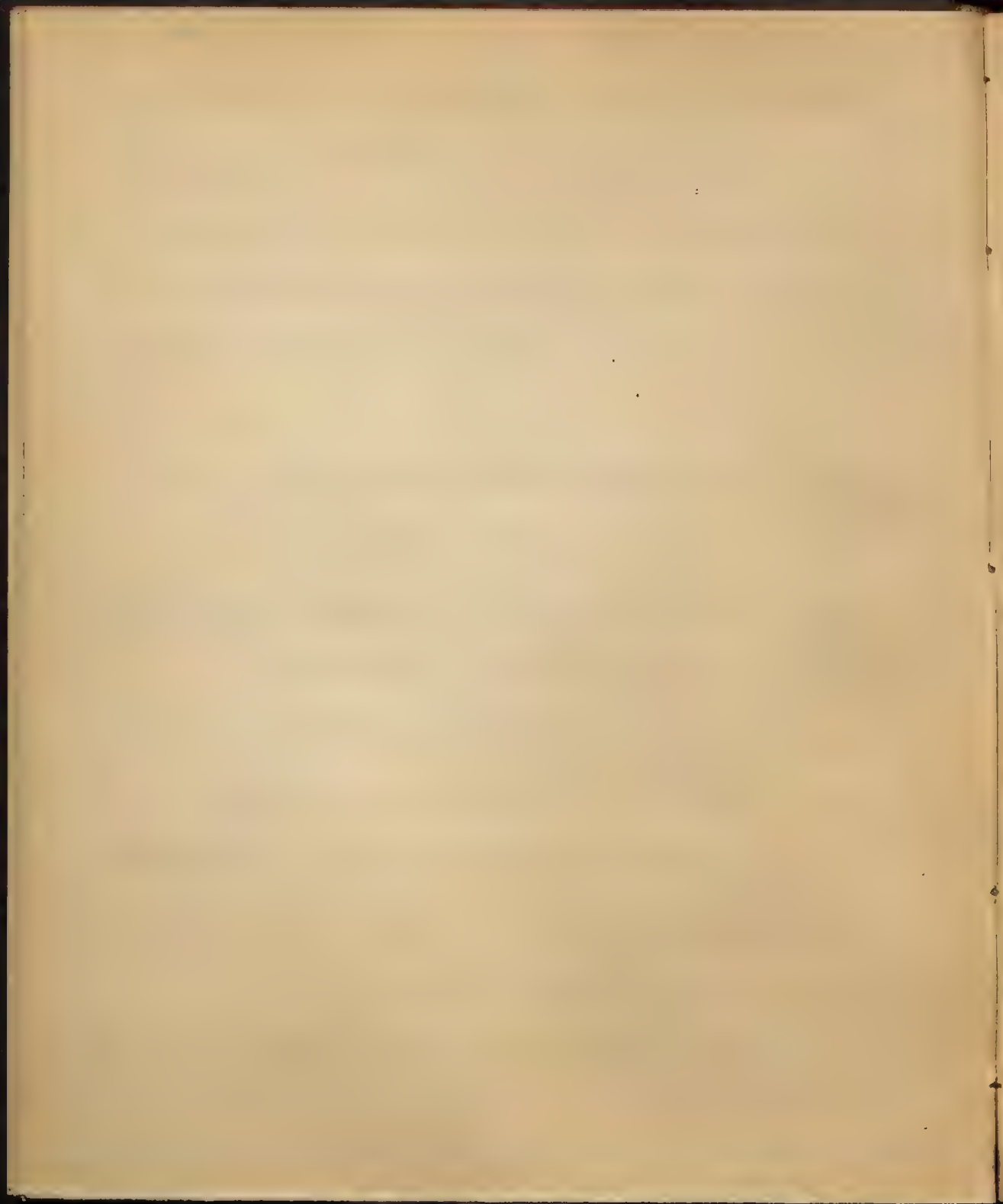
Padawino no to się wracie ogadit.

- Wót się ewer giny sekretan Wawickiego Senatu,
w dui następnym do br. Senemant.

Ten widet go w chubiego, uaty chmiał i gory.
ere, się sals, na swe patwienie, mawier:

Je wotally tyt nie dożyj ty chubli, w który albo -
musi słowo swe stamai, albo stai się nie postaw-
nym wali swego ojca i całej rodziny.

- Łapaty wanie kicze pier wotno, tyto siemem, je-

szukacie, szukacie i w Serdyktu nie znajdziecie Wawce-
kie i w pływ nieży, a mianowicie Jesu. Lir, smie-
milo jego i daniel upetnie.

Biorąc nas pod uwagę, podczytamy więc jego, i tak
to pójść i być cemu, że się nastrączy.

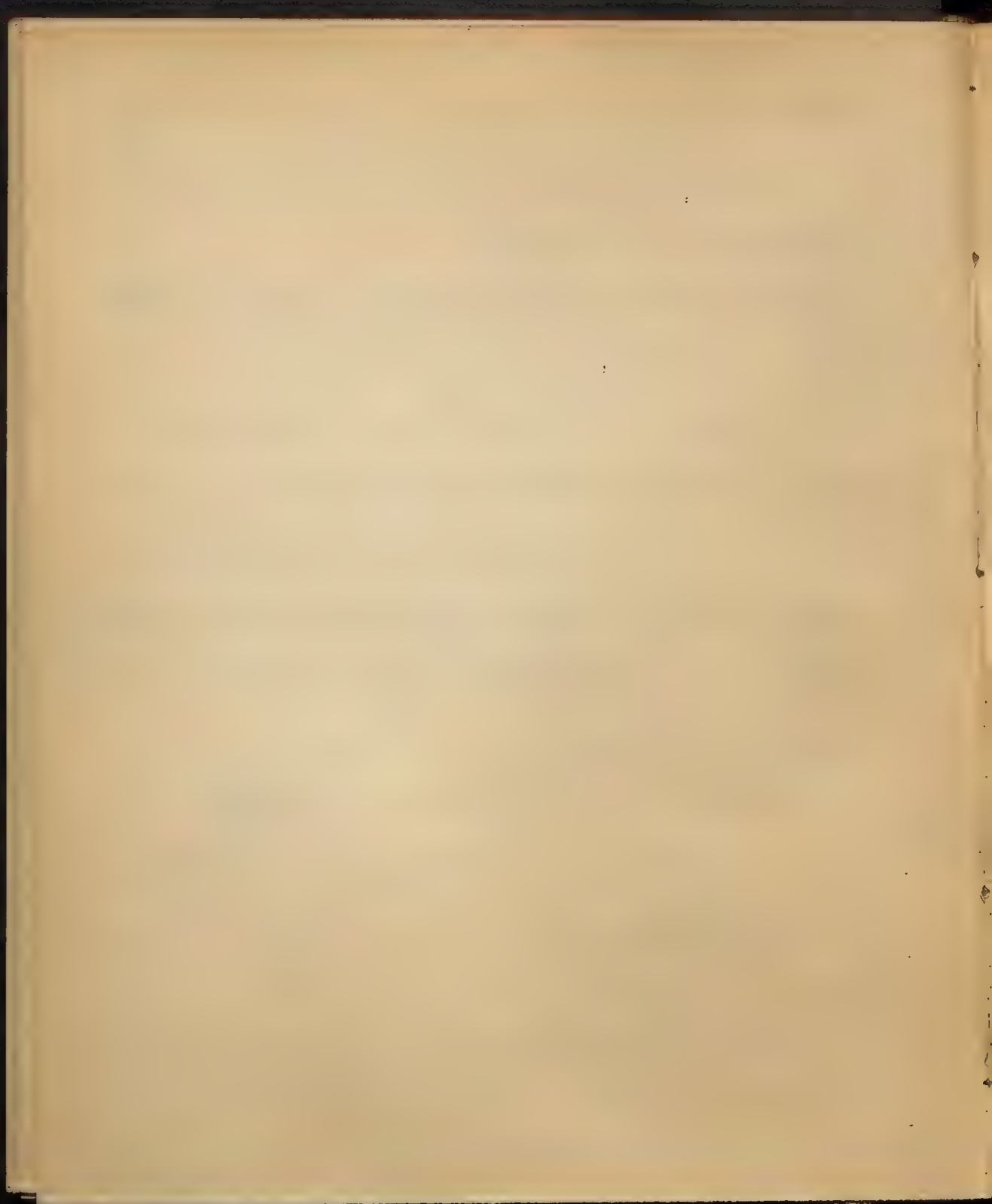
Łal, i wymagania Senatu - mówi Kaudemant, sa,
upetnie sturue, proci więc Padawina, by sech-
ciał stawiać się w jego paloisie i nie sech-
jak by w kaidze innym wyprawku, sech-
co Tancie swe rakawizanie, dawry stano i wie-
wery na pód piennię.

- „ Gdy to bracia mówili, by mu socron plynęły ”

- Padawino, widząc jego prawdziwy óal i socpacz po-
toicnie putricie, pocieszał go, jak umiał, i wreszcie

Archivum dei Trari. Rapporto Ambascadorin. Padawino.

je cała wina spada na papiera, który nie może
innaczej potrawić Republiki, Niemcego samowolnia
i sprzy mienić się, ojca używa i ojca straszy. Do
spraw publicznych i robawiasz, nieprze ucranie
raduine i przywiązanie synowickie nie u |je -
ku swym celom.

- Chciącywał Tautemant, iż użycie całej swej wy-
mowy i wpływu, by użycia powołanie do oj-
ca - ale nie wie czy się to na to przyda, szczególnie
wobec jego wielkiego Teras autarkicizmu, i powadze cho-
roby - gdyby więc nawet ojciec użycie, to być fi-
crze mu na pewno nie do piersi.

- Do tego autarkicizmu powie & cinn, powie & cinn, powie & cinn,
je wyzetho już stracone.

Do użycia więc ceteret dui, udat się Schreter na
audyencyę, na którą postanowił, poiegnai się z

Гордого да

krejsem i Nasyz apuicii, prawoicii na Swajca-
ryz - by tamie sprawy do pilnowai.

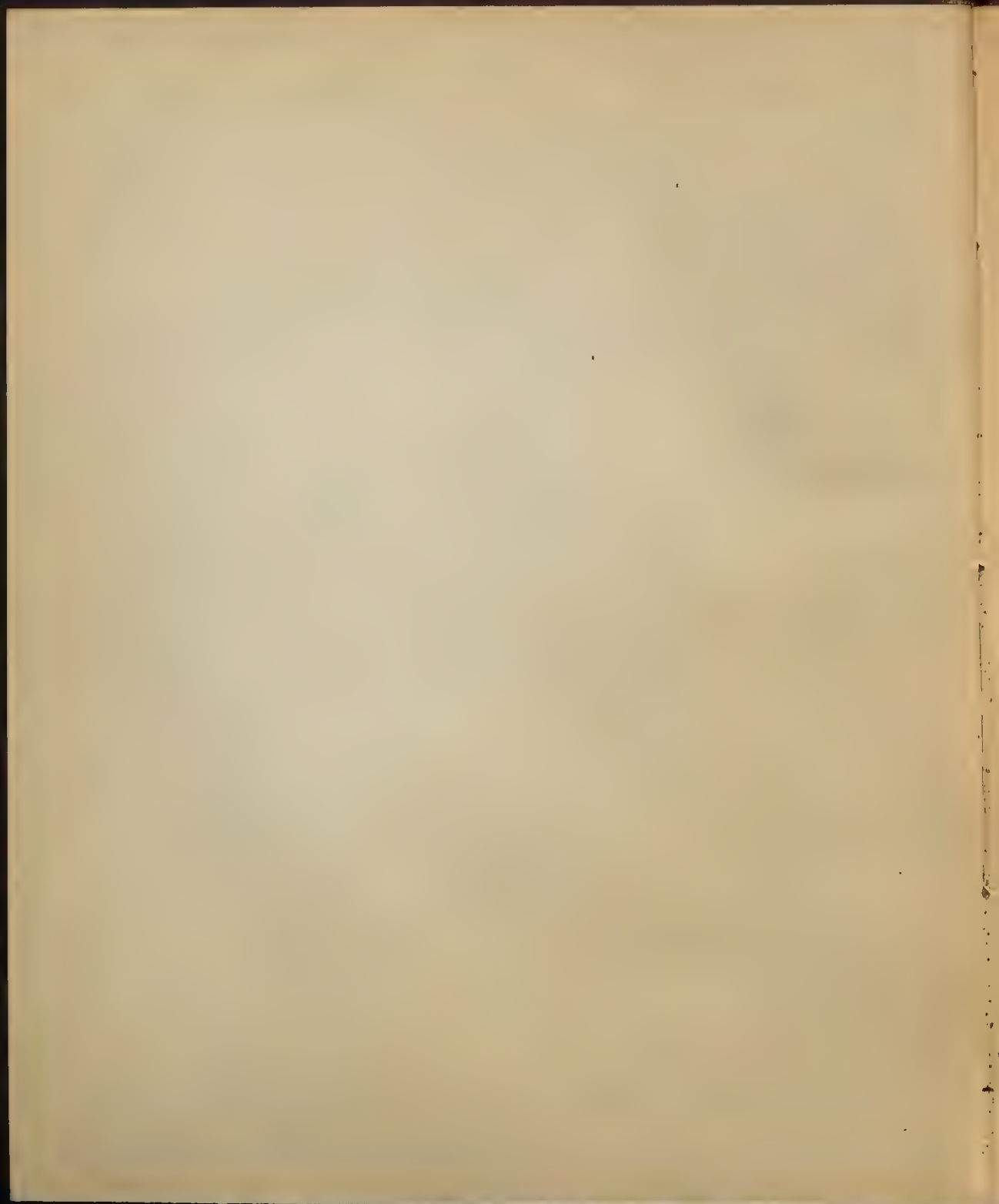
Tak ter i ucyuit. -

— Nie amierzał papies iadnej spawobuicii, by nie
sprawii Senalowi Wuechicemu, nowego Stypatu -
nie stawii go w iwieello nie stasacemu, a wstaly je
prieskiej ^wapornemu usposo bicium.

Powicuwai prekonawo sie, ie w repablice Gen-
uiskiej istnieje podobne prawo, o ktore spor sie to-
czył, Wueczy, mianowicie, prawo sabracujace
ce uaktywauie dobi, pmiu Duchawicistwo i sapi-
saw lykie hoisistawi - my mogyt wiez papies na
maprazym Senacie, by prawa te, nie uionu...

- Senal maprazu, ucyuit no lychniast sadazy
izcreniu, cygli racyej wali papieskiej.

- Fra Paolo pny puzera, i i Peryza te manly pili.

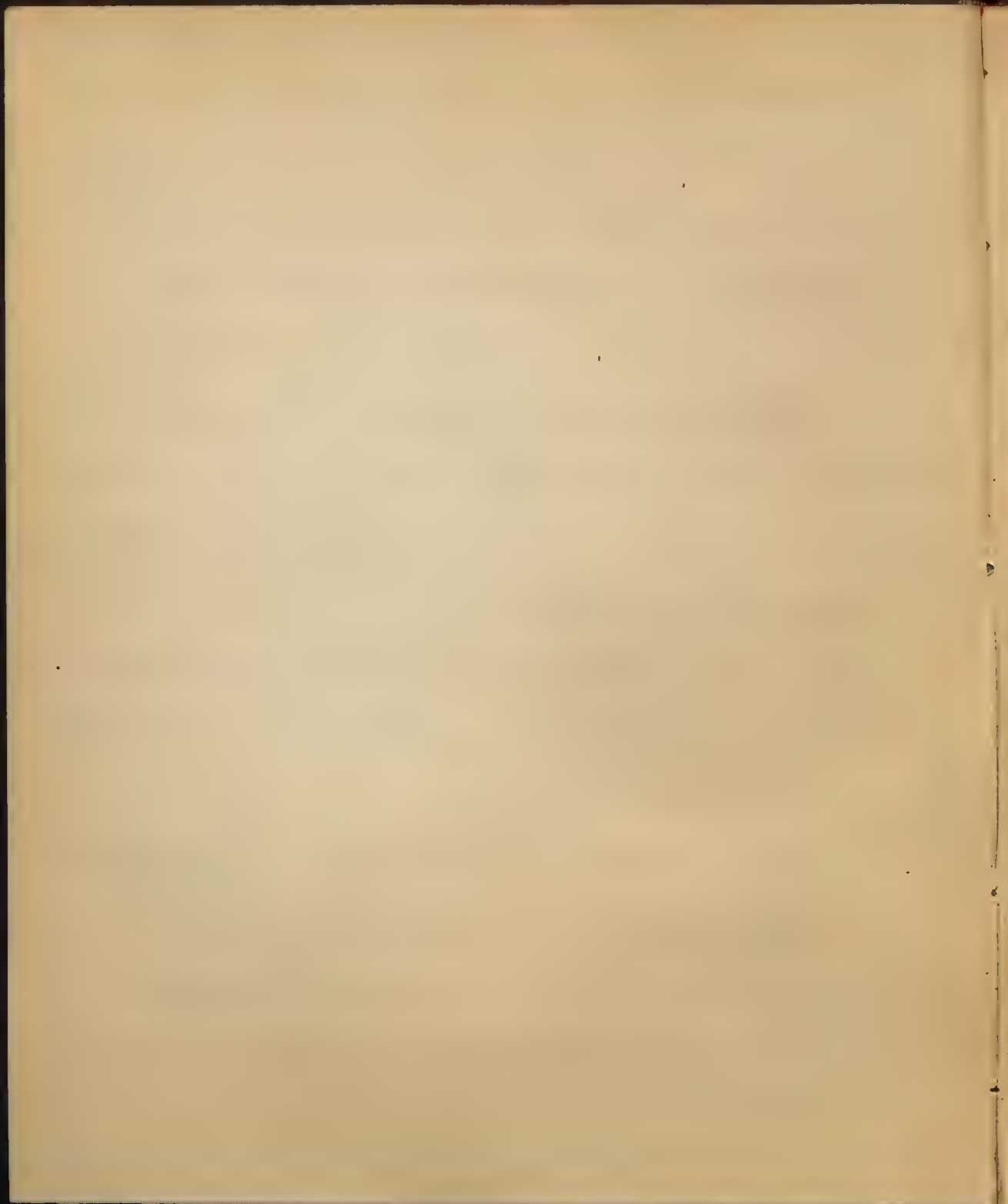
saczej by Wenecja, w wieżach kłopotu i prowa-
 i do więźniów ustępiła i musiała, nie mogąc jej
 przebiec, i i Lyle obywateli adwaga w zglisze -
 Ajia Luigiego, gdy przeciwnie republiki Gen-
 ańska, przy pierwszym nacisku, sąsiedzi.

- Wystawy to warne adwaga nadzającego Loo-
 lu - unyższyu kuryerem, postawo i Prymu to po-
 ciągają, wiadomości do Madrytu - gdzie wielko-
 mywałata wracanie.

Wziaderyt dróży, is jest to przy kłopotu i pa-
 nie, dany nie tylko Wenecji, ale i sta kłopotu Por-
 tugalii i Arragony.

— Kieraj Sabaudii, Taworaj o samaj pójcieu
 cōrti kuryer Maury, kłopotu Filipowi III, są-
 neu kłopot wziaderyt, is ulegają wali cesarza,
 kłopot się stawa przy prowadzić do porozumienia

po między Wenecyę a Rzymem.

- Wód Hiszpański, rzyt pako, Tawani Paie arizble
mi.

Książę du Lerme sai pawiebnat, ie książę lubie -
czyi stukaję orkaron cesara - hoł sai ma na -
die, ie porumnieio przyjdzie do skutku i igery
pawodziecia.

- Książę Sabaudski, neery winie, nie traca czasu, -
wydat orkary, by ruszono w drogę.

Obecnie miało być mader licue.

W Wenecyi wiec, spadkiem cie przybycie książę
+ Dica uca Tricci.

- Do mnie lewie nad cie, guet, przybył wy, Panice książę
cie Sabaudskiiego Jan Chr: Solas, spiemem datowu
nem d. 27 lutego, w którym książę Tawosi, ie aty
ma. polecenie od cesara, by stał się sprawadzi

Anima

porozumienie pomiędzy stronami spornemi. -

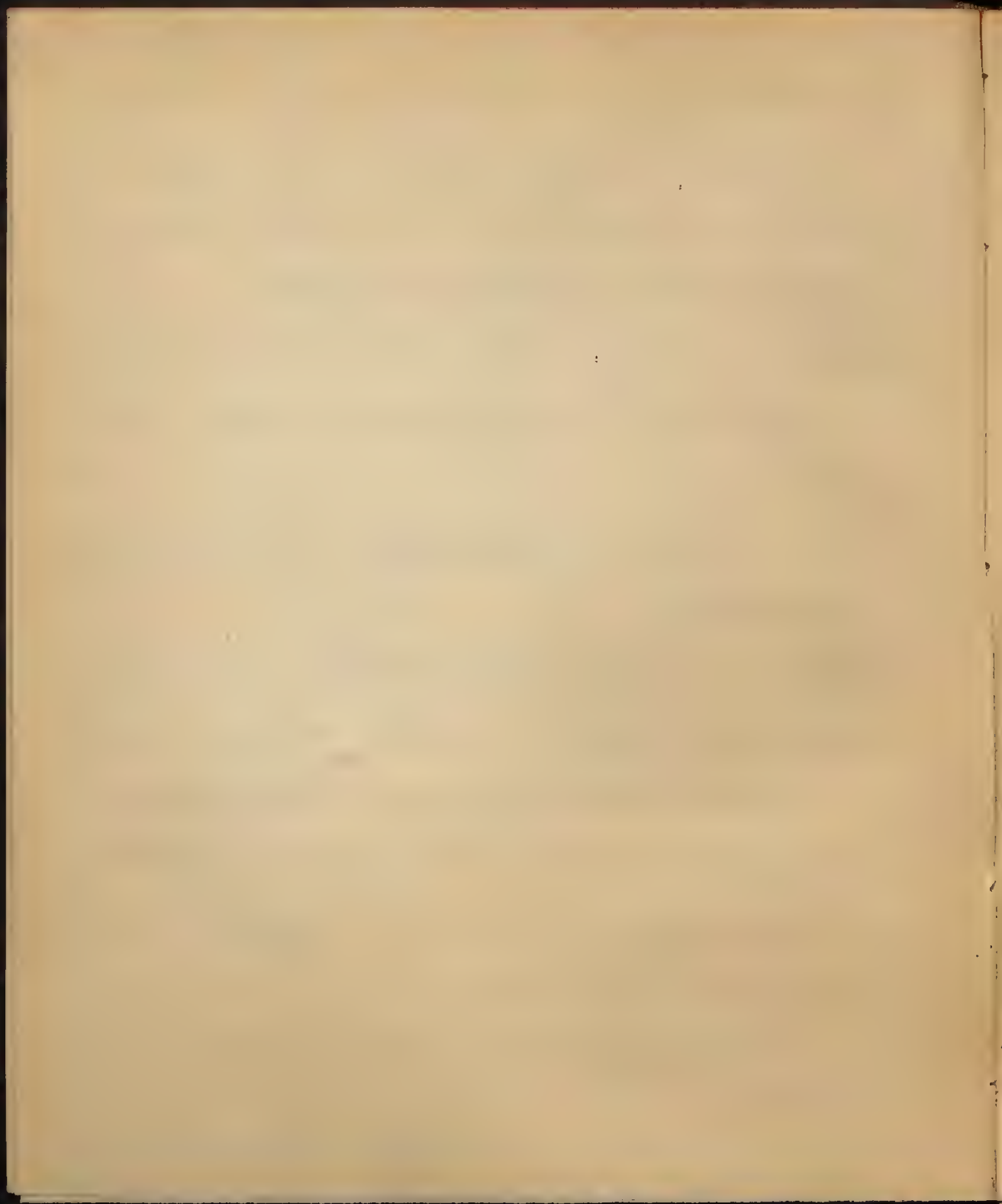
Paniemski zaś na raivui pragnie sturyci papie iowi
jak tego ~~zicrlingum~~ Republikie, nie Stacey czasu, -
postanowił sam do Wenecyi się udać.

Powet więc swego ambasadora, ten Paniesis -
nicem, by Dai ten mielary dawad swy k do bry d
checi. -

Ambassador nastet przyje tyu pmer Senal Wenecchi
Dnia 11 Marca. -

Lapowionow go, se Senal o w dizec noisia, przyj -
myje kas tego checi; Papaje do ununigie nie po -
rozumienie, piasotatego między Stolicz Republi -
sz, ten checiuj kiedie więc widniat [↑] u siebie -
Ksieie nauwego stat siviathego unyatu i mi to -
sui prawa i stur uoiu. -

- Kardynał Tycene, dawiedniacowry się, o maje -

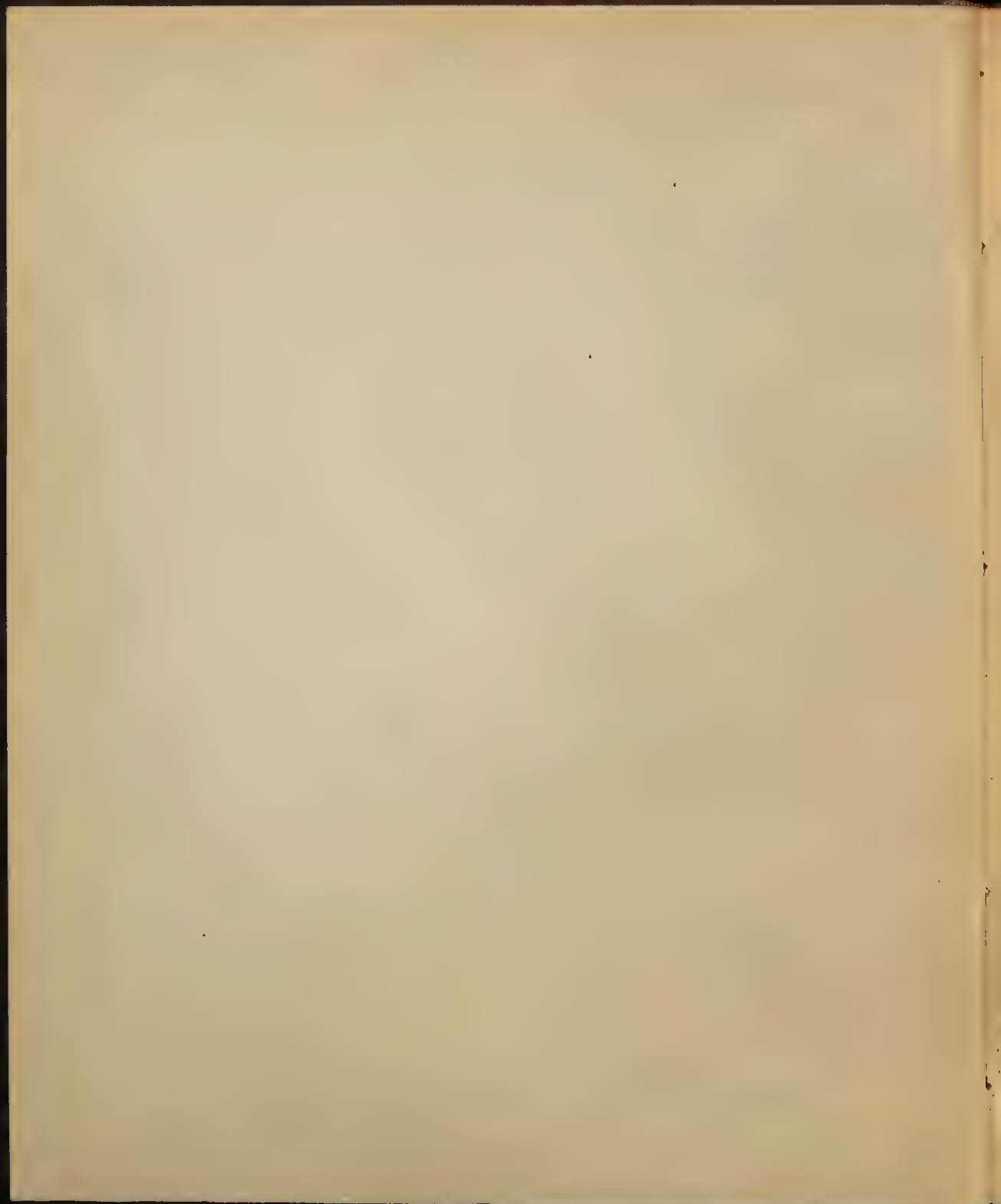
ceму męstę pini jmylyciu dżycia Sabaudiego, po-
staawit myśłai kuryera do papiera.

Leś w uel o miecił i daniel, i by jmy episcerji Tajscie
do szady, sam uwał się do Rzymu i w dniu 17 Mar-
ca opuścił w tym celu Wenecję,--

Lukredie Warduat myjechał, jmy był o Rzymu me-
quis di Castiglione, ambasadór cesarski jmy Sło-
li, Świętej. --

Tak śniatał jproscieruic, ie mie jnechiercyje się i po-
drój, w tym samym idnieku, uwał się do Senatu -
by myrarii ośławofenie cesarsa, ie Senat prajni-
sgody i do następnego się nastawie.

Cesar jakeit - moier Castiglione - dżyciu Sabau-
dieciu by go w tej sprawie zastępit - i ma na-
dziej, ie Senat, jmer wogłed na arakie, ktorę kate-
ie będzie reprezentował, jako że i ma męgo na-

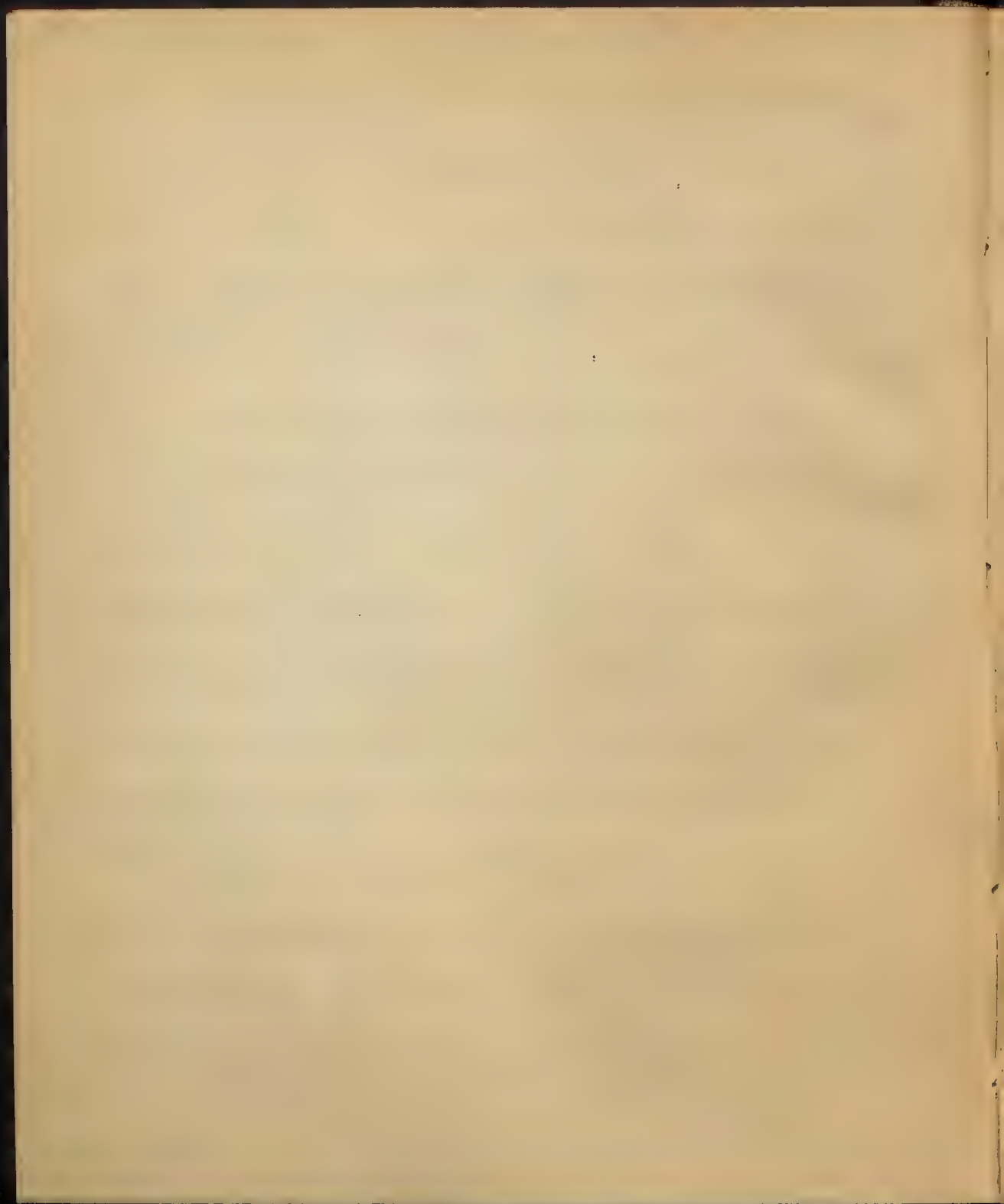

mezo, nie będzie stawiał słychuś ludzkiej wa-
mucha, i się zgoda, że jego prairie dui tuem, sa-
waste, roztanie.

Pastiglione rai przybył, by sawiadaniem o myrou-
ssuim dzieje z Turymu. Bóg jednak, sta licie-
go duoru, moie tyho walno się pomiesai.

Widocznie, o mystania pawa Solar, pmer dzieje, Pa-
stiglione mi nie wiedziat.

Pastiglione miał również na myśli, by Senat w-
płynął na Grisonów, by się spokojnie zachowy-
wali, bo w obec ich sacrefnego zachowania się
a cheji ważny gubernator Medyalui ichiego, bo-
ro by tyi mogło, że pad cras gdy trwai lepiej, usto-
dy, tam nie spodzianie ważne myhuchnie - co wy-
wisie, o mioru, y toby uroclie oai, gniele jui -
Kony sei - i to, czego się chce mi tuzi, stało by-

by się nie uniazionem. -

- Episkopia Secatu, sawiadomiono o stanie ne-
cny, krył ułtadort w chwilt oberuuj się i majdujcych
p. Castiglione - równie; statutu odpawiedzi jake, -
Kardynał alny mat i kłoz do Prymu sawio'st. -

- Episkopu nie chiał wienzi Castiglione, rily do
lyto wrykto, co uszyrat, utry mujcy, ie Senat
napewne czeu uszyrat, przed nim satait.

Sapawomiono go jeduakie i wie caki, prawid.

Sawarciu siwialeraw, by się nie twit, by mógł
au lub kiazis Sabaudski, wiecej wrykai ułt p
nisi do kłoz Secat jui sta Francis i Kardynał
Fayense, uszyrat.

Wierkic w tym w g lryie czeuione kłoz, prawid
us, klawarunkowo, kłoz sawarciu. -

Secat pragnęł tym spowadaw, sawarciu solis de.

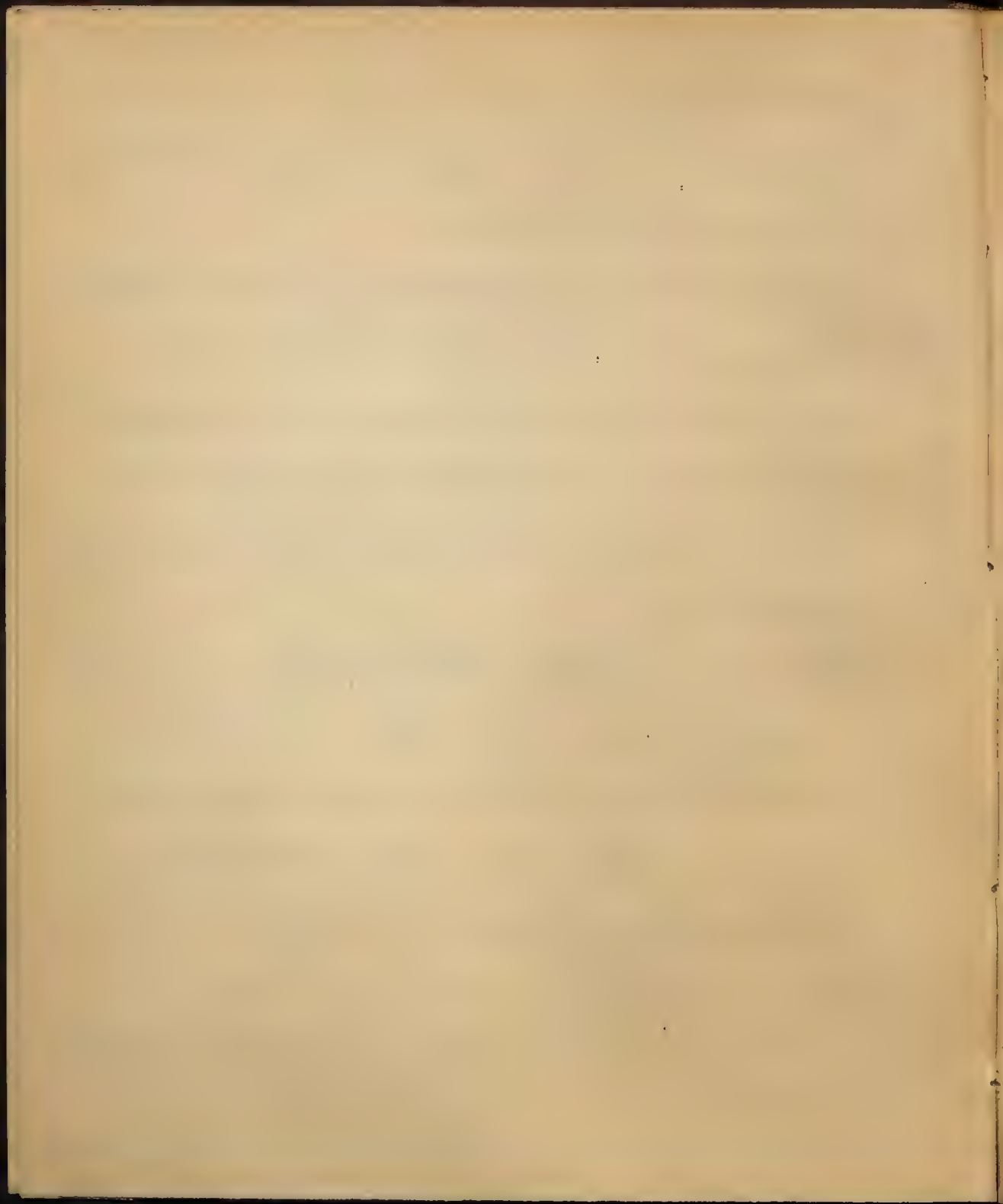

wanie produktów, które są potrzebne sprawnie
też musieliśmy iść w stronę Francji i Hiszpanii,
a szczególnie tej ostatniej.

— Wielko radzieliśmy się w sprawie hiszpa-
ńskiej, gdy dowiedzieliśmy się, że Kardynał Szejn-
nie otrzymał innych warunków — ten kardziej, u-
szkodziło się pewnie, że jemu Szejn nie będzie —
stał się tak silnego oporu, jak długi czas temu
postracił swój dom. —

Ogłosili też de Castro i Orlon, w Tryumie, że mis-
sja Kardynała się nie powiodła — co znowu zmu-
siło Szejn do przedstawienia własnego stanu
sprawy — że Kardynał wprawdzie z Wanczy wyje-
chał, ale jest zupełnie prawdo podobnem, że do niej-
niejszego powróci. —

— Wielki ruch powstał na dworze rzymskim i chwila,

przyjardu kardynała Kieria Dajene.

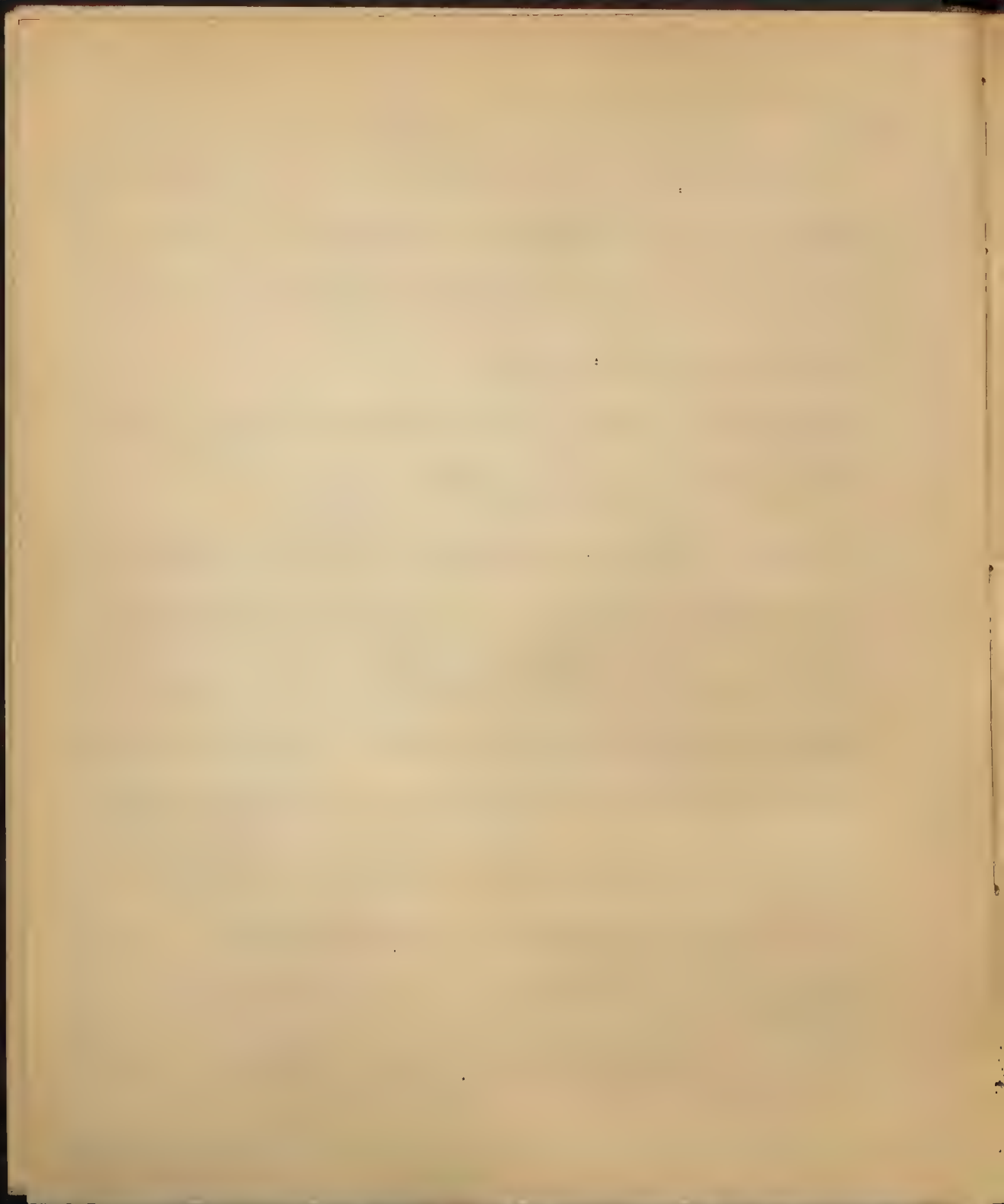
Tedui garbowała sa miś, pływani: ze strony, pie-
piere - Dudy Dornagali miś ksyd, jessere kances-
syi Sawatu - iinni snors miś Dieli rawni Kani z
moichue, tyłko w wojnie.

Tedui czerzyli się ze zgoda jui sawastę, Dudy snors
radawali się, ze wryłko rewane.

Wracie, jmus pierwsze dni, uikt nie wiedział -
co uwarai sa prawdę, a co sa fałszyw, pogłoski.

— Ten kassador I'Allicourt udał się w reście do
papiera, spróba, by tej sprawie ras jui koniec po-
tęży i albo w Lew, albo w inny sposób, lecz by ję
ratyfikowano, gdyż wszelkie pogłoski, które obiegają
po mieście, nie jmy nowa, saerery to, ani Murzi
Przyuchiej, ani doślawi francuskiemu.

Murzi i paswada o mienności ję i Dacie - Ksilo.

lowi, że na jego poparcie, papież nie daje się zwracać uwagi, jego ujęliwań, że nie szkodzi mu nic.

— Kardynał Taccus miał również ciężkie przeżycie, w kolegium kardynalskiem — gdyż ci, co nie — pochwaliłi postępowanie tak gwałtownego, papieża względem Wenecyi, obecnie swoim pragnieniem, widząc tego rodzaju upokorzenie się Republiki, nie było, co przywrócić kardynał.

Osiadałszy tam wreszcie papieżowi, że więcej usłyszanie urycha, a nawet co do kwestyi prawości Sesu — Lora, to i to sprawę bręka odnosić do pomysłowej — jej sprzeczności — obecnie bowiem, mamy nie — ma, by Sesu, bawiarę wydane na soku ad — wokat.

Kardynał jest przekonany, że pod tym względem

Senat tak uparcie przy swej decyzji - ten błąd, że -
wolał by nawet w ostatniej chwili na króci chęć i
jak Peristom w sz. pu do państwa, Tawolki. -

Lasmacis to wiadomości, wielce papieru.

Uważał on bardzo, że swój akwizytor, skuta-
wanis przy tym warunku, ten bardziej, że Per-
istom to obywat.

Martwiło go to, że crust Dobne Państwo II, że sami wto-
siości, tylko i powadu nastawianis się do in-
terdy to, państwo weneckie, upiścić byli i mu-
senci.

- Hardywał Du Perrou jednakże, starał się przy to-
marzy Gien Świętemu, że in beresa Naisioto se,
warując się, awisli jednego sakowca.

Dr szwitolwo, jak poradził Tawolki, przypada tak
Draśkiwz dwętych ustrój - postawia się na -

↑ przez

przywrócić normalnych stosunków koincy-
do w państwie Weneckiem - a i czasem, gdy to
względem nastąpi, dopiero sprawę Peruiton swo-
na staraj się przeprowadzić.

Przytawiał De Perron przykładał na papierze sto-
runków, szerepując je stosunków francuskich.

Mieścił Clemens VIII, także gorąco pragnął po-
wrócić Peruiton do Francji.

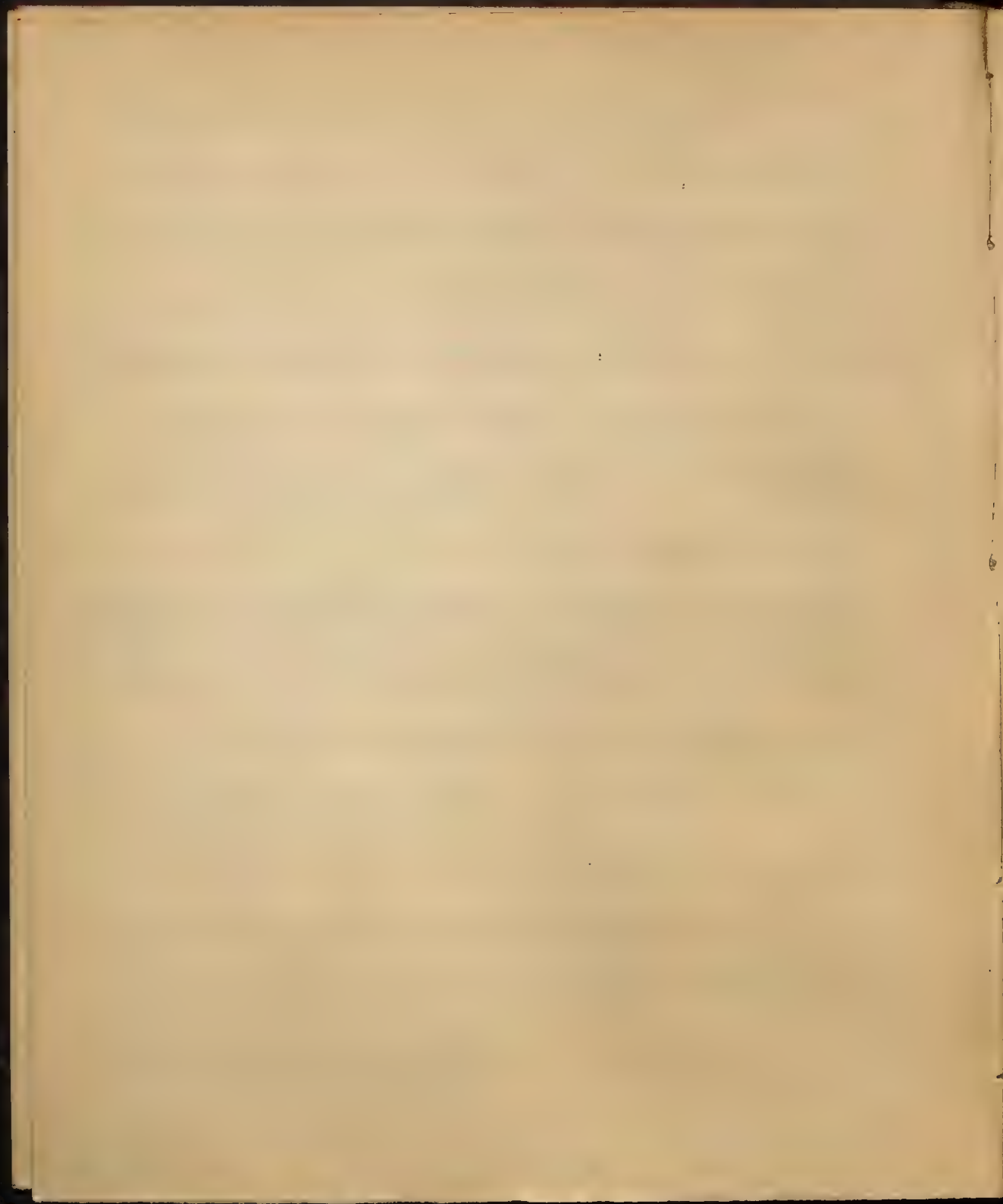
Gdy jednak widział na jakie trudności natrafia
wobec rzeczy do sprawy niejęcej chwili ad Trzy
by ją później wogóle nie przeprowadzić.

Wypadki zaś później się dowiadają, że sturanie i
do sprawy wogóle nie postępowano.

- Najwidoczniej, trudności, stanowiące w aram-
ki papieża ostatniego sturanie.

A miało być: a ichy Republiki Weneckiej pi-

semme trójte robiawiajanie, i prawa samowisto-
ne leża, padacac swawie postakaczi.

Le odzicie in lezdy kta oglosawem roztawie tylo-
w Krymie, gdyi uwasiaty papier, sa ubliwienie -
swej prawagi, gdyly miai tym macrai do kzi cze-
nowi kardynato, jak by to musiało następić, gdy-
ly adustawie miało się ad kzi w samej Wenecyi.

Do do pierwszego punktu, siwiadczyt Sayeuse, i
pawicwai, o padobnem pisemnem robiawiajanie
do kzi nie było mowy, au nie ma uprawianie -
wia se strony Senatu, p. nystawie na padobny ma-
minch.

Lwaca jedual uwagi, Ajia Swiętego, i król fran-
cuzki, p. n. jego wta robiawiajanie się w imieniu -
Senatu, i prawa parostawie w samowistnie - do
pominie papierowi uwstareczy.

72aden

72 Lu jednak nietylko.

Na drugi są punkt, aiwi ad cygli uni sono. I' Allicourt, Doyeur i di Castro, ie kępiej by papier ad-raru aiwi ad cryt, i i sgady nie chce, lo nie hebe-go ludzili. Hou ferency aiwi i ludzili sie, ie co's-radze - gęzi padakuy warunek, j'ak ad wotanie iulerdy ltu my tępruie w Trynie, siuona sie ser-waniu pertraktacy - lo Senat nai pnystat' nie moie, j'ak i haideu iuleresow any orad by liti-nie pnystat.

Chodzi w sprawie o ad wotanie iulerdy ltu, ale i o styl w j'akim atł padakuy hebie i redagawany m. Mirakie lęlo ie moie w niem niuieci stois obelgi i upokorowuie, ie nie j'edem orad, wolat by pnystat pad Nętwę, a uizeli mici ję w spaiob obel-rigany i ję lę. -

I' dawat sie papier w rescie pnykonanyu, ie ad

1 jednak

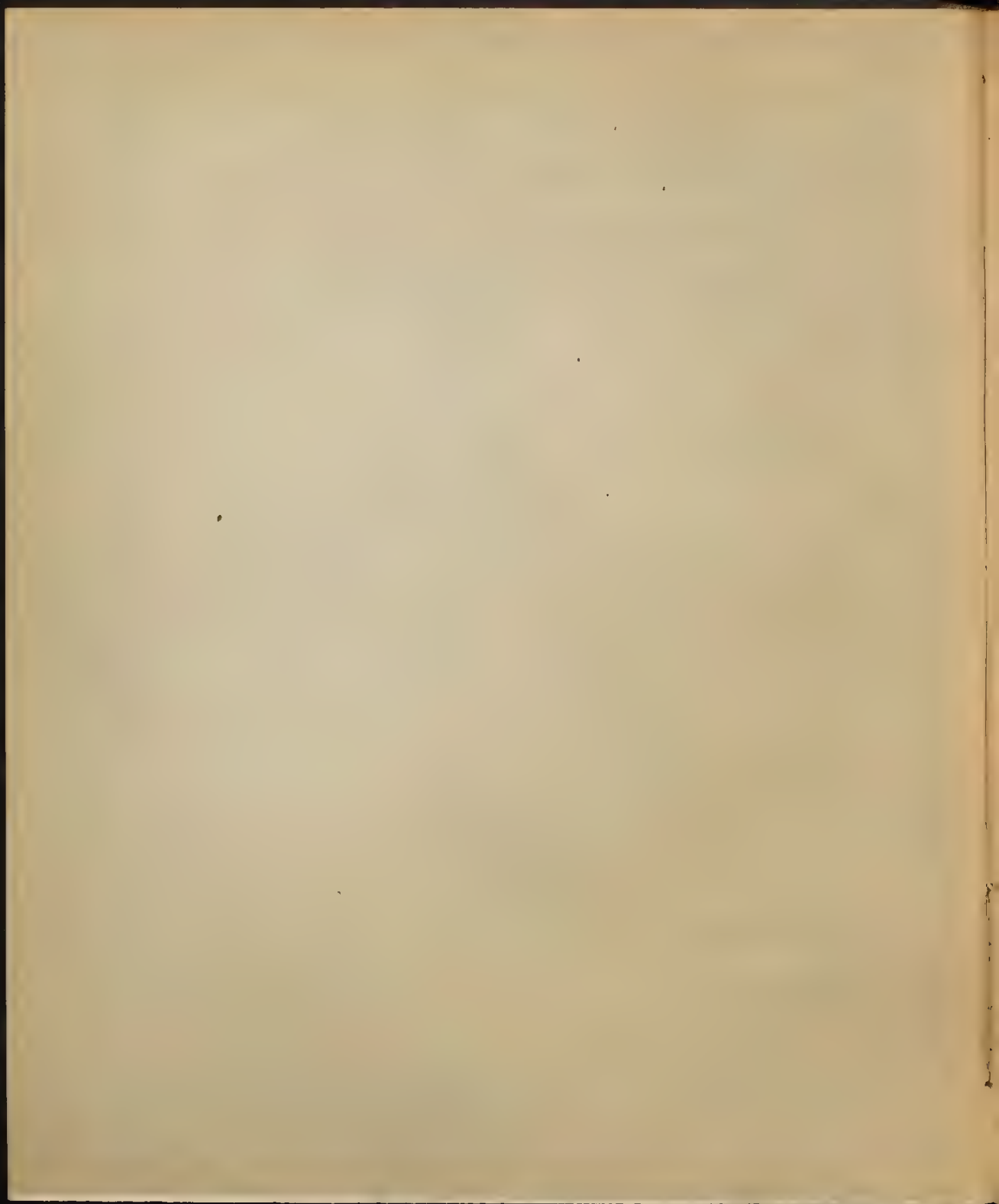
tych warunkach wypadnie mu, ustępić.

Wymagał[↑] jeszcze papieru, i to był koniec jego namów, by uwiezieniu króla, wydać mu zastalibę zastrescei i protestacyi ze strony Senatu.

Gdy się oświadczył, że Senat chce protestować, - czyli ratować zastreszenie prezydentatu - chciał Paweł V serwać wszelkie ułaski Valere - ulegając - papieżowi i jego charakterowi.

Kardynał Du Perron papieżowi, w mieście i w Łe - necie, tłumaczył, że lepiej, jeżeli się ma serwać - by serwować następcę w Wenecyi, niż w Tryumie gdzie wtedy cała adium sprawy, spadać na - Senat, a nie na króla, myślenie, lub co gorsza, na małego papieża.

Przy parły bowiem, w ostatniej chwili Senat, mając to samo na uwadze, ledwie musiał ustępić.

pii, i tym sposobem, sprawa bęgieł wygrana. -

Papiesi chcieli się pomścić. -

Dwóch wziętych konwiktów.

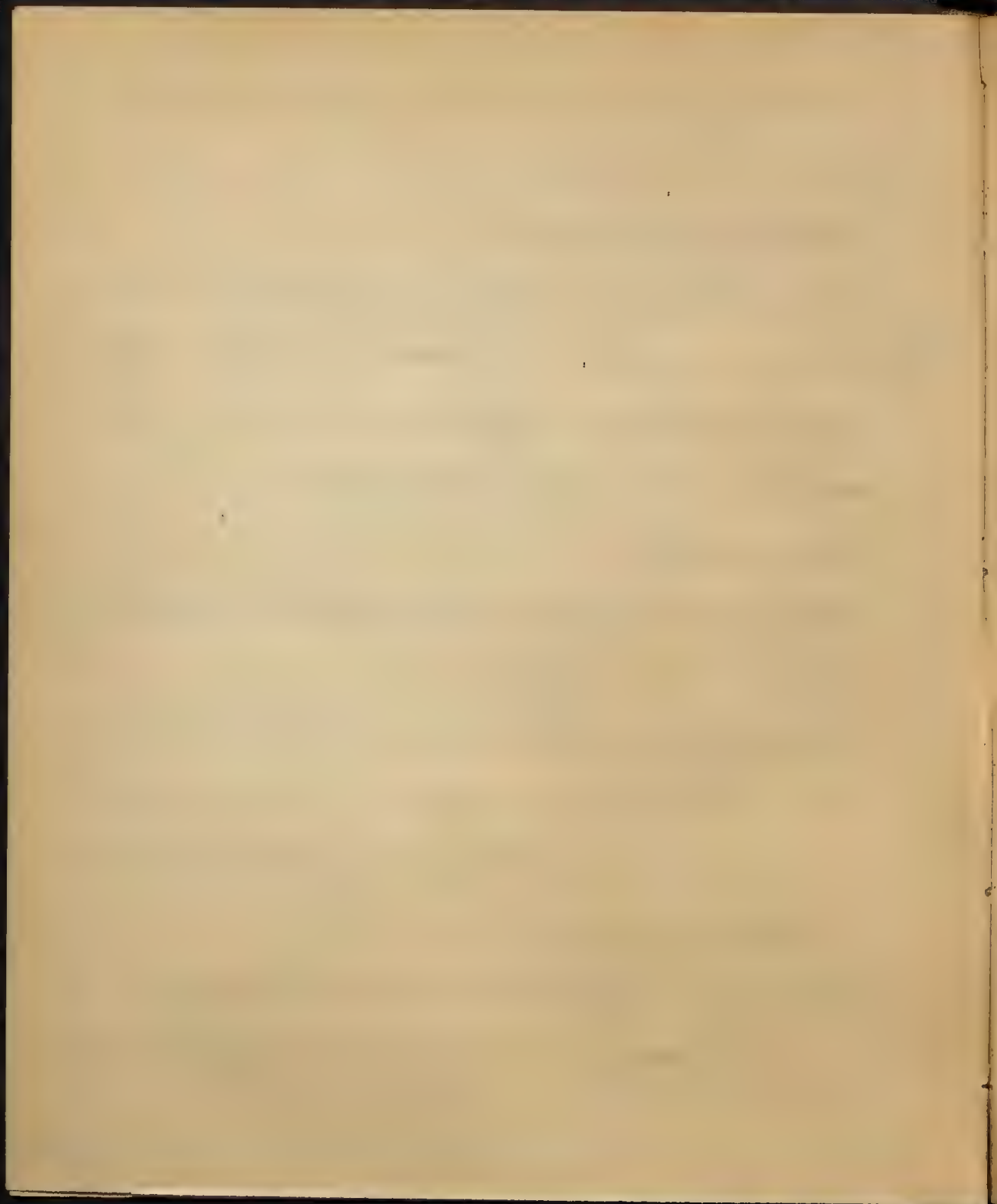
Wierzyli kardynałom, nawet i ci, co o prawach papieża
i biskupów, nie byli na sebraniach, tym razem
udał się kardynał, w nadziei uzyskać wiadomo-
ści o prawach i gwałtach, i nie papieża.

Ale ich mylił.

Na konwiktach, papiesi stać sobie jedyni - sprawie
nie wspomnieli.

Po piero, przyjmują kardynałom spieranie się do
mocy. Kardego na swojej audyencji, mówił
im, jak o rzeczy ratyfikowanej, i o porozumieniu
i Senatu Weneckim, dążyć do skutku.

Odprawiali w prawdzie na tych audyencyach, Kar-
dynałow, wezwać i realiste sąpatywanie

ale papier, padły swego smycza, paski, pit-
mytepruie wetny swego s dancio - i uloiuycie -
warunkoie: V. ardyucatem Tazense, już więcej
nie smieuit. -

- Prostatu jenne kwetga nader trudno, do -
jest uloiuie kreve papieru kiego.

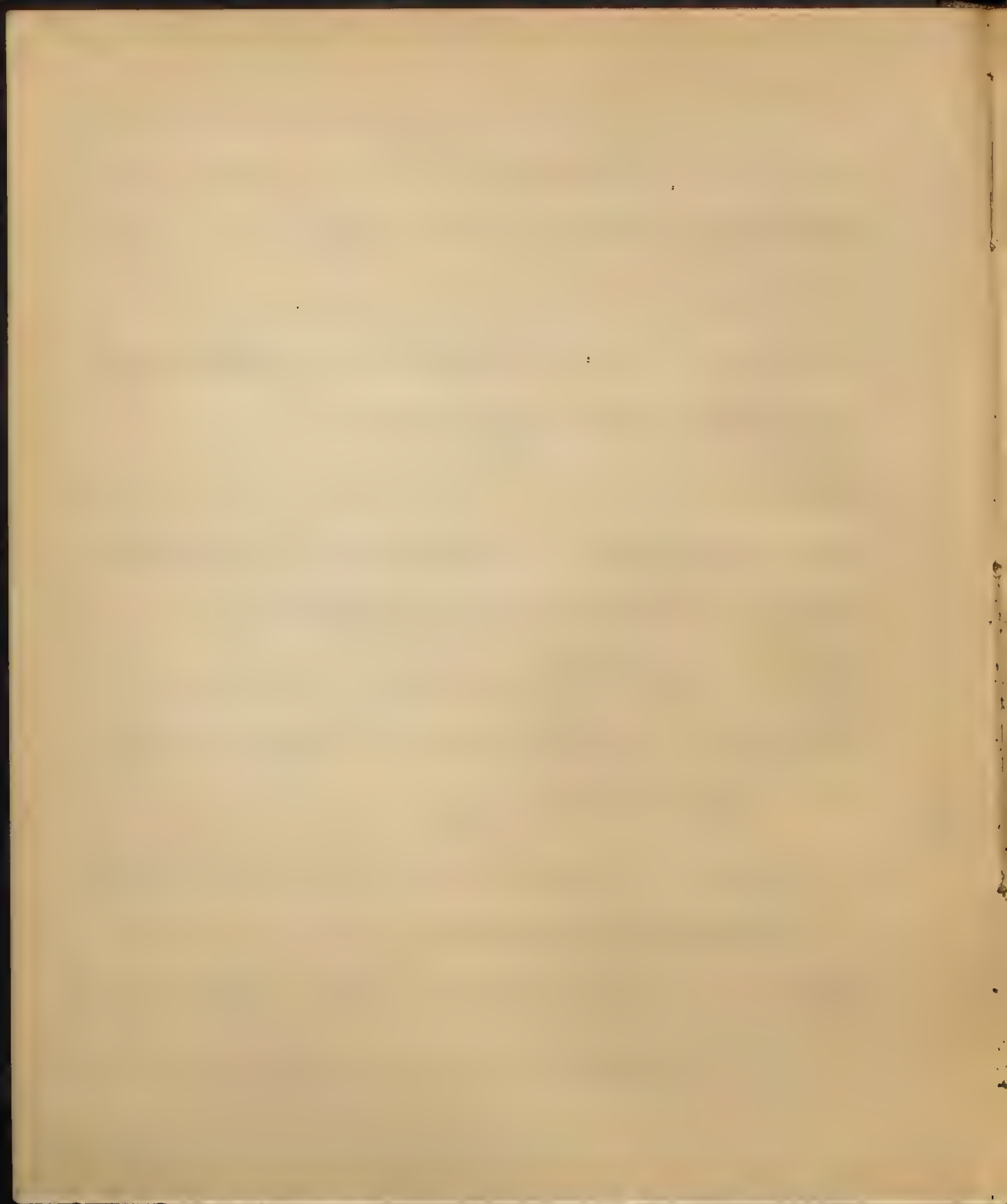
Muriano kawicem i wasai saraiuno na dultaj
noie alaly papieru, jak i miei na wzgledie
wielke oblatiwaie Senatu Weneckiego.

Treco byto o lye trudniejsz do satawienia, ie -
nie byto jenne precedensu, do ktorego by nie -
moimo byto satorowai. -

To lychcras i dejmocoano in lerdz lt, na chutak
proi ly, bez dajych pad kletwa. -

„Moine wiec byto - moine Fra Paolo - eryciat Tache
„shonylati oc spachowoi, i upakowai je ten leri

„a czasem nawet i rionocresnie, Karę natęży.”

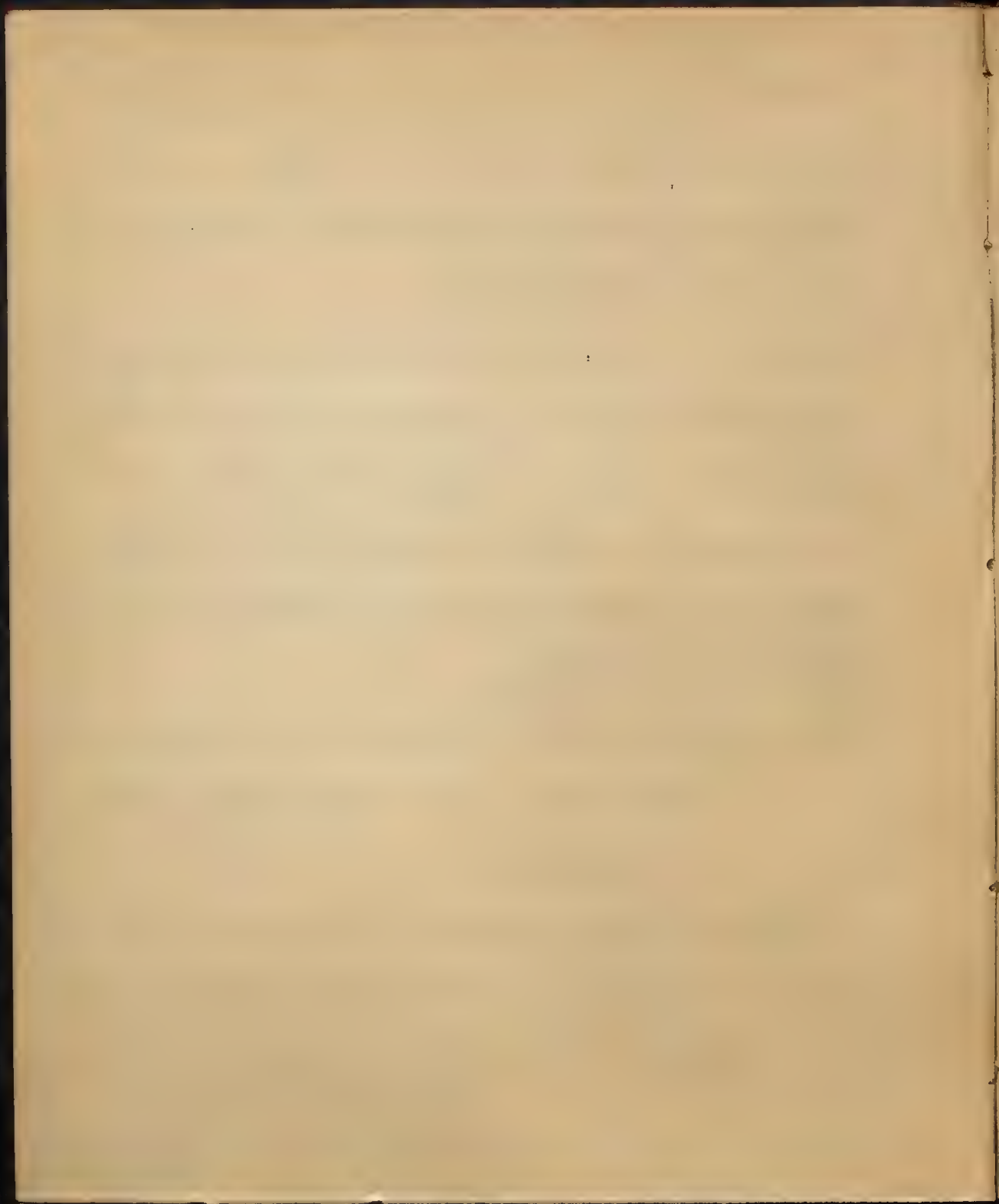
Wle obecny wypadek, był samo islugen.

Nowou partę piono westyng stacis i cudy i wia-
tlego hardyguata Do Perron.

Poradził on, że nie postawo breve, lub co i padab-
nego w tym względzie - lecz by 4 dwiestyż nato tuis-
mo ustnie - a my thomacy nie Senatawi, ie do-
pner wględu na Senaś nie cygni - by nie było w
piśmie przy padawo myscusci, ubliżajacych -
Przedawo Wenectisium.

Do papiesia sei, ledzie ten spowob o wielk honyat-
niejeryu, gdyż nie da pada do kom estany, które -
sawise ujme przyuorze, -

- Oby mat wiez hardyguat de Tayeuse, in struk-
cyę pisemna, padpisana pner papiesia, ie mu
pakca sżycie in ledy lto.

Zaistat, iarcze papier, dy mini strawie, ktory
brali udzial w pertraktacyach, byli temu akta-
wi akucii.

Lanciurowat papier rownie, do udziomu Arce-
ry Claudya Monteno, sedniego kryminalnego
z Ferrary. -

Du Perron rownie; zapracowat Pawlo Pau-
td, notarynara papierskiego, a ktory byl jigo do-
mowym kapelanus.

- Weryetho do udziomu wronie.

Papier howiem w koncu akarywat chej shori ero-
nie z wreskieni hwestyami przygolawaciu-
czemu. -

- W Wenczy nie o tem weryethiem co sie dzialo, nie
miedziemo.

Wresknie nei trudnowie, w dajnie do poroczenia

Przez potuszenie

F. 12

Frachnujcie sobie relacje, o

Frachnujcie sobie relacje

Году

х а зар аху

I obrymat wlej miere

F by syn jego sturyp

E mowit dataj ze

^ Ha co in mist

nie dla Szwajcarskiej.

Ho: Kaudenauat uściwił kryt - ie sawsze jęć na u
stęgi Republiki - i ajcie jęgo nie ma nie pnieu
ho teniu, gęzi abemie, Republika, jęćli patrećo -
wai depie sawie gęzi, do pnieu ho wapieniu -
mierzyniu, nie pny jęćliowi | a pnieu chae mierzyniu
Turcji | au iai chae Sawieću, ie uniu do trymai eto -
wa.

Je abemie uie wachat, to uie au leci abaciećuieći
teniu sa winnie.

- Dawidziat uie Padawino, ie Hispanie Dawali
ho: Kaudenauat 15,000 sendin sawiećuie, by tyko ad -
stępił Republiki, a do uiech pny etę pił.

Uściwił kryt miał au iai ma to, ie Republiki tyko
adstępi, jęćli go ajcie do lego i mierzyniu - als uie
kier sawiećuie, iuniej uiech pny jęćli nie more, i ma

Tgdyz

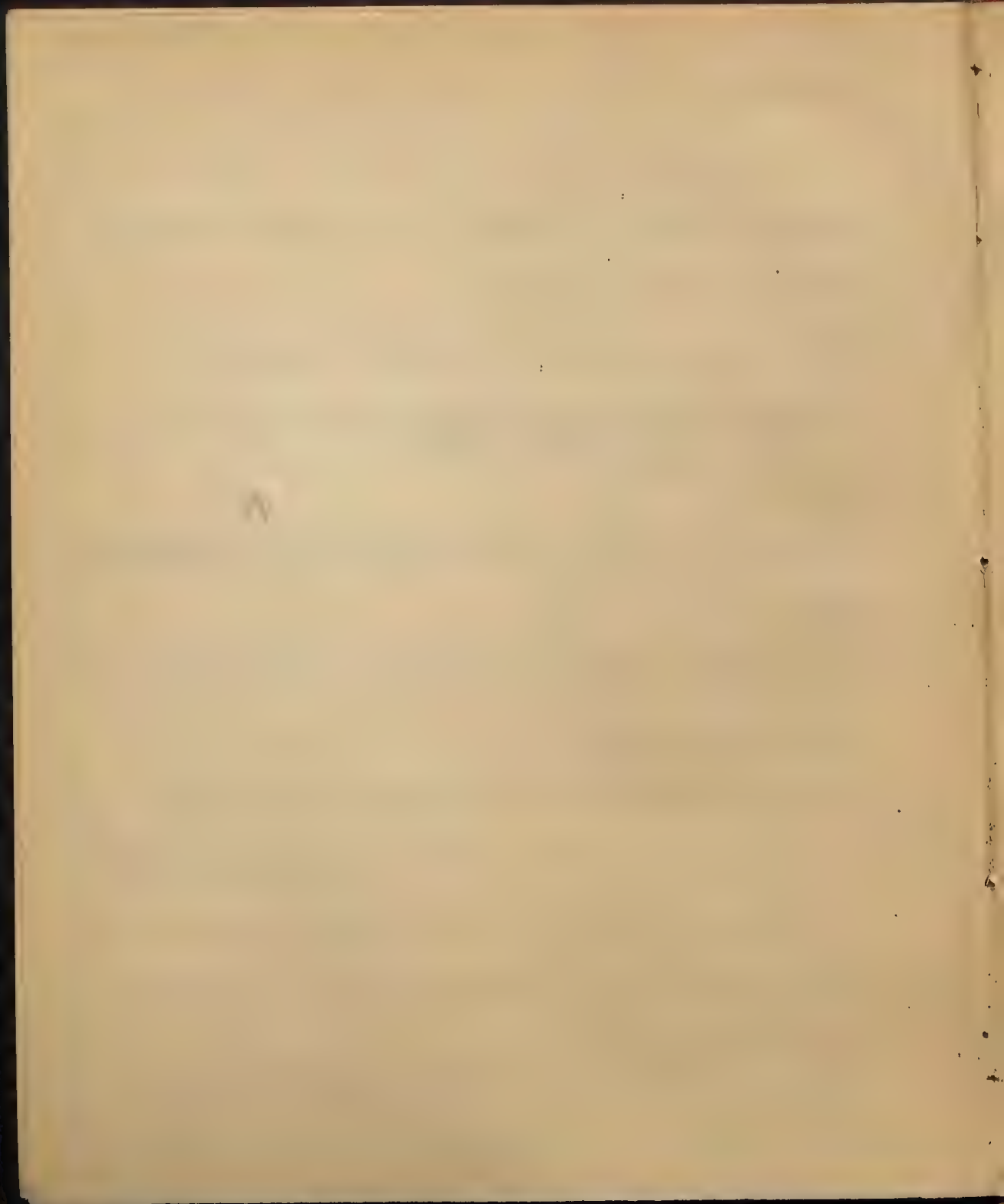
Greer

Гі, як найрідше

Było to w Tameriasach Wielkiego zgadnienia.

Trzeba się było więc zdecydować, czy do Swiętej wasyetho u.
Kościelnej.

„Alte Senat był innego rodzaju, uwaga każdego, re
sta ego jest

„Wtedy nie winnego w całej tej sprawie, choć z tem

„na tych prawnikach, czy ugoda nie stała się przed czy po

„Swiętym Ładzie.”

Nie zgodziła się do sprawdy, bo ludność Świętej prague

to by Święta ad tych nie już, wiedział dobrych stanów kościelnych.

Narajutn H. j. 10 kwietnia - udał się Wandyuat do Ł.

matki, przedstawiając sprawę, ale opuścił całą sprawę

bo, co by mogło unieważnić Senatorów rodzajów. -

Wierano mu co mówił, bo warunki mi z przed

1.

Foa Paolo.

Грукае'

„i dworaka króla francuskiego.”
 „i jednego z najmanie ułazych kardynałów

Laponiote Senat o najblyższych chęciach papieża
 względem Republiki.

O papieża pragnie spakować i dobrać stowarzyszeń.

Terli bowiem Tatychas nie następowało porównanie
 nie, widzieli natury przesyła, nie w tej chwili pa-
 pieża, lecz ułazy ułazy do praw adwokatów pertraktacji.
 Obecnie se, tylko dwie ludności.

Pierwsza: by Senat miarował ambasadora, o nim
 misjiu by die in terdykt, a ludność

Druga: by Senat pozwolił prawota Termitom.

Punkt pierwszy jest Tatych do ułazyu, do as
 kardynał ma ma i die in terdyktu i nie potrzeba
 adwokatów nie do papieża - nie punkt drugi musi
 być omawianym.

↑ Tycho

Preszto warum hoir jist mniż wasi^g ~~g~~

Bnime, auc:

Wspino wie mydaci roztanc her protest.

Powrocie, kiego i schanu^u, mydaci i pawade iu.

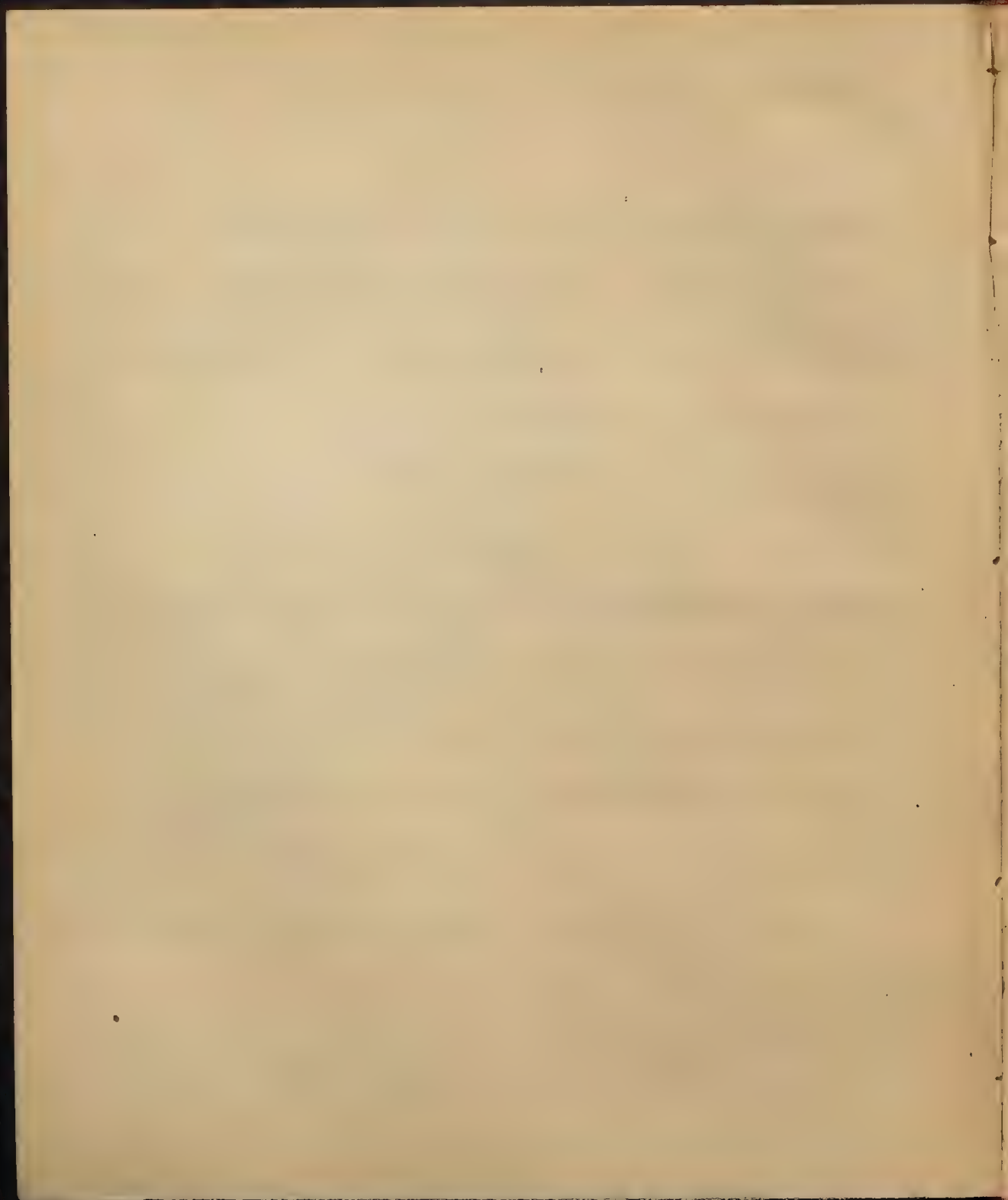
Lezydltu, i w praw adieu roztanc w awe wlasnoi
pmer uich spurscane.

Odustany leydio protest Senatu i pieme stego po-
wiadu roztanc do prefektow.

² ^{on} ^m
Tog warunki, ~~ktore~~ Senat pierwzej prawie jui przy-
jet - moim Kartzuat - ale najwazniejry, ~~kt~~ jest
samowolnie powrotu Seruistom.

Moie au w prawdzie, jak to jui lat do rozumie-
nie, cofuje i her tego interd, kt, ale by to by to u.
Koronow emiem Dieto - jakaj sai o tyle Lowalszy
i przerwany.

Senat sadawaluit by drilo, a sarareu i papicia

„Ktoż mógłby to zrobić, jak daleko całego kró-
stwa? -

Toż odpowiedział co następuje:

Owiec, ach nie ma co mówić, nieś to już bowiem
statutowe, nie ma więc co powieć powracai.

Kończąc jakichkolwiek ustaw, protestów, praw, nie
moim ad secedo wymagal.

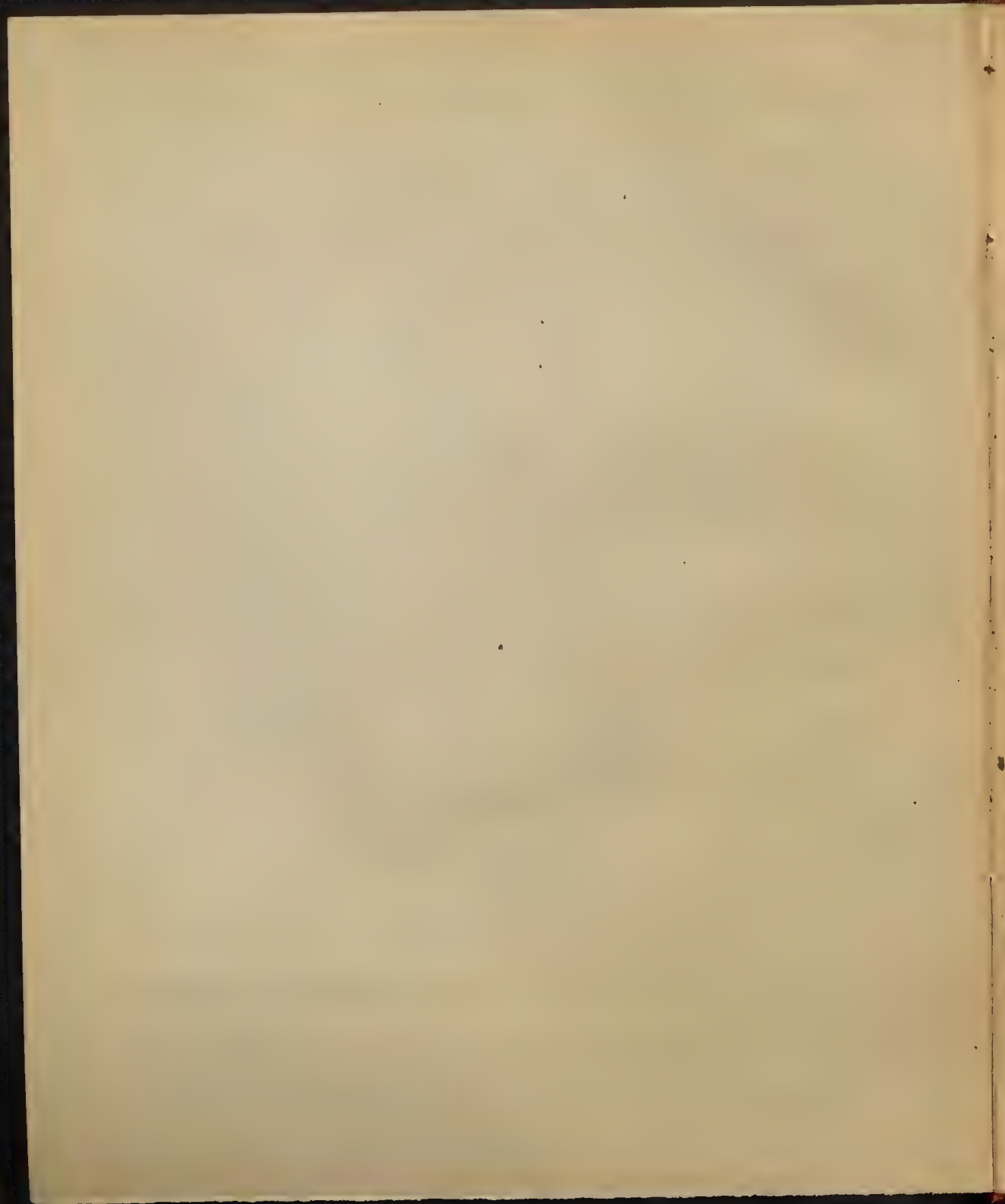
Seuat ad mawia stanowis.

To do Seuatów - przychodzą i Truwi się je Hardy-
nat jeszcze raz wiersz do dwudzię.

Owiec bowiem, musi się weryfikować.

Seuat nie jest w stanie dowodzić weryfikacji aldy
nie wyodrębnych przez nich wydalonych. -

— Hardykat - chey widzenie dalej prowadzić -
sprawę, nie bynajmniej wyodrębnych warunków
pneumat do omówienia innych warunków

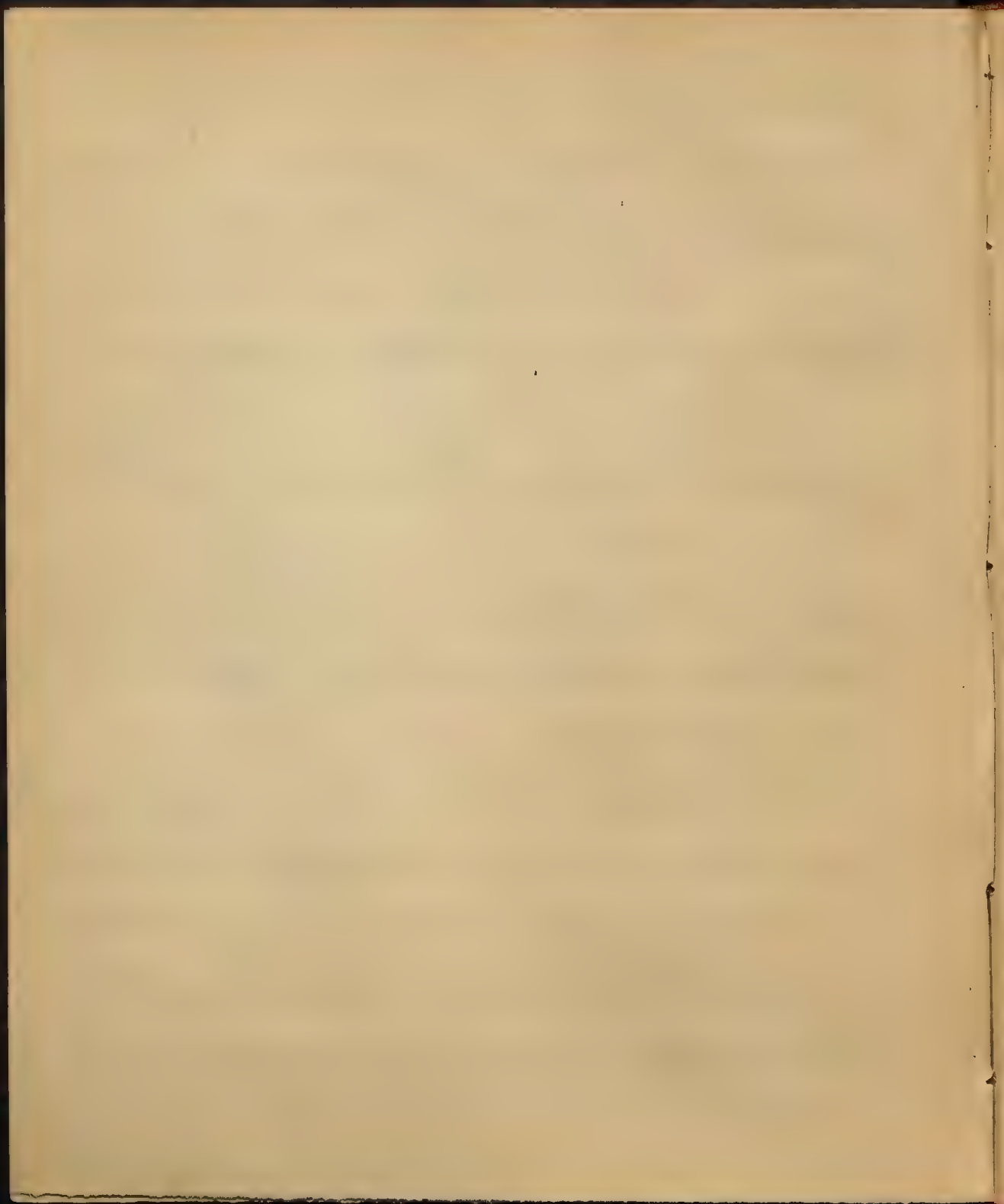
Stek poruczył sprawę adwokatowi in lerydztu.

Prapieważ wiek hardywał, ponieważ Senat nie chce przyznać iż racjonalnie w ogóle Sen. Louis le-
go, i nie chce być parte, powano, jak jest w mę-
crapi, a już wias Sen pmer kieruje przytady - propo-
nige wiek hardywał, by udano się do kuciat -
S^a Marka, Kieraj - Doia, Rada, Senat. Wielka Rada i
werycy dygnitane.

On, hardywał będzie Muz S^a celebrat - a prainij
wielki werycthin ogromadrony, kto zastawia -
stos Apostolchigo.

Muwa hardywał, se tym sprawobem, obas^o to się
werycthin, se in lerydztu capuistę - gdy odprawia
Muz, Świętę w obecności marselichoir paistwo -
i wielki Radaui catemu, kto zastawia stwo.

Tua crej jeduacie, sapatizwali się no to Senato.

torawie.

Uważali sami, że będzie to wygoda dla, jak gdyby papież
"dawał" absolutyzm "a nie" delegatowi i iustitiam.

Senat zaś mnił, że nie było niczego, co by po-
mógł, mianem na jego nie było w tym momencie.

Toż dodał:

Przewodzić w tym, że to było postanowienie, a
nie było co bronić, w sprawie abacheliu prawnie.
Dawajcie im więcej Boga.

Wziął to, że Senat nie jest winny, że miał
przekazać porządek skomponowanego gnieźnika.

Toż i Senat wciąż bardzo delegatowi i iustitiam -
dla siebie tego, i to słynące z rap. Takiel, jak
niektóre kardynały, że nie jest to obecność swi-
deł po temu - gdyż mianem by było, że się nie, ce-
remonię prawnie, na nie było w tym momencie.

1902

marryi, jak tego mielibyśmy nieraz przytady w
historyi. —

Na tem skończyła się audyencya, z panowem pryncy-
p^{em} porz. Diuic — na niczem. —

Pierwszy dzień następnego obradowała Rada Diuic-
nicu nad sporobami Dyjasa iu lordy kth.

Stało na tem — by kandydat inny padł pro-
jekt! —

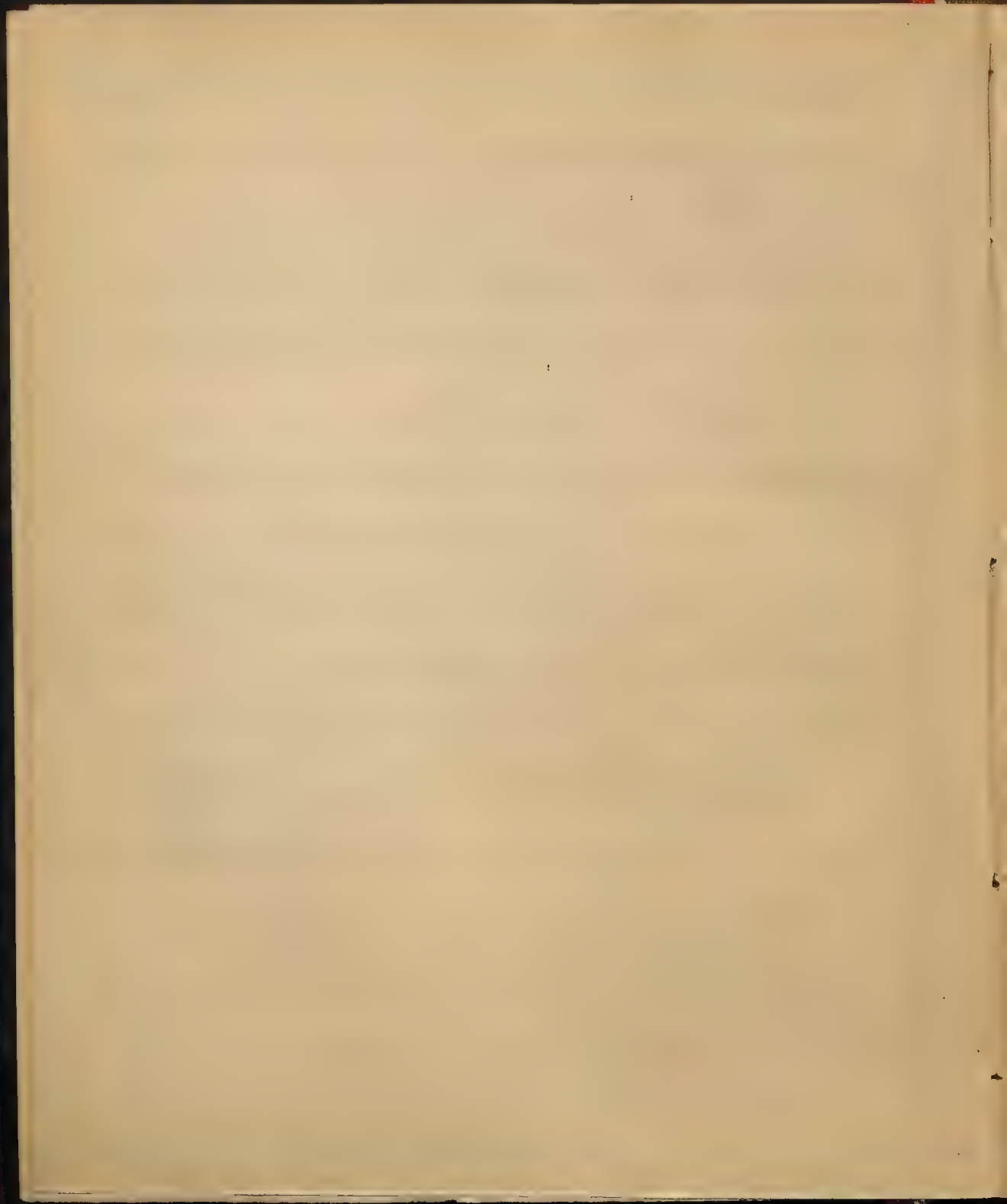
— Co do historyi, postawionemu by było wrażliwość,
to jest: że my daliśmy powroć, a porobili nie doma-
je i aduokata ze strony Kurji Rymskiej nie przy-
jmuje, że byli prawami Republiki postaw-
nieni.

Co do piom — ten punkt my pada mymarai, gdyż
Republika Ma siebie czerwiec Losi same, co czerwiec
papieri Ma siebie.

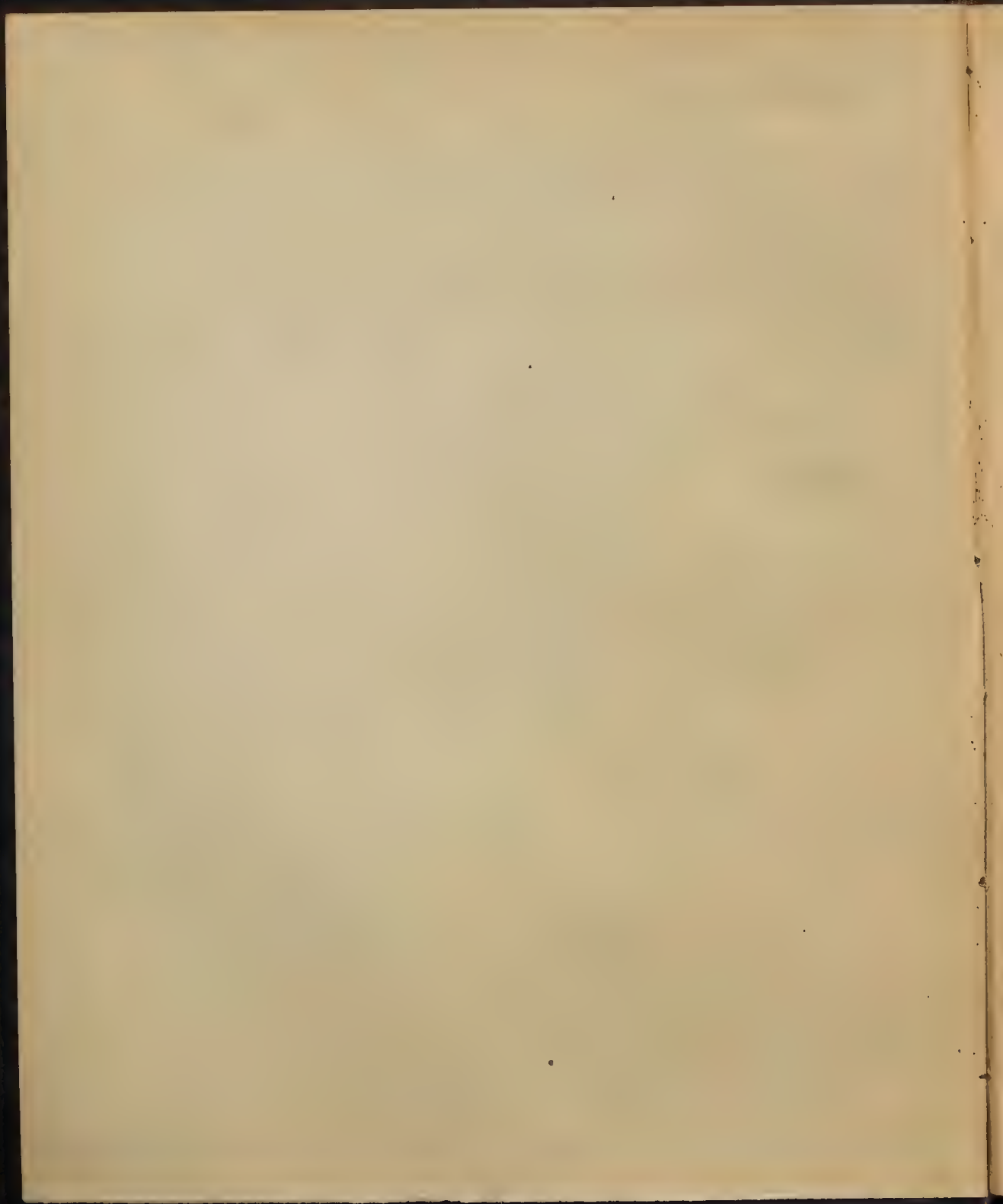

Do mimo tego kardynał nie dał się przezwyciężyć, i
dalej bronił i przedstawiał ^{ych} swą punktację, choć
sa trachau.

Ma kardynał pełnomocności - mówi Layence - pnie -
wiele francuskiego, by bronił honoru Republi-
ki i w umowie nie naras^v je nawet, ale au, je-
ko biada, musi dbać równie; by i papier wyszedł
ze sprawy, bez domania ujemny.

Musi więc, że Senat moie przyjął było postanowien-
stwo papieskie, nie jako pendent, lecz jako więcej
wymagające.

Co do pierwszego protestu i Inchoin, to nie potrafię str-
zeć się nad tem satyry mywać przed miotem, bo
inśaii wie uakrył do do Inguitytoru ^v wrogo - jeś-
li papier więc, niebie pragnął, moie pnie niego -
proces myłowyi osłom ucinym, jak się to wy-

Alle diese, welche ungesund sind.

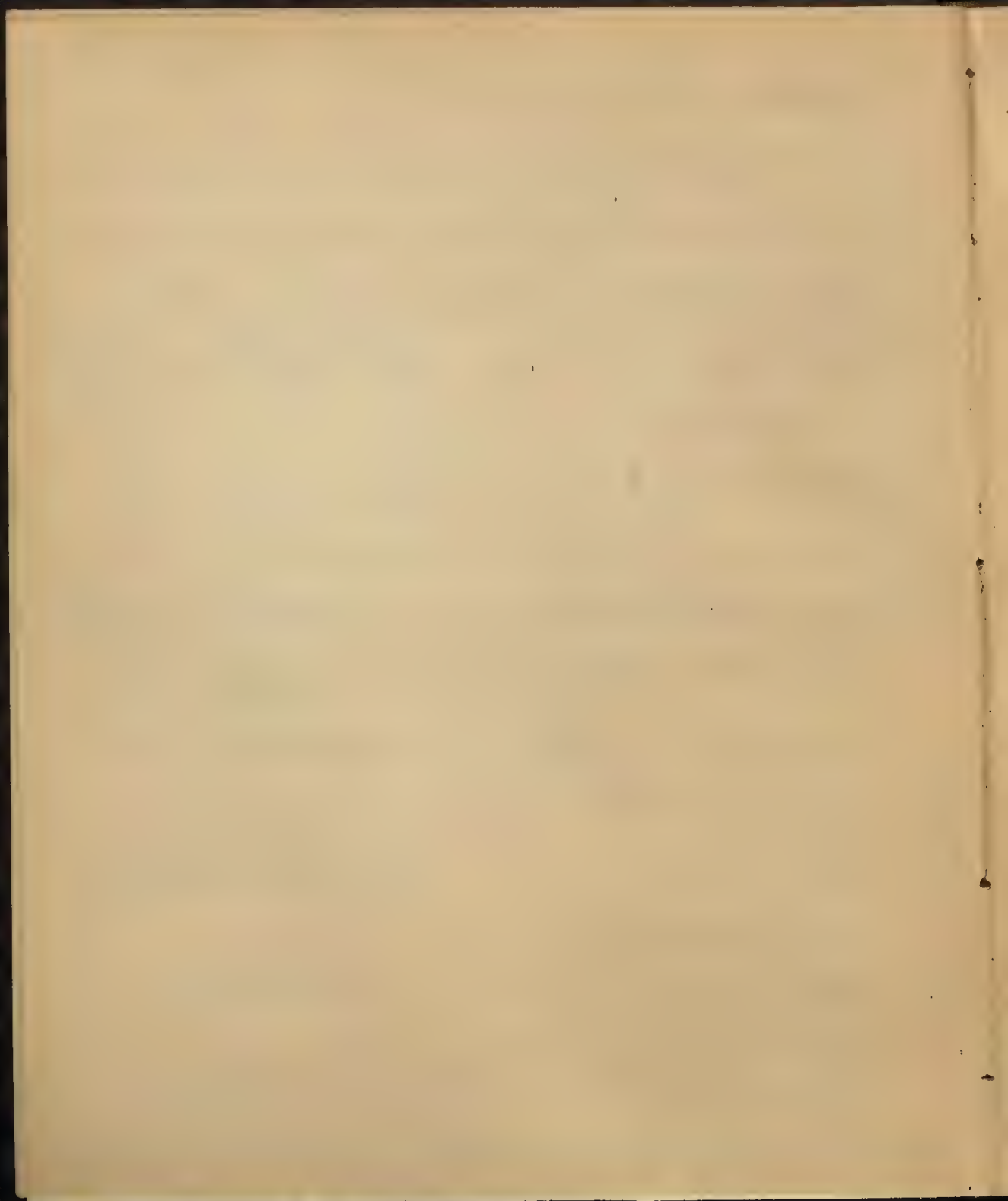
Prapomniję kardynał, by szukał my delegatów i dwóch
ambassadorsów, a nie jednego wysłanego - i pro-
wać, co jest nie myśleć, nie myśleć, że strach Lawai
jest myśleć co-ś innego, a papieża ten kardziej. Se-
nat ujmie.

Dalej propanuje Karłowat, by spisano wzgnetko, i
ustęputwa Republiki i Karłow papuska.

Nie patrzeć w ten piśmio wspomnieć o Terakcie,
ani o ich myśliściu, ani o sakaric paworali, po-
nicwas obćwie, ani nie nie wygłali, ani uro-
sili.

Tyż sprawołem sobie czegoś wielkiej przyro-
sła papirusowi.

Do do uiepiniaiu, Lo uieia deryt aulacado. frou
cushi, re uie uatere, Lo jyo monaschy - mose su

7 dopisać po ogłoszeniu obrotu w niedzielę
w całym państwie

kiego Du Fresno, by nie spiny wai pułtacy, a
sada walui się przyierzuciem Daj i Kardynała ie
L. D. warunki zachowania: Daj maue. —

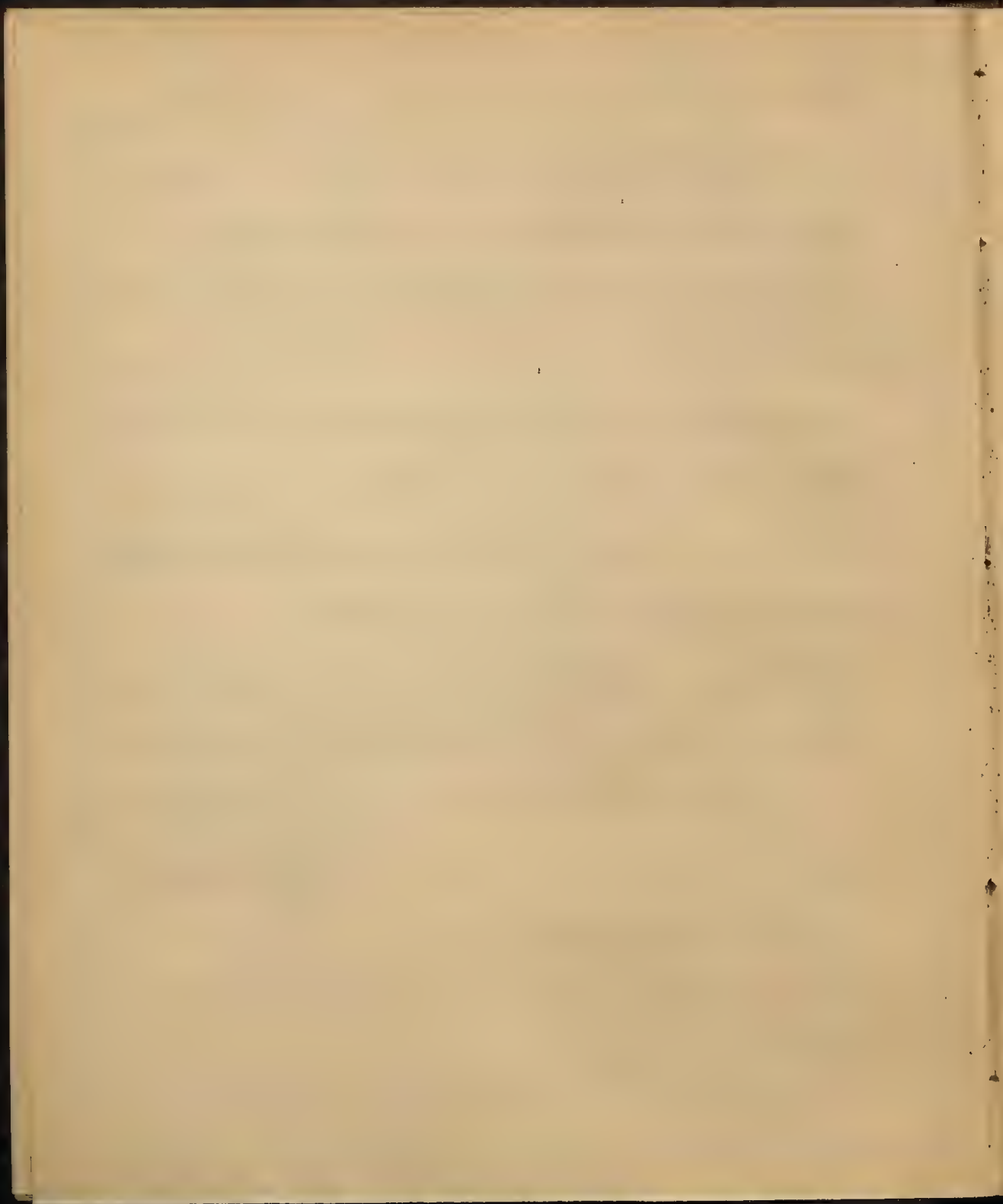
Uchwalamo my Dajie wiejsiów wstępnym wniosku
również du Fresno.

Uchwalamo powrót my Dajom ch kiej i sahau:
Nieu — aprior Terui L. i 14 kiej, kiej apriori:
państwo nie o powrót ~~ch~~ ci państwa ciństwo po-
pieraui, lecz sta iu ch powrót.

W Dajie protestu. Dajie protestu ogłaszaue-
Dajie, ~~ch~~ iu ch piom my Dajie ch do pref-
L. nie kiejie Terui adwatywat — a Dajie my Dajie-
my do piero, po ogłaszaui o niejsiowie iu L.
Dajie in cetero państwie.

Karacrauy wstępnym amb. assador my Dajie
Przym.

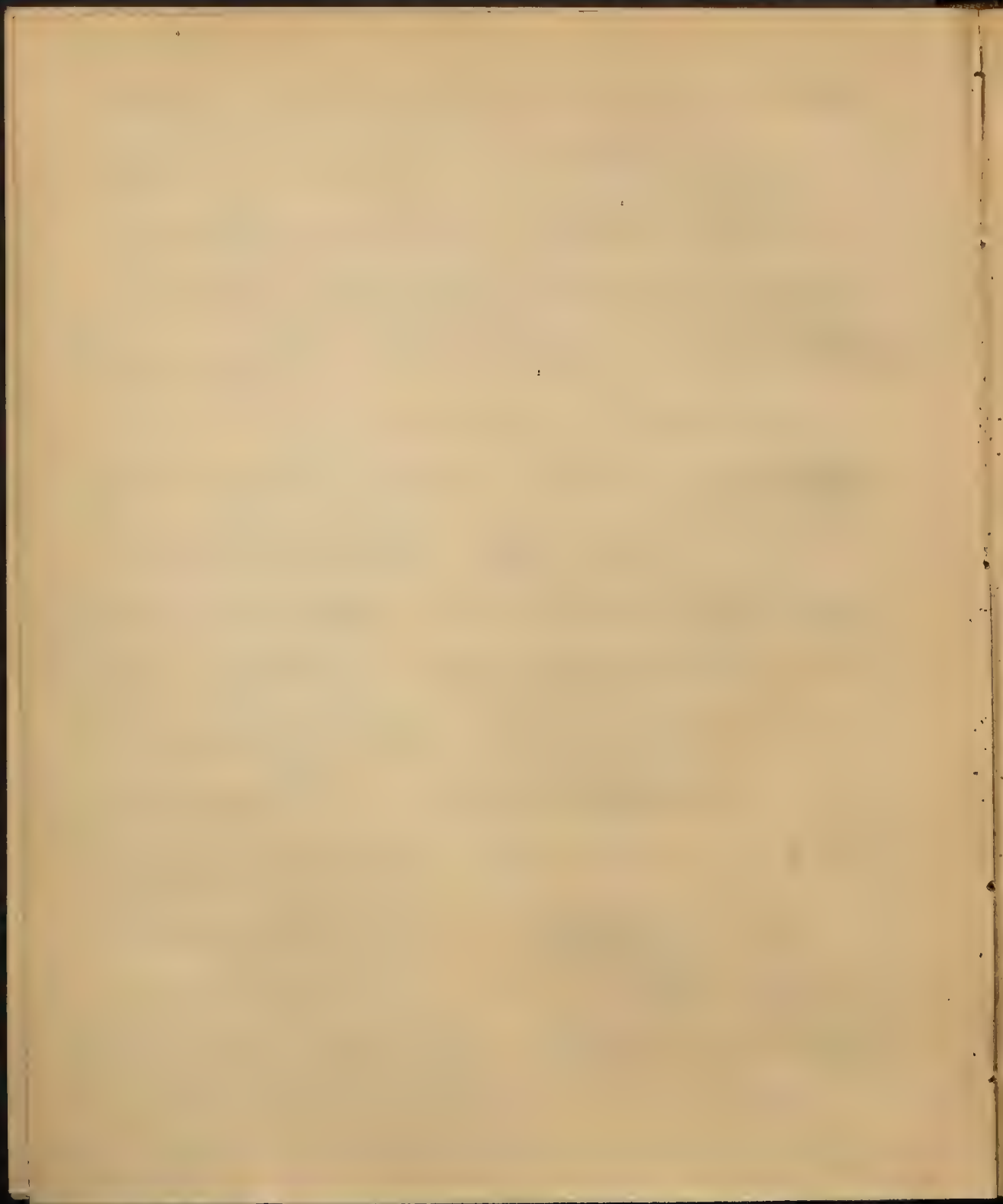

W innych kwestjach, Leas nie radono, powstano
 wiażąc, że będzie to już rzecz ambasadora
 Weneckiego w Paryżu, a sprawy sążnego i
 spornego zaważają strony obie, my i alie. -
 Powstato więc tego kwestego nadzwyczajnie Ma-
 nifestu Senatu.

Niech, że przez powienano sekretarowi Rady
 Markowi Otthou, który z kardynałem omó-
 wił, który jeszcze Tu Fresno przywołał do rady.
 - Lasadato się wrygłto na subtelności i t. in.

Wrygłto to i t. in., aż do m. p., gdzie se-
 nat się myra. Che Leas le Censure, era-
 stato parimente Leas il protestato - ponieważ
 znieziono interdikt, również znieziono u-
 roszek protest.

Otthou nie mógł wiać na siebie odpowiedzial-

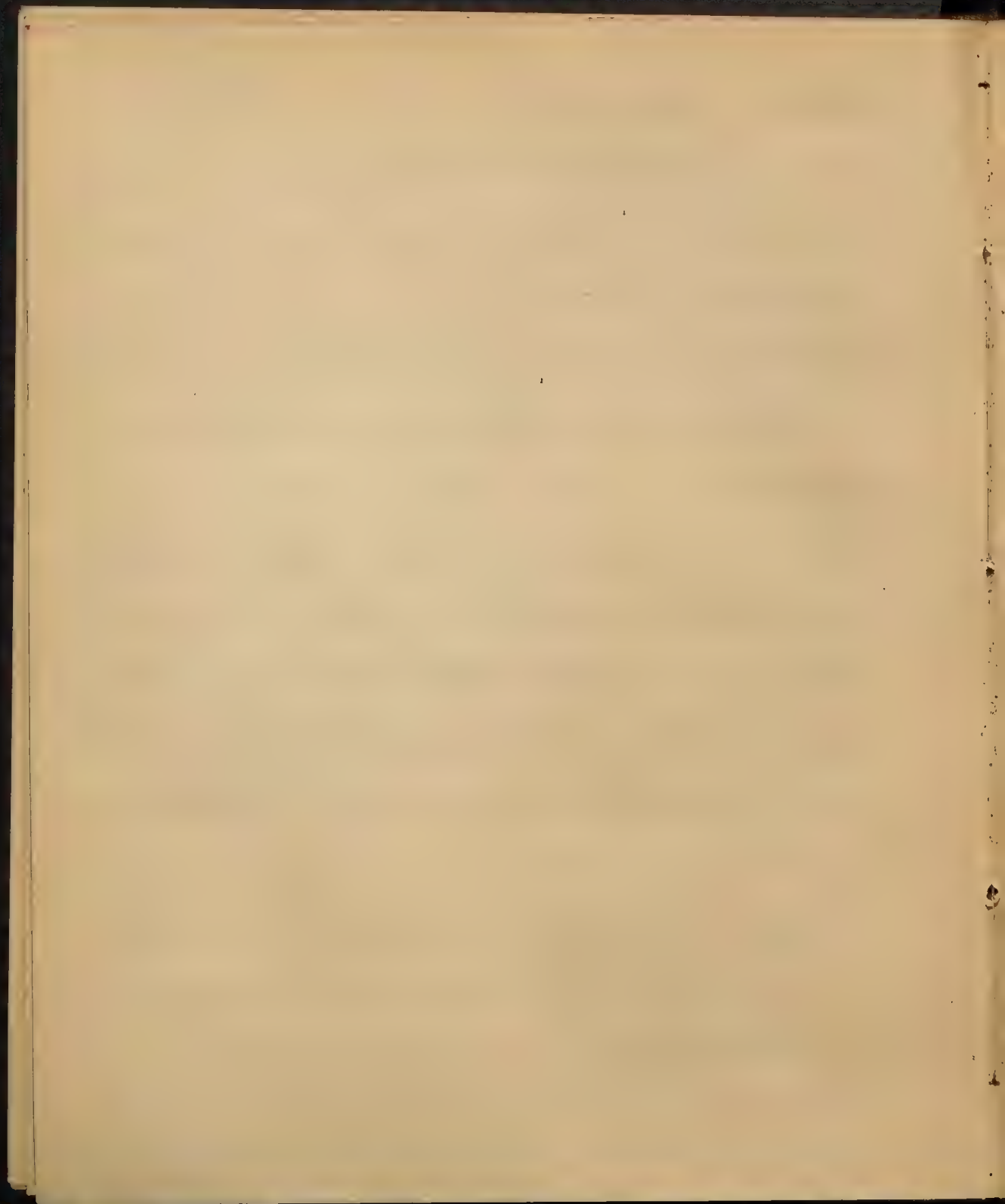
uosi sa smianę abis.

Hardy at upierał się stawianiu, by nie powzięto
no z nie sionym seer odwołanym protestu.

Lawiersano więc rada, a ~~si~~ Kłobuch, udał się
do Rady Dzielnic, by to adnotować w sprawie wy-
pada.

Pręgo debatowano nad temi dwoma stawa-
niemi, i chcieli poostawiać stawa z nie sionym
także adnotować do protestu, lecz Hardy uat o-
siewa deryt, i w pad tym wstąpił, że ten ustępić nie
może, mając od samego papiera, stanowczą
instrukcję.

Radcy dawato więc rada, by umieszczyć stawa
odwołanym - revocato - ale o danię cato-
miato brimici:

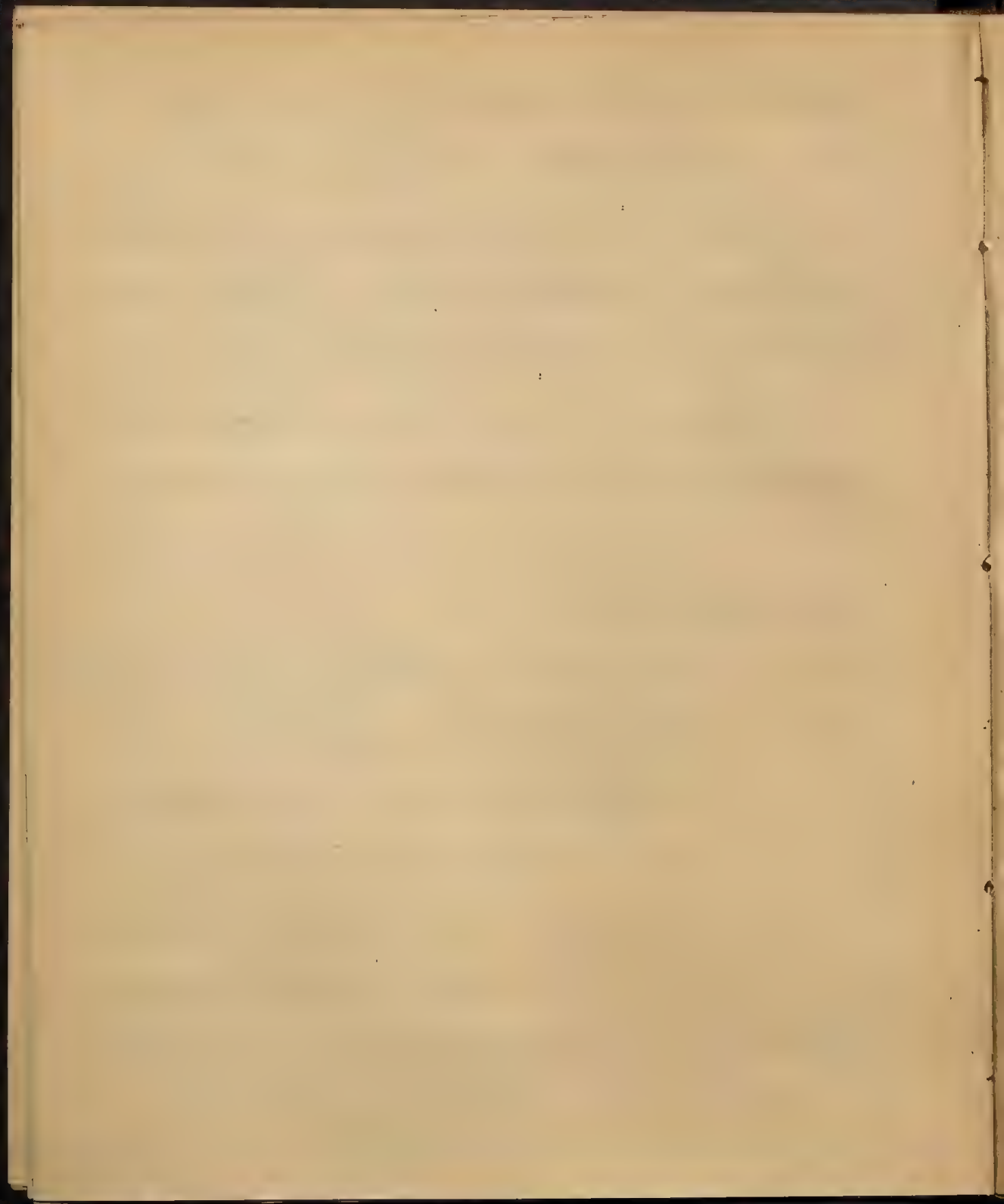

Era stato parimente rinvocato il protes-
to - restat również adwołany protest.....
miał to snaczi, ie poniewas in ter dykt 2
nie siono - adwołano protest - do gęzly nie dykt
i nie sionem, protest nie restat by adwołany.
- Tak więc namacrono dzien 21 kwietnia, -
na adlycie catej ceremonii, ktorej ad lat daw-
na archiwans.

Olo pniekiz dnia:

Poniewas kardynat nie miechal w patam Do-
ion, her prywatnie stanz w patam wiepis -
Ferrary - udal sie sarar o saue w orcinie do nie-
go ambasador francuski du Fresno.

Gdy wieidnans w Du Fresno jest jui na mieji-
su, udal sie Louis Marie Otto, her sekretar,
Radz i dwana notaryusami Kancelarzyi Polz

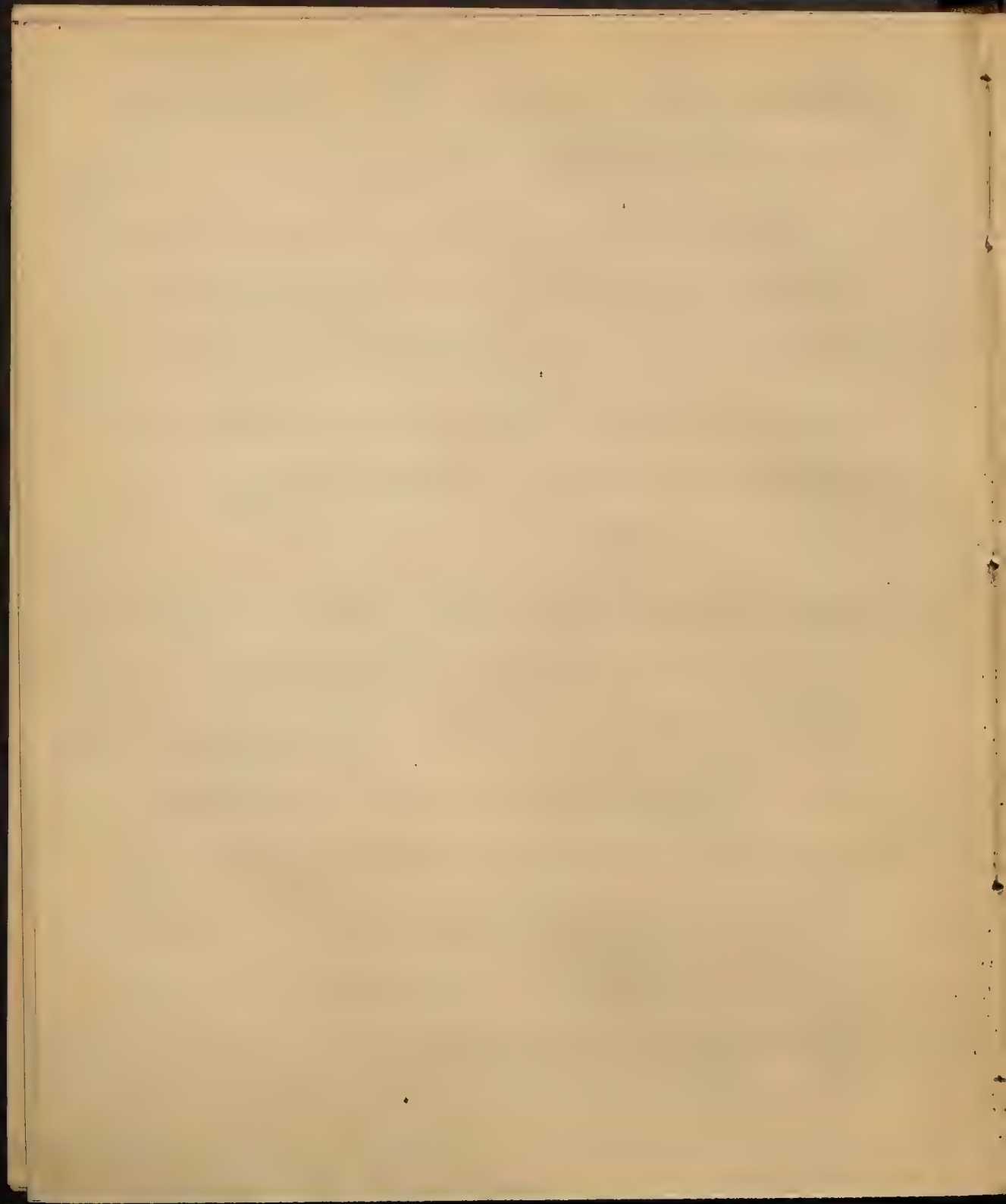

oraz unędnicy, którym adwaci legli pod Loris
Księcia Marco Antonio Brandolino Taldemari-
no, opas i Merrey i Scipio Saraceno, kanonik
i Vicary - i worycy wraz z wież mianu, w pro-
wadzeni robitali do sali, w której już satali am-
bassadors francuskiego w hiszpanu utasemiu
smych unędnich, oraz wiat szadajacy si or-
nak Kuchyni ad.

Merymiony gęłochi ułtan, Otto len, oiwia-
cyst, a wracajax się do ambassadors:

Oto sa, wieżmowio, Kłogch Serrenissimo Prin-
cipe, uędnę następnego poranniccia, po-
seci mi mydai Tęgo Excellency, w dawad w
Dnż crucosi Sta Kłoch Henryka IV ze strony Re-
publiki Weneckiej.

Seuad wrałre nastnege schis, aby ten wiat

nie tworyt prejury, która nie przystoi, w imie-
nie sędziów przez sądy Republiki prent, ^{51.8} ~~prent~~
duchownych, czy to świeckich, czy też sakrament.
Ambasador adnot.

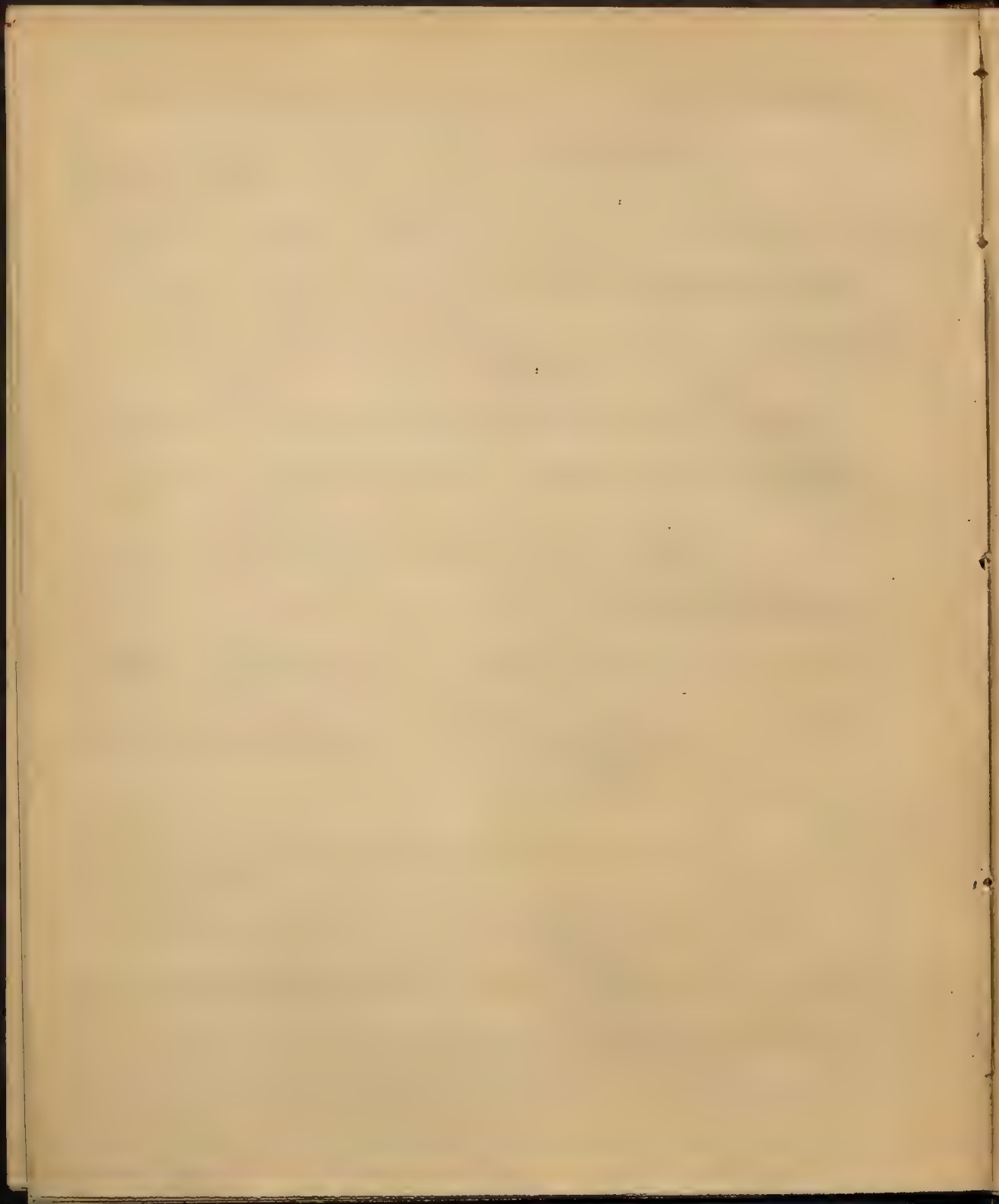
W tej też myśli ich przyjmują.

Wtedy sekretarz protokół notaryuszu królewskiemu
Giacomo Polverini i Giovanni Rizzardo - by-
adali akt o akwizycjach i tychże samych
ambasadorowi.

Li prosił ambasadora o jego protokół, który
do Fresco w greckich starach i całą uprzejmość
przyjęt.

Do przyjęcia więźniów i aktów aduocacji, am-
basador wyszedł ze sali, wraz ze swoim asysten-
tem i udał się z więźniarzem, do galerji, gdzie
archiwat nawi, mian kardynał.

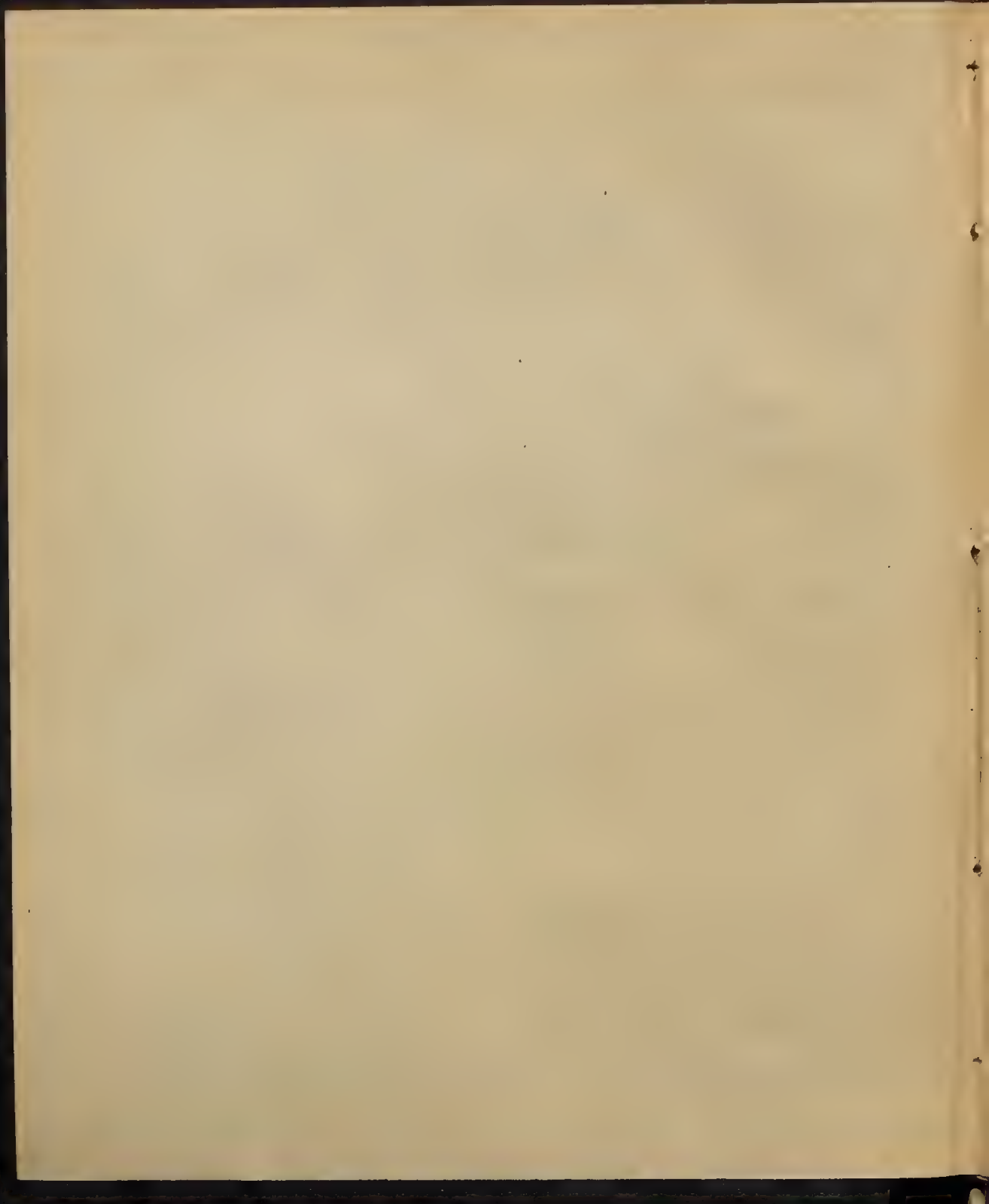

Staw spory przed królem, przewidział du Fresno:
 O to są wieśniowie, którzy ci mam pokłosie
 myślicie się swiętomu.

Kardynał skłonił się ambasadorowi i rzekł:
 Niechaj komisarz papieski, od którego ich pod swo-
 ję wstąpię.

Ten skłonił się / Kardynał Montano i dostrzegł
 ramienia króla, króla, na znak, swego ad-
 te, nad nim wstąpię - sprawadził w głę-
 bokości, gdzie mieli powstąpić, a do chwili opu-
 szczania Wawelni i udania się do Rzymu, gdzie
 ich proces miał być przeprowadzony.

- Le królowy to pierwszą regim - udął się
 Kardynał i ambasadorom do Fresno, do pa-
 łacu Duina, gdzie Doia i Rada Duńska, pro-
 myślnie czyniły S^{te} oszczędności i podległość.

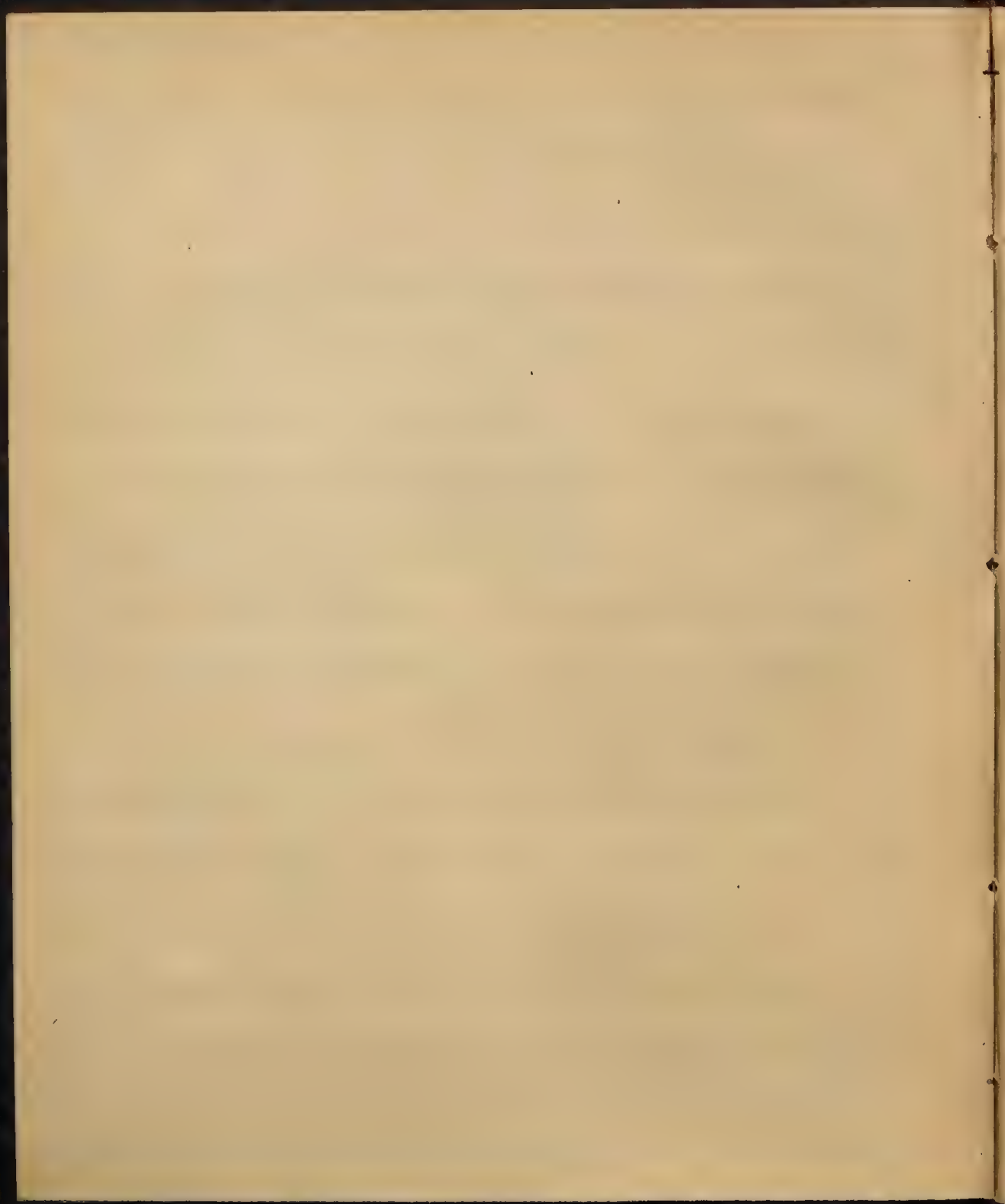

„Wszystko na waszych męscach mis-
sji, przewidział kardynał, że najpóźniej umó-
wienie stowe:

„Mniejszą jest, że nadziedził wreszcie ten sro-
„kowiec, a tak przyniesie upragnioną, w
„której może, siwiadrych Wam, Serenissimo
„Principe, że in terdy kt jest w catosie onicis-
„my, tak jak w my donaciu jest i nicieionym
„i se sroczkiiny jestem, i pawaoda dabra i tąd -
„wyph wazajego i la catego Chrescianiastwa, a
„w sroczkiinici i la Włoch”

Lastalnicu stowem, pmet kardynata wy po-
wiedzialnem, Toio wręczył mu sekret adwata.
jany protest Senatu.

- Po kilku nawiązaniach znowu uoiact i pmi
hic kardynata o mynarscie amb asudora i

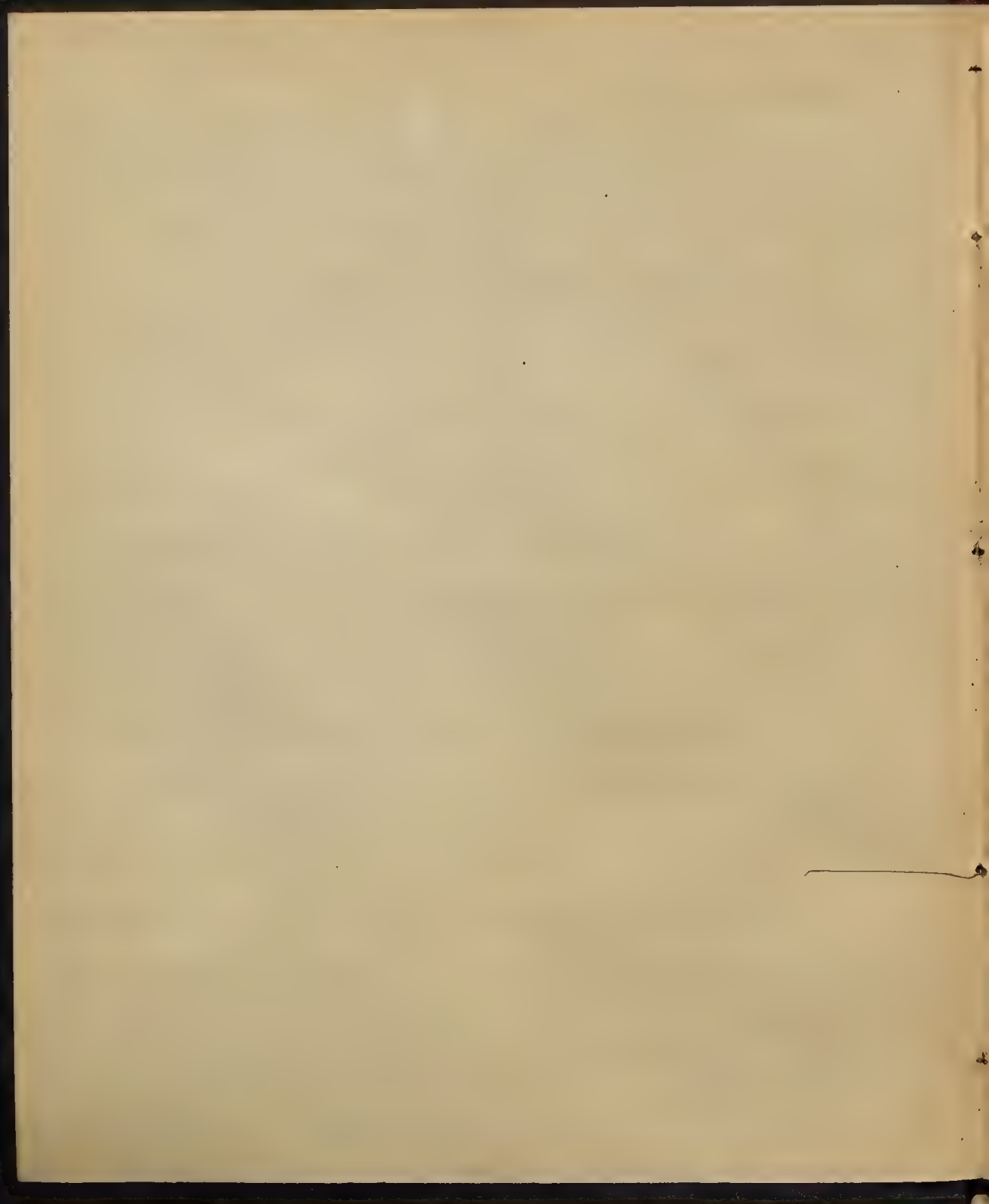
myślenie go do Tryum.

He ten sakoi kryta się coto ceremonie. —

— Odwołanie protestu, czyli Dekret aduokatyjski
rozstrzygał ostatek do przesególnych protałów, do-
których pierwotnie rozstrzygał i protest był tym ro-
zstrzyga.

Przemił Dekret jak następuje:

„Pamięć i naderono spusta, przez który mi-
„ się był i życie święte pniekoni, że państwo pa-
„ wie Szwab, wie miato nigdy na celu suchy lis-
„ wie, czy to wstąpi, czy też dostojniejsze papieris
„ ^o wiez ^o wiez pudy przy krygu chwi lowego nie po-
„ rozumienia i nowego zaprowadzono wrażeń-
„ nie i celowni i dacie stancie, i pamięć
„ ucy wito się se stron oku wryatho co należało
„ i zniesio nym wstąpi iu kudy t, rónieć

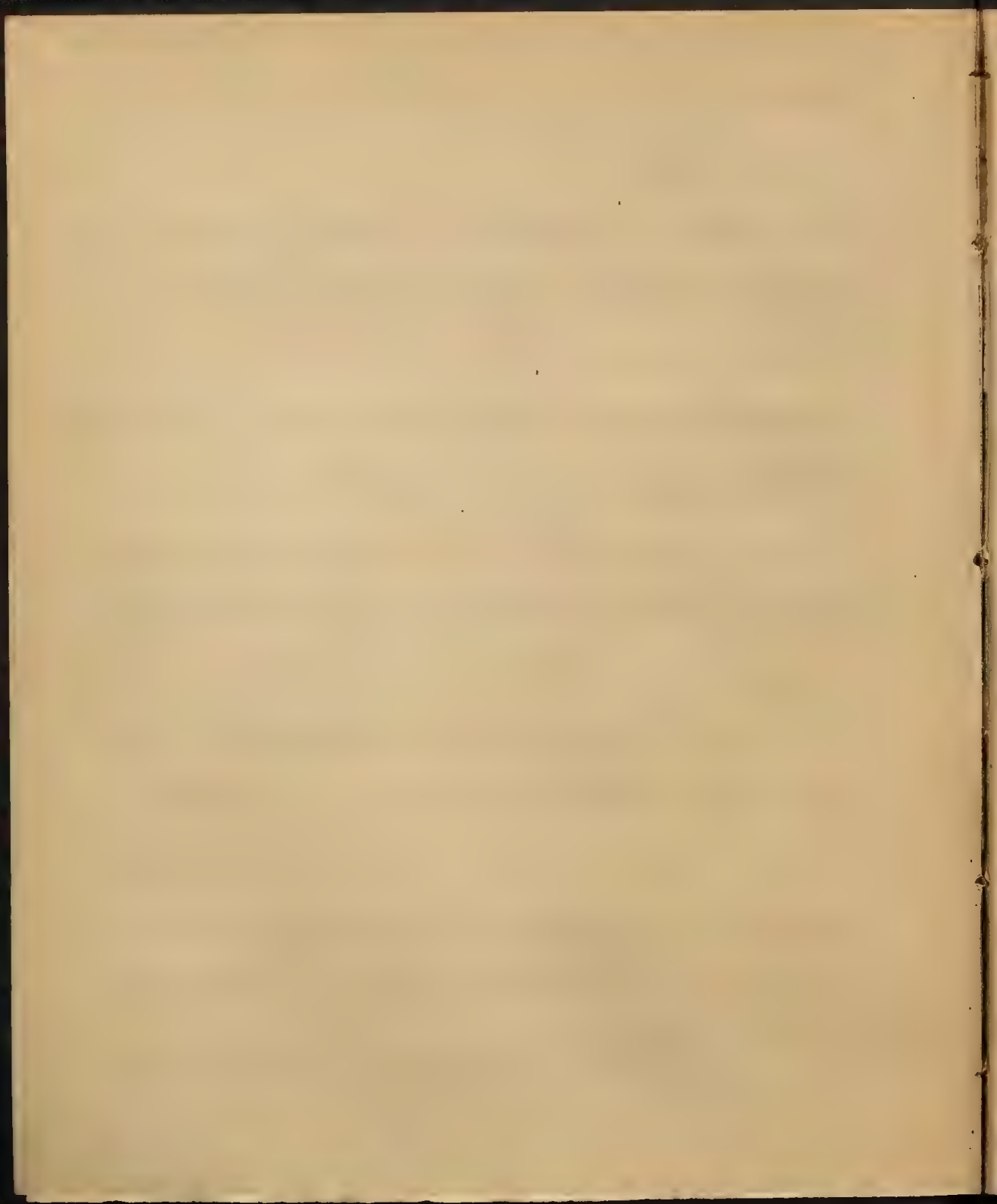
„adwołanyu iostaję protest Senatu i tego państwa
„do agtowania.“

— Kardynał postanowił, od samego jutra, że
wyprowadzi sobie nabożeństwo, w swoim własnym
kościółku prywatnym.

To też sąsiedzi jego, czyli Abbat, gdzie się
adhyt państwa, i jego przyjaciół, atł - miał się kierować
Dyktat prawnym, abstrakcyjnym, abstrakcyjnym
nowo francuskim i hiszpańskim do Katedry -
nie przeszedł do S^{ej} Piotra in Castello -

Właściwie były ludności, tak, że Kardynał
miał ledwie do siebie mógł się przemieszczać.

- Później, tego samego dnia, rozstał się po mieście,
wiedząc, że Kardynał udrzelił rozgniewania
i Magazynu i stawał się papierem, który z nim
ciężko było, nie mógł się nawet samego

Dziś -

Wiem to mogło, jak piersi Fra Fado - urodził się
do nie przyjemności dla słuchów, gdyż powstają
wielkie, wśród paspo'litwa rozgłoszenie, pre-
ciwno Senatusowi, jako by nie dążył do
Republiki i upadłszy się przed papieżem, nie
nie samowoli.

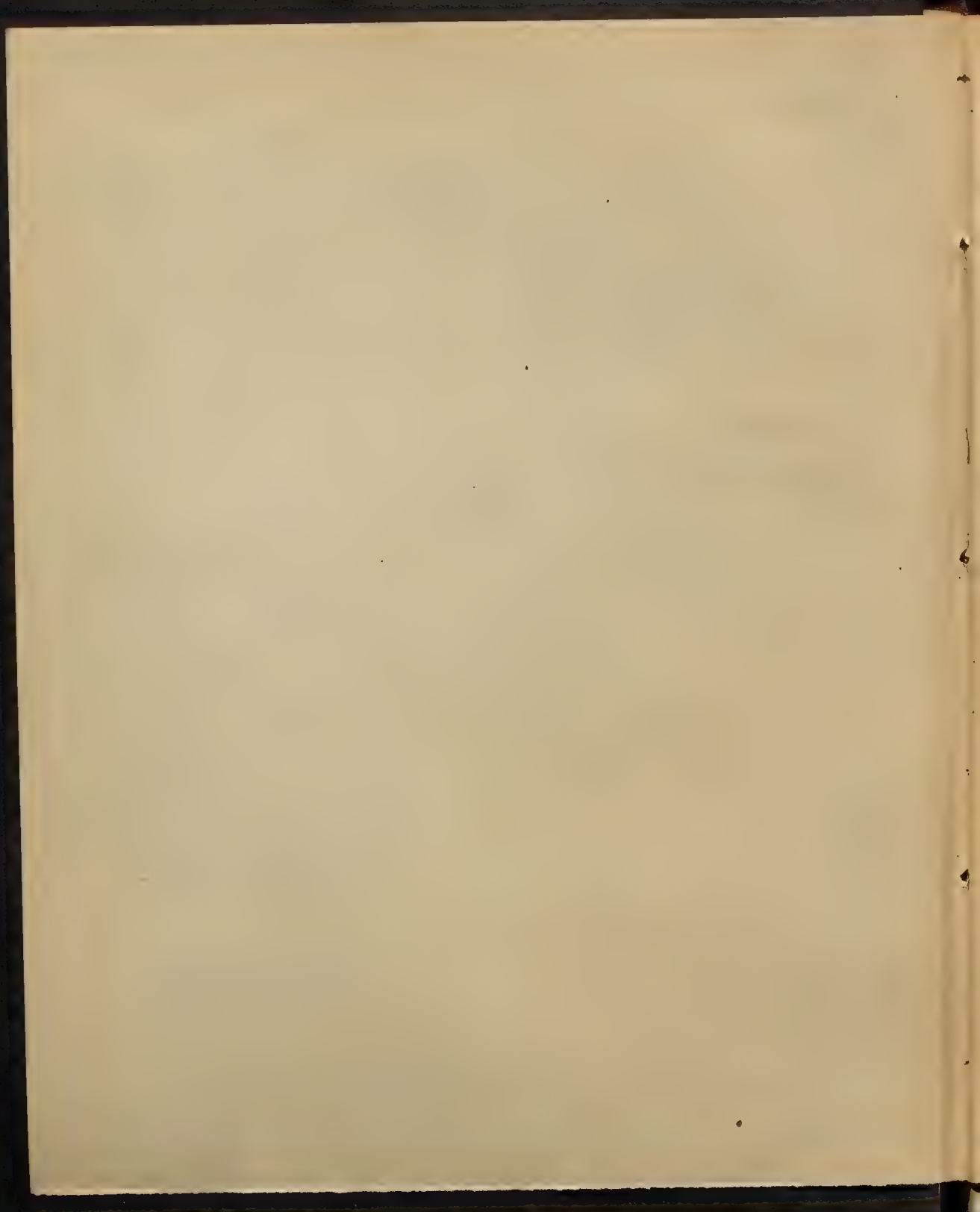
Po Anglii iachodniach, daciecuno i had pogłos-
ka myśla.

Oto gdy się wzięły w tali ogromadzi, ciekawo-
jak omy cza' lare, by to pierwa, mające są
a ich, kady pójniij do same mogt ucyeni.

Oto w tej chwili kardynał ucyenił nad ogrom-
dzeniem anek Korys Lwigo.

Było to nierz, nie spadois anek i programem nie
okazał - w samej uroczę tej chwili, nie ciekaw.

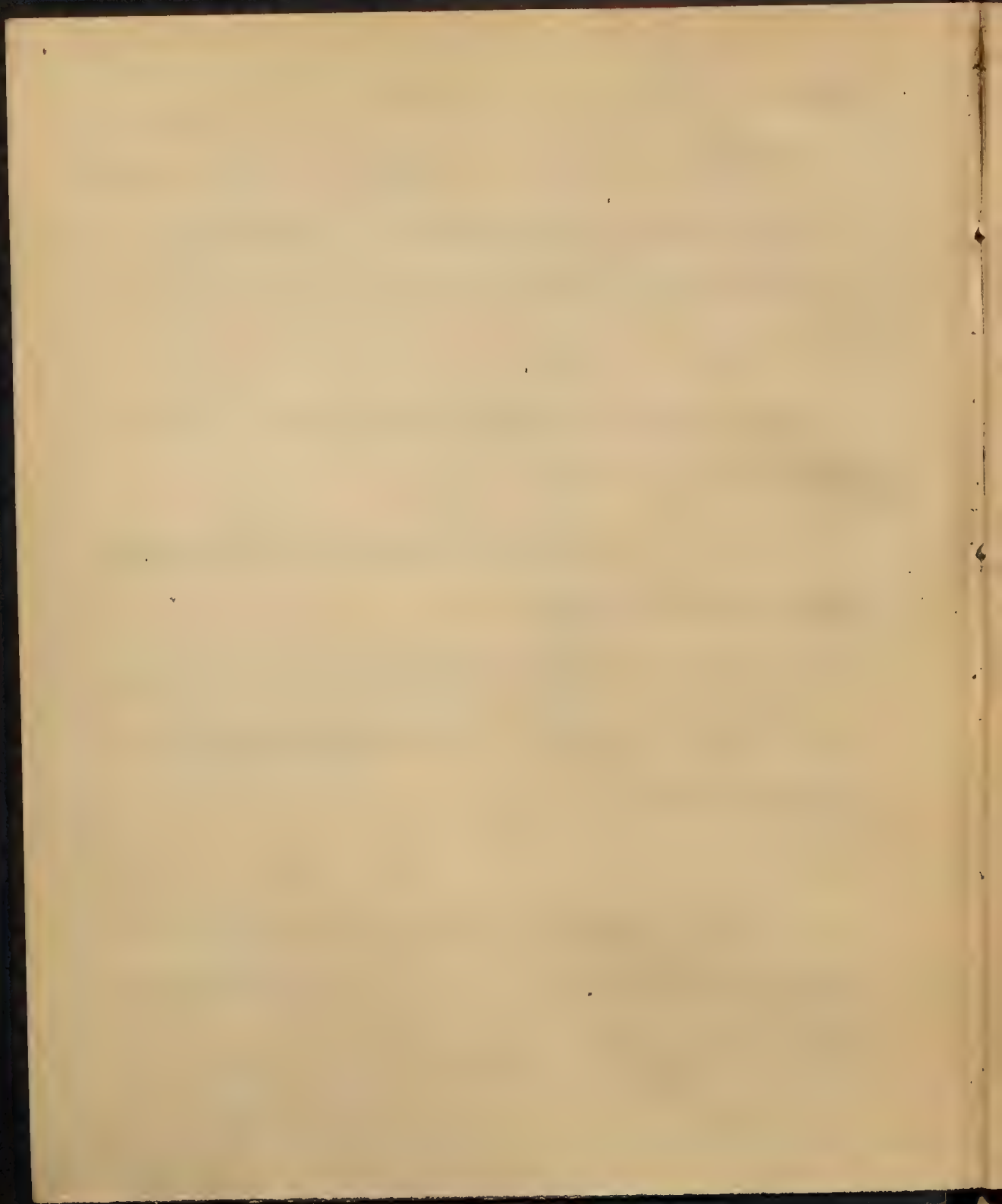
nat wryuai i tego powodu kwestyi, mójże nie
względie praważ, uroczystości - jćmiejże uroczysto-
no kardynałowi wymówkę - tłumaczył się, że
nie jest biednym, kradzie, więc cyrmonie musi w
imie Boga, powryuai.

- Tegoż dnia wieczorem, wrócił się Sewal. Do my-
hom ambasadora.

Wybrało jedno myślenie Franciszka Czesłarowi
Palcycyura Wenecyjskiego.

Był on już sam w Rzymie, a to z powodu trzecia-
rycerzki Elżbiety Szwajcarskiej, przy wstąpieniu jego sta-
now papieski. -

W ten sposób sałoni był się cały spór, któ-
ry przybrał tak wielkie rozmiary, że tylko dzięki -
patience sprytlowi i prawdom uradowis, nie -

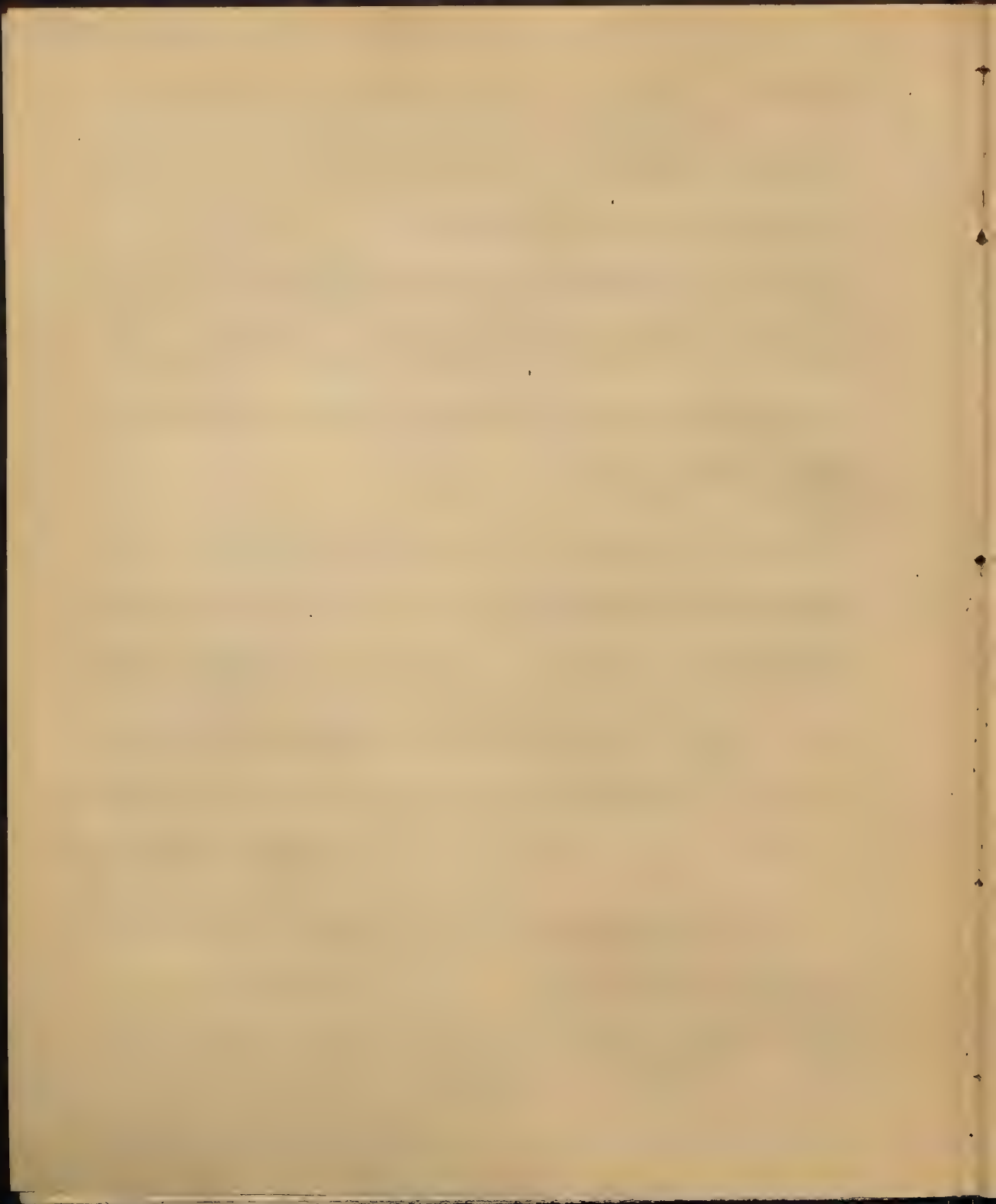

nieśka i pomyśli - jakże ciężki i nie nadzwyczaj-
niejsze dla Tycuse - moim pomyślał, pomyślał.
wego jego samowładnie.

Tylko nie powołanemu w Rzymie, i alim S.
nata, a w Wenecji, i alu papieża, jako to czynili-
inni poire duicy, moim było natę, pełna se
stron alu wysłał. -

Początkowo iskrzył samowładnie wysłał am-
bascadorów nadany czajny ch i padnie kowaniem
do Madrytu i Paryżu - ten na adhydeż w tym
oku, nasadzie, postanowiono ograniczyć się
no ten, że karci i wydziały już ambasa-
dorów, w imieniu Państwa, padnie tuje Pre-
sion, poire ogólnym, sa skasanc, i y celowoci Pre-
publie Weneckiej.

Senat makeo samowładnie wysłał ten...

o nowy artem porożumieniu, szerególnie pale-
cou oiwiać kry gorazę pad nż howanie kio-
lowi Augielskicm.

- Padawno otry mać rorkas wepwaszenia
wszystkich francuzów i hotaryg kryhów kio-
rych kyt jiu savi guez, oras poworab na Swaj-
caryę, gdzie Republika mnioto satrymaci na wy-
iat die 3000 Swajcarów.-

- Kardynałowi de Fugense, ofiarował Sena-
b000 scudów srebrnych a hr. di Castro 3000 wot.
scudów - jako upominek et sa parissione Ludy.

- Padawno w Paryżu, Kardynałi nie barzo by-
li sadowatemi, Lawendia easy się o wasy etki,
szerególnie - szerególnie admatanie protestu
mymosato nawaet i gorzenie, ale mecz się -
jio etato, nie było nie do młocenia - a papier

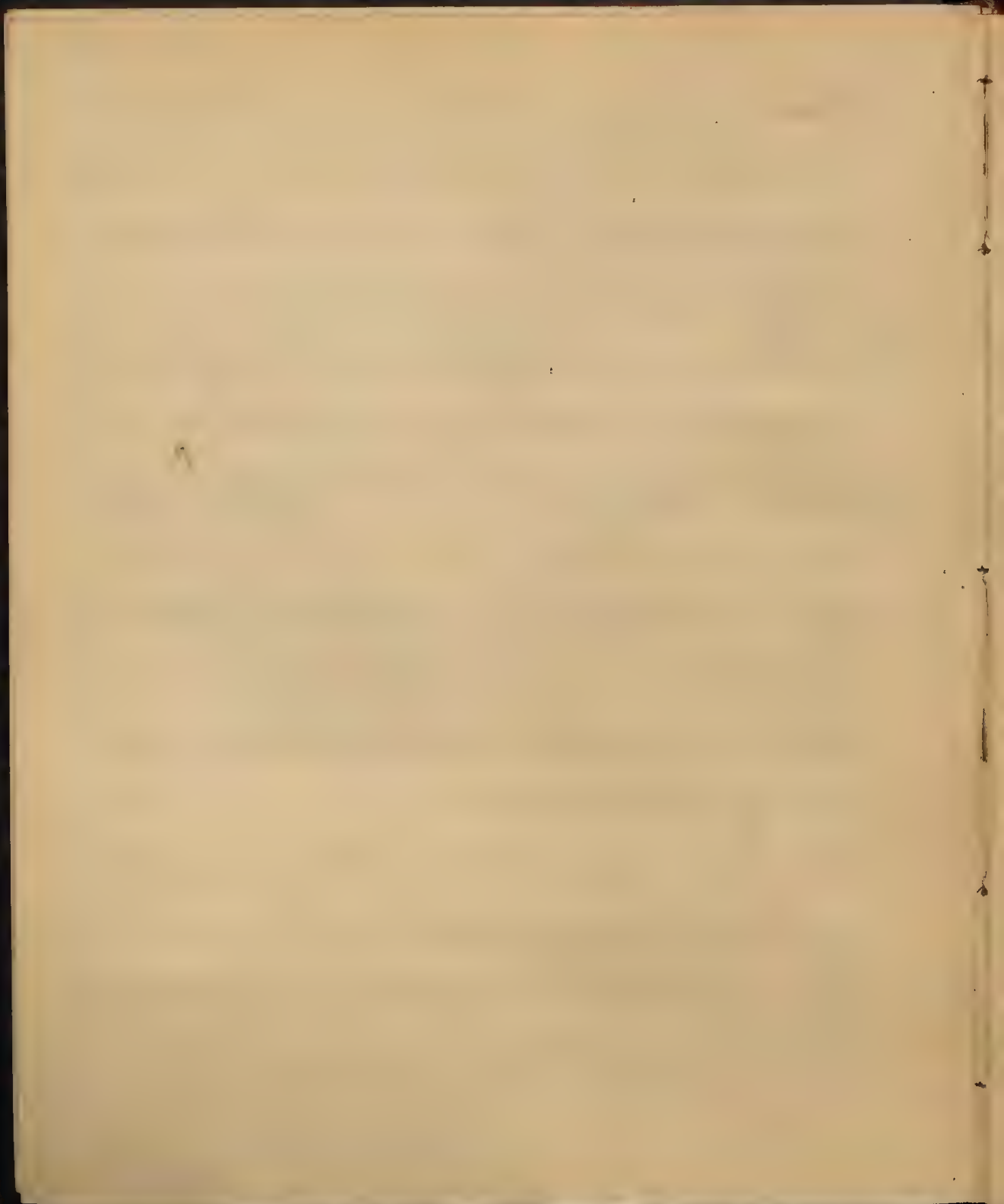
Tupadly

mają na myśli, natłomienia Senatu do-
adwołania dekretu kaniuckiego Serwis
nie chciał obciążyć Króla i Sądów, by ten poto-
nie nie przywrócić, nie u tego Sądów. -

- Gubernator i Medyokan hr. Fuentes, byt-
mież nie sadawołany, że saw arcieś po-
rannicem, wszelkie nadzieje wojny, rozpię-
chuj się muniat.

Wydał on kaspark na strajenie, pnie to tny
Kosi- sto by się z szudów sto - a miasto nabe-
iato nie sa igłowi i pomieszenie neapo-
litai czy tyn 50000 szudów.

Mieszkańcy obawiali się Atamanów, sadai
gdy Schreśtan Hucceci Soudiost, że zgoda sawo-
to - adrasu tyn ^{li} sacreś napierai na guberni-
tora, by obce iat dactos rozpuszc, a muniat.

„leś się krył, myślał i pawaś ten do domu -
 „co takiego w wielki guień wprawi^{do} miało -
 „ten barstiej, gdy ad papiera, równiej treści, m -
 „kazy, ołny mat. -

— Gdy kardynał Sayense się przedstawił je
 kolegiumu kardynałskiemu, nie zupełnie po-
 chwalało, jego sposobu satawienio sprawy
 prosił Senata, by listy które miał wiece no-
 wy ambascador Wenecji, były uprzejme w ogł-
 oszeniu kardynałskiemu - a potem usadowienie i
 w dnie cności de papiera - uspokoiło u-
 myśli i satawienio paromnienio, które -
 na senat pawaś, ten stowienio, my hu-
 cke, raki, by przykre wrasenie.

Senat przychodził, że oile nie to i gadał i bę-
 dzie i jego gaduicio, postapi według ię-

Ź prync Republice

Ź postuchanie obyło się

Ź z ogólnym zadowoleniem

+ Rad był Rad, że wydali

crenia Kanguata.

- Papier mianował munguassu da Wene-
cy hiszpański - Timini - ambasador Contarini
nini ras, opuścił Wenece, dnia 9 Maja - i po-
średnicu, by na audyencyę do papieża, udał-
się bezceremonialnie sam, by nie myśleć do-
ty, że prowadziłby go przed sądnego. -

⁷ - Audyencya miała miejsce w dniu 19 Maja.
Papież przyjął Contariniego, nadto uprzejmie
mówiąc, że czekał z apenickimi o wsey stłiem-
co sądził - a rozporządzał stłiemki na nowo.

⁸ - ² By w Hiszpanii strymano uwięziono-
we wiadomości o sawartem porocu-
mieniu - padakno wrycy byli tomica
li.

* Prad - is nastaj ustaj x ^a wojst me o li.

Γ do dyspozycji
P ciężyła się

P następni

x Kleru, a teraz

↓ i podobny

↓ z umiarem

Dwie te dwie małżeństwa o ujętym - & uścisnęto
 je ujął nie przyjechał do skutku, ponieważ nie
 chcieli brata by w niej udniał - a sarasens i
 tego się ciężyło, że małżeństwo to w pływającej i na
 Eukroenie wstąpił Duchowiciemstwa w Kasztellu,
 Aragonii i Portugalii - gdzie tam uścisnęto -
 siemsta przechodziło ogromnie w ręce duch-
ownictwa, a obecnie, gdzie się mała
 prawotywa na miejscu chi opór Republiki
 Weneckiej - to samo przeprowadzi.

- Ambasador Wenecki w Madrycie, uścisnęto
 ujął posłanie Senatu, uścisnęto Dnia ko-
 wał królowi, że obywateli, i uścisnęto Repu-
 blicie - od króla rai, uścisnęto do uścisnęto du Lor-
 me, co uścisnęto uścisnęto uścisnęto uścisnęto
 pociągnięto uścisnęto.

1 Ldem postępowaniem

Fakultetem naszego tryb., że

Erorkary

